

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Det här är en digital kopia av en bok som har bevarats i generationer på bibliotekens hyllor innan Google omsorgsfullt skannade in den. Det är en del av ett projekt för att göra all världens böcker möjliga att upptäcka på nätet.

Den har överlevt så länge att upphovsrätten har utgått och boken har blivit allmän egendom. En bok i allmän egendom är en bok som aldrig har varit belagd med upphovsrätt eller vars skyddstid har löpt ut. Huruvida en bok har blivit allmän egendom eller inte varierar från land till land. Sådana böcker är portar till det förflutna och representerar ett överflöd av historia, kultur och kunskap som många gånger är svårt att upptäcka.

Markeringar, noteringar och andra marginalanteckningar i den ursprungliga boken finns med i filen. Det är en påminnelse om bokens långa färd från förlaget till ett bibliotek och slutligen till dig.

Riktlinjer för användning

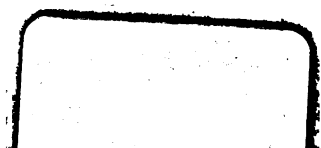
Google är stolt över att digitalisera böcker som har blivit allmän egendom i samarbete med bibliotek och göra dem tillgängliga för alla. Dessa böcker tillhör mänskligheten, och vi förvaltar bara kulturarvet. Men det här arbetet kostar mycket pengar, så för att vi ska kunna fortsätta att tillhandahålla denna resurs, har vi vidtagit åtgärder för att förhindra kommersiella företags missbruk. Vi har bland annat infört tekniska inskränkningar för automatiserade frågor.

Vi ber dig även att:

- Endast använda filerna utan ekonomisk vinning i åtanke
Vi har tagit fram Google boksökning för att det ska användas av enskilda personer, och vi vill att du använder dessa filer för enskilt, ideellt bruk.
- Avstå från automatiska frågor
Skicka inte automatiska frågor av något slag till Googles system. Om du forskar i maskinöversättning, textigenkänning eller andra områden där det är intressant att få tillgång till stora mängder text, ta då kontakt med oss. Vi ser gärna att material som är allmän egendom används för dessa syften och kan kanske hjälpa till om du har ytterligare behov.
- Bibehålla upphovsmärket
Googles "vattenstämpel" som finns i varje fil är nödvändig för att informera allmänheten om det här projektet och att hjälpa dem att hitta ytterligare material på Google boksökning. Ta inte bort den.
- Håll dig på rätt sida om lagen
Oavsett vad du gör ska du komma ihåg att du bär ansvaret för att se till att det du gör är lagligt. Förutsätt inte att en bok har blivit allmän egendom i andra länder bara för att vi tror att den har blivit det för läsare i USA. Huruvida en bok skyddas av upphovsrätt skiljer sig åt från land till land, och vi kan inte ge dig några råd om det är tillåtet att använda en viss bok på ett särskilt sätt. Förutsätt inte att en bok går att använda på vilket sätt som helst var som helst i världen bara för att den dyker upp i Google boksökning. Skadeståndet för upphovsrättsbrott kan vara mycket högt.

Om Google boksökning

Googles mål är att ordna världens information och göra den användbar och tillgänglig överallt. Google boksökning hjälper läsare att upptäcka världens böcker och författare och förläggare att nå nya målgrupper. Du kan söka igenom all text i den här boken på webben på följande länk <http://books.google.com/>

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

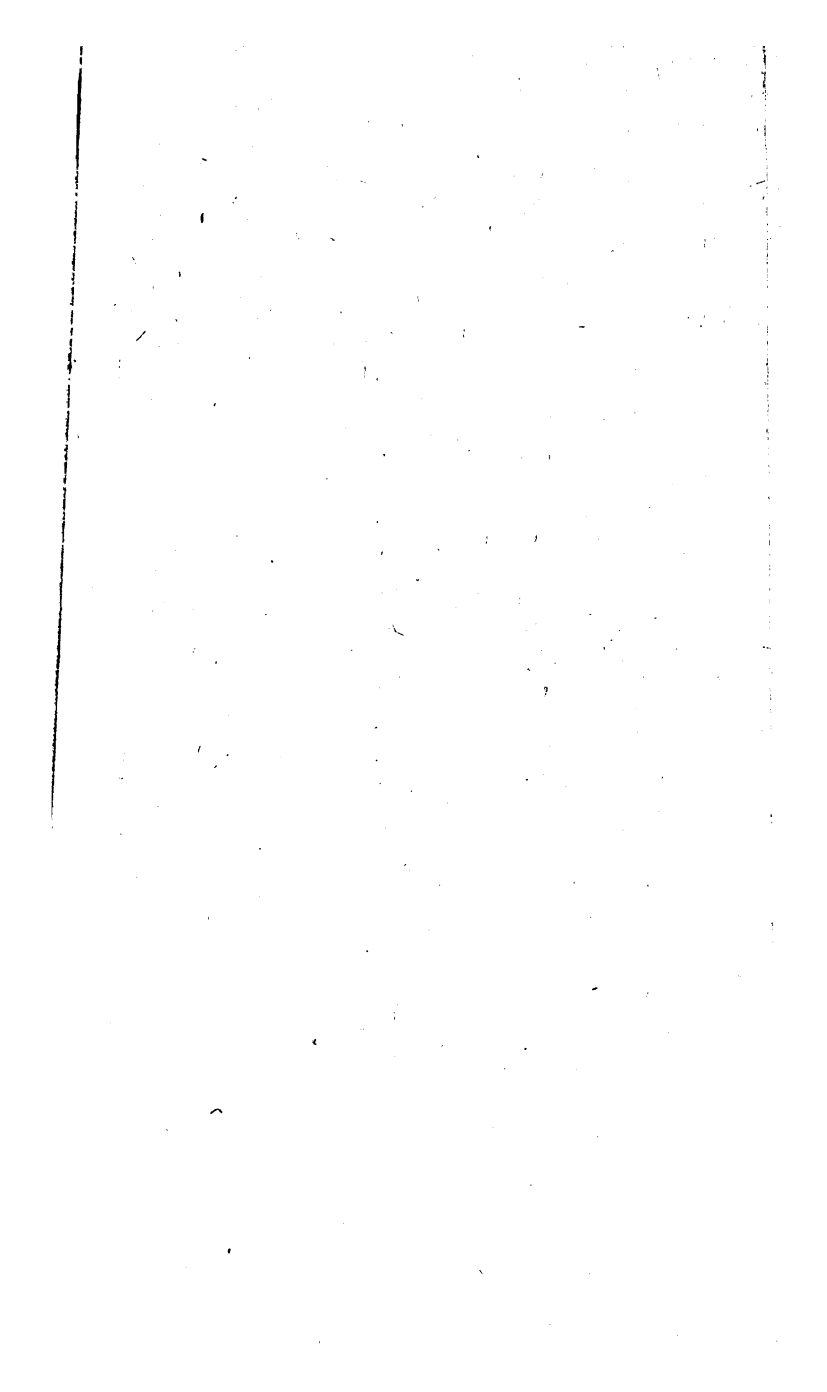
97

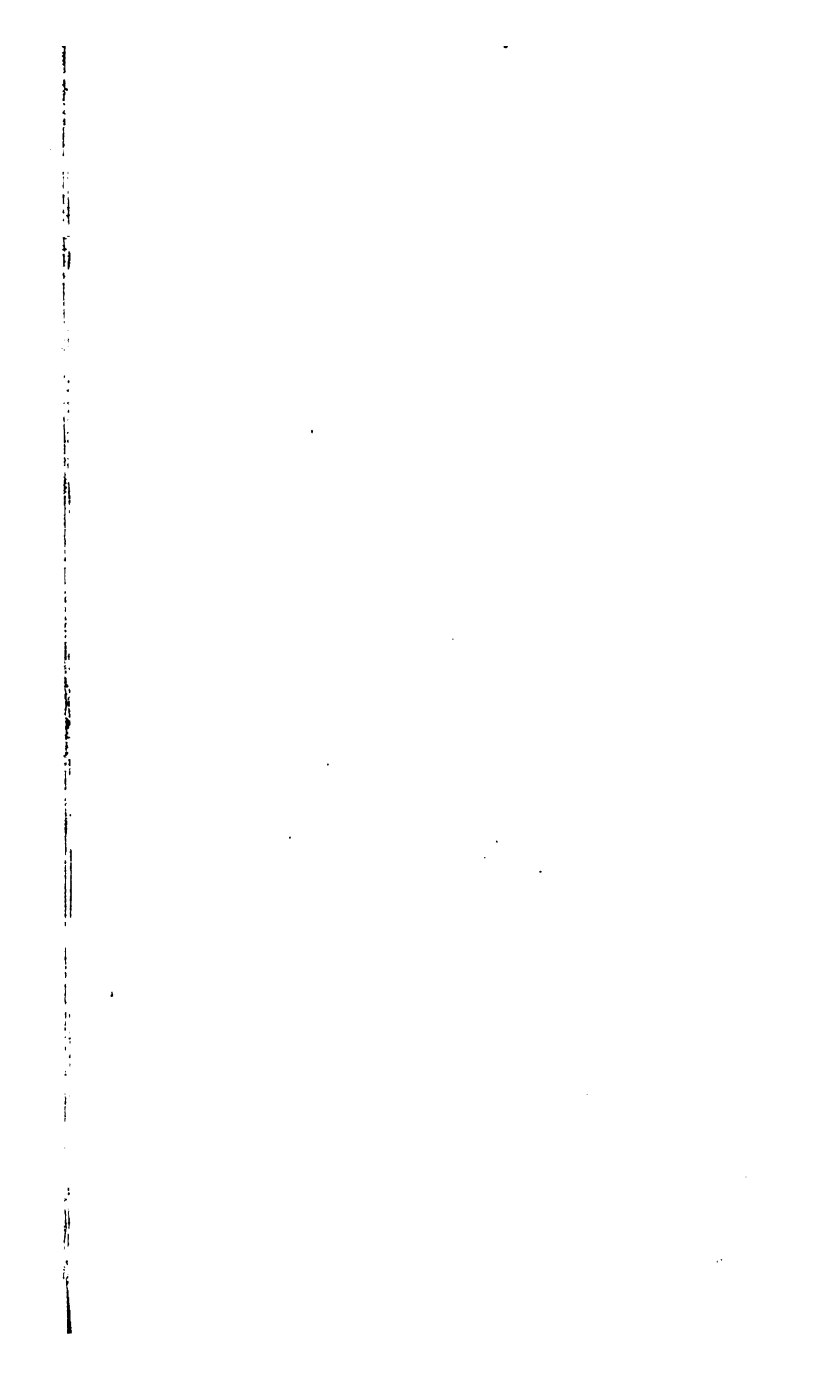
98

99

100

Historiska
Världwärdigheter,

En
Upplysning
Af
Svenska Håfder.

Utile dulci.

SEDERHOLM,

Tryckt i Kongl. Finska Bokentryckeriet.

1767.

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY

ASTOR, LENOX AND
TILDEN FOUNDATIONS

*****
Imprimatur.
N. v. OELREICH.
*****

Till Påsaren.

En Veckofkrift, bestående af äldre och nyare Handlingar i Svenska Historien, lemnas här det allmänna i Handen. Minnen, som tjänka att uppfylla hvad förr saknats, eller att nogare utreda och besträffa wiisa allmänna eller enskilda händelser, blifwa egentligen besom skola wälias; såsom Konunga- och andra märkwärdiga Bref, Korta Berättelser, Historiska Utdrag och Annmärkingar, m. m. Ständig omwårdning af såfrån en sådan inrättning öfribärlig, och torde ej wara obehagelig. Då Svenska Historien nu mer åger ej mindre sällert beskydd, än billig aktning af alla dem, som älska Fäderneslandet, och ästunda kunskap om det som händt i fordnatider; vågar jag utbedja mig benäget omdöme om ett Werk, som har till äf sigt Fäderneslandets tjänst och wettigast nöge. Stockholm den 10 Januarii 1767.

SAM. S. LÖENBOM

Historiska Märthvar- digheter.

N:o I.

I.
Kort Berättelse om den så kallade Benjamin Düster, som utgissit sig för at wara Konung CARL XII, år 1725. (*)

 Denne Benjamin Düster född i Loppstrand 5 mil ifrån Wiborg af Långsmans-folk, har sedan han i Wiborg lärt Guld-Smeds arbete och deruti till Gefäll avancerat, gif.

(*) Den är utur Herr Johan Simmings Hist. Samlingar och berättas wara författad af framledne Stats-Secreteraren Baron Carl von Carlsson. En annan berättelse om samma sak är införd i Rydlings Supplem. till det i Flor stående. Stockholm. sid. 511; Men tyckes i några omständigheter wara mindre pålitelig, åtminstone i anseende till Düsters Födelse-Ort, som der sägs warit Gottland. Herr Kammar-Råd Woltemar i sin Stats-Historia kallar Düster en Fins Adjutant. Den 25 Jan. skall denne misgernings-man kommit till Stockholm och den 8. 9. 10 Mars, skedd Executionen. Düster dog på Danwiken 1730.

CARL XII är i Himmelen, med mera
som härvid förelupit.

En Piga har varit med Duster
som under hans Arrest förledt en Gardies-Karl, at skrifa ett bref till Dalarna, at komma med sin berömliga tap-
perhet den beträngde Konung CARL
till undsättning och hjelp, med hwilket
bref en Trägårdsmästare rest till Dal-
arne och på en och annan Sockne-
stämman för Allmogens upläst, der han
dock omsider blef fasttagen och hit un-
der Arrest förd. Utom dessa Personer
äro och 2:ne andre, en Skräddare här
i Staden och en Gardies-Karl, som
medelst stillatigande gjort sig i brottet
delaktige, alla 5 af Commissionen frän-
slifwet dömdes, som dock af Hans Maj:t
blifwit leutererat till gatulopp och ris-
slitande: men som Duster är worden an-
sedd som en däre, kommer han att stå
tre dagar en timma på hwart Torg att
skämmas för en påle, med det skrifne
brefwet i händerna, och sedan föras till
därhuset här i Staden, på hwilka exe-
cutioner, i dag, som är den 20, en här-
jan är gjord.

2.

Relation, om Renunciations och Krö-
nings-Acten i Upsala, år 1654. (*)

I Lördags, som war den 3 Junii,
slogs om, at råstföljande den 6 Junii
skulle Hennes Kongl. Maj:ts upsäga sitt
Regemente och öfwerantwarda thet Hans.
Kongl. Höghet. I måndags, som war
den 5 Junii, slogs åter om thet samma,
med strängt förbud, att ingen skulle dris-
sa sig till, öfwer instundande Krönings-
högtid, att lås eller perlmentera, wid
Lifstraff utan all nåde.

Äfwen wid samma tid som thetta
omslags, blef af Ständerne och sedan af
Rikens Råd Resolwerat, och underskrif-
wit Osels och Pommerns Revocation i-
från Adelen och till Hennes Kongl.
Maj:ts Lifgeding. Detta skedde med stör-
sta försigtighet, och utan allt buller, ther-
om behöfdes en särdeles relation.

Om

*) Upsatt af en Professor i Upsala, som sielf
warit närwarande, och märkwärdig af de
i nedföljande particulariteter som här och
förekomma, hwilke annorstäds saknas. Ät-
t i samma benägna hand, som den föregående.

Om Tisdagen steg Hans Kongl. Höghet vittida opp, satte sig att concipera Bönedags-Patent, och sade sig intet willja lägga sig till hwila, förr än han det finge underskrifwa, hwilket ock skedde: war altså detta det första bref war Konung underskref, efter som han detta allredo länge tillsörene sig föresatt hafwer.

Klockan fet woro alle Ständerne och Wi Professores efter gifne ordres på Riks-Salen. Klockan 9 kom Hennes Kongl. Maj:t, samt med Hans Kongl. Höghet och Rådet in, med Kro-
na på Hufvudet, Spira i högra och
Epulet i wänstra Handen, såsom ock Krö-
nings-Kjortelen på sig, satte sig på Krö-
nings-Stolen, af Gultwer gjord, then
Gref Magnus (*) för 5 år sedan lat
förfärdiga och till Krönings-Åden, nem-
pe CHRISTINÆ, till förärade.

(*) Riks-Råd. Gr. Mag. Gab. Delagardie.

Fortsättning härnäst.

Prænumeration på denna Weekskrift
tages i Bokhandlaren Holmbergs Hof
med Ser Dal Kopparmynt.

Sistoriffa Mårtwår- digheter.

N:o 2.

Fortfättning ifrån N:o 1.

Försten stod på högra sidan, neder
för trapporna, thenäst alle Gent
ambetsmännen (") och omkring, Rik-
sens Råd, hwilke nu äro, som mig är
berättadt 48, men 32 allenast word till-
stfådes. Bänkarne word uppbyggde, alt
in emot taket, der Fruntimren sitta.
På golfwet word bänkar, där sitta
Præster och Børgare på högra, Adelt
och Bønder på wänstra sidan. När
de hade satt sig, steg Schering Rolén-
hane upp, (efter Cancellarius (") hade
sig förwågrat att tala uti renunciations-
Acten, hwilket hafwer sina särdeles skäl
och orsaker: såges ock att Herr Schering
skall wara förordnad att assistera Cans-
leren uti Ambetet, och sedan honom der-
uti succedera) laas och renunciations bres-
wet,

(") Dröffen, Marsken, Amiraten, Cancelleren
Stättmästaren. (") Ax. Oxenstierna.

wet, med Hennes Kongl. Maj:ts sigill på pergament, att Hennes Kongl. Maj:t affäger sig all then rätt och præension, som Hon och Hennes Fäder hafwa haft på Sveriges Rike och der under hörige Länder; att Hon aldrig i ewig tid, anten sielf, eller genom någon annan, directe eller indirecte, skall fråga eller söka derefter, utan opdrager all sin rätt Hans Kongl. Höghet, såsom en utwald efter Henne Arf-Furste, och begärde allsnast blifwa försörgd med ett nöd-torftigt Lifgeding, Hennes Stat och wilkor lifmätigt. Sedan detta war upläst lefwerverade Herr Schering breswet till Hans Kongl. Höghet, tagande af honom et annat bref, innehållande deremot en försäkring af Hans K. Höghet, Rikens Råd och Ständer, om Hennes Kongl. Maj:ts Lifgeding, så indandes, att Hennes Kongl. Maj:t skall hafwa uti Sin lifstid, Norrköpings Stad och Skatt, Gottland, Öland, Ösel, Pommeren, och the orter wid hafwet i Mechlenburg, att deröfwer råda och regera independenter, ingens dom eller inquisition wara undertastad; dock så att der-
igenom

genom Kronan och Södermanlandet icke
 skall få något i någon mätto försång
 eller skada. Ej heller skall Hon haf-
 wa magt något af dessa länder så ab-
 solut, att det icke efter Hennes död
 skall komma under Kronan igen. När
 detta så opläst war, lefwererade Herr
 Schering brefwet till Hans K. Höghet
 igen och Hans K. Höghet åt Drottning-
 en, stigandes småningsom up för trap-
 parne, med stor rewerenz och myrd-
 ning. Sedan detta skedt war, tog
 Drottningen af sitt Hustrud Kronan
 och lefwererade Gref Pehr (*), Swär-
 det General Kagge (**), Ryckelen Her-
 man Flemming. Derpå kommo tvåan-
 ne Hennes Kammar-Herrar och afläb-
 de Henne Riortelen (*), hwilket ganska
 så utan tårar kunde anse.

Strart Hon war afläbder, steg
 Hon ned af sin Kongl. Stol, stadna-
 de först på den första Trappan, sedan
 på den andra, sist på den tredje, och
 B 2 när

(*) Bräbe, Riks-Drets. (**) Riks-Marsk. död
 1661. (*) Kongl. Mantelen.

när Riks-Marskalken (†) Gref Johan Oxenstierna hade klappat ljud, begynte Hon tala och allraförst gjorde Tacksägelse till Gud, som hafwer Henne låtit födas af den Högsta Familjen och uphögt henne till det Höga Ambetet, och satt till Drottning och Regentinna öfwer ett sådant mäktigt Rike, och be-
 skärt Henne en sådan stor framgång och wälsignelse. Sedan till de Gem-
 sina Förmyndare uti Hennes omvun-
 da år: tertio, till Rikens Råd, och sist
 till Sweriges Rikes Ständer; gaf in-
 gen orsak före, hwarföre Hon affade
 Regementet, utan allenast att Hon der-
 med sökte Rikens och Fäderneslandens
 gagn och bästa: Och såsom de hade 4
 år förut bewiljat Henne Hertig CARL
 GUSTAF till Successorem; altså gläd-
 de Hon sig att Hon uti sin Lifstid och
 wälsnadt, fick detta Ambetet på Ho-
 nom lefwerera, tackandes alla sina in-
 dersätare, att de intill det yttersta haf-
 wa låtit påskina sin kärlek emot Hen-
 ne, och nu uti denna Riksdagen på det
 ödmu-

(†) Swarade mot Öfwerste-Marskalks Ambetet.

ödmjukeligaste anhållit, at Hon ännu längre och hela sin Lifstid öfwer dem regera wille, och lifwål nu på det sista låtit Hennes wilja winna sin framtgång. Sist lofwade Hon på sin Åra, at Hon uti alla sina actioner och hela sin lifstid intet annat söka skulle, utan det som kunde lända Sveriges Rike och sine forðne undersåtare till säkerhet och wälfärd. Denna Oration warade wäl en half tima. Och war detta till att förundra, at ändock Hon så beweckligen talte, att Hon uttryckte tårar ur många människors ögon; dock kunde Hon sig ifrån gråt hells hålla, ehuruwål Hon esomoftast dertill inclinerade och talte ganska gräteligen och med sorgelig stämna.

Härpå swarade Herr Schering, oprådnandes Hennes stora meriter, lycka och seger emot fienden, och berömliga actioner inrikes, och gjorde Henne tackfägelse, först på Rikens Råds wälgär, sedan för Ridderskapet, så för Presterkapet, oprådnandes de stora wälgärningar, både uti gemen, och emot hwat

wet, med Hennes Kongl. Maj:ts sigill på pergament, att Hennes Kongl. Maj:t affäger sig all then rätt och præension, som Hon och Hennes Fäder hafwa haft på Sveriges Rike och der under hörtige Länder; att Hon aldrig i ewig tid, anten sielf, eller genom någon annan, directe eller indirecte, skall fråga eller söka derefter, utan opdrager all sin rätt, Hans Kongl. Höghet, såsom en utwald efter Henne Arf-Furste, och begärde allenaft blifwa försörgd med ett nöd- torftigt Lifgeding, Hennes Stat och wil- kor lifmätigt. Sedan detta war up- läst lefwereerade Herr Schering breswet till Hans Kongl. Höghet, tagande af honom et annat bref, innehållande be- rymot en försäkring af Hans K. Höghet, Rikens Råd och Ständer, om Hennes Kongl. Maj:ts Lifgeding, så lydandes, att Hennes Kongl. Maj:t skall hafwa uti Sin lifstid, Norrköpings Stad och Skatt, Gottland, Öland, Ösel, Pom- mern, och the orter wid hafwet i Mech- lenburg, att deröfwer råda och regera independenter, ingens dom eller inqui- sition wara underkastad; dock så att der-
igenom

genom Kronan och Fäderneslandet icke
 vill ske något i någon mätto försing
 eller skada. Ej heller skall Hon haf-
 wa magt något af dessa länder så ab-
 generä, att det icke efter Hennes död
 skall komma under Kronan igen. När
 detta så opläst war, lefwirerade Hert-
 Schering brefswet till Hans K. Höghet
 igen och Hans K. Höghet åt Drottning-
 en, stigandes småningom up för trap-
 parne, med stor reverentz och wörd-
 ning. Sedan detta skedd war, tog
 Drottningen af sitt Hustrud Kronan
 och lefwirerade Gref Pehr (*), Swär-
 det General Kagge (**), Ryttelen Her-
 man Flemming. Dervå kommo tvåan-
 ne Hennes Kammar-Herrar och afsläd-
 de Henne Riortelen (*), hwilket ganska
 så utan tårar kunde anse.

Straxt Hon war afslädder, steg
 Hon ned af sin Kongl. Stol, stadna-
 de först på den första Trappan, sedan
 på den andra, sist på den tredje, och
 B 2 när

(*) Riks-Drots. (**) Riks-Marsk. död
 1. (*) Kongl. Mantelen.

när Riks-Marskalken (*) Gref Johan Oxenstierna hade klappat ljud, begynte Hon tala och afsträffat gjorde Tackfägelse till Gud, som hafwer Henne låtit födas af den Högsta Familien och uphögt henne till det Höga Ambetet, och satt till Drottning och Regentinna öfwer ett sådant mäktigt Rike, och be-
 skärmt Henne en sådan stor framgång och wälsignelse. Sedan till de Fem sina Förmyndare uti Hennes ommyndiga år: tertio, till Rikens Råd, och sist till Sveriges Rikes Ständer; gaf ingen orsak före, hwarsföre Hon affade Regementet, utan allenast att Hon dermed sökte Rikens och Fäderneslandens gagn och bästa: Och såsom de hade 4 år förut bewiljat Henne Hertig CARL GUSTAF till Succesorem; altså glädde Hon sig att Hon uti sin Lifstid och wälmagt, fick detta Ambetet på Honom lefwerera, tackandes alla sina undersätare, att de intill det yttersta hafwa låtit påskina sin kärlek emot Henne, och nu uti denna Riksdagen på den
 ödmu-

(*) Svarade mot Öfwerste-Marskalks Ambetet.

ödmjukeligaste anhöllte, at Hon ännu längre och hela sin Lifstid öfwer dem regera wille, och lifwål nu på det så låtit Hennes wilja winna sin framgång. Sist lofwade Hon på sin Åra, at Hon uti alla sina actioner och hela sin lifstid intet annat söka skulle, utan det som kunde lända Sveriges Rike och sine fordne undersåtare till säkerhet och wälfärd. Denna Oration warade wäl en half tima. Och war detta till att förundra, at ändock Hon så beweckligen talte, att Hon uttryckte tårar ur många människors ögon; dock kunde Hon sig ifrån gråt hells hålla, ehuruwål Hon esomostast dertill inclinerade och talte ganska gräteligen och med sorgelig stämma.

Härpå swarade Herr Schering, opråtnandes Hennes stora meriter, lycka och seger emot fienden, och berömliga actioner inrikes, och gjorde Henne tackägelse, först på Rikens Råds wälgär, sedan för Ridderskapet, så för Presterkapet, opråtnandes de stora wälfärdigar, både uti gemen, och emot hwar

eller H, att styrka sig med tyds wil-
le intet quittera sina rum.

Klockan 3 eftermiddagen gick Pro-
cessen an. Konungen med sina hwhita
Gyllenduls kläder (supra caput Regis
nobiles octo rectum, cœlum appellant,
serabant) och Rådningss fjortelen, och al-
le af Rikssens Råd redde: alle de andze
gingo. Biskopen i Linköping (*) exci-
perade Henom med wanligt språk, ut-
tan för Rörhodören: Arohenfis (†) (kul-
le läsa Bönen; men emedan han war
hes, måste Lincopensis och läsa: Streng-
nensis (*) hade Predikan. Texten war:
Gud gifwe wårn Konung n. Men
ingen af oss eller Ständerna kunde af
Predikan höra ett ord; ty Predikan
hölls i Hög-Choren, hwarföre och män-
ge under Predikan gingo på Adolphs
Källare, eller annorstädes, att wedre-
gwecka sig, uti denna grufweliga betan.
När Episcopus Strengnensis war neder-
stigen, flef en gammal fåring op i
Sto-

(*) Magister Samuel Eriander.

(†) D. Ol. Laurelius.

(*) D. Johannes Matthies.

Hans Maj:t, som war födder och oppfo-
dadt till Regimentet, som det så beröm-
men och lyckeligen så många år före-
stätt hafwer, och så högt af sine under-
lydare älskad, skulle uti sin bästa ålder
och florerande Regimente sig det af-
säga &c.

Sedan wände sig Hennes Maj:t
till Hans Kongl. Höghet, antwurdade
hon med en ganska pathetisk Ora-
tion Regimentet, och recommenderade
hon sin Moder (*). Konungen sva-
rade härpå med en kort oration, täl-
landes Hennes Maj:t, och tillsägandes
Hennes Maj:t såsom sin R. Gränka och
Bru-Moder all sonlig repect och wör-
dring alla sina dagar. Dese Orationer
woro både förte och taltes sakta, at in-
gen dem wäl höra kunde, utan Rikens
Råd och D. Ericus Emporagrius, som
trädde sig fram och kunde råcla op med
hufvudet öfwer en hop af Rådet. När
detta så passeradt war, klappade åter
Riks-Marskalken ljud, då trädde än
fram Herr Schering med en Oration
till

(*) Enke-Drottningen MARIA ELEONORA.

GUSTAVUS. På andra sidan, en Stro-
na och fringom: **DEI Gratia & CHARL-
STINÆ Rex.** Men sedan blefvo de
omkyntade, att ganska få lemtades.
Du är på den ena sidan: **CAROLUS
GUSTAVUS Rex:** på den andra: **A
DEO et CHRISTINA.** Gullspennningar
hafwer jag ännu intet fått se: det sä-
jes, at wi så hwar sin. Win uttap-
pades, icke till öfverflöd, utan likväl
att hwar giet tådan med lagom rna
och hatten full med sig, och så släptes
åter andre dit igen.

Sådan myckenhet af folk wet jag
intet om jag någon tid på en gång sett
hafwer; likväl hafwer jag intet hört,
att någon klagar öfwer någon trängsel!
Gldrig hafwer hörts något ropande el-
ler något o ljud, utan alle förlirtes som
bröder: alle låto sig märka glade och
af lustigt mod öfwer det som skedd är.

Wid de förste gången songo i Ryr-
kan, och salwan gafs, reste Herties
Maj: Drottningen åt Ladugården. De
som det sågo, mente att Hon skulle
resa

Historiska Märkvar- digheter.

N:o 3.

Fortsättning ifrån N:o 2.

När detta allt skedd war och flockan nu war inemot Tolf, trädde de derifrån, Drottningen uti sina snöhvita kläder, och Konungen uti swarta. Drottningen böd Konungen högra sidans men Han wille intet emottaga, utan tog Henne med sin högra hand wid Hennes wänstre, och så, gingo de in uti Drottningens Palats, der Hon då böd alla af Rådet och Ridderskapet farväl, tagandes hwar och en i hand.

Sedan gingo de alle hwar till sitt att få sig mat. Wi med de 3 Stänberne hade ordres att wara tillstädes uti Kyrkan strax eftermiddagen. Men våra Drvinfolk woro i Kyrkan alt i frän flockan. Ser om morgonen, och när de märkte, at det wille länge dröga, sände de hem efter bröd och win
C eller

eller bl, att styrka sig med ty de wil-
le intet quittera sina rum.

Klockan 3 eftermiddagen gick Pro-
cessen an. Konungen med sina hwhita
Gyllenduls kläder (supra caput Regis
nobiles octo rectum, cœlum appellant,
sterebant) och Arbånings fjortelen, och af
se af Rikens Råd redo: alle de andre
gingo. Biskopen i Linköping (*) exci-
perade honom med wanligt språk, ut-
tan för Rortodören: Arohenis (†) (kul-
le läsa Bönen; men emedan han war
bed, måste Lincopensis och läsa: Streng-
nensis (*) hade Predikan. Texten war:
Gud gifwe wårn Konung x. Men
tingen af oss eller Ständerna kunde af
Predikan höra ett ord; ty Predikan
hölls i Hög-Choren, hwarsföre och män-
ge under Predikan ginga på Adolphs
Källare, eller annorstädes, att wedre-
gwecka sig, uti denna grusweliga betan.
Når Episcopus Strengnensis war neder-
stigen, flef en gammal löring op i
Sto-

(*) Magister Samuel Eriander.

(†) D. Ol. Laurelius.

(*) D. Johannes Matthies.

Stolen i hans ställe och kom ett stort
 löje till måga, att och Konungen, som
 äfven är usque ad miraculum allvarsam,
 måtte deröfwer le, och äfwen wid det
 samma, begnute M. Samuel (†) tillika
 med Dn. Daniele, Capituli Notario: Gud
 gifne wärom ic. När den ene sång
 wärom Konung, ropade den andre
 ex errore wära Drottning. Doctor
 Elchil (*) skulle begynna: **HEX**ren
 wär Gud wära Tig blid; men ef-
 ter han intet hördes, stände D. Brun-
 us in med honom. En annan af su-
 perintendenterna började: **O GUD** wi
 lofwe Tig ic. Hela Krönings-Akten
 gick efter wanligt wis, och Herredags-
 Prästerne hafwa honom måstabels af-
 frifwen.

Krönings-Penningar utkastades
 måtteligen, intet annat än Sölfsint,
 så store som wära dubble Marks-sty-
 ken. När de först myntades, war den-
 na öfwerkrift: På den ena sidan: I-
 mago Regis, och fring om, **CAROLUS**
 C 2 **GU.**

(†) Esander.

(*) Petrus.

STINS och till Ekte-Drottningens i hvar
des Biskoparne ännu uti trohetslöfvet,
hvilket uti Litaniën först nämndas skall,
anten Konungen eller unga Drottning-
gen, och dessförinnan betäda de i Stock-
holm, så väl som här, Supplexes po-
minibus, för vår Nådiga Höga Öf-
verhet. Ratio dubitandi är, att Han
både uti försäkringen så väl som alltså
äjes, titulerar Hennes sin R. Fru Mo-
der, och alltid utmär Hennes främsta
rummet.

När det tilli convivio begynte blif-
wa som lustigast, stod Hon öfver oss
opp under taket, och såg på oss ifrån
öfra våningen. Odhelius, i det han
drack ut glaset Drottningens Skål, och
vände botten opp, blef Hennes först war-
se; men wi läddes som wi intet såge Hen-
ne; ty Hon hade deraf sin lust, att
Hon oförmärkt siet så och se hvaru wi
drucko och woro lustige. Klockan Ti
gingo wi derifrån lustige och glade.

I Onsdags, som war den 7 hu-
us, gjorde Ständerne sin Ed. Alla af
Rådet

Rådet och Ridderskapet wero befallte,
 förhållande Hennes Maj:t och gifwa
 henne Belegd till Flötsund på samma
 dag; men det drögdes dermed intill den
 12 om natten: Ryttare, Soldater,
 Morgare, wero uti sina gewär: Mid-
 natts-tid säs Salwa med Striden,
 Mousqueter och Pistoler, och continu-
 erades dermed länge. Wid Flötsund
 valdicerade Hennes Maj:t Rådet och
 Ridderskapet, tagandes hwar och en i
 hand, och när Hon lycttat, ropade Hon
 med hög röst, om någon wore som sto-
 de tilbaka, Han wille framträda, att
 Hon sinne honom valdicera. Det så-
 gtes att alle greto. Konungen bdd till
 att göra henne widare följe; men Hon
 förwägrade honom det; likwäl när
 Hon war bortrest, tog Han några ut-
 af Herrarna med sig och satte efter
 henne, och fölgde henne alt in till
 Rårstad. Der wände Han tilbaka och
 kom hem om Torsdagen kl. 11. Men
 de andre som wände om wid Flötsund,
 kommo hem kl. 5 med et träffeligit
 skjutande, efter de mente Konungen
 wara med i sällskapet.

Drott.

re till att göra i Africa, hvilken sig
 och det öfvertog, och kommandes i Gui-
 nea finna åtskilliga platser vara lediga
 och obesatte, der profitable Handel
 kunde drifwas, och till retour Guld,
 Elfenben, inhemtas, efter som han 1648
 och 1649 goda prober derpå gjorde, så
 att Sal. De Geer blef förorsakad att
 föreslå ett Compagnie, och derpå begä-
 ra af Hennes Kongl. Maj:ts Drottning
 Christina Privilegium, det Han och i
 Decembri samma år 1649 erhöill. Der-
 efter hafwer uppå Kongl. Maj:ts till
 Sverige och dess öftryerade African-
 ske Compagnies wegnar Hinric Carloff
 1650 den 28 Maji handlat och köpt
 Cabo Corso af Konungen i Futu Bre-
 deva, med alla dess Regalier, rättigheter,
 Land och strand, samt alla appertinen-
 tior, så att det skulle incorporeras Swe-
 riges Kronas Dominio, och Svenska
 Africaniska Compagniet vara upplåtit,
 der att bygga Castel-Loger och hwad
 mera dem behagade till Commercens
 befordran, allenast de gäfwro wanlig
 Tull och tribut åt Konungen eller dess
 Commissarier, deremot Han skulle wa-
 ra

(0) . 0 (0)

Historiska Märsvår- digheter.

N:o 4

3.

En Kort Relation om Swenska
Africaniska Compagniets inrättan-
de och förlopp intil år 1663. (*)

Sedan friden med Danmark A:o
1645 war till Kongl. Maj:ts och
Sveriges Kronas märkelige avantage
huten, så hafwer Sal. Herr Lovis de
Geer föraccorderat med en af de Hol-
ländske Capitainerne, som med Ammi-
ralen Marten Tijssen Anekarhjelm hit
ankom, benådn. Arend Gabelen, att
han skulle stiga på ett deras Stepp,
att försöka, om icke någon negotie wo-
re

(*) Insänd samma år af då warande Swens-
ke Ministern i Holland P. J. Coyer, och så-
här ett rum för den uplysning deraf kan häm-
as i Swenska Handels-Historien. Afförif-
f är tagen efter de Handlingar, som fin-
as i Grefl. Gyldenstolpska Samlingarna.

re till att göra i Africa, hwilken så
 ock det öfwertog, och kommandes i Gu-
 nea finner åtskilliga platser wara lediga
 och obesatte, der profitable Handel
 kunde drifwas, och till retour Guld,
 Elfenben, inhemtas, efter som han 1648
 och 1649 goda prober derpå gjorde, så
 att Sal. De Geer blef förorsakad att
 föreslå ett Compagnie, och derpå begä-
 ra af Hennes Kongl. Maj:ts Drottning
 Christina Privilegium, det Han ock i
 Decembri samma år 1649 erhöill. Der-
 efter hafwer uppå Kongl. Maj:ts till
 Sverige och dess öctroyerade Africani-
 ske Compagnies wegnar Hinric Carloff
 1650 den 28 Maji handlat och köpt
 Caho Corso af Konungen i Futu Bre-
 deva, med alla dess Regalier, rättigheter,
 Land och strand, samt alla appertinen-
 tior, så att det skulle incorporeras Swe-
 riges Kronas Dominio, och Swenska
 Africaniska Compagniet wara uplåtit,
 der att bygga Castel-Loger och hwad
 mera dem behagade till Commercens
 befordran, allenast de gästwo wanlig
 Tull och tribut åt Konungen eller dess
 Commissarier, deremot Han skulle wa-
 ra

de förpliktader samma plats emot alla måldssamma attacker att försvara, såsom själwa köpebrefwet och transporten betingar. Och är detta köp med offentligt Drummesslag och Canon-Skott publicerat, och ingen deremot då protesterat. Men såsom alle begynnelser äro svåre, så gaf sig ock fuller stråm någon strid imellan våre och det West-Indiske Compagniets betjante samma år; men så snart sådant blef General-Staterna remonstrerat genom Drottning CHRISTINÆ bref och Herr Appelboms Memorial, blef strax derpå bot stäldt, och West-Indiska Compagniets betjante befalt, all god correspondence med våra att underhålla. Efter den tiden hafwer Swenska Africaniska Compagniet, icke allenast wid Cabo Corso, utan ock wid andra Handels-platser och loger, nemligen Anammabo, Orlen, Tacararij, Boturij och Atekin, så i fri handel oturberat af de Holländske drifwit, och mött hwarandra med lika wänskap som här i Europa, som wises af både våra och deras Commendanters bref intill des den lättfärdige Carloss uti

warande segde med Dannemart ha
 Cabo Corlo förrådeligt wis intagit, oc
 Konungen i Fucu samt Jan Clalon mår
 te sig af honom wara bedragne, oc
 Castellet i de Holländskes händer öfwer
 gifwit, belade de det straxt och efter
 weckors förlopp intagit, försäkrande
 Commissarien Hans Neuman, som de
 hos de Angelske sig på Kusten uppehöll
 att wilja hålla samma Castell och ne
 gotie Sverige och dess Africaniska Com
 pagnie tillhanda. Hwarföre oc År
 no 1660 equipperades Skeppet Konung
 David under Capitain Thunis Ubs till
 Guinea, som straxt wid sin ankomst Ca
 bo Corlo af Jan Clalon inbedom, oc
 alt intill den 22 Aprilis innewarande
 besattit hafwer. År 1661 equipperade
 åter Skeppet Christina at Kusten under
 Commendanten Neuman, som, som
 mandes under Cabo Corlo, af fyra West
 Indiska Skepp fiendeligen blef antastad,
 Skepp och gods tillika med bref och
 Kongl. Fullmakt beröfwadt, upbrutet,
 och han, Neuman, bragt fångslig in i
 Dell Mina, der han onskeligen sitt lif
 ändat hafwer: oc är denna hofskilret
 sedd

och på ordre, som West. Indiske Compagniets Betjantes bref till våra utskickningen visar.

Detta är och derhos att rethoriseras, det General von Heintzen hafver dels med löfande, dels med hot, velat komma vårt folk på Christina till bekänna, såsom skulle de hafva förländes gods inne, det de dock intet hade, till att bestyrka deras hostile akt, som Acta Publica betyga. Samme General hafver och hållit Cabo Corto beskradt allt sedan; och ofta det sökt besätta och inträtta. Men genom de frivardes assistence och redelighet, äro de förordne defenderade in till nästförliden vår, som ofwänkemålt är. Om det denna fiendeliga attacke flagade sig Svenska Africaniska Compagnier in för S. R. Maj:t och den Kongl. Regeringen, och förmåtte Kongl. Bref här öfver till Gen. Staterne: de och beswara: de (att) saken finnes af den bestaffenhet, att han bäst genom vänlig Conference kunde biläggas, och begärde en måtte ut fullmägtigas, då de försäkrade Kongl.

musse på natten, att aldrig något Beh-
 schidare och Konstnär skulle uti trå art-
 gare människors ansigte kunna utmär-
 ka; Richardes strax Ridsaren deraf nå-
 gra, och när de handterades, funna
 de fulle med blod. Uti Dresden (Dres-
 den) är Stadsporten upsprungen och
 någote troppar Turkar der in marche-
 rade i staden, med dragne sablar i Hän-
 derna, karsketer på hufvudet, och bl-
 dige till armbogen. När de af watten
 antastades, försvunno de hasteligen
 Kuglor af is äro der regnade af Höl-
 melen så stora, att de hafwa någ-
 centner begripit, och slagit ihjäl männi-
 skor och allt lefwande som de hafwa
 drabbat uppå.

doms löstnad, som war nog allmän i nå-
 förflutne Seculo; tyckes och röja en stor oför-
 nighet i Natural-Historien, samt oemotstånd-
 ga wedermålen af widskopelse. Swilken Ka-
 ge som warie des Uphofeman är icko be-
 kant.

Slutet härnäst.

Historiska Märkvär- digheter.

N:o 5.

Fortfättning ifrån N:o 4.

FÖra mil ifrån Leipzig är ett mäktigt stort Berg marcherat en stor half mil, och lagt sig i ett stort karr, tagit med sig skog med torfwor och hwarderhos fanns. Detta är synnt af några Hundrade människor i några dagar. Derefter är på samma ort kommet ett onaturligt åske-dunder: om natten när-dundret stillades, är en synter som Messias plågar målas, sittjandes i molnet på Regnbogen, och hade ett stort rödt swärd i handen, och wiste det först åt Påländ och sedan ända Norr, der de septentrionaliske bo.

E

Enke

5.

Enke = Drottningen CHRISTINA
 Bref till sin Herr Son Ke-
 ning GUSTAF ADOLPH. (*)

Wår Modherlige Kärliche Hälsan
 sampt hwadh mehre kært och gä-
 Wij någon sin kunne och förmå-
 medh Gudh alzmächtig tilförene

Sormechtigher Konung, Ålfel-
 ghe Käre Sohn, Wij betack-
 Dhin K:tt (**) Moderlighen och Kärli-
 ghen, för all Dhin K:ts Sonlighe och
 Kärliche Affection emoth Dß, I syn-
 nerhet för dhe Fyratije Tusend Dale-
 Penningar, som Dhin K:tt Dß på
 Wår Kärliche begiäran sidsit försträckt.
 Och aldenstundh Wår lägenheet nu så
 tillsäggher, hafwe Wij icke kunnett för-
 bij ghå, åhn bethala Dhin K:tt be-
 40000 D:r. Öfversändhe altså dhenn
 härmedh Dhin K:tt tilhanda. Och ä-
 re öfwerbödighe att bewijssa Dhin K:tt
 till Sonlighitt wälbehag ighen, utthi
 alt

(*) Efter Originaler, lemnadt af Herr K. Biblio-
 thecarien Gjörwell.

(**) Kärlighet.

At dett Wij tänke kunne sådant wa-
 ra lijkmätigt. Och befhale Dhin K:tt,
 samt Dhin K:ts Allskelighe Käre Ge-
 nahl, Wår Hjertans Käre Dotter
 medh begges E:s K:ters Allskelighe och
 Höghborne Liffz. Arwinge, undher Gudz
 ens Aldrehögstes Nådigha protection
 och mildhe Beskerm, till all långwa-
 rik helße och wålmågo, fridsamt och
 saligitt Regementhe, Modherlighen och
 Kärlighen. Aff Nyköpings den 16
 Augusti, åhr 1624.

D. L. im Herzen getreue J. Mutter
 bis in den todt

CHRISTINA R. S.

Utanstriften.

Den Stormechtighe Höghborne Furste
 Och Herre, Herr GUSTAF ADOLPH,
 Sveriges Göthes och Wändes Ro-
 nungh, Storfurste till Finland, Her-
 tigh uthi Estlandh och Carelen, Herre
 uthössfuer Ingermanlandh. Wår elste-
 lighe Käre Sohn, Modherligen och
 Käriligen.

Påskrift på Brevvet.

Ahnlom 20 Aug. 624 der Hennes
 Mit Restituerer de 40000 Dal. för
 Hans R. M. Hennies Mit lå
 hafwer.

6.

Wärdering uprättad i Stockholm d
 17 Julit 1577 wid en Liquidation;
 Herr Sten Baner, Nils Ryning, Beng
 Ribbing och Thure Jacopson. (*)

Mejöl och Malt, Tunnan.	1½ ork Daler
Haffra,	1 ork Dal.
Hv. nble, Lispund.	1 ork Dal.
Smör,	1½ ork Dal.
Ströming, Tunnan.	2 Dal.
Nål, Lispund.	1½ ork Dal.
Stång-Jern, Skip:d.	2 Dal.
Demunds-Jern, Fathet.	1½ Dal.
Virtige Hester, Hesten.	½ ork Dal.

7. Extra

(*) Det är twifwelsutan någsamt, at se hwad
 pris i Forntiden warit på åtskilliga waror i
 vårt fära Södernesland. Också winner war
 Hus hålds-Historia deraf ljus. Den här om
 förde Liquidation, steddde imellan Herr Eric
 Abrahamson til Ekeberga och Sagmansholm,

7.

Extra⁸ af ett Bref från Kongl. Kammar-
Collegium till Ståthållaren oppå Sta-
raborgh och utöfwer des Låhn Edell
och Wållbördigh Axel Drake till In-
torp, af den 30 Julii 1621. (*)

Årderingen oppå Esterkrifne åhr-
lige Rante-Perzeler uthi Sta-
Låhn åhr 1621.

I Tunna Spannemat	9 Mark.
I Tunna Hafra	4 ¹ / ₂ Mark
	I Lis:d

och hans Faster Fru Ebba Måns Dotter
Liljehök, Grefwinna till Raseborg och Gråfs-
näs, Enka af Herr Sten Ericson (Lejon-
hufvud, för det omåf Grefwinnan haft med
hans målsmansdöme i tretton år. Denna
Fru, som är mycket namnkunnig af sin til-
tagsenhet, blef Grefwinna efter sin Måns
död för hans förtjänster och olyckliga död;
då Konung ERIC XIV togs til fånga, och
berättas det, at hon för sin raskhet skull blif-
wa kallad Gref Ebba.

*) Införes för likheten skull med det föregån-
de-Extractet. De äro både affkrifne ur Grefl.
Stenbockiska Samlingarna.

I	Lis:d Humla	2	Daler
I	Lispund Smör	6½	Mar
I	Foringz Dre	12	Daler
I	Får	3	Mar
I	Gås	12	öre.
I	Dagswerte	4	öre.

8.

Riks Drotten Gref *Per Brab*
 förliknings Bref med Hertig
 ADOLPH JOHAN om arf. (*)

S Per Brabe Grefve till W
 singsborg, Fri-Herre till Caians
 Herre till Ryddebholm, Lindholm, Bra
 helinna och Bogesund, Sveriges Rike
 Råd och Drohet, och den Kongl. Hof
 Rätts Præsident i Sverige, samt Ge
 neral Gouverneur öfver Storförsten
 domet Finland med Åland och Öster
 botten ic. Göre härmed witterligt och
 kunnigt: Såsom Gud hafwer Nådigh
 täckts till sig kalla af denna jämmer
 dalen den Högborne Förstinnna och Fru
 Fru

(*) Afskrifwit ur Hans Excell. R. R. m. m.
 Herr Baron N Palmstiernas Samlingar.

Fru Elsa Beata Brahe, Pfalz Gref-
 finna wid Rhein i Baijern, till Gå-
 Clewe och Bergen Hertiginna, bo-
 en Grefwinna till Wifingsborg, Gref-
 pinna till Beldens, Spanheim, Mark
 och Kasibensburg, så ock boren Fri-
 Herre Dotter till Cajana, Fru till
 Kasibenstein &c. Vår Allfeligå Kåra
 Dotter, och Wi åre med Hennes K.
 Gemål, Hans Furstel. Högghet och
 Kårlighet den Högborne Förste Herr
ADOLPH JOHAN Pfalz. Grefwe wid
 Rhein i Baijern. (tot. tit.) om alt det-
 tans Furstel. Högghet och Kårlighet
 åter Sweriges Lag emot oss och wi e-
 hot Hans Förstel. Högghet och Kårlig-
 het hafwe haft att prætendera, uti alt
 sin största Kårlighet förente och för-
 lte: alt så hafwe Wi härmed och ut-
 swer alt detta, frivilligen och af wål-
 ståndt mode utaf en Kårlig Affektion
 mot Hans Furstel. Högghet och till en
 hugkommelse af vår endesta Kåra Dot-
 ter, welat föråra och gifwa, efter som
 bi ock härmed och i detta wårt öpne
 Brefs kraft Hans Furstel. Högghet och
 Kårlighet föråre, gifwe och tillsäije,
 Tid

Tio Tusende Riksdaler in specie; eller
 dess värde i annat gångbart Svenskt
 mynt: och till dess större visshet, att
 detta af oss och våre efterkommande
 obrottsligen hålles skall, så förpante och
 inrymme wi härmed Hans Fursteliga
 Höghet och Kär. desse våre faste Jor-
 degeds liggandes i Westergöthland, Raa-
 teby Råttarlag, Storegården i Racte-
 Sätthegård med Ålfwel och Inventarie
 Ibidem Hemman 2, Hunsala Hem-
 man 1. Ibidem Hemman 2, Lars
 Almered Hemman 1. Anders i Ek-
 Hem. 1. Friell Hem. 1. Floo Hem.
 Ibid. Hem. 2. Dettetorp Hem. 1.
 Iestad Hem. 1. Kommele Hem. 1. Al-
 wif Hem. $\frac{1}{4}$, Lörestorp Hem. $\frac{1}{4}$, Al-
 mered Hem. $\frac{1}{2}$, Ettrum Hem. $\frac{1}{2}$, Drö-
 sa Hem. $\frac{1}{2}$, Rantorp Hem. $\frac{1}{2}$, Ingt-
 tomten Hem. $\frac{1}{4}$, i Gierna Nybygg-
 re 2.

Slutet härnäst.

Historiska Märtnar.

Digbeter.

N:o 6.

Författning ifrån N:o 5.

N. Ingelstern Hem. 1. Frostorp S.
A. 2. Hofvethöhen S. 1. Bredegården
Gingernd Hem. 1. Item af Asaka
Kättarelag: Malma Hem. 1½: hvilka
16½ Hemman ränta tillhoppa uti röt
hats Penningar 70 Dak Ernt, 24 ½
Lurr Sparnemål, 116½ Lissp. Smör,
198 ft. Daggverken, 163 ft. ärliga
båstar, 57 ft. Konungs båstar, 24½
Lissp. Fisk, 8½ ft. Gås, med sådan
vilkor och förord, att der ankingen vil
ntet sielfve eller närmaste släkten och
förvänder, som bördige äre, wille för-
småtte Guds imman natt och år igen-
lösa, så skola i. x. för förberörde 10000
R:des Summa wara förfallne utan nå-
gon igensägelse till Hans S. Höghet
och Karl. och S. S. S. och R. hafves
dermed magt att göra och låta, sällja,
för-

förbryta, gifwa etc. efter som J. G. Gu
stel. Höghet och Kär. bäst behagat
aldeles som med sin rätt wäl och La
fångne ägendom och aflingegods: De
yttermera wisso hafwe Wi detta m
egen hand underskrifwit och med Wi
Secret insigel bekräfta lätit, som giord
och skedt är den 2 Junii Anno 1653.

Per Brahe.

Grefwinnan Maria Aurora Kätlig
marks. Bref til Hof-Cancellarie
von Müllern om Alt-Konstads
Friden (*).

Monsieur.

Jamais Relation ne m'a paru plus belle
plus agreable que le votre. Vous me fa
voir deux Rois reconciliés dans des embra
mens les plus touchans du monde. J'ai tout le ten

(*) Efter Originaler, som förvaras af Kän
mar-Skrifwären i Kongl. Rikss Colleg
Herr Sigfrid L. Gahrn.

de me repentir de mon depart. J'ai crû que
devotion des fêtes demandoit ici ma pré-
sence, mais la devotion du Coeur n'auroit pas
sans Emploi à l'entrevue des deux Rois
amis. J'espere au moins que sa Majesté le Roi
de Suede aura bien ouvert ses bras dans cette
rencontre, pour recevoir son ami. Et pour
autre, Dieu fait, comme il embrasse bien la
monde. Le Roi de Suede principalement me
paroît tout à fait aimable dans ses caresses sin-
ceres & genereuses, & si ce n'étoit pas une
chose trop ridicule à vous dire, je vous avou-
erois ingénument, Monsieur, que je voudrois
être trouvé entre eux deux pour avoir eu ma
part aux embrassemens. Ces deux grands ob-
jets ne m'occupent pas tant, que je neglige de
remarquer combien je vous dois, Monsieur de
vous être ressouvenu de moi dans cette occasion,
en me faisant part d'une si grande nouvelle; c'est
un veritable coup d'ami, dont je vous reste in-
finiment redevable. Je presserai mon retour
pour me rejouir avec vous autres, d'une union
si pleine de charmes & nous nous entreaimerons
quatre fois plus qu'auparavant. J'espere que si
la reponse vient de Suede en attendant sur mes
affaires, que vous aurez la bonté de m'avertir:
j'ai à me flâter d'une bonne resolution, je vien-
drois avec des ailes d'autant plus promptes. Je
vous le baise de paix à la belle & chere Ma-
dame Düben, & de faire mille protestations
d'amitié.

2) • ((•
 d'amitié & son cher Epoux, mon ancien ami
 le plus honnête homme du monde. Je brule
 d'impatience de me retrouver avec vous après
 pour nous entretenir ensemble de tous ces grands
 evenemens. Et je suis Monsieur

Votre très humble serviteur

Quedlimb. ce 28 M. A. Königsmark. G.
 Decemb. 1706.

IO.

Konung JOHAN III Bref om 'Sur-
 vance på Wreta Klosters Pastorat
 Östergötland, för Herr Jöns Bene-
 dicti (*). dat. den 12 Julii 1588.

W H JAHAN thenn Tredie medh Guds
 Nåde Swærigs, Göthes och
 Wendes 12. Konung, Storfürste til
 Finland, Careien, Wälschi-petin och
 Sm

(*) Brevet som i Original blifwit insändt från
 Regements Pastorn wid R. Östgötha Cavalla-
 Herr Mag. Ol. Langelius. är i det hänseende
 de märkligt, at det wisar ett synnerligt be-
 fördrings sätt, utan wanlig kallaste eller för-
 slag, och at Konungen sielf kallat desse Pred-
 man Herre, som ännu war en quarksman

Engelmannslandh i Ryssland, och öfwer
 till Gester i Lifflandh Hertig, Guds
 Bitterliggitt, att esther thett war Un-
 dersäte Her Birge Petri Ryrkeherde
 till Wretha Sochn udi Gulbergz Hä-
 radh är en gattmal och flitlig Man,
 att han här esther för thenn orsack
 i sin icke kann förestå Gudz Guds-
 tings, derföre hafwer han ödmjukeligen
 begäratt, att wi wille unne och efter-
 late hans Stiff-sönn Her Jöns Beno-
 ucti som nu är hans Cappellan Suc-
 cession på förne Prestegäll, på thett
 förne Her Birge måtte någon til-
 liff hafwe udi thenne sin alderdom,
 så hafwe Wi nådeligen hört sådan-
 hans ödmjuka bödn, och aff ynnest
 och nåde undt och efterlatitt, såsom
 Wi nu här med unne och efterla-
 te

från Påfweböms-tiden. Stiftets Ecclesiasti-
 quo Krönika kan häras också bläs och för-
 bättras. År 1593 nämnes en Birgerus
 i Wreta, som tillika warit Prepositus, hvil-
 ken tyckes wara denne Birgerus Petri, ehuru
 han annorstädes kallas Birgerus Nicolai; men
 Jöns Benoucti berättas aldels wara meländ-
 rad ifrån Capellanernes antal.

te förne Her Jöns Benedicij fullkom-
lig Succession till förne gäldh effter
Stiffaders dödh, Och schall förne Her
Jöns des förinnan late bröfve sig hos
förne sin Stiffader för en Cappellan
och i alle måtte udi samme ball.
Christeligenn och troligen förhålle, såsom
han thett för Gudh, os och hwar Chris-
tienn will och kan tryggeligenn till swara
wäre, Dher wære trogne undersåter
som bygge och boe udi offrde Preste
gäldh måge wette sig effter rätte, Och
görandes förde Her Jöns här emot
nu eller framdeles någott mehn, ty
der eller försång. Skriffwitt på N
köpingz Hws then 12 Julii Anno
1588 udi Wärrt Regimentz tiidh
thett Tiugunde.

Under Wärrt Kongliga Insigne

Locus Sigilli.

Reg.

II.

Konung JOHAN III:s Bref och förbud
till Besallningsmannen på Wadstena
Bengt Knusson, att der inlåta wissa
mss.

mistäncke Gættor dat. d. 7 Februari
1590. (*)

HAHAN thea Tridie med Gud; Nåde;
Sveriges Gøthes och Wendes 2c. Ro-
ning Stor-Hurste till: Finland, Care-
en, Wäster-Petä och Ingermanland
Rysland och öfwer the Ester i Wis-
and 2c. Hertig. Wår Ynnest och Nåde
tilförende. Efter thes Bengt Knut-
son, Wij för then olydne och otroo-
het full, som Erich Sparre och Ture
Bielke med någre flere oss bewist haf-
we, Såsom Wij och hafue Her Ho-
genstildt Bielke mistenckt, att han
och nu gör ett med them, seden som
wij äre komne ifrå Käffle; Derföre
förbiude Wij tig härmed alfuarligen,
och så framt du för Wår och Swe-
riges Rikes tro tienare och undersäte
will achted blifue, att instädie för:de
Wåre Undersäter in på Wadystena
Befästning, eller och någon annen,
som oss mistenckt är, efter som och
ther

(*) Efter Hufvud-skriften, insänd jämte det
nåstföregående Brevet.

44   (6)) 0 0 ((6
thomast till Åre. Vår Befallning
på Slotten öfuer heele Riket. År.
Rättandes sig här aldeles efter
1600. Vår högste oråde och
Skriffuit på Vårt Kongl. M.
Stockholm then 7 Februarj. År.
1590 till Vår Regemant
på thes andre och Tjugunde.

J. R. S.

Utanstriffen.

Till Vår tro Diener och Befallning
man på Wadziens Slott Bend
Knutson, Nådeligen.

Husom then 15 Februarj År 1590.

2) • (2 42

Historiska Märthvär- digheter.

N:o 7.

12.

En Kort Berättelse hwad sig
tilldragit och skedd i Wester-
Göthland, nu nyligen i Höst,
uthi Marken, och utskrifwit
af Edle W. Herres Her Carl
Carlsons Landtbo = Jögedhe
Anders Bengtson, Böendes i
Wester-Göthland (*).

Että efterskrifne Järtecken är skedd
Anno 1617 uti Wester-Göthland,
wid ett Herr Carl Carlsons Hem-
man benämndt Kylla, der en half hjer-
dingewäg ifrån, och är samma Kylla
liggandes uti Mark. Der hafwer en
stor ång till 30. flackar wall fört sig
utaf sin stad med skog och alt, öfwer
den

(*) Efter ett gammalt papper, hwars ålder be-
skriftes af många tydeliga bewis.

den stora Allfwen, som kommer ifrån
 Hylte Swarn och den Allfwen som
 kommer ifrån Rimer, hvilka komma
 tillhopa något på denna sidan om Ryl-
 la. De hafwa måst stå stilla uti två
 nätter och två dagar för samma jor-
 defall skull. Så hastigt hafwer jorden
 runnit tillhopa, att watten hafwer
 yrt i wäddret likasom snö-ur, och hafwa
 der funnits Allar och andre Fiskar långt
 up i Landet och flugit med watten.
 Ängar och Gården hafwa stått som andre
 Sjöar med watten fulla, så at floden
 hafwer gått tillbaka, alt up till Kom-
 menfors, att mång människa sig der-
 öfwer förundrar, och står än i dag luk-
 ten likasom frut-eller swafwel-luft, och
 hafwer sig uphåfwit höga torn af ler,
 likasom Slots-rundelar, så släte lika-
 som de wore af Tegel-sten. Hvad ef-
 terfölja will, det må Gud i ewighet
 weta, och går nu Allfwen långt ifrån det
 rum, som hon förra gick, och war-
 der stort arbete förr än man kunde
 grafwa så mycket, att watten fick sitt
 utlopp.

13.

Berättelse om det Trädet, som Anno 1702 den 3 Januarii fanns uti Amberg's Kongl. Djurgård, 2 mil ifrån Wadstena Stad belägen, på 9 qwarter högt, och då war utwuxit med lummiga qwistar, fulle med löfblad och Blomster, dar. Wadstena den 20 Maji 1702. (*)

Swad Trädet angår, så är det så beskaffadt, att en torr stubbe i Amberg, icke långt ifrån ledet, begynte wid Mjårs-tiden utspritta, blomstras och hade stora blad, nästan som Alledöf, dock tunnare och något spitsigare: Barken war grön: Så nog wärte det till Ryndersmåsan, som under armarna på en Karl, och så ymnigt, att det war som en god börda på ryggen. Ju mera de deraf skåro, ju mer wärte det till. Jag som detta skrifwit, hade den första qwist deraf här i Wadstena, som Herr

(*) Lemnad af Herr R. Bibliothecarien Gjörwell tillika med den föregående.

Herr Probstén eftersticlade och så
 hwilken Pastor i Härstad Herr Er
 Rinman till mig sticlade för ett Gud
 underverk; efter ingen lände Trädet
 eller wiste hwad namn det hade, ej e
 ler ännu weta. Och war den för
 afskuren af hemälste Herr Pastoris drän
 gar då de hemförde wed. Sedan be
 gynnte hwar pig och drängar i hela
 Dals-Härad sådana qwistar här till
 Kyrkian för trödde-qwastar om win
 tren, deraf det blef här på orten så q
 ment, så att all förundran derpå för
 glömdes.

14.

Kort Berättelse om de Ryske
 Tropparnes härjande i Öster
 Göthland, dat. Linköping den
 16 Aug. 1719. (*)

Där uti Öster-Göthland har Ryssen
 stöflat och upbrändt dessa Kongs-
 Gårdar, Herregårdar och Byar: Ele
 nås

(*) Hr. Kongl. Hof-Predikanten Herr A.
 Johan Christophen Luricks Samlingar.

Månsberg, Stenberg, Alden,
 Gråborg, Hendelö, Westerby, Hem-
 melsstadlund, Fiskeby, Limmersberg, Ring-
 stad, Grimsstad, Herstad, Låbby, Björn-
 staden, Malma, Lida och Näsavärn;
 Lneby Prästegård med Kyrkan, alla
 Bonde-Hemman på Kolmården och om-
 kring Norrköping, Norrköpings Stad,
 Sängatorna upptrände, att de icke sk-
 mas till, Lifen upptrafte, afläddes och
 upptrände: I hvalfde Källar, Sjöar,
 Spring-Källor, Rud-dammar; och an-
 vordades undagömd egendom, upgraf-
 ven och borttagen: ingen fått sitt goda
 igen: in samma fienden gjorde sig ett
 fördelaktigt rop. Trödnare gårdar alle-
 nast i behåll, Forsmans vid Västra
 port och en vid tillä Torget, der un-
 ga Frögden bodde, som fick sin Hustru
 upp vid Squaler-Torget. Forsman
 tracterade Nyssen på bästa sättet och
 lofvades honom så blifva orubbad, icke
 dess minde efter hans bortgång, kom-
 mo Costakerne, dem Forsman och mål-
 sågnade; men när drickat begynte trypa,
 hafva de mistat och afläddt honom,
 att han måst gå utan Skott och by-
 ror

ror i en Dwinnfolks Mantel, råt som en Pictelhåring.

I Befallnings-man Göthes Fögderi och Löfings, Björkinds och Östfunds Härad, hafwa desse Bönder den 1 Aug. Swen Bengtson i Tomta, Per Andersson i Walingstad, Per Nilsson i Klint och Hans Nilsson i Åfswittinge och Rudden Socken, warit hos Ryssarna på Galererna och med honom accommoderat; då de med Win och annat blifwit accommoderade, sedan gått hem till den 2, då de gått till Rudden kyrka och derifrån hem till Preste-gården, hwarest de ej allenast på dess Församling, utan ock samteliges i Fögderiet, särdeles deras wänners wagnar, genom Vänsmannen Anders Andersson låtit formera en förteckning och derunder ställt sin Ed, huruledes de alldeles affade sig den Swenska Kronan och emotog Czaren för sin rätta Konung och Öfwerhet, allenast Han wille förskona deras Hus för eld och brand, hwarmed de genom Budskafar och andre express bud skola sig sammandragit, och dagen

Lagen berester den 3 dito gått åt Norr-
köping, i mening samma skrift att få
hwerleswoterera Ryssen, då Herr Chri-
stopher Urbanowitz och dess Officerare,
samt en hop med Dragoner, som wo-
ro utsände att recognoscera om Ryssen,
halom en backe wid Syltan, funno
hemälte Swen i Tomta med andre
Bönder, och en hwit Fana af ett la-
kan giord, hållandes handen i wädret
emot Ryssen, då ock Ryssen utslög till-
baka hwhita flaggan. När nu Herr
Generalen blef detta warse och wille
taga Bönderna i arrest, begynte desse
att springa hit och dit, neml. Per An-
derson och Hans Mattson i Snebby,
samt twänne Bönder med Swen Ras-
son i Selingsstad och Rudden Socken,
förutan Erik i Skrånge i Husby Soc-
ken, hwilke blefwo nedskutne, de an-
dre förde på Löfstad uti Arrest, öfwer
hwilka i morgon, som är den 17 Aug.
skall hållas Commission.

15.

Utdrag af Kongl. Secreterarens,
sedan Lands-Höfd. i Upsala
Fri-

Fri-Herre Johan Braumers bre
till en förnäm Herre, under
Kongl. Regeringens wärde
i Arboga. (*)

Arboga den 10 Decemb. 1710.

För några dagar sedan skref Herr
Höpken till Herr Ehrenstrahl, af
Herr Gr. Stenbock skolat skrifwit
hafwa tåmeligen omständel. förnumm
att Samuel Hyltén skall af Hans Maj
wara gjord till Cansli-Råd. Men
tyndes att detta behöfwer confirmation
Han, Hyltén, skall hafwa wäl lärt Tur
fiska och Slaviska, och om så är, af
Hans Maj:t har gjordt honom till
Cansli-Råd, så lärer det wara ders
re, att han skall skickas till Constanti
nopol, emedan han hända Neubauer
tutet är så beqväm dertill.

(*) De innehålla ärsfullige anecdoter om K
ning CARL II:s tid och äro affskrifne u
Originalerna.

(†) Negenbauer brölades sedan på denna be
skickning.

Historiska Måttvär- digheter.

N:o 8.

Continuation ifrån N:o 7.

Arboga den 17 Decemb. 1710.

I morgons reste Herr Gr. Strömberg
bort på landet, öfwer Helgen.
Om måndag reser Herr Gr. Polle af-
wen på landet. En Stambot skickas
omkring här i Salberga (*), hwaruti
anteknas huru mycket hwar och en ger
åt. wåre fattige fångar i Ryksland. Gr.
Wrede ger 1000 R:dr. Gref Falken-
berg 200 R:dr. Hof-Cansleren 100
R:dr. (†). I dag skickas boken till Sal-
berga till Kongl. Hofwet, sedan skic-
kas hon hit igen till Collegierna. Näst-
kommande Febr. Månad blir en Com-
mission inrättad öfwer egenmyttigheter,
som af betjänterne kunna föröfwas mot
Allmogén. Gref G. Cronhjelm skall
der.

(*) Ar misskrifvit för Arboga.

(†) Gref Gustaf Cronhjelm.

deruti Præsidera. Assessorer tagas
 ur Svea, neml. Ribbing, och en
 Götha Hofrätt, och en ur Kammer
 Revisionen, neml. Cronhjelm. (†).
 numngens Ambudsman blifwer Advoc.
 Fiscalen Fehman. Hans Exc. G.
 Wrede wille hafwa Måller dertill, in
 det gick intet an. I går kom en
 presse från Salberga med bres
 Tessin, hvaruti han klagar öfwer
 Lieut. Burenköld, att han förnekät 4
 medicamenter gå ifrån Stockholm
 Salberga för Hofwets behof, skrifte
 och Prinsen (†) wara sjuk af en mäs
 feber. Men han fick och swar der
 Gud nåde oss att Pesten så grassar
 I Helsingborg är ett hus utdödt, och
 någre Holländske Båtsmän smitta.
 Calmar är snart öde. I Carlscro
 na har på 3 wector dödt 800 Per
 ner, fast detta skall wara något de
 I Christianstad skall och Pesten war

Arb.

(†) Fri-Herre Jacob Cronhjelm.

(†) Hertig Carl Fredrich af Slesien.

Arboga den 24 Decemb. 1710.

Jag betäcker min Herr Grefve öf-
 mjukeligen för Fru Brenners wer-
 er, dem ingen här i Arboga än hade
 edt. Nu är här ingen af Kongl. Rå-
 den i Arboga mer än Herr Br. Wre-
 de. Hof-Canslern är ock borta. Jag
 hade tänkt resa litet på landet; men som
 väderleken intet welat foga sig, måste
 jag dermed låta anstå. Ifrån Malmö
 skick jag råttnu bref, men intet nytt,
 undantagandes att conferencen påstod
 mellan båda öfwerstarna Hamilton och
 Gyllengrip, hwilke äro ganska förbit-
 trade på hwarandra. (*) Man söter
 att så tillfälle, att döma dem, intet ef-
 ter Duels Placater, hwilket straff skulle
 vara alt för swårt, utan såsom de der
 påfwa försedt, sig mot Borg-Rätten,
 som Galt-Marskallen äfwen skall äga,
 hwilket förseende har Lifv-straff med
 sig; men när saken kommer att leute-
 ras, kunna de slipa lättare, än om
 de

S 2

de

*) Twisten mellan dem finnes omnäld i N. N.
 Gref M. Stenbocks Beskrifne 2 Del Sid.
 153, not. 2.

de skulle dömas efter Duels Placater
Under mitt couvert hade jag ett bre
till samtel. Rådet från Gr. Stenbock
angående de farkostars lösgifwande, som
mot Neutralitets - Acten af Sverige
och Dannemark äro upbragte, hwilka
Dannemark nu will lösgifwa, så fram
Sverige gör det samma. Det min
Herr Grefwe skrifwer om Cankli. Råde
wäsendet torde wäl wara en updiktad
sak; emedan ingen människa derom
talt eller skrifwit mer än Herr Höp
ken. Hyléas Fru har ock långt för
detta debiterat sin man wara kommen
i grace hos Hans Maj:t.

Urboga den 31 Decemb. 1716.

Med Tyska Posten ha wi Gudi lof
goda tidender från alla våra Mi
nistrer. Frisendort skrifwer af den 3
Decemb. att man nu börjar wid Han
nowerska Hofwet tro, att Hans Kongl.
Maj:t werkel. blifwer af Turkiska Hof
wet med en anseelig magt beledsagad
i Palen: att Turkarne hade fuller för
ment indraga 400000 R:dr. som Czaren
till.

Utsagt, om de wille lemnia Hans
 Maj: hjälps: men som denne börjar
 märka oråd och undsäger att låta sina
 troupper nalkas, till att gifwa ett uppå
 Turkarnes förhåfwande, så skall och
 Sultanen mindre hemlighet göra af sitt
 upsat att bryta med Czaren, hwartill
 den Ryska Ambassadeurens förhållande
 i Constantinople, säges hafwa hulptit,
 hwilken och råkat i strid om företrädet
 med den Franske: att den nye Stor-
 Viziren skall fortsätta Krigs-rustningen,
 som hans företrädare påbegynt, och
 hafwa låtit några Tusende Janitzarer to-
 ga till Bender; jänwål anbefalt wiße
 trouppers upbrott uti Bosnien och Al-
 banien dit åt: att så wäl Mufti som
 Krigsfolket och gemene man säges wa-
 ra förbittrade på Ryssarna: att det
 gifwer stort upseende att Poniatowski
 legitimerat sig som Polnisk Minister
 hos Sultanen i Konung Stanislai namn,
 hwilken som han låtit utgå nya uni-
 versal-bref, som bemärka des upsat att
 komma tillbakas åt Pölen, så gifes,
 att han måste göra sig förslag uppå
 någon förestående förändring, och hålft
 uppå

på Polackarnes oenighet, som
 vara stor, jämnväl deras hat till
 sarna, som åstad kommes af deras
 overmod och otroliga landet tillförenda
 plågor. Från Berlin ha vi näst
 samma tiender, samt att en af de fö-
 nämste R. Augusti Herrar skrifver
 ditt, från Danzig, att nu intet wo-
 att twifla, med mindre Turken brnt
 med Ryssen. Wachschlager berättar
 att stora Viziren är en capabel Herr
 och intet illa intentionerad för Hans
 Maj:t. Cnyp-crona skrifwer och god-
 tiender häröf från Stettin. Enslig
 låter wäl.

Arboga den 14 Januarii 1711.

Sedan mitt förra hafwe wi från al-
 la orter fått confirmation på de-
 förra tiender, angående rupturen tuel-
 lan Turken och Ryssen. Konung Au-
 gustus skall hafwa af försträcke släpt
 ett bref utur händerna, hwarest stod
 skriftligt derom. Nu fattas allenast
 att wi derom få bref från Hans Ma-
 ja ha wi sedermera allsingen orsak
 twi

alla derom. Drottningen af Ange-
 lund sticker till Hans Maj:t i Ben-
 en utskickad, som jag tror skall haf-
 Caractere af Agent. Vid Berlin
 Hofvet äro flere förändringar sked-
 i det alla de gamle favoriterne äro
 borte. Blifvder jag aldrig favorit hos
 ingen, så tröstar jag mig derwid, att
 alla favoriter äro så obeständigt.
 Menell skrifer ock, att nu ingen me-
 tröstar i Berlin, med mindre Lar-
 brüter. Stiernhök skrifer från
 Wien det samma. Nu äro måst alle
 Kongl. Råden här samnade. I går
 kom Herr Gref Wachmeister och bar
 med sig sin son Schoutbynachten. För
 par timar sedan kom Gref Carl (*):
 Gref Horn och Gref Frölich wäntas
 snart ögnablikt. General Major Palm-
 quist är ock hitkommen, som säges,
 till att söla successionen efter Salig
 General Gålt. Enghästarren, som efter
 gamla wifet, efter något mer än 8
 dagar skall begrafwas. Men jag tror
 att

(*) Gyllenstirne.

44
att Herr Carl von Sverinberg i det
twåta samsta beställning, till
Wenst hett någon lät tillfatta.

J. Sverin. Högningen Carl
te de Rheinhjelm kommit. Herr
Högst. Reconnouderade Grönhagen
vertill, som intet fanns alldeles fallat
till den Affären. Förleden Conda
Red. Kammar. Herron Törnslycke
Bröllof wid Hofwet i Solberga.

Gut händst.

Rättelser.

J. Högst. Boken, Sid. 6: r. 5. bör läsa
Dallasterna. S. 14: r. 16. läs: Rapt
S. 21. r. 21. läs: Berber. S. 27: r.
16, och S. 30: r. 12. i. Indiska. S. 31
r. 24. i. Baron. S. 42: r. 17. i. la véc
S. 46: r. 12. i. gald. S. 56: r. 21.
CARL XII. Ibid. f. 23. i. Neugebauer.

Historiska Märkvärd-
digheter.

N:o 9.

Continuation ifrån N:o 8.

Urboga den 4 Febr. 1711.

Det förnämsta jag nu har, att i
ödmjukhet berätta, är att Hen-
nes Maj:st och Hennes Kongl. Höghet
upplåta alla sina Jouveler, Guld och
Silfver till flottans utredande. Hen-
nes Maj:st utgiffwer det som ett lån:
den Hennes Kongl. Höghet stänker
hent af allt sitt Guld och Silfver der-
till. Deras Excellencer sticlade Hof-
Cancellaren wid slutet af förleden iwe-
ka till Hofwet, att förut londers de
Kongl. derom, då de strax utan betän-
kande utlåto sig wilja upplåta allt det
de äga dertill. Hennes Höghet sade
det med gråtande tårar, att Hon, om
h behöfdes, afwen wille redaga sitt lif
till Hans Maj:sts tjänst. I dag af-
går deras Excellencers bref och tacksa-
gelse

gelse till de Kongl. och lär med
 förstå allt Guld och Silfret skickas
 till Stockholms att myntas. Dock
 man än intet, huru med det priset
 Silfret skall förhållas, om det
 myntas, hvilket vore för stor skada
 eller om det skall väntas och
 nas penningar derpå. Nu är H.
 Gref Wachtmeister här, och har
 än intet utlatit sig när han skall
 swad jag skrifvit om Hennes
 och Hennes Höghet behagade Herr
 wien menagera; ty minsta delen af
 wet i Salberga wet än deraf. H.
 Gen. Lieut. Strömberg så wäl som A.
 miral Siöblad äro här i Staden.
 ter högst 8 dagar begynnes Commis-
 nen neder i Wester-Gjötland, hvar
 wid Herr Hof-Cansleren skall
 siders.

Ex P. S. An lära wi bli
 någon tid i Arboga. Wi wänte
 en het hop med Win från Stockhol
 det måste wi först utdricka, förrän
 resa hån.

Arb

Arboga den 11 Febr. 1711.

Nytt är detta. I dag resolverade Kongl. Senaten, att bref skall gå till alla Lands-Höfdingar, till Gen. Lieut. Burenköld och till Banken, att tillse, om någre kunna finnas, som vilja låna ut penningar på Jouveller, Guld och Silfverpant. Hennes Kongl. Höghets Silfver och Guld och Jouveller, så wäl som Drottningens Skola pantsättas, och derpå lånas penningar. Men Gud wet hwem som lärer dristigt att låna på sådana panter. Efter Sal. Assessor Stiernmark är Sternell kommen och så Fehman, Ruberus och Lritz successive. I Hof-Notariens Ständers ställe är Hofmäst. Pontin kommen, dock att han detta året tillika behåller Pagerna: Camereraren Stierneld har fått afsked och Wallvik är i hans ställe, dock att Stierneld behåller sin lön. Nu är Gref Wachtmeister här och talas intet om när han skall gå. Vice Amiralen Watrang är också här, så wäl som Gen. Lieut. Strömberg och Amiral Sioblad.

Arboga den 28 Febr. 1711.

Bref Frölich hade lofwat skaffa några millioner penningar till Sveriges tjänst; men när det kom till saken, bestod hans förslag deruti, att en halföre skulle gälla så mycket för en flant, och så vidare, och det var de Millioner han lofwade. General Lieut. Strömberg har fått Caraktär Gouverneur, men ingen Fullmakt där på, utan allenast bref från Senaten derom.

Arboga den 11 Mart. 1711.

Så går reste Gouverneuren Siöblad härifrån. Han sökte för sin Schoutbynachren att komma i Sal. Ammiralen Werles ställe; men det gick intet an. Han har fått ett kort bref från Senaten, för det han mot Senatens ordres har gifvit lof att sätta spannemål på en Angellske prise tagen af Fransoser. Han skall derpå fortsätta sig; dock har han skaffat sig redan . . . penningar. Sär . . .

Ma

Mr Vulcan est fort de ses amis. Hans
Ex. Gref Wachtmeister lærer nåpl. alde-
s blifwa restituerad på många we-
ck. D. Hiärne är för hans skull hit-
kommen.

Arboga den 8 April 1711.

Deras Ex:cer hafwa intet warit i
Senaten sedan för Påst. Hela
 denna weckan hafwa de wäntat på H.
Exc. Gr. Carls och H. Exc. Gr. Horns
 återkomst från Salberga. Här är
 en stor hop främmande här i Arboga
 af Generals och andre Personer. Här
 skall delibereras om en transport af
 några regementen till Tyskland, som
 Hans Maj:t befalt skola ske. Man
 är nu se om det kan ske.

Arboga den 29 April 1711.

Sörgårde kom en ung Sparre hit, som
 rest från Molcou den 8 Martii.
 Han lemnade efter sig i Petersbourg
 Trouberskois Gårstamma och ett annat
 Gruentimmer, som vilja komma hit
 att

att besöka sin man. De ha och
 las. Han berättade i går i Senaten
 huruledes en Turkisk utskickad, eller
 Envoyé hade kommit till Moscou
 fått af Czaren Audience, tillhjudandes
 honom frid med de wilkor, att Rysser
 skulle gifwa allt det han tagit af Swe-
 rige tillbaka igen; samt allt det Swe-
 rige kostat på närvarande krig, och
 förutan detta skulle han gifwa åt Tu-
 ken Aslof &c. tillbakares, åt Pälén
 hon orter, med mera; hwarupå Cza-
 ren sagt, at Sulcanen antingen höll
 honom (Czaren) för en narr, eller
 wore han sjelf en narr, och derpå slog
 han Envoyéen 2 örfilar och lät sätta
 in honom. (*)

16.

Anmärkning wid Andra Acten.

Emot den, Sid. 21 r. 27 gifnings-
 wis tillfätte anmärkning, är
 min

(*) Furumida denna Anecdote kan äga g. no-
 lemmas dårhån; åtminstone tyckes den i
 twifvelsmål wara underkastad.

minnelse gjord, att i Leipzig aldrig nå-
got berömdt bier funnits, som der war
rit tillverkadt. Jag har ock funnit
detta bestrykt af en Tytt Auctor C. A.
M. von W. som 1666 under namn af
Kurtzweiliger Zeit-vertreibet utgif-
wit en Samling af roliga Småfater.
Leipziger Öl har fått namnet Rastrum
af Studenterna derstädes, i en Metapho-
rist bemärkelse, genommen von denen
ackerleuten, welche mit dem Pflug-
schar die erde umbreissen: Ebenfals
soll auch das Leipziger Bier als ein
solch Pflugeisen, durch seine Säu-
re, weil es bald abfällt, die eingewei-
de der Menschen durchreissen und
gleichsam umbkehren. Dock har der
tre slags Öl gifwits, hwarom de Stude-
rande i anledning af de uthängde Stöl-
derna gjordt en vers, som utom orten
synes obegripelig:

Ein Topff Scherpentum, Zweij
Rastrum, Spanque Covenrum.

Nu förtiden drickes der Würbner
och Brunswiger-Öl, sedan Zerbster-
Öl.

Bieret till införsel blifwit förbudt, eller med så hög Tull belagdt, at det icke mer köpes. Detta Zerbster-Bier, som den ofände Auctoren och flere, wid Upsala Convivium druckit med så god smak, hålles ännu för det bästa i Tyskland. Det har fordom till 10000 Sat bortgått till andra länder, i synnerhet till Holland för Ostindiska Skeppens behof, såsom det endaste, hwilket under linien icke tagit skada. På stället är det ännu ganska godt, och hafwa Tyske Poeter, som kan hånda i den delen böra äga påliteligt witsord, om samma Ol fält sådant omdöme:

Si Servestani quis culpat pocula Zythi,

Illi nes cerebrum, nec caput esse potest.

Renibus & nervis cerebroque hic humor amicus,

Nulla unquam Lepræ semina fæda jact. (*)

---

*) Läsaren tackes benåget ursäktas denna lilla Digression, hwartill en benågen och witter Synnare, som self varit i Zerbst, gifwit anledning.

Historiska Märkvärdigheter.

N:o 10.

17.

Hof-Cancellaren Nils Tungels Relation om det Swar, som Riks-Cancellaren Gref Axel Oxenstierna gaf wid underskrifningen af Successions Instrumentet för Hertig CARL GUSTAF(*).

Anno 1650 den II Martii blef af Hennes Kongl. Maj:t min allernådigste Drottning, jag underskrifwen förstuckad till Riks-Cancellaren, som då något opasslig war, med Ständernes

R För.

*) Ett märkligt Document, hwara på Fransiska fullständigt Transsumt af Herr Hof-Råd det Arckenholz är infördt i Memoires de la Reine CHRISTINE, Tom. I, p. 176. men är på Swenska förr ej tryckt. Hwad slutsatser deraf kunna och böra göras, lemnas

Förklaring öfwer Hans Furstel. Råd-
Hertig CARL GUSTAFS iuccession till
Sveriges Krona, som allaredo ut-
mestadels af Riks-Råden undertekna-
war, att och Hans Excellence den un-
dertekna skulle.

När jag nu kom till honom och
Hans Excellence förnam mitt ärendes
lät han se en skustig mine, sägande
det är en sak, som jag intet mycket
roet af, wille och önska, att jag wor-
så sigrran stadder, att jag lte ett or-
deraf wiste: Rådet hafwer fuller w-
rit hos mig en gång, såsom och Herr
Bengt Skytte å part: Swad wåre de
courler om denna sak då hafwa w-
det tror jag wist, sade han, att de ge-
de Herrar skola weta sig påminna: ja
de sig och aldrig hafwa welat, eller
full-

---

till den skarpsinnige Läsaren. De i paren-
these tillsatte ord äro för sammanhanget full-
tillagde, och ifrån Texten ströde. Documen-
ter de bendget lemnadt af Herr Kongl. Secre-
teraren Johan Böelman, och sedan med
Canceellie-Rådet von Celses afkrift i ga-
länförde.

kunnat råda något till denna högtig-
 na Sak; vill icke eller hafwa nå-
 got namn derföre. Kunde wäl hända,
 att han för sin ålderdoms swaghet skull
 hade fela i sina tankar och saken intet
 icke wäl förstå, som andre, det tiden
 lär uttäcka; Dock mente han likwäl,
 att der Hennes Kongl. Maj:t hade i
 bethone, och för än saken blef androm
 bredragen, welat förnimma hans ringa
 uttänkande deröfwer, så hade till af-
 sentys ett annat och bättre råd kun-
 nat upfinnas, och detta, som nu principi-
 aliter förhafwes, kunnat blifwa till-
 fatta, sågandes: Jag bekänner med all-
 par, att om min gräf stode mig på
 denna tima öpen, och i mitt willes
 wore, att lägga mig i grafwen, eller
 att underskrifwa Instrumentet om Suc-
 cessionen, så säge mig f . . , om jag
 icke heldre wille lägga mig i grafwen,
 än som det nu underskrifwa; icke der-
 för, att det icke är wäl nog fattat och
 conditionerat, utan derföre att man
 med tiden skall förnimma, när han in-
 tet mera till wore, att derpå lærer in-
 tet följa den effact, som en hop sig in-

billa, utan snarare ett pœnitere: de sig och intet mera nu, än öfwer höga ålder hugna, hoppandes intet i wa de tider, och om han fore wille sina tankar (måste han tillstå) att ha på (*) principia äro helt galne att föleda honom, och att alle andre som efter hans död skulle säga honom wärit en tof, som en sådan sak intet föflått hafwer.

När jag nu Riks-Cancellern berättade, huru som de Herrar Riksråden och samtliga Ständerne hafwen enhälligen med underdånig tacksamhet emot Hennes Kongl. Maj:t till denna sak bewilljat, och alla hugnat sig der öfwer, att Hennes Maj:t hafwer i lewandes lifwet welat declarera Hans Fursteliga Nåde till sin Succesor; svarade Han: Ja, om alla deras hjertan woro skrifne i tafflor och Hennes Maj:t kunde så läsa dem, så skulle Hon först så se deras innerliga tankar, så öfwer

*) Orden härpå förderfwa meningen och jämwörda ordet som. I stället för härpå kan hans principia.

ver: det ena som det andra: Honom
 re intet okunnigare än hetsfog deras
 action emot Prinsen. Der Hennes
 Maj:t wille nu slå på en annan bog,
 innan några dagar låtas med all-
 var, såsom hade Hennes Maj:t saten
 ttre öfwerlagt och wille göra det om-
 tet; så skulle Hennes Maj:t förnt-
 a, att de af Ständerne som nu låt-
 as wara Hertigen affectionerade, skulle
 vara mycket hastigare att bifalla Hen-
 es Maj:t uti detta än det förre. Han
 hade suttit ibland med en eller annan,
 den höga Sal förhades, då han
 elat tiga hel stilla och hwarten henne
 allat eller ogillat: och fast än någons
 anden hade kunnat wara på Hertigen,
 hade han likwål aldrig welat låta
 märka sig derom uti Hennes Kongl.
 Maj:ts lifstid: dock efter Hennes Maj:t
 har behagat poussera Ständerna detta
 att tuga, och nu honom, Riks-Cancel-
 laren, befallat detta Instrument att
 underskrifwa, med de andre gode Her-
 tar; så wille han wara för sin person
 för Gud och posteriteten enskyllad och
 nu följa hopen, oansedt han wäl wis-
 te;

se, att det i sig sjelft, hvarken lättnad eller öfvermått till säkerhet i framtiden som de andre till ofwentyrs kunnat mårna, th när man läser Aeterna, skul man betaf se och förnima, at inga swårare sak hafwer toto tempore Regniæ Gustavianæ, så länge Sverige hafwer warit ett Konunga Rike, warit Ständerne proponerad, än som det ha, och icke någon Konung har weck sätta sig i sådan hazard.

J weten väl, sade han till mig hwad för jalousie war imellan Konung GUSTAF ADOLPH och hågge Furstarne Hertig CARL PHILIP och Hertig JOHAN till Östergötthland: ( ) hade icke Gud kallat båda så snart bort, så hade en Blodbadsfuga wist blifwit i Riket. Sådane tider måste hwar och en, som klof och försigtig är, af sådant som nu dröwes, befrukta. Derhos sade han sig påminna det tal, som Sal. Konungen hafwer haft till honom i Preussen, den tid Hans Majest.

in

*) Tycks wara en obillig bestyckning på J. JOHAN af Östergötthland.

År 1627 der blef Stuten i hällen
 i låg illa stuf, icke sielf annat tän-
 kes, än Hans Maj:t då skulle dö;
 Hans Maj:t Riks-Cancelleren med
 sig förfrågade, hvem som Ständerne
 vilja på Konungens dödsfall wäl-
 och taga till Sveriges Konung igen,
 händes han wille Hans Maj:t det
 omkostnadeligen upptäcka. När nu han,
 Riks-Cancelleren, blifwandes öfwer en
 sådan oförmodelig och bedröfwelig fråga
 stödd, gjorde en underdånig enskossan,
 intet weta något dertill att svara
 annat, än önskandes att Gud wil för-
 helpa Hans Kongl. Maj:t till sin
 helka igen, och låta honom län-
 och wäl sitt folk regera: Så lät
 Hans Maj:t sig dermed intet nö-
 utan så länge yrkade på ett närma-
 svar, att Riks-Cancelleren nödga-
 sig omsider till att säga, det han för
 sin person intet annat tänkte, icke
 heller annat trodde, än att Ständerne
 wara tillika med honom, på Kongl.
 Maj:ts oförmodeliga dödsfall, det Gud
 nådeligen afwände, anmodandes Hans
 Gurskel. Råde, Pfaltz Grefwen Jo-
 han

han Casimir, eller på Hans Furstes
 Nades dödsfall, Hans Son till Swe-
 riges Konung; derpå Hans Kong-
 Maj:t skolat swarat honom med de
 ord: Gud beware Eder och Ständer
 för sådane consiller; ty I mågen wi-
 ra wise deruppå, om I den ena da-
 gen kröna endera af dem till Ed-
 res Konung, så lären I några dagar be-
 efter wißerligen ångrat. Detta Kong-
 Maj:ts tal, sade Riks-Cancelleren
 ga honom än i minnet, icke dersför
 att han trodde så ske skulle, utan
 som ett tal af en Högwis Konung
 hwilkens maka Sverige aldrig hafwe
 haft och näppeligen lärer få; önskande
 det Gud wille afwända all olycka, som
 igenom detta wäsendet synes Riket till-
 stunda och låta honom icke de tider
 utlefwa.

Slut härnäst.

●) ○ (●

31

Historiska Märthvar: digbeter.

N:o II.

Författning från N:o 10.

Bedan begynte Hans Excellence å-
ter tala om Successions Förklarin-
gen, sågandes sig intet kunna deremot
disputera, efter saken intet mer wore
integra, utan honom tyckte, när alt
blifwer rätt öfwerlagt, att detta Con-
silium är alt för hastigt och obetänkt
fåttat, och skall till öfwenlys, intet
contentera Hertigen, ehuruval det är
Hans Furstel. Nåde ett större benefi-
cium, än han det skatta kan, och der
han derföre icke finnes Hennes Kongl.
Majst och des trogne undersåtare tro-
gen och tacksam, så förklarar han det
aldrig för Guds. Hade Hans Furstel.
Nåde icke fått afslag af Kongl. Majst
om giftermålet, så hade det varit en
stor sak för honom. Men nu skall
Hans Furstel. Nåde mer lesna in me-
tu

en & lpe, medvetandes, att han snart kan dö, som Hennes Kong Maj:t, som är en ung Dame om 20 år, och kan än lifwa öfwer 30 år eller 40, hwilket Hans Furstel. Nåd. ståt wara långt och owisst att wänta efter. Hade Hennes Maj:t lätt lifwa honom i det hopp om giftermälet så trodde han, Hans Furstel. Nåd. skulle hafwa bättre varit content. Genom Ständernes förklaring är gifwet honom blott och allenast spes successionis och mera intet, ehuruwäl det är stort. Begynte åter igen att tala om det, att han Förklaringen underskrifwa måtte: sägandes, så länge han owärdig hafwer varit brukad för en Riks. Råd, och Riks. Cancellor, så hafwer han aldrig skrifwit någon Act. consilium eller slut under, som han icke self hafwer rådt till att göras och författat, eller åtminstone warit tillstådes med uti deliberation; men nu gör han på sin höga ålder, det honom mycket betänkeligt är och ingen tillförene hade kunnat bringa honom till, der framdeles något ondt derpå följer.

warder, så lærer hans ben i graf-
 en det begråta: men lårder det Hen-
 ses Kongl. Majt och Fäderneslandet
 till tjänst och goda, det han af hjertan
 önska will ske måtte, så hafwer han
 erfarit wäl, och fördenskull icke af fri-
 villja, utan på Hennes Kongl. Majts
 tränga befallning wille han sätta sin
 hand under Instrumētet och Förklarin-
 gen, begärandes att så behålla det hos
 sig till eftermiddagen, att han nu så
 önsket bättre tid måtte hafwa, det i-
 genomläsa och widare öfwerlägga. Der-
 med lyttade han sitt tal den gången.

När jag nu eftermiddagen, emot
 klockan 2, kom åter till Hans Excel-
 lence att taga Förklaringen och Instru-
 mētet ifrån honom, sade han sig i-
 medlertid hafwa med betänksande det
 igenomläst och nogare öfwerlagt, och
 nu som tillförene besunnit saken af
 förre consideration, än till öfwenlyres
 många kunna besinna, ehuru floke de
 och sonas wilja wara: sade och, att så
 wäl denna Sak, som eljest hwad me-
 ra nu drifwes af de 3 nedrige Stånden,
 § 2 gör

gör honom hel perplex och hel turberad
 I Hans sinne och tankar hafwer det oc-
 ett sådant anseende, som lärer det i lång-
 den förorsaka många redeliga mäns blo-
 diga halsar: Alleguerandes för exem-
 pel, som det ännu i mannaminne är.
 Hwad luccessionen widkommer, wet
 fuller hwar och en, sade han, hwad
 Rikts-Besluten Ständerne i den saken
 tillbinda, att Ständerne nu skulle gå
 ifrån samma beslut och gå ifrån den
 ena Familien och underkasta sig en an-
 nan, uti så måtto, som nu, drifwes
 och förhafwes; det syntes honom me-
 ra än betänkeligt, ja farligt: är en sak
 som är initio læta, tractatu difficilis,
 sed eventu tristissima: ihögkommandes
 derhos hwad Fäderneslandet och dess
 trogne inbyggare fordom vunnit på
 främmande Herrskap; dock likwål, sade
 han sig med bäsivande hand satt sitt
 namn under Förklaringen, hwilken han
 mig i händer tillbaka lefwererade, med
 önskan att det icke måtte lända honom
 eller hans posteritet till någon bläsmé.
 Sedan sade han sig hafwa hört och
 förnummit, huru som Presterska

borgerskapet och Allmoget hade sig
 sammansatt, att och hårdt drifwa der-
 , det stora gården och dagsverken
 icke afskaffas och alla lån och gåf-
 r gods igenkallas; men icke rätteligen
 icke, hvem till sådan galenskap och
 påseende war auctor och consultor,
 och hvem som måst fomenterade
 denna itända elden, som han fruktade
 skulle i längden upblåsa en stor flam-
 ma, om han icke i tid med allvar,
 som något alarme blifwer dämpad
 och utsläckt; ty det Ständerne, som
 obestänkte varit, skulle denna gån-
 gen, såde han, i sådana saker så
 rannja deras willja, så lära de
 blifft en annan gång taga sjelfwa nå-
 got mera, och tredje gången tillbju-
 da att föra Regimentet med Hennes
 Kongl. Maj:t, hwarigenom omsider
 både Kongl. Maj:t och Riket skulle
 litta uti största fara och osäkerhet,
 efter som för en Regent intet är
 farligare, än när Bönderne sig sam-
 mansättja, begynna att disputera Ju-
 ra Majestatis, och tillwälla sig Re-
 gemen-

gementet. (*) Sådant practicerades
uti Tyrannens Christierns tid, då
3 nedrige Stånden uphetsades och
sammansatte emot Ridderskapet och
2 delen: hwad dervå följde det wete
wål alle, och måste oss nu för sådan
wakt. Hennes Maj:t gör säkrast nå
Hon ser på hwars och ens trohet och
redelighet och administrerar Justicien ex
æquo & bono, utan någon respect
såsom och med tålmod höra sina under
sätares besvär och klagan, hwar och en
med skäl sålunda svarar, att Kongl.
Maj:ts Höghet och myndighet må blif
wa Kongl. Maj:t af ett och annat stånd
odisputerad. Hwar det icke sker och
noga i akt tages, så sätter Kongl. Maj:t
sig sjelf och sina undersätare uti en far
lig Stat.

Der.

- *) Saken blef af Rikens Ständer så förklarad, at det icke war Drottningens Rättighet, ifrån Kronan abalienera någon egendom at enskilda, till Allodial, som förut under tiden stedt, och dertfore i Riksdags-Beslut af år 1655 blef ändradt, samt i Reduction och nog stark Liquidation, verkställt. Dr. 115

Dermed ändades ock detta Riks-
cancellarens tal, hwilket alt jag
stefnad, hafwer, efter Kongl. Maj:ts
presse befallning, skrifteligen förfat-
t, först uti min skrif-tafel; me-
n alt war i friskt minne: och sedan
papperet lika lydande, som detta
hwilket Hennes Maj:t tog af mig
efter dess ofwerläsande behöll det
sig. Och tager jag Gud till witt-
n, att alt detta, som ofwanskrifwit
sålunda af Riks-Cancellaren talat,
recourerat och disputerat blifwit, som
här ord ifrån ord är af mig in-
ledt och annoteradt, och ändock något
lera, som jag sedan mig intet påmin-
na kunde. Gud afwände all olycka och
egere alt till det bästa!

NILS TUNGEL.

18. Kon.

låtelse på detta och flera ställen synas något
hårde eller mindre warsamme, hoppas jag
ingen det mistyder; helst deraf aldrig nå-
gon påföljd kan dragas, sedan Konungens
och Rikens Ständers rättigheter, genom
Samlagarna, hos oss nu äro så noga och
wärdigen utsatta.

18.

HON. GUSTAF I. Bref till alla
Stadsfogdar i Upland om Sta-
tte-böndernes Landboer. Dat. U-
psala den 15 April 1541. (*)

GUSTAF 1c. tillhijnde Ed-
rännemån, Wäre och Kronom-
stattslydige Bönder och menige allm-
ge, som bygga och bo uti N. Hä-
de Wår Konungsl. Gunst och Nå-
d tillförende, 1c. Gifwandes Eder Dan-
mån härmed tillkänna, att efter det wi
ti sanningen förnummit hafwe och dage-
gen för ögonen se hurulunda saken
gifwer sig med de Stattebönders Land-
boer som mångestäds här i Upland är

(*) I Registr. Arch. Reg. fol. 90. p. versa, stå
öfwer detta Bref sådan Titul: Dhetta Ma-
dat gick uth til alle Stadsfogter her
Upland om de Stattebönder Landboer
datum Upsalie 15 Aprilis 1541. Stasning
sättet har jag i denna Affkrift lämpat. eft-
det nu brukliga: amars är härwid inga
ändring gjord. Med Bönder tyckes Konun-
gen mena Husbönder eller Jordägare. Do-
cumentets wiigt och värde är nog

Slutet härnäst.

●) ○ (●

12

Historiska Märkvär- digheter.

N:o 12.

Fortsättning ifrån N:o 11.

Äro skola de gifwa Ds och Krono-
ne (som ock tillbörligett) deras rätt-
ärliga skatt och andra rättighe-
ter, som af samma gods med rätta
och want är att utgå: Dernäst
skola de ock gifwa Bonden som
skattegodsen äger, der de uppå sitt,
ett styck afrad (*) och förutsägar sig
redensfull derutaf, att de samme Skat-
tebonders Landboor förmåga då icke,
att hålla Hemmanen wid deras rätta
och laga byggning och icke tillåta deras
äkrar, rödie deras ånger och eljest hålla
godset wid mågt, som det sig med rät-
te borde, efter Sveriges beskifne lag,
utan den ene färdas utaf Godset,
här han en liten tid sitet hafwer och
en

(*) Det är: Där de uppå sittja ett styck
eller stort afrad.

en annan hufstene armare konmer igen
 ingen bygger utan alle rötta och blifva
 så Kronones Skattegårdar, platt i grun
 förlagde och förderfwade, Kronan till
 stor skada och förderf. Så låta de
 Skatte-Bönderne sig twela, att efter
 äre med lofligt arf, för eller eller
 komme till like Skatte-Hemman, men
 ge de wäl fare med dem, huru dem
 mes, bygge dem up eller röte dem
 ic. Den sware wi så till, att så län
 ge de hälle sköde Kronans Hemman
 wid magt med laga byggningar, och
 andre nödtorster, då måge de wäl höra
 dem till; men när det icke sker, de
 höre de Os och Sweriges Krona till.
 Så står det ock i Sweriges Lagbo
 klarligen uttryckt, att Hufsen skall
 wäl hällas med Skatte-Bönderna, som
 Land-Bönderna, hwarföre hafwe
 gjort en sif skadga med samme Skatte-
 Bönders Landboor, så att de efter den
 na dag icke skole gifwe deres Husbönd
 der så sifst afrad, som de hertill gjort
 hafwa, utan ett måtteligt och skäligh
 afrad, så att de ju måge behålla sin
 trida eller fjerde part af samma af

ne med sig till byggningen, och på det
 skulle hafve desto bättre magt och
 inne, bygge och förbättre samme Kro-
 nes Hemman, både i ene måtto och
 andre, och utgöre Oss och Kronone de-
 redligare den ärlige skatt, som dem
 med rättte bör. Så skulle (skole) wä-
 re Fogdar hafwa der ett noga upseende
 på, att för sådana tredning eller sjer-
 spart af afraad, måtte också ärligen
 lifwa byggt före, så att samme part
 icke elies onytteligen förstingrad eller
 betomnat blifwer. Sammalunda så
 är det ock en menig brut ibland wä-
 re Kronans skattskyldige Bønder, att
 der som två, tre eller fyra, äro ägande
 uti ett Hemman, den ene mera, den
 andre mindre, då will ingendere utrool-
 lica lösa sig derut, ändock det stycke
 Jord han äste inne med en annan, wo-
 re så ringa som det wara kunde, utan
 hwar will bruka för sig det stycke jord
 han äger, sig sjelf till föga fördel, och
 Kronone och honom, som hela godset
 besitter till stor skada, efter det, att der
 som många skola wara ägande uti ett
 Hemman, då kan icke Kronone se dess bät-

tre skäl och råenskap, och wet-
 rätteligen, hwar Kronan skall gå
 sin rätta skatt, fordringar eller an-
 rättigheter, efter de äro många, i
 skola swara för ett Hemman. Der-
 re hafwe Wi så beleswat och samtyckt
 att hwar den mest äger uti ett He-
 man och bäst är tillfallen att besitt-
 det, den samme skall hafwa lof
 minne, efter Sveriges Lag, att lå-
 de andre ut, för skåliga penningar,
 ter som öre och örtug gälder i by-
 der hwar en eller annan skall hafva
 magt eller wäld att stå emot, på
 att hwar och ett Hemman må blif-
 tillhoppa, och dess bättre besittit, och
 så många skola riswas eller slitas de-
 om. Hwarföre hafwe Wi budit
 befallet, såsom Wi ock nu med det
 Wårt öfne Bref bjude och befalle
 re Befallningsmän, Fogter och U-
 betsmän här utöfwer allt Upland,
 de hwar uti sitt Fögderi skola på W-
 re wegne hafwe här ett godt och no-
 upseende uti, så att desse förenäm-
 twänne Articler, måge ock för stad-
 fast och obrotsligen hållne blifwe.

ma

Alunda hafwe Wi befallet förberörbe
 äre Fougter, att de skulle ärligen
 ge en tillbörlig Husefyn, så wäl med
 Skattebönder, som med Landbö-
 rne, hwar uti sitt Fögderi, på det
 Kronones Hemman icke skulle så
 sammeligen som hærtill skedt är, för-
 öde och nedrutne blifwa. Och de
 uttermera wiiso, att Wi sådane
 afalkning utgifwit hafwe, låte Wi
 återligen trycke Wårt Secret här ne-
 ansför detta Bref. Dat. ut supra.

19.

Kyrtio: Herdens i Tunhem Bref
 till Christopher Torstensson till
 Ullstorp och Rännan. (*).

Edle och Wälborne Herr Christo-
 pher Torstensson till Ullstorp
 och Rännan.

Önskar jag Ed. Wälb. mycken wäl-
 signelse af Gud Allsmächtig, samt
 min

(*) Äre tillsörene tryckt efter Originaler, i en
 Predikan, kallad: Guds Werd beprisadt
 af Barna-barn, hwilken hölls den 7 Octob.

min benägna tjänst nu och alltid till
 förena. Tackar jag E. Wälb. samt
 Wälb. Rådskeliga Fru för alt g
 wälbewist, thet jag med tacksamhet m
 aftjåna uti all then måtto jag kan
 förstår. Kan jag Ed. Wälb. icke of
 målt låta om thet stora under som
 här hafwer handt. Den 7 Octob
 tid på Klockan 2 eftermiddagen,
 Allwien strar nedan för Strömen gene
 ett stort Jordfall, 27 alnar djup
 dånner, hvilket föll ifrån en gård i
 Norrsta Gränsen belågen, benämnd
 taka. Samma jordfall är några h
 drade sammar i längden och bredden
 mestedels så mycken ång och åter, fö
 lthöde till norre gården i Juktas, ha
 wer fallit ifrån Wester till Öster, e
 ler hit till Svenska Landet. Th
 hafwer

1748, i Wäsenda Kyrka af Commis. de
 stades Herr Forskanus J. Wallenius, till
 minnelse af detta Hundrade år förut tinn
 Jordfall. Se pag 16, 17. Predikan
 tryckt i Skara hos Direct. Møller, 36 s
 4:0. Brevwet får här ett rum; emedan
 dane saker icke gerna efterskas i Predikni
 gat.

afsvet i ett ögnablick dämt hela af-
 sen, att vatnet hafver stått 20 eller
 30 alnar öfver husen, så att öfver
 5 Manniskor äro therigenom ömkeli-
 gen fördränkte. Anders Mårtensson wro
 öfverkommen, som war Giesigisware, är
 med hustru, 5 barn och många sina gje-
 ter öfverkommen. Ett stenkast therifrån
 öfver på Norrska gränsen Anders Mat-
 tesson, är ock med hustru och barn
 öfverkommen. Vid strömen woro några
 stora sjöbodar, tvåanne Hus höga, äro
 med fundamenten och holwirket, uti
 vilka woro stora master 2 famnar
 höga, såsom wed sönderslagne. Stån-
 dejärnet, som i sjöbodarna war inlagt,
 är fördräkt högst på sidan. Ifrån Göthe-
 borg woro thit 5 store Edsbåtar an-
 komne, hwarthera 12 låster bördig,
 äro ock sönderslagne i stycken. Husen
 och hwarad uti husen war, hafver flutit
 ut åt Trollhätta. Oluf och Håla i
 Knurrebo äro med hustru, barn och
 något annat folk, som tit gångne wo-
 ro, blesne. Ther som then strida ström-
 men rann imellan Knurrebo och An-
 ders Mårtenssons hus, ther är nu fel-
 la

la watten. Wattenet är ännu någon
 famnar högt öfwanför Jordfallet,
 att ingen liknelse synes till huseställen.
 Strömmen rinner nu i thet stora Jord-
 fallet, ther strömmar han imellan le-
 flinternas, som stå öfwer all ålfwa-
 såsom store huser eller berg. Här
 Tunnhems gård äro 29 man, qwinne
 och barn omkomne. Ingen är ännu
 genfunnen som drunknade. Twänne pe-
 soner, som i husen wid Strömen woro
 äro salverade och äro drefne på worat
 till Nyfleberget, som ligger up, ena
 Ålfer. Then Strömen som kallas D-
 holan, hafwer wattenet dämt, så att ha-
 war stilla. Then 9 hujus war jag wi-
 Rnurrebo och besåg thetta Guds wrede-
 straff. Gud gifwe att thet kunde männi-
 skorna till bättring bewela! Ther känd
 jag och the som med mig woro, en stor
 swafwel-luft. The som ther wid ålfwer
 woro ute på marken stadde, berätta, at
 the sedt en eld komma af Himmelen, så
 som en stor mast, i thet samma hörde the
 2 skott såsom af stora stycken, och the
 ta hafwer sig i ett ögnableck händt 2c. 2c.
 Hastigt af Tunnhem d. Ed. Wälb.

15 Octob. 1648.

Alltid tjänstwillig

[AND. LAURENTI.

Historiska Märthår- digheter.

N:o 13.

Tilläggnig. (*)

Detta Jordefall, som timade den 7
Octob. 1648 wid Åkerström, har
 varit hos ortens invånare så märk-
 värdigt, at gammalt folk derifrån räk-
 nat sin ålder och sagt, de woro så och
 så gamle när strömen förgicks, eller
 hwar födde så och så många år der-
 efter. Åkerström ligger halfannan fier-
 tings wäg nedanför Trollhättan, och
 är strömen derimellan stark, både af
 Trollhättans och andra fall, samt af
 hufwa sluttningen, så att Strömbåtar-
 ne ej komma längre än till Åkerström.
 Jordefallet skedde hastigt, utan hotande
 eller brakande förut; dock berättas ett
 mörka svart moln i hast hafwa kom-
 mit, till äfwenlys förorsakadt af dam-
 met

R

met

(*) Utdragen ur ofwannämnda Predikan.

met wid Jordens rörelse. Jorden så föll, war några hundra famnar längden, 27 alnar djup, och gick fall 800 alnar up ifrån älfven. En Bode wid namn Måns i Hollered, ifrån Bohuslän, som då årnade sig åt stämnen; men blef på vägen hindrad och fick se detta, berättade att han tyckt buskar, träd och fullar gå rundt omkring. Af denna myckenhet jord så föll in i Götha-Älfven dämades hela Älfven, flödade tillbaka, uttog Hermanet Åkerström med hus, järnboda och allt hwad deri war, samt fördränkt 85 Personer. Den bäck eller å, som tillförene gjorde skillnad mellan Waseda Socken och Bohus-Län, eller den som den imellan Sverige och Norrige hwilken kommer ifrån Öresjön och sammanstöter med den andra åen wid Åkerströmen, som förut gick in i Älfven, blef genom Jordfallet tgenkastad och tog en annan väg. Strömen som stadnade emot Jordfallet, hwilken war 100 alnar bred, och öfwer 20 alnar djup, steg högt öfwer wattungbrynet och gick hastigt tillbaka. Det nedra wat

det aflöpp, det öfra förde de 2 perso-
 ner som blefwo bergade, up till Nene-
 berget, 1650 alnar öfwanför Åter-
 ström: därmed Slidholeström en fjerde-
 dels mil up; och gick med den häftig-
 het, att Stång-järnet flöt högst up på
 sidan; en del fördes långt up i Allfven,
 der det wäl syntes, men ej kunde up-
 tagas för strömens häftighet skull; ehuru
 sedermera fynd då och då gjordes af
 Järn och Koppar: Husen fördes up e-
 nart Trollhättan. På Östra sidan,
 der strömen tillsörene gått, igenfylldes,
 så att der nu är Åter och Ång: der förr
 bod gwaru i strömen äro nu Ladu-hus:
 Den å samma sida ihopdrifna Jorden,
 hvaribland woro många högar, war
 år 1748 en Ång af 660 alnar i läng-
 den, samt 20, 30 till 100 allnar i
 bredden. Twå dagar sedan fallet skedd,
 tog strömen sin fart i den nya öpnin-
 gen, så att watten blef der tillsörene
 woro berg och backar, samt fiske der
 förr war Ång. Hr. Commminister Tork.
 Walsenii Farsfader, war wid strömen
 och kom ofskadd derifrån, straxt förr än
 fallet skedd. De 85 personer som om-

kommo, wro af Tunhems, Wästerås
och Hjorthems Församlingar. Den
af dem, som blefwo bergade, säges ha
wa varit i begrep att gå ut då fall
skedde, hållit i dörrstånget och på sam
ma dör afflutit. Den andre af de un
komne skall varit studerande och sed
blifwit Prest. Om en Man ifrån
Hjorthems Socken berättas, att ha
den stunden årnade sig till Strömen
men fick på wägen en sådan smula
i benen, att han måste sitta stilla på
ett berg till dess faran war öfwerstån
den. Om dem som reste på Edswe
gen berättas, att för somliga gick de
dagen deras förbehåwande så orwanlige
fort, att de derigenom kommo lycklige
hört ifrån Strömen, innan fall
hände; för andre åter blefwo så många
hinder, att de derigenom afhöllos, at
komma fram innan förstöringen skedde.
„Undteligen tyckes ock, säger Predikan
„författare, Herren med detta Jorde
„fall, som skedde ifrån Bohus-Länsta
„sidan till Swenska Landet, hafwa
„welat förut betekna och gifwa li
„ett förbehöd till den förändring, m
rt

fort derefter följa skulle, att hela Bo-
hus-Län skulle falla till Svenska
Kronan.,, Detta skedde ock verkeli-
ga igenom Roskildska Friden tio år
efter 1658, ifrån hwilken tid Län-
et, oaktadt alla försök, warit med
Swerige förknippadt.

20.

Anteckning i Wasenda Kyrko-Bok,
gjord af Prosten och Kyrko-
Herden derstädes, Mag. Anders
Rhodin. (*)

Anno 1698 imellan 5:te och 6:te
og Jul, om natten klockan 1 och 2,
sände Herren af Himmelen ett för-
träffeligt straff af stormväder, som
ref watnet i Wenern så högt, att
det tog ut en gård, Wasnöden benämnd;
blågen på ett Hälleberg i Väster wid
stran-

---

*) Finnes i nyh omröde Predikan sid. 31, der
den anføres såsom en ytterligare påminnelse
för folket omkring Götha Älf, af det stora
Jord-fallet år 1648.

stranden, och 5 människor, Man, Hu-
 fru, Barn och Swågerska fördränkte
 samt en hög ny Sjöbo för Herr Råd-
 mannen Bengt Valentinsson. Bräde
 flabbar och blockar högt up på landet
 liggande slogs ut: Bommarna vid
 Kong CARLS graf. slogs sönder, och
 någre hundrade tolfter blockar och brä-
 der foro i Götha Älf och Trollhättan
 neder åt Götheborg, der de blefwo i
 oreda och confusion drefne och af elakt
 folk bortstulne. Alla skutor och far-
 löster kastades med wägen öfwer Sunds-
 åsen, der Regements möten tillsförene
 höllos, in i Wasbotten, och somlige
 emot bergen, isen och landet, förderf-
 wades; somlige kastades långt uppå
 Nygårds Ången. Bruggan öfwer sum-
 det slogs till hälften neder; den andra
 öfwer groppen, af ganska stort bolwerke
 bestående, löstes up, drefs in på en
 Ång derifrån 2 Mousquet-Stott belä-
 gen. Watnet flödade up på Stora
 Rånnums-brugga wid östra ändan,
 hade när gjort en obotelig skada. Sam-
 ma natt blåste den nya Klockstapelen
 wid Wasenda ned, dock Klockan ostadd;

en mycket af wirket och spån förderf-
 id. CARLS graf frös strax till och
 sig med israf, att jag med min
 ustru åtte deröfwer Nwars aften;
 en aldrig någon tillförene, sedan hon
 afwen är.

21.

Konung ERIC 14:des Bref till
 Drottning ELISABETH af An-
 gelland. d. 13 Octob. 1563. (*)

ERICUS XIV Dei gratia Svecorum Gotto-
 rum Wandalecorumque &c. Rex illustrissimæ
 potentissimæque Principi ac Domina. Domina
 ELISABETÆ Angliæ, Consagvineæ nostræ cha-
 rissimæ salutem prosperam & omne bonum.

Graviter conturbatus sum, Sereniss. illustriss.
 potentissimæque Regina, Cum ante annum elap-
 sum

(*) Det är en bekant omständighet at Konung
 ERIC den XIV. två gånger war på wägen
 at besöka Drottningen af Angelland. Den för-
 sta resan skedde 1560, och nämnes af alla
 Historie-Skribenter; den senare skedde 1561.
 Se Teg. Historia p. 38. Men at han och

plum per nuncium meum *Benedictum Zett* Tu
 Seren, accepi literas, quæ omnem mihi fe-
 spem visa sunt abscindere amoris & benevolentie
 T. S. Etenim non modo omnem occasionem
 qua negotium connubiale confici posset, abstule-
 runt; sed etiam quam vilissimas alias petitiones
 bonæ communicationis negaverunt. Quare autem
 T. S. erga me tunc temporis ita fuit offensæ
 existimo causam delatores præbuisse; qui for-
 retulerunt, me aliud connubium sectari, & non
 in Animo habere quæ S. T. per literas significaret.
 Quod quidem S. T. longe aliter experietur,
 adhuc animum ad petatum negotium inclinasse
 velit.

stredje gången war på wägen dit, om Høste
 sedan han låtit fångsla sin Broder Hert
 JOHAN, och werfeligen anslådt till Skottland
 tyckes detta Bref utwisa, hwaraf Originalen
 ne finnas i Grefl. Stenbockiska M:sert Sam-
 lingarna. I brist af tillräckelig underrättelse
 är dock ännu nog swårt at behörighen utred-
 denna omständighet, så framt man ej full-
 anse som troligast, at hela expeditionen blif-
 stadnat wid et förslag.

Slutet och Swenska Öfversättning
 härnäst.

Historiska Märktvär- digheter.

N:o 14.

Fortsettning ifrån N:o 13.

Nam quam falsum sit, quod illi jam dudum
Reginæ Scotiæ connubio mecum futuro sunt
locuti, ipsi Scoti non negabunt. Cum solum-
modo pro meo fratre Reginam sollicitaverim, &
non mea de causa, sicut & illud, quod de Fi-
lia Landgravi ut audio T. S. dixerunt, non ma-
gis veri-
tati est consentaneum. Cum ego illud
magis fieri experiendi animi (*animi*) S. T. er-
re me constantiæ, quam ulla alia de causa. Mul-
tum etiam effecit falsa quædam Zelotipia ob *Ro-*
bertum concepta, quam ego simulationem vice
versa per Filiam Landgravi volui compensare.
Sed quemadmodum illud procul dubio falsum
est, quod de prædicto *Roberto* dixerunt, ita etiam
habet, quod de Filia Landgravi sunt oblotu-
ræ. Dii perdant tales seminatores rumorum.
Longe enim aliud audio de S. T. prædicari,
ut summopere demiror T. S. constantiam &
benevolentiam erga me, & nunquam credidisse
aliquam in mundo virginem futuram quæ
tam

tam diu in celibatu ob meam causam vellet
 vere: Præcipue cum S. T. suis in literis confes-
 sa esset, se velle tandem propter præces sub-
 torum nubere, quod indicium est S. T. a na-
 tura non abhorreere connubium, (ut mihi
 dixerunt). Sed cum penitus apud me confide-
 quare tam diu absque responsis mansi, Cog-
 fateri me aliqua ex parte esse in causa, qui tam
 credulus fui, ut eo quod existimarem T. S.
 me facile posse alienari. Et quod in convenien-
 tiis rationibus T. S. mihi volebam conciliari.
 Verum quemadmodum dici solet ex incommodis
 sunt homines circumspetiores; Sic etiam post
 hac omnibus ita facile fidem non adhibebo, quod
 negotium hoc inturbatur conantur, Sed potius
 quidquid quod ad promovendum negotium spe-
 rat, Dabo operam, ut in mea bona voluntate
 nihil deficiat. Atque iterum quam amantissime ex-
 peto a Tua S. aliud quam pristinum responsum
 Nempe, ut S. T. in connubium a me petatur
 & toties optatum consentire velit, & mihi li-
 ras salvi conductus novissime petita forma mittere.
 Spero namque S. T. id non poenitiram. S. Ra-
 gana (non) volui prætermittere S. T. hæc scribere
 cum occasionem per hunc tabellarium jam com-
 modum habuerim. Existimo enim S. T. cum
 ex sincero animo fiat non egræ laturam, Com-
 mendans S. T. his in custodia Omnipotentis
 Dei, ad summam tranquillitatem & felicitatem

perpetuum. Datum in castris ad Cisteveden
Schorlandia 13 Octob. A:o &c. 63.

T. S.

Frater & Consanguineus
Amantissimus
ERICUS.

Utanstriften

Serenissimæ Potentissimæque Principi ac Do-
minæ, Dominæ ELISABETE, Angliæ
Francia & Hiberniæ Reginæ, fidei defen-
sori, Consanguineæ nostræ Charissimæ.

Det samma på Swenska.

ERICUS den 14. medh Gudz Nåd-
e Swerigies Glöthes och Bändes Ko-
ning, Then Stormechtigeste Furstinna
Frö, Frö ELISABETH till
Engeland wår Kiäre Blodz-Fränka,
hälsalighet och allt godt!

Stormechtigeste Drottning, Jagh är
örkligen bekymbrat at efter såsom jagh
ör itt år sedan, hafwer genom mitt
Sendebudh Benedicturn Zeir, Eders
Maj:ttz breff bekommit, hwilket synes
migh nästan willja affkiära all Eders
D 2 Maj:ttz

Maj:ttz kärlek; och wällwillighetz för-
 höpningh, En haffuer det icke allena
 bortagit all tillfälle, som Echten-
 skapet kunde förrätta, vthan och för-
 wägrat andra the ringaste mine begär
 till godt gemenskap. Swarföre at
 E. M. på then tiden så högt haffuer w-
 rit förtörnat, håller jagh före at för-
 rare haffua giffnit orsaak till, som the
 Ewentys haffua berättat migh så
 fer itt annat Giftermål, och intet
 haffua i sinnet, det jagh E. M. ha-
 uer vthi mine Breff tillkänna giffnit
 hwilket E. M. Sauerligen fast anno-
 ledes skulle förnimma, om E. M. nu
 wille sin Hugh till anmodan-
 Werff beqwänna. En huru osant de-
 ar som the haffua talat om det Gi-
 termål som skulle bliffua emellan mig
 och Drotningen af Schotland, det ska-
 la Schottarne sielfue näka till. Em-
 dan jagh allenast för min Broder, och
 icke för min skull, hade talat then Drot-
 ningen till. Såsom och thet som jag
 hörer the haffua sagdt för E. M. om
 Landt-Breffuens Dotter, är icke heller
 meer sanningen likmätigt. Efter

menar thet meer hända (*) till at för-
 sig E. M. emot migh Sinnes Sta-
 het, än aff nogun annor orsaak.
 Thet haffuer och giordt mödet een ga-
 ra inbillning, som är fattat för Roberts
 skull, hwilket Strömterij jagh igen på-
 sta fått, med Landt-Greffuens Dot-
 ter wille belöna. Men lika såsom thet
 than twisswel är osant; som the haff-
 sa sagdt om förb:te Robert: Alltså och
 haffuer thet sigh med Landt-Greffuens
 Dotter, som the haffua omtalat. Gud
 beläte them som åstadskomma sådant bul-
 let. En fast annadt hörer jagh om
 E. M. vthspridas, Således at jagh
 sig ther vthöffuer storligen förundrar
 E. M. Stadigheet och wälwilligheet e-
 mot mig. Och jagh hade aldrig trodt
 nogun Jungfru i denne werlden skulle
 vara, som så länge för min skull, wil-
 le leffua vthan Ehtenskap; Särdeles
 afte: E. M. haffuer bekänt i sine breff
 jagh omsider willia för sine Undersåta-
 res bödn skull, gista sigh, hwilket är itt
 merke, at E. M. inthet aff Naturen
 stngges

(*) Bdr-låsas lända.

20
fingges wiidh Ehtenskapet, (såsom
haffua sagdt för mig). Men när
nogare hos mig öfuerwäger, hwarf
jagh så länge vthan nogut Swar
rit haffuer, Nödgas jagh till att
kiänna, mig nogurlunda thertill
Stullden, som haffuer warit så lätt
gen, så at när jag tänkte E. M.
na lättligen ifrån mig affbndras,
at jagh vthi rättmätige Skial, wille
E. M. befrynda: När såsom
plågar sätta: Aff Skadan bliffuer
wijs. Alltså skall jagh och häreft
itte så lättligen tro alla, som besli
fgh om att hindra detta werket. Vthan
heller på det högsta derhån arbeta, a
inthet på min gode willie måå fattas
hwad som helst ländet till at samme
ärende befrämia. Alltså begiärer jagh
åtherigen på det kierligeste inthet annad
aff E. M. än thet förrige Swar, nem
ligen E. M. wille samtöckta till Gister
målet som jag så offta önskat och om
budit haffuer. Och senda mig itt fr
Pass eller Legdebreeff effter den For
och Sätt som jagh senast begiärade.
Jagh will förmoda att E. M. skal et
et

intet ångra. Stormechtigeste Drottning,
Jagh wille icke förbiigåå E. M. detta
tillstriffue. Emådan jagh nu medh den-
ne tienlige Post lägenhet hade. En
Jagh tänker at effter E. M. bliffuer vth-
aff itt uprichtigt hiertelagh, icke låter
sigh misshaga. Befallandes E. M. här-
medh vthi Gudz Alzmechtiges bestydd
till högsta roligheet och löcksaligheet till
ewigh tidh. Skriffuit i Lågret widh
syfteverden i Schottlandh 13 Octobr.
A:o 63.

Ed. M:ttz

Broder och Ridreste
Blodz-Förwant
ERICUS.

22.

Kon. ERIC den XIV:s Bref till
Herr Gabriel Christersson och
lören Finke om Fänge-Wår-
ling med Dannemark. (*)

ERIC thenn Fiortennndhe medh Gudz
Rådhe, Szwerigis, Göthis, Wännidis
samt

*) Orthographien är noga följd efter Origina-

sampt flere thåh tillbehöringers Konung
 Wår hynderligh Gungst och nådhe
 förenne it. Wij giffue eder gungst
 gemt tillkänne Käre trogne Wänn, U
 derstäter och tjänere, atth Wij haffu
 offthe tilförenne latidt tillschriffue
 nungh Frederich aff Danmarch, och
 nom tilbudit, atth wile edher igen
 rangune Sänge för Sängne, effter
 thette innetuchte Register förmåller
 Såd haffuer Wij thet opå annu ing
 swar bekommit, Uthenn thet förnu
 medt, atth han um siene trogne Wänn
 och tienerer, såsom här Sängne äre,
 ghe lather sigh wårdhe, Sänge och ga
 ne, atth i sampt medh them udhi et
 ewigt Sänggale måtte warde behåffte
 så och edher och them till förder
 abunhåldne. Swarsföre haffue Wij
 weledt therwedh latidt bliffuedt, uthen
 annu os winnlagt um eders förlofning
 och honom tilbudit thåse twänne m
 dek

let, på det Wäsaen må se huru frilofstigt
 set den tiden varit på Wolsstafwer.

Gutet härnäst.

Historiska Märsvär- digheter.

N:o 15.

Fortsättning ifrån N:o 14.

Först, om hann vill såsom förberört
äro, lathe rannsóune och igengiffue
fänge för Fänge. Eller och om han
vill tage Enn Summe Penningar för
äro. Då hafue Wij och honom thet
titid tilbúdhe, atth Wij för edet
samptligen wele giffue Tingu Tusen-
te Daler, och för hwar Person så
myckit som förnempde Bedell innehå-
er. Läß föruthen wele och alle och
hwar skinnerligen utaf eders wänner,
släkt och förwanutter, såsom här i
Sverige äre, ännudå themn Summe
så myckit föröke, som uthi samme Re-
gister äro tillkänne giffuit. (*) Och hwar
P. H.

(*) I ande stycke inellan, de två Asteriscerne är
contexten öfverhoppadt och tillsatt i bråda
med annan stil.

så ähr attth i samptligen eller någre aff
 eder warde förloßade antten för pen-
 ningar heller igen rannshunede, Fångar
 för Fänge. Dhå haffue Wij låtit til
 känna giffue Kongen aff Danmarch
 attth Wij icke wele thet någonn aff e-
 der skall göre ther i Danmarch någon
 vrseigde förskriffning eller tillsagen, utenn
 aldeles ledige och löse theifrån utenn all
 förplichtelse komme, Szåsom Wij icke
 heller wele vthaff the Danske Fångar
 här i Szwerige äre, (hwar the vdi så
 måtte som föreskrifwit står warde förlos-
 sede) någonn vrshuide eller förplichtelse
 tage eller anamne lahte. Swarföre
 måge i eder wette thereffter rättthe så
 attth hwarcken i heller någon aff Wäre
 tienare the i Danmarch ahnhålles för
 ingen deel någon förplichtelse ther göre
 schole (*). Men hwar Kongen aff Dan-
 march icke will thet inghå, Dhå wele
 Wij (nåst Gudz hiålp) hökie ahndre ther
 till tiänlighe medhell, thermedh Wij al-
 le Wäre trogne Underhäter, kunne be-
 frije och beschernie, och eder ånndtledi-
 ge och förlåße. Wette och förmoder
 wißeligenn, attth Gudh thenn Alznu

De Oss häreffther säsom hærtill war-
 e hials och bjsständh görenndes, Thet.
 Wij eder trogne Männ Undersäter
 h tianere icke hassue weledt förhålle.
 Och befale eder Gudh Ithenn Alzmech-
 geste. Datum Stäckhålm thenn 23
 Anni Anno 20. 1565.

Utanstriften måst oläslig.

All Oss elskelige Wår trogne Mån och
Nåd Herr Gabriell Christerson
till . . . och Herr Jörn Sinte
till Lunds . . .

Gunstel.

10.

Anecdote om Kongen GUSTAF ADOLPH. (*)

Et en stor Prins, begär någon orätt-
 rådighet, är icke utom ordentligt:
 Förste, ehuru mäktig, han må wara,
 P 2. är

h) Öfversatt från Fransiskan ur Journal Encyclopedique; Maji 1766. p. 125. 126. ehuru den icke synes trolig. Ej eller har utgifwaren nåndt hwar han den hämtat, så at

är så wäl som alle andre människor
och ofta mer, utsatt för de swårigheter
som åtfölja människligheten: Men
han blir Hjelte, när han rättar det be-
tilla gjordt, känner sitt fel, tillstår d-
och lagar så att det bortglömmes. Ko-
nung GUSTAF ADOLPH war här
häftig, något sträng och likwäl rätt-
dig. En gång när Armeen defilerad
framför honom, blef han ganska fö-
törnad på Öfwersten Seaton, som
han wille göra sin ursäkt, fick af Ko-
nungens hand en stark örfil. Näpfe
war hård och så mycket wanhederlig
som den både skedde offentlig och
igen utwäg war at der öfwer taga häm-
Seaton ganska mycket humilierad, be-
gärde derföre straxt sitt afsked, hwilket
blef honom bewiljadt, då han ut-
drögs mål reste bort. När Konungen
kom igen till sina rum: tänkte han me-
kastförmåhet på det som händt, och fann
han i otid wanhedrat en nyttig Man-
Lät derföre falla Seaton; men han fann

---

den kan anses, till widare uplysning
en Sann: Saga.

igen, utan det berättades för Konungen, att han rest till Dannemärk, gifwelsutan att der söka tjänst. Konungen gick derpå genast ut, steg till hst och med några få betjante reste till gränsen imellan Sverige och Dannemärk: Snapt war han dit kommen, när än han såg Seaton komma: Konungen reste honom till mötes. Herr öfwerste såde han, J ären förfördelad af det är jag som gjordt Er orätt: jag förtröter det; ty jag har aktning för Er: Nu har jag kommit hit att låta Er få satisfaction: Jag är utom allt Rikes Gränser: således äro GUSTAF och Seaton lika gode: Ge Er: två Pistoler och två Bärjor: ta en hämd, om J kunnen. Seaton rörd af detta öfbelmodiga steg, kastade sig till Konungens fötter, tackade för den satisfaction Hans Maj:ts behagade gifwa honom, och bad Konungen tillåta honom att dö i Hans Maj:ts tjänst. Konungen omfamnade honom, och de wände em igen till Stockholm, hwarest Konung GUSTAF sielf berättade i Hofherrarnes närvaro, hwad som hade äändt imellan honom och Seaton.

Relation om hans Excellence
Kongl. Rådets och Extraord-
narie Ambassadeurens Gref C:
Bondes intåg och första Au-
dience i Angeland, efter des eg-
ne bref till Kongl. Majt. 1698
(*)

Sitt intåg, som skedde den 26 April
neml. 3 dagar för Audiencen
efter wanligheten hölts på följande sätt
Jag begaf mig för midnatten litet efter
kl. 10 till Themlen, hvaräst några
de förnämste Mylorders Barquer

(*) Efter som det berättas af D. Nordberg
Konung CARL XII Historia i. Del, Sidan
45 §. 49. skedde förste Audiencen den 3
April 1698, på Slottet i Windsor. De-
30 derpå följande Maji öfverlemnade Han
Exc. Angelsta Strumpebands-Orden, för
Hans Majt Konung CARL XI i lifstids-
burit. Detta senare företrädde är af Doc-
tor Nordberg utförligen beskifvit på nämnda stäl-
le; Men emedan förste Audiencen för-
mycket omtalas, får detta af Herr J-
ming meddelsta Document här et run-

jag mottog, hvarmed jag gick till
 en väst ifrån London med Herr Resi-
 stan Leijoncrona och flera andra af
 ett följje och drog in uti det huset,
 exprels till denna Solenniteten så
 stora. När jag en par timmar där
 varit, kom Grefven Conducteuven
 som är hans Caractere wid denne fun-
 tion. Carlile, hwiakens Farsader Dr.
 till Sal. Hans Maj:t öfverlef-
 varat hafwer, beledsagad af Ceremo-
 ni-Mästaren le Chevalier de Cotterelle,
 och Konungens Gondoler, eller på An-
 stifta Barquer, och gjorde mig Compli-
 ment på Hans Maj:t Konungens väg-
 ar, som bestod måst uti gratulation
 öfver min lyckliga ankomst här å orten.
 Jag tog Grefven emot i porten, och
 i honom gå in fram för mig i huset
 och sedermera i Samnaren, der han
 hade både fauteuillen och handen, som han
 behölt, så länge wi woro där, efter
 som jag sammastädes considererades som
 gäst. Ceremonie-Mästaren följde ef-
 ter mig, när wi gingo in, hade ej heller
 handen utan fauteuillen allena. Medan
 Dr. enens Compliment påstod och mitt
 svar

svar därpå, woro wi alle tre uti fa-
 reuiller och betäckte, nemligen Grefwen
 jag och Ceremonie-Mästaren, men
 snart Complimenten war ändad, to-
 wi hattarna af oss igen, och begynte de
 bra indifferent discourier. Härn-
 kan jag intet underlåta allerunder-
 nigtst at påminna, huru Hans Ma-
 Jonungens Adelsmän, som eljest af-
 plåga följia Grefwen och Ceremonie-
 Mästaren till beledsaga Ambassadeur-
 ne, intet woro med tilstådes, på Ha-
 Maj:ts eget godtfinnande, til at ewite
 den disputation om öfwerträdet, som är
 mellan dem och de Swänska Adelsmä-
 nen detta tillfälle, och lärer sådant
 därefter alltid observeras, så framt
 det någon Ambassadeur will eftergif-
 fin rätt.

Continuation härnäst.

Historiska Märthvar, digheter.

N:o 16.

Fortsättning ifrån N:o 15.

Jag efter som Grefwen måste tra-
deras af Ambassadeuren, gafs ho-
m wid bordet handen, som han ock
ett quitterade, förrän wi gingo alde-
 bort och wore några steg utom
orten, då han mig lemnade den hö-
ra, och tog den wänstra handen, för-
gandes oss således till Konungens
Gondoler eller Barquer, hwarutaf wo-
tre tillstades, den första af 12, den
andra af 8, den tredje af 6 par åror,
ter hvilka följde Ceremonie-Mästa-
rens. Jag, Grefwen och Ceremonie-
Mästaren gingo in uti Konungens Gon-
dole, och gaf Ceremonie-Mästaren till-
kunnat, at Gondolerne woro till min
disposition, at jag kunde låta kom-
ma derin, hwem som jag behagade af
min . . . ite: de andre af mine Gentils-
hom-

hommes gingo in i de öfrige Gondol-
 ne, och begäfrö wi oss så på väg
 till Towren. Alle skepp, som wa
 några 100 på Tamsen imellan Gre-
 wik och London, låto flyga sine flagg
 och wimplar, och de, som hade synet
 hälsade oss med dem. När wi kom
 till trappan af Towren, som kunde
 ra emot flåckan fer, hwaräst man
 ger utur Barquen, mötte genast Go-
 vernören af Towren, hälsandes oss
 sig Drabantene som höra under honom
 hvilka hade sina Bardisaner, och wi
 do stälde på begge sidor ifrån Bar-
 quen, som jag utstegen war, in till
 Konungens Carosse, hwaruti jag skul-
 le sitta: han gjorde mig Complimen-
 ter, och lät flyga Konungens flagga på
 Towren. Jag förfogade mig till Han-
 Maj:ts Wagn, imellan Grefwen Con-
 ductören och Ceremonie-Mästaren, och
 steg jag först in i Wagnen, därnäst
 Grefwen, så Ceremonie-Mästaren och
 sist Residenten Leijoncrona, som jag
 lät intaga den fjärde placen i Konun-
 gens Wagn, efter som mig lemnades
 frihet att derom disponera. Hr.

quipagen och Wagnarne angår, word
allaredan wid middagstiden ditsän-
till at taga sina wiisa ställen, och
ingera sig i ordning, som och war
edt utan någon den ringaste Confu-
on. Så snart wi word ett litet sty-
komne ifrån stranden, lät Mylorden
siva Salva med alla sina stycken på
owren, 61 skått, och alltid singa Kongl.
aggau. Marchen af wagnarne giet
ledes: den förste af alla war Gref-
sens Condukteurens wagn, framför
wilken gingo twänne Laquaijer, som
orde Provosten till utaf Hofwet. Uti
enne Grefwens wagn är ingen ann,
n Under-Ceremonie-Mästaren, eller
ceremonie-Mäst. Marshal, som han
är kallas och heter Mons: le Bar, och
Grefwens Laquaijer bring Hans
arosse. Uppå denne Wagnen följde
o st. mine Laquaijer, alla i svart klä-
e två och två efter hwarannan; wi-
are kom min Stallmästare, som red
ramför 6 Pager, som hade alla svart
quipage: så följde Hans Majst Ro-
umns Wagn, uti hwilken jag war
ned andre 3, som jag tillförene an-
2 2 talt

talt, hvarrefter kom Prinsessans
Prinsens af Danmark Wagnar i
Cavalliererne af mitt följie. Sed
kom min stora lif-wagn tom, i
hvilken allenast 4 st. af mina Laq-
jer gingo. Näst der uppå forunno
3 andre mine swarte wagnar: hvil-
uppå fölgde mer än 50 wagnar, som
Noblessen sände at giöra heder åt A-
bsalladenren, alle bespänte med sex
star; men denne Cortegen är så m-
ket kostbarare, som alle de fremmar-
tutskar kommo andra dagen att run-
regaleras. Denne Marchen gick igen-
de störste och skönaste gator i London,
neml. Towerstreet Leaden-Hall-Street
förbi den store Börsen, Cornhill, för-
St Pauli Kyrka, Ludgat-Street, Fleet-
street, Tempelbar, genom Stranden
Charing Cros, igenom Pallmall uti
James Square, hvaräst är Hans Maj-
Hus, dit jag blef beledsagad. (*). W-

(*) Med tillhjelp af en Ichnographist Carta
wer London, är lätt att se hur-
dessa togande varit, och hwarad u-
konen gått.

är inemot 2 timar på vägen, fastän nästan ingen gång behöfde arre-
ra, och kunde man ej nogsamnt förun-
sa sig öfver det oöfkrifweliga tal af
hännittior, som war tillstädes, hwilket
enna stora widden och längden till hu-
st, hade så besatt, at knapt wagnar-
e hade rum till att marchera, som
at alle fönster och balconer af förnä-
ma Personer intagne, och wiste geme-
e man så stor glädie och nöje, at de
stet annat gjorde än ropade hela vä-
gen: Gud låte lefwa Konungen i Swe-
rige och Kong WILHELM, samt 1000
andre acclamationer, som de upfylte
alla gator och gränder med hela den-
na warande marchen. Ungelländarne
selske betygade, andra dagen, sig nå-
gra och 30 år ej hafwa sedt en så-
dan otrolig myckenhet som denna gån-
gen war. Så snart jag nu kom till
Konungens Hus, hwaräst jag skulle
tråda in at blifwa tracterad i tre da-
gar, blef jag emottagen af en Adels-
man, som hafwer sammastådes Commen-
do och kallas Usher på Engelska, och
är den 3:dje Officeraren af Konungens
Hof-

Hof-Stat d' en haut, eller uppe i Konungens Logementen, så begynte och strax Trompeterne och Puforne att ta höra sig. Svitser-Drabanterne stod rangerade i två rader från sielfsipa porten intill största Gals-dören. Jag höll handen för Grefven, till dess han mig fördt hade i säng-kammararen, hvar äst han med en Compliment satte mig i possession af huset, då jag åter förwård gaf honom förnämsta stället, och bad sitta uti fauteuillen, hvilken Ceremonie-Mästaren åtnjöt, men ej hade den; Alltså satte sig Grefven, Jag och Ceremonie-Mäst. och beträkte oss alla tre, medan han en liten Compliment gjorde öfwer min ankomst, som ej länge warade, hwarefter Grefven retirerade sig, och jag fölgde honom till hans wagn, och blef så länge ståendes, till dess han drog bort, som Ceremonialet är. Ceremonie-Mästaren blef hoos mig till att assistera wid Visitationen, som kommo sedermera den ena efter den andra: den förste war af en Mylord Baron Barklay de Straren. som gjorde mig Complimentet å

it,
på

på Hans Majests wagnar; der uppå
 Mylord Fitz Carding, En Vicom-
 Prinsens Öfwer-stall-mästare,
 Mylord Lavaer, Baron och Öfwer-
 kammarherre hos Prinsen, som Com-
 plimenterade mig på deras Högheters
 wagnar. Den förste tog jag emot midt
 på trappan, gaf honom Fauteuillen
 i handen, och sedan betäckte vi oss,
 så länge han talte och jag svarade.
 När han gick bort beledsagade jag ho-
 nom till wagnen och blef ståendes, till
 han drog bort; den andre togs e-
 ot öfwerst wid trappan, den gafs och
 fauteuillen och handen, sammanledes
 betäckte de sig, medan Complimenter-
 de stodo uppå, men jag ledsagade dem
 allenast till nedersta trappan, och såg
 dem när de drogo bort.

Grefwen Conducteuren med My-
 lord Barklay Straten kommo igen samma
 stund, och woro med till måltids. Affton-
 måltiden serverades på ett stort ovale
 bord utaf 18 personer. Mitt-sälle war på
 en fauteuille af rött damast ut-
 mot Himmet af samma slag, och
 len

lemnades imellan mig och de andra som skulle sitta en på hwardera sidan ett litet rum, till at bemärka den distinction och heder de wille bewisa Ambassadeuren. På högra sidan om mig sutta om aftonen bägge Mylorderne, hwarest och altid Mylorderna place är, när de äro tillstädes, och Ceremonie-Mästaren, som då är i funktion altid främst på wänstra sida. Der woro och altid twänne af Kongens Adelsman, som betjäna altid Konungen sielf, och under denna Ceremonien betjante mig wid bordet. Servicen war af Silfwer, men talricke skedar, gafflar och hwad eljest men som lades för mig, war alt förgylt såsom ock med en låda af förgylt silfwer, som ingen tillågnas här i Landet utan Konungarne allena: wid Kongens och Högheternes skål spelte Kornet och Trompeterne. Eljest så war huset intet allenast försedt till at logera mig, utan ock de förnämste af min Svite, som det bör wara efter Ceremonialet.

Slutet härnäst.

Historiska Märkvär- digheter.

N:o 17.

Föreläsning ifrån N:o 16.

Den dag, som var fredagen och den 29 postato, kom Mylord King- (aldre Grefve än Carlile som con- cerade mig vid Entréen) med Ce- monie - Mästaren, till at afhämta mig at Konungens Hus till Audiencen i Windsor, hvaräst Hans Maj: te behagat at admittera mig. Audi- encen begäres alltid genom Ceremonie- Mästaren och anfäges genom honom, at hwilket man sedan rättar dagen, hvarpå Entréen skall ske. Jag tog med Grefven och Ceremonie - Mästa- ren ungefär midt på trappan, gaf Gref- ven handen, på lika sätt, som det skied- med Mylorden, som kom första af- ten at göra Compliment på Konun- gens wagnar, och fördes in uti det kungliga rummet, hvaräst hattarne på- sat

sattes, så länge Complimenterne ä
 ge sidor warade, hwaruppå strax
 lika sätt Grefwen Conducteuren och
 gingo ut igen neder till wagnen, h
 ast Grefwen strax gaf mig handen,
 satte wi oss uti Konungens ordina
 Rese-wagn, uti hvilken Grefwen
 Ceremonie-Mästaren woro komne;
 den stora Hans Maj:ts wagn, P
 fessans och Prinsens, som ock alla
 na wagnar woro dagen förut sända
 Windlor, till at möta mig en Ång
 mil ifrån Hofwet, at beledsaga mig
 Audiencen, som skedde på samma st
 som wold intåget, undantagandes
 allenast några få af noblessen hade
 sina wagnar. När jag kom med wo
 narna på stora Borggården, war
 fanteriet i Gewär, Officerarne hålls
 med hatten, men Trummorne röd
 tätet, som jag samu något särdeles,
 ter sådant skier wid Eders Kongl. Maj:
 Hof, som i Frankriket; men
 swarade, att detta war en wana
 brodicerad af långliga tider och alde
 annorledes practicerad: wid det iaa st
 utur Carollen, möttes jag str

Historiska Märkvärdigheter.

N:o 17.

Fortsättning ifrån N:o 16.

Tredje dagen, som var fredagen och den 29 passato, kom Mylord King (äldre Grefve än Carlile som con-
 cerade mig wid Entréen) med Ceremonie-Mästaren, till at afhämta mig
 till Konungens Hus till Audiencen
 i Windsor, hvaräst Hans Majst
 de behagat at admittera mig. Audi-
 encen begäres altid genom Ceremonie-
 Mästaren och anfäges genom honom,
 för hvilket man sedan rättar dagen,
 näruppå Entréen skall ske. Jag tog
 mot Grefven och Ceremonie-Mästare
 i ungefär midt på trappan, gaf Gref-
 ven handen, på lika sätt, som det sked-
 e med Mylorden, som kom första af-
 men at göra Compliment på Konun-
 gens vägnar, och fördes in uti det
 kungliga rummet, hvaräst hattarne på-
 sat

ten af Gentleman-pensionairs, som
 Konungens innersta Gardie, mig em
 uti Capitaine Duc St Albans fr
 ward, och förde mig in till sielfwa
 dience-Rummet, tagandes också hög
 handen på lika sätt som uti det fö
 rummet skedde af Svirzer-Officerare
 Wid Salsdören der Hans Maj:t st
 war, trädde vice Cammar-Herren Mo
 Berti, Grefvens af Lindloye andre so
 efter förtiden ingen Cammar-Herre
 och beledsagade mig in till Konungen
 Thron. Hans Maj:t war betäckt, o
 satt, när jag kom in, men tog hatte
 af sig wid jag gjorde första reverensen
 då jag buktade mig andra gången, st
 Hans Maj:t upp, tog hatten aldele
 af sig, och blef så ståendes till des ja
 stod uppå Estraden. Hans Maj:t st
 under Himmelen, och satte först hatte
 på sig och jag sedan, och då begynn
 mitt Tal på Swenska, som Legation
 Secreteraren Fritz strax derefter upläs
 för Konungen på Fransöfka, efter som
 sådant war tillförene begärt, såsom
 alltid öfligit är här wid Hofwet. S
 Maj:t swarade mig sielf på Ange

jag måst bestod derutinnan, at Hans
 Maj:t befallade, at så bebröfsweliga
 conjuncturer skola wara orsak till den-
 na afflictning, och at den endaste hug-
 ad härwid wore den Continuation utaf
 upriktiga och stora försäkringar om
 löfskapen och god correspondence, som
 honom giordes på Eders Maj:ts wäg-
 ar igenom en så distinguerad Am-
 bassade, och bad åter assurera Eders
 Maj:t igen, om Hans goda Intention
 i stadigwarande upsat för Eders
 kongl. Maj:t. Efter hwiffet jag Prä-
 senterade Swenska Grefwar och andra
 Adelsmän, at hälsa på Konungen, och
 jag mitt afstråde, som skedde allt med
 anna Ceremonie som tillförene. Jag
 sles tracterad till middagen, på Ko-
 nungens depense, och wore Grefwen
 Condukteuren, Milord Grefwen af Es-
 sex, Mylord Grefwen af Lexington och
 John, Berti, Vice Cammar-Herren, af
 Hans Maj:t befalte att hålla mig säll-
 sap wid måltiden. När detta war
 förbi, sles jag åter i Konungens stora
 sal, och hörde med samma process
 som jag igen, som jag till Audiencen up-
 hån-

hämtad war, en Ängelsk mit något ut
från Windlor, hwaräst jag och
den Conducturen steg igen uti
Kungens Rese-wagn, och reste så all-
les åt London samma aften tillbaka-
gen, på samma sätt, som det skedde o-
morgonen, och fördes jag till mitt
hus igen, hwaräst jag fuller efter wa-
righeten årnade tractera Grefwen Co-
ducturen och Ceremonie-Mästare-
men som det war sent på aftenen,
culerade de sig och upskjöts till
andra dagen, då jag lät biuda dem till
sa med alla de andra, af Mylorderna
som af Konungen, Prinsan och Prin-
seskan, de förre dagarne hade varit be-
fädd till att göra mig någon be-
sök London den 3 Maj 1698.

25.

Konung ERIC XIV. Bref til sin Bro-
der Hertig JOHAN, daterad
Swartsjö d. 26 Aug. 1567. (*)

Sär Broderlig Kärlig Helsing med
ditt

(*) Sedan Kon. ERIC 14 begått det i

med mera godt Wi förmåge tillfredne,
 älskade Furste käre Broder, Eder
 Kärlighets sundhet, samt Eders Kärli-
 ghet älskeliga kära Hus. Frues och Lifs
 hringars, hörer jag alltid gärna, öns-
 kes Eders Kärlighet och förbemålte
 ders Kärlighets wårnader all ytter-
 sta lycka och framgång. Widare kun-
 na Wi Eder Kärlighet icke förhålla, at
 Wi hafwe bekommit swar ifrån Ri-
 kes Råd uppå Wår begäran, at Wi
 skulle komma till tals med Eders Kär-
 lighet, så synes thet them orådeligt wa-
 ra både för Eders Kärlighets och Wårt
 bästa, efter som the föregifwa, hwar-
 re (wet Gud) äre Wi fast bedröf-
 sade och bekymrade, och fördriste oss
 icke något företaga utan theris betän-
 ande, på thet Wi icke skole komma
 i äfventyrs uti stor olycka; ty Wi
 kunne icke annat wete, än at Wi af
 alle

---

murderet på Sturarna i Upsala, tog Han föga
 del i Regeringen och höll sig hela Sommar-
 ren ensliden på Swarssjö. Han inbillade sig
 derunder, att han icke mer war Konung,
 utan fånge, och är det i slika, af ondt sam-
 wete bekymmersamma värfständigheter, som

alle människor öfvergifne äro och
 fast större jämmer städde, än om vi
 uti fångelse wöre, medan Wi orsaka
 til Wårt förderf och olycka rättsligen
 icke wete. Therför är Os ondt at
 löse Eders Kärlichkeit, medan Wi
 icke ingen magt hafwe. Wore thet
 at Eders Kärlichkeit wiste hwem för
 Regementet hafwer här i Sverige,
 ler om Gud hafwer så försett, at
 Eders Kärlichkeit råder öfwer oss och Riket,
 begäre Wi ganska Käriligen Eders
 Kärlichkeit wille gifwa oss thet tillkänna,
 om så är, at Eders Kärlichkeit är för
 Regementet, så bedje wi ödmjukeligen
 med all sin största tienstaktighet,
 Eders Kärlichkeit wille fullkomligen
 gifwa oss all oemighet och örwänskap, som
 wi hellske eller wære tienare hafwa
 Eders Kärlichkeit med förtörnat.

han skrifwit detta bref. Se Tegels Hist.
 252. Detta och de två följande äro
 Palmsköldska Samlingarna. Ett Transkripta
 deraf läses i Hof-Cancell.von Dalins Saml.
 Hist. Tom III, Band I. Sid. 659.

Slutet härnäst.

Historiska Märkvär- digheter.

N:o 18.

Fortsättning ifrån N:o 17.

Hörth thet skall Gud wette, at my-
cket är sedt i sådane mått utan
år willa och wetkap och befallning,
dock at Wi Ds och emot Eders Kär-
lighet med öwänskap mycket hafwe in-
tett utaf djefwulens och onde menni-
kors tilskyndan, som både Ds och E-
ders Kärlighet thertil tilfålle gifwit haf-
ver. Dock hafwe Wi icke eller alltid wa-
ret Eders Kärlighets trogne Broder och
nå med Wår egen skade. Wi hafwe och
på mera ondt funnet bewist Eders
Kärlighet, om Wi thet hade göra we-
t; Men (Gud wet) Wi hafwe ofta
koligen och sitteligen then Allsmågtigste
Gud för Eders Kärlighet bedet, och al-
drig gärna sedt at Eders Kärlighet sorg
oppå sorg, bedröfwelse til bedröfwelse
G Kulle

skulle oppålagd blifwa, utan at Eder
Kärlighet utan sin skade måtte blifwa
befriad utaf sit fängelse och betryck
Doch ehuru Wi emot Eders Kärlighe
handlet hafwe, förhoppas Dñ Eder
Kärlighet warder all omvilja för Jesu
Christi skull och utaf et Broderligt och
Gudeligt hjerta Dñ tilgifsandes, anseem
des, at hwad lycke och framgång Eders
Kärlighet skal hafwa, thet skal Eders
Kärlighet wedersaras af Gud. Och när E
ders Kärlighet icke sielf hamnas, thet
warder then Allsmågtigste rikeligen we
dergållandes. Och om nu många andre
åstunda Wårt lif och blod, för thet Wi
hafwe förswarat Wårt Fädernesland,
warder Eders Kärlighet them thet icke
tilstådiandes, at thet exempel icke skulle
på Dñ begynnas, och sedan allmänt
warda. The främmande som Dñ hater,
kunna af Wårt blod föga warda mät
tade. Utaf the inländske hafwe Wi thet
ej förskullet, hwarföre Wi ock förhoppes
Eders Kärlighet warder sig heller bestå
tandes at öfwerwinna Dñ med dygd och
fromhet, än med hat och wrede, så blif
wer Eders Kärlighets Regeme

förfämmare och berömmeligare både för
 Gud och menniskior. Wi begäre intet
 annat, hwar så är at Gud Allsmäktige
 besörjer Eders Kärlichkeit Regementet för
 oss, än at Eders Kärlichkeit wille omma oss
 i godt wilkor, såsom Wi Eders Kär-
 lighet tilbude then tid Eders Kärlichkeit
 par uti vårt wäld och magt. Wi we-
 le göra Eders Kärlichkeit en god förwis-
 ning, at Wi wele wara Eders Kärlig-
 het så trogne, som någon then trogna-
 re Uderfätare ware kan, at Wi så
 måtte komma hädan utaf Riket igenom
 åter leigde; ty Wi onödde begärandes
 warde, wele göra Eders Kärlichkeit then
 besättning och hände troligen hälle, at
 Wi aldrig någon tid wele oss något
 förståga emot Eders Kärlichkeit och
 Eders Kärlighets Lifs-Ärftwinger heller
 Sveriges Rike, ehwar Wi kunne stadde
 påra. Om ock thet wilkor oss icke kan
 tillståndt warde, så begäre Wi, at (oss)
 samt Vår Hustru och Barn måtte undt
 warde et ärligit fängelse, hwilket Wi oss,
 om the andre nredel och wilkor oss icke
 tillståndt warde, wiserligen förhoppas.
 Och detta Wi Eders Kärlichkeit uti Vår

120   •   •   (•
nöd och bedröfwelse icke hafwe kunn
förhållt hafwe. Gud Nådeligen Eder
Kärlighet ifrån allt ondt beware, och så
långt Eders Kärlighet lycka och sundhet
samt alle Eders Kärlighets wårnads
Dat. 26 Augusti uti Wårt fängelse
Stuartssö.

Eders Kärlighets

Käre Broder

ERICUS XIII.

(L. S.)

26.

Konung ERIC 14. Bref till
Drottning CATHARINA Måns
Dotter, af Westerås den 14
Jan. 1574. (*)

Konung ERIC then fjortonde älskade
sin aldraktiäraste Hustru Drottning
Karin Måns-Dotter then ewige
Guds wånskap, all lycka och sundhet

(*) Åberopas i Hof-Cancel. och F. v.
Dahls Sm. R. Hist. Tom. IH.
S. 700.

Jordene och et ewinnerligt Lif, och
 jag lefwe i et Gudfruktigt lefwerne.
 Jag beder Dig kärligen min aldrakära
 Drottning, at tu icke wille förqåta
 min Aftenskaps plikt, som tu mig o-
 dd och otwungad tillsagt hafwer. Jag
 afwer aldrig brutit mit Aftenskap thet
 jag i i Stockholms Kyrcke äriligen och
 Gudfrukteligen läfwade: will heller al-
 dig bryte thet så länge jag lefwer, utan
 ämne dig godt utaf hjärtat, och försware
 jag efter min ytterste förmåge, hwad
 jag nu icke kan med magt, så will jag
 med en Christelig bön til Gud, och gif-
 fer dig kärligen tillkänne, at sedan the
 kette dig ifrån mig i Junii månad, så
 afwer jag alt waref fången i thet mör-
 ka fängelse theden tu utgeet; Dock icke
 tid inom thet plant-wärket, utan i
 min samme kyssen, alt intil i dag, som
 then Januarii Elofte, är Jag upford
 then kammarare som är på Wästra hör-
 ad här på Wästerås Slott, och hörde
 wäl i morgons then tid jag upfordes,
 när jag uppenbarligen ropade och gaf
 thet tillkänne. Jag wiste icke anners,
 at the skulle före mig sedan utaf Slot-
 tet.

det; vi så snart mig tillsagt, och at jag
 drig skulle få se dig igen. Men the
 de mig opføre trappen och fram om
 dörren hit in uti Kammaren. Jag
 icke hvar du äst, utan jag gissar så
 du äst uti then samme kammaren, för
 Vi wore fängne uti, när vi wore för
 histomne, thet jag icke men en
 låg. Ehvar du äst, så glöm icke tin
 dröfärfaste Kong ERICH, then tin
 dass. Man är, som du Aftenskap
 gen tillsagt hafver. Haf samlingen
 och älska icke lögnen dig self til
 Druckthet, horeri och drenlighet. För
 saker then ewige fördömmelsen och
 ond andelykt, ifrån hwilket Gud
 beware. Tan Son Gustaf, som
 bemärker, är förd til Gripsholm, the
 skall och Hendrich wara, som jag
 får. Sigrid är på Hörningsholm.
 Gud beware them ifrån allt andt. Jag
 hafver hvar dag talat igenom fönstret
 then tid jag war i thet andre fängelse
 men om jag nu än närmare är, tror jag
 att icke du höre kan hwad som jag talat
 en jag är här inneslängd i kammaren.
 Låt dig icke förtrota at förbide

till mig igen, ty tu får aldrig någon så
 god man, som jag hafwer warit dig
 för ännu. Lider tu något ondt emot tin
 för Jesu Christi skuld, och för
 minnelse obeskattade trohet, så war-
 ing Gud rikeligen lörandes therföre.
 Jag vill thet och aldrig förglömma,
 att trohet med godt löna. Förglöm
 att alla Gud och ästunde tina
 till Galtghet, mera än något annat
 älskligt, ehwad thet sett ar. Gud
 är dock en gång så att war sånglige
 lyftes med glädje (någon Guds hjälp)
 här uppå Jordene. Jag skulle wäl
 re skrifwe, men jag hafwer så onde
 skap thertil: thet är dock sigwål min-
 nad: förglöm icke att skrifwe mig svar
 in, om tu någorledes får tilfälle ther-
 för. Härmed sig Gud befallandes. Da-
 der Wästerås Slott then Ellofte Jan:
 174.

Tin Aldrakäraste Man

ERICUS XIII.

Inscriptio: Then Högaktade och Högårade
 Fru, Fru Catharina Ma-
 s-Dotter, Sveriges, Wötis och Wens-
 dis

dis, samt flere thes tilbehøringsars Dren-
ning, min Allerkäraste Hus-Fru, Kärliche

27.

Et annat till samma Drottning
af Westeras den 7 Junii 1574.

ERIC then Fjortonde, Swertiges
Götis och Wendis samt flere
tilbehöringsars Konung.

In Kärlig-gunstig och hjärtlig
benägne wälwillighet, samt
ra godt, som i min förmögenhet wäl
kan, med en wänlig Lyck-önskning
tid med Gud Allsmäktig then Ewig
tillsörene.

(*) Überopas i Hof-Cancelleren von Dal-
Sw. Rikes Historia, Tom. III. Band
Sid. 701.

Slutet härnäst.

Historiska Måttvär- digheter.

N:o 19.

Fortsättning ifrån N:o 18.

Ärskäraste Drottning, then skrifvel-
se, som tu igändom andre hafwer
fått, hafwer jag förnummet,
och hwars handskrift thet är, är mig
känligt, så hade jag gärne sedt och
heller welat, at tu sielf med egen
hand hade skrifwit mig till ensaldeli-
ghet, på thet jag grundeligen hade mått
kunna din mening, och ingen din mening
annorledes uttyde kunnat heller
så gunstige svar; ty jag hafwer för-
stått at the som intet wäl wela, haf-
ver min skrifvelse, som jag i Rön-
dewarij skref, fast annorlunda uttydt;
at beträffar jag tåg för din Enck-
ling och gode tilbägenhet; om tu
wetta om min wälsfärd, så skal
jag icke otwitterligt wata, med hwad
jag hafwer ännu plågad warit
i thet.

i thetta mit fängelse på Wästerås Slot
 fast aldeles som tilförene, then tid mi
 Son Gustaf Ericson war här ho
 of, och then tid tu sjelf wast hos o
 Then trängtan och längtan som tu ha
 wer haft til at weta om min wälm
 genhet och lycksamma lägenhet, höre
 jag aldeles gärna. Herren Jesus Chr
 stus gifwe, at hon något bättre ward
 kunne, än som nu är, at tu theruta
 heller frögd än sorg, hafwe måtte. Men
 the tidender, som jag annu omskrifwa
 får, äre icke mygit gladelige så mycke
 min person belanger. En här gånge
 icke alt så til som thet bör och war
 borde. Gud förbude at mine och tin
 arme Barn skulle icke bättre tracterade
 warda, än som the ogudaktige wåre o
 wänner wele med theris onde upsat
 Så hafwer dock Gud then Allsmågtig
 ste of hårtill nådeligen beskyddet, thet
 ware Jesu Christi pris och äro i ewig
 het. At jag icke hafwer haft tilfäll
 at skrifwe dig til, är icke til förundran
 des för thet hårda fängelse och noga
 upseende, som the hafwe upnå of. dig
 är dock icke otillskrifwit wor.

jag

jag icke wet huru till thet nödningen
 afwer, och längter mig så wäl om
 at wi måtte komma tilhopa igen
 med bägges wåre frögd och glädje. Wi
 re nu ille innelyste och frå hwarann
 an stängde. Gud gifwe oss thet bästa
 id. Wore wi tilhopa, intet tidsför
 rif wille jag försumma, som tidsens
 egenhet medgifwer, theruppå skall tu
 intet trofla. Gud bestodde och förswa
 r oss både til Lif och Själ, så at wår
 ropp och hjerta måtte ställa sig efter
 Guds sinne och oskadde wåre ifrån all
 ändeligt och timmeligt ondt. Mit
 hug och sinne skall och wåra så stält
 om titt och är utan twiswel en god
 anmynning utaf Gudi, men broad djef
 welen och onde människior emot Guds
 sinne intampa åre synd och straffligt,
 om är troldom, hor, oskyldigt blods ut
 gutelse, menedighet, hat, lögn och gi
 lighet och annan förargelse och förgel
 se. På det at sådant må straffat war
 e, wille bedje Gud at wi måtte kom
 ma tilhopa igen med thet snaraste, ehj
 rubana måtte som Gud täckes gifwa
 oss.

248

Jag öfvertögligen hållat det, hålla wilt
som en Christen Konung ägnar och
börligt är, och hafwer tig intet ut
skyldiga hwad som i min Regemens
tid skedd är, efter mig sådant öwrigt
ligt är wordet, och många mycket
beswäre thet intet behöfues. Jag
sker dig intet, utan ära och gode,
framt tu tte. Åltenkap, som tu loft
hafwer, hålla wilt. Till Christelig
tuchtig: kärlek hafwer tu wäl förstått
at tu mig allena älskar och tne af
Barn icke föraktar, är mig gamla
hageligt til at förminna. Men
någon annan säger någon lögn för
at tu skalt älska andre män, så
them intet hörsam. Jag förmodar
det annat utaf dig: du godt och thet
Gud behageligt är, hwilken råden
wer mig och alle Konungar upphä
dene. Mycket ondt hafwer jag
dig förstått, hwilket jag icke döla
dock förser jag mig, at thet icke
skedd är, som jag förstått hafwer,
tu dig bättrandes warder, på then
ärma Dotter Sigrid och Gustaf
Son, thet icke i någrehan.

de åtnjåta skole. Gud met jag haf-
 er frogne Barn tiår, både äkte och
 öfste, dränge-barn och pige-barn, och
 min allertjårafte Drottning Karin
 Måns-Dotter aldrig öfvergifwa, så
 samt tu will hålla thet tu mig låf-
 vet hafwer. Gud then Ewige jagi tig
 skallet hafwe will. Datum Wåsterås
 den 7:de Junii, 74.

Tin Hjårtans Allertjårafte Man
 ERICUS XIII.

Swar. uppå Kalfwen.

Swad theruti författet är, hafwer
 jag i then baste mätto förnummit
 och tager thet således til gode, at jag
 förhoppas thet tu ingalunda låter nå-
 gon annan igenom sine fagre ord bedra-
 ge mig. Skrif icke så at tu kint icke
 hafwe. Du hafwer passliga wål skrif-
 tit, om tu något bättre och bestedeli-
 gere wille gifwa mig tin lägenhet til-
 minna, och mig något bestedligare för-
 alle, wore thet mig öfvermåttens gan-
 sa behageligt. Zulket får du näst
 Guds hielp the som bära biden fram,
 minne hålla mig tuckteliga, och
 Gud.

Gudfruktliga. Thet är passliga wäl
stält. Gud gifwe; at thet alt så m
sanning som thet borde wäl, med t
och mine Barn wore thet mig ganskt
behageligt. (*)

28.

En Macaronist Wisa öfwer de
Svenskas Seger wid Jancow
witz, den 24 Febr. 1645. (**).

Pertranslit Hartzfeldius

Genem den föna Stog;
Javenis-Torstenonium,
Som der för honom stog.

Hartzfeld.

o Salve, Salve Torstenon
Dig önskar jag god dag;
Si vis mecum configere,
Konst se här är nu jag.

Tor

(*) Det är icke bekant, att Konung ERIC och
gonfin haft anlehnung till mistroende emot sin
Bemål; utan tyckas alle de utlåtesser, som
derhän syfta, blott hafwa härder af hans
 eget mistänksammas sinne lag.

(**) I detta slag nedelades 30
ibland dem Galt: Marckallen
och 67 Janor eröfrades. Galt: Marck af

Torstenen.

non sic, non sic, o Domine,
Du drifwer med mig spott;
velis hic succumbere,
Det skall göra dig godt.

stratur hic Hatzfeldius,
Torstensons stolte sun,
beat & roget Götzius,
Swar skall man nu gå in.

non moror, clamar Götzius,
Jäst Torstenson här står,
agnare nobis convenit,
Det gäller hüd och här.

triusque tuba canitur,
Görz tåld fram frister Sält;
tum generoso milite,
Låt se dig uti Sält:
dimicato Arenae,
Görz sätter häftigt an;

Sed

Welden och Hatzfeldt, Mercy, Broy, Zaratetski, Don Felix och Trandisch, som alle wore Generales, 7 Öfverstar, 12 Öfverste-Lieutenanter, samt 3000 Soldater, toges till fånga. Documenter är insändt af Provincial-Medicus Ört Doctor Brodd till Kongl. Archiatern Herr Abraham Bäck, som deraf behogat lämna honom någon del.

Sed viros, arma, gloriam,
 I sticket lemnar hån.

Fortuna tota vèritur,
 Det wardt ett farligt ref,
 Hoe comperit Hatzfeldius,
 På platsen fången blef.

Torstenen.

Salvete post meridiem,
 Hatzfeldt du gode wån,
 Qui nunc finito prandio,
 Kommer till Svenska män.

Hatzfeldius.

Non mea sane culpa est,
 Torstenen du wål ser;
 Qui regit hæc imperia,
 Han lyckan dig betar.

Flagellum Dei & Attila,
 Så falla dig hwar man,
 Qui arma fers victricia,
 Genom hela Tyskland.

Chorus Suecorum.

Dabit Dei clementia,
 Dig Lyckones framgång,
 Ut hoc semestri spatio
 Wål göra fienden bång.

Et licet vitam traheris
 I sårer Grib och ro.
 Ad Deo hymnum canere,
 Wi som i Sverige bo.

Historiska Måttvär-
digheter.

N:o 20.

29.

Hans Kongl. Höghets Kron-
Prinsen CARLS, (sedan Kon.
CARL XII:s) egenhändig Bref
til Öfversten Rhenköld, 1694(?).

Öfversten kan jagh intet nog-
samt betacka för the i dagh hūt-
nande hantkar, hwilka straxt efter
nåttiden kummo i H. R. Maj:tz och
mina Öfstrars händer (som äto i Prin-
ss Hedwigz sammar) och bleswo
mycket admirerade. Hennes Maj:ts
Dränningen (**) hafwer jagh ännu in-
et haft tillfälle hantfarna at öfwerlef-
era emedan Dränningen är på Ulrichz-
ahl och tänker i morgon till at gå til
U HED.

Originalet, hwaraf Cancellie-Skrif-
t. Herr M. von Celse, är ägar.
Dränningen HEDVIG ELEONORA.

Stråns Rattmarth. Dät häp
 jagh thet förrätta om Måndagh
 will som är i öfvermårgeon då
 ringen lærer komma hit i Staden i
 The hånstar som för migh äro
 mycket lagoma och sköna här
 förblifwandes altidh

Herr Öfverstens
 Stockholm d. 8 Wälvillige
 Decemb. A. 1694. CAROLUS.

201. 110
 Utanstriften.
 Till Hr. Öfversten Carl G. Roensköld
 Thetta.

30.
 Kon. CARL XII:s egenhändig
 Bref till Generalen, sedda
 Kongl. Rådet, Fält-Marska
 len och Presidenten Gref N
 Gyllenstierna. (*)

Herr General.
 Jagh fick edert swar retmunnase

(*) Efter Originalet, lemnadt af S
 Bibliothecarien Gjerwell. Swad
 de strifwis kan jag ej med wissat R

i hafwer nödigt att behålla druz
 ot Infanterie så kan Mellins Rega-
 nte blifwa qwarstående så länge,
 t more wäl om Hr. Generalen dro-
 m alla Salvogarder som ära i by-
 och de fiuka som ligga i byar ut-
 Arméén, ty dhe lära löpa fara
 förkommas om något starkt partis
 alle öfwerfalla dhem.

Jagh förblifwer Hr. Generalen
 Bålwillig
 CAROLUS.

Egenhändig Utmärskten.
 Hr. Generalen Nils Gyldenstierna.

31.

Berättelse om ett af Hertig A-
 DOLPH JOHAN tillärnad up-
 rör, hwaruti K. Rådet Bengt
 Skytte skall warit delaktig. (*)

Å 1660 eller 1661, har om en
 morgon blifwit tillfänd Gref Pehr
 U 2 Brahe.

Denne Berättelse har Hof-Cancell. och Ad.
 Olof von Dalin den 7 Decemb. år 1762

Brahe, som war Riks Drotts och äldste af Rådet, en billet ifrån någon annan att han hvarken wetat pers eller kunnat få rätt på hvars svarst. Innehållet bestod deruti, Riks Drotsen, skulle tillika med Rådet wara bittida samladt, se sig för och hafwa afstning uppå hwad skedde ifrån Carlbergs sidan.

Det är till märkandes, att Hög ADOLPH JOHAN skall då warit i stände på Carlberg och wetat på ett got sätt tränga sig in uti Regeringen.

Gref Pehr Brahe har i förflut icke gifwit någon särdeles afstning uppå denna avertissement: men efter närmare omfänka, har han åtminstone icke hållit skädeligt, att Rådet en timma för än wanligen wore samladt, och fördenksfull det straxt sammanträffa.

---

omtalat ibland några bekanta, och den af en trovärdig man. Kongl. Joh. Bökman har sedan fattat de

Ende de kommo tillhopa, wisse
billeten, då den anstalt pröfwades
sig, att wadt skickades ut till Carl-
bergs-Grinden, der alle som foro fram
der tillbaka skulle noga visiteras.

Rådet tog inmedlertid för sig an-
dra ärenden.

Efter några timars förlopp kom
den waktten med Carlbergs-Grinden
en rapport, att ingen der blifwit sedd,
utan endast en gammal gumma, hos
hvilken efter noga visitering blifwit
funnen en liten sedel, allenast med nå-
gra ord tecknad: att Hans Durchlauchtig-
het nu icke hade något här att uträtta;
medan minan war i förtid sprungen
och saken upptäkt.

Gref. Pehr Brahe har igentåndt
handen för Herr Bengt Skyttes, och
thuru han ej directt welat gifwa så-
dant offentligen tillkänna, har han ej
underlåtit, att med listiga färgor af-
måla characteren på den som funnat sig
der i sysselsätta. Dmsider fastade Gref
Pehr

Pehr Sedelen öfwer bordet till Hertzogen med tillfrågan: om han kunde igen Stilen? Men Skytten stod dertill icke swarat ett enda ord, utan tog Sedelen hos sig och efter någon stund gått ur Rådet, samt sedemera aldrig gått dit.

Rådet skall och i anseende till honom låtit derwid förblifwa; utan att göra något eclatant steg: men låtit kalla Öfwersten af Gardet, som skall varit Axel von Linde, till att förmanas af honom, huruvida han kunnat hördt eller förmärkt något som ledt till oro. Då han skall utlåtit sig, att efter det redan tyktes vara bekant, ville han ej eller längre fördölja, det han hade ordres att hålla Gardet färdigt och i beredskap.

Uppå tillfrågan, hvarföre han ej förr sådant yppat, har han swarat, att han det så mycket mindre vågat, som det varit honom aldeles förbudt.

Men detta har icke kunnat säga honom till giltig enskyldighet, utan

hadt tillfälgelse, att honom icke wi-
 de kunde lemnas förtroende uti Kongl.
 Maj:ts tjänst; hwarföre han hade att
 sig om andra utvägar. Han skall
 dermed dragit sig ur Riket, tillika
 med en Gröften benämnd Juliana - - -
 som varit här wid Hofwet wistande,
 som af utländskt börd. Deras wänskap
 och kärlek har lemnat dem barn, ehuru
 och omwisthet torde wara om selskwa
 ärmålet.

**Anmärkingar wid föregående
 Berättelse, utdragen utur Au-
 thentique Handlingar. (*).**

Att denna Berättelse hafwer någon
 anledning och grund kan wäl icke
 sägas; men att den till alla delar icke
 är fullkomligen riktig, kan af följande
 omständigheter klarligen inhemtas.

År 1660 den 12 Februarii har
 Konung CARL GUSTAF uti dess krets-
 teliga

Skilaledes upsatte af Herr Rongh-Ser: J,
 Rökman uti Råds-Protocollerna och Publika
 Åker, samt något tillbete.

teliga Testamente af Götheborg, ordnat, att näst dess efterlemnade En Drottning skulle Hans Broder Herr Adolph Johan, såsom General - Fält Herre och Riks-Marsk, hvarå han Kong Maj:ts Fullmakt undfått, vara, jämte andra fyra högsta Riks-ämbeter Drothen, Amiralen, Cansleren och Skattemästaren, den minderårige Arf-Prins CARLS Förmyndare, och med samliga Råds Råde sköta Regeringen. Men deruppå, eller inellan den 12 och 13 Febr. Å. 2, afled Konungen. Och af Rikens Ständer, som redan förut i Götheborg waro samlade, förklarades genom en Act af d. - - Febr. att Caisensstånd ej så många af Ständerna waro tillstädes, som nödigt aftades, till att afgöra det wigtiga mål angående förmynderskapets och Regeringens skötande under Konungens omyndiga år; fördesist kommo förberörde Testamente, som waro det ordent och ombrutit, aldeles afbrutna, intill dess lägligt blefwe, att Ständerne närmare kunde komma tillhopa.

(*) P. Sveriges R. D. Besf. Tom. I

Slutet härmed.

Historiska Märktvär- digheter.

N:o 21.

Fortfättning ifrån N:o 20.

Medelertid skulle Enke-Drottningen
Presidera i Rikens Senat och der
hwa 2:ne vota, samt jämte alla dem af
Rikens Råd, som tillstades wo-
rd, gemensamt föra Regeringen, dock
i Konungens eget namn. Hertig
Adolph Johan nämnes icke med ett en-
ka ord deruti; såsom ej eller uti Riks-
Råds-Beslutet i Götheborg den 28 Fe-
bruarii, talas hwarken om Testamen-
tet eller Hertigen.

Men då Ständerne sedermera för-
samlat sig i Stockholm, upkom nämna-
de frågan om Hertigens Person. Re-
geringen och Rådet anföra under den
29 Septemb. såsom orsaker till Hertig-
ens exclusion, att det wore osäkerhet
wid, att Regementet anförtröddes Ko-
nig-

kungens Jarbroder, hwilket Konung
CARLS (*) exempel wisade: att de fö-
 ra tider bestyrkte, det Sverige alde-
 mått wäl under en slikt Regering: o-
 ch det wore emot alla Potentaters max-
 mer: att ingen bör sittja i Rådet, för-
 kan hafwa pretension på Riket: att
 Hertigen för sin Person ägde dertill
 ingen rätt; emedan han war en främ-
 mande Förste, utan Arf och Furst-
 dömme här, och ägde ej såsom Swen-
 man sate eller votum på Riksdagen.

Rikens Ständer instände och den
 30 Septemb. uti Hertigens exklusion
 emedan han icke war efter Lagen hwar-
 den Riddare eller Swen; och att han
 för Rikets bästa borde gå ifrån För-
 mynderskapet och Regeringen: att Stän-
 derne detta widtogo i conformité och
 frihörrätt efter Sverige: Rikets Funda-
 mental-Lag, Rikens Ständers rätt
 och frihet, Konung **CARL CUSTAFS**
 försäkran, 4:de §, samt Adel. Pri-
 vilegier.

Den

(*) Den Måndes.

Den 2 October skall Drottning
CHRISTINA utträt sig, att det wore
prejudicerligt för Konungen, Ständer:
och Riket, att Hertigen skulle ad:
deras till Regeringen, det Historier,
nogsamt utvisa.

Hertigen har likväl sedermera in:
lämnat med ett bref daterat Stegeborg
den 10 Octob. hvaruti han yrkar full:
bedan af Högstsal. H. Maj:ts yttersta
billska, och att dess erhållne Fullmakt
måtte tagas i Consideration; samt be:
drar, att Kongl. Maj:t med behagelig:
het wille förmärka, att han då tillika
hade en Communication af Testamen:
tet till Ständerna afgå. Detta Her:
tigens steg blef ansedt, såsom mycket
öfverflödig, och att det ej borde tålas, att
en främmande Furste skrefwe Ständer:
na directe till, att Ständerne derföre
borde lemna brefwet först in uti Rå:
det, innan derå kunde swaras, hwar:
om med mera, som borde i afstagas,
Ständernes upkallade Deputerade un:
derträttades den 13 Octob. utaf Rådet
och Regeringen.

Högst Hertigens Skrifvelse
 Kongl. Maj:t undfick han derpå
 under den 15 October, att hvar
 stynderkapets och Regeringens för-
 stände angånge, hade redan med Stän-
 derna en wijs och på Rikets Fun-
 damental-Lag, Ständernes rätt och
 het, grundad Resolution och Regerin-
 gens Form blifwit fattad; att det der-
 utet wore rådsamt, att han någ-
 det ärendet hos Rikens Ständer
 drögo, hålst sådant procedere lura
 emot Kongl. Maj:ts Höghet och
 tidens wana, iänwäl syntes ha-
 mera med sig in recessu. Riks-Maj-
 sters Ambetet blef och derpå den 23 Oct-
 ober med Ständernes approbation bort-
 till Rikets Rättshuset Gref Lars
 Sedermera har kommit under
 följande den 30 October, om
 skulle uti Riksdags Beslutet inför-
 angående Hertigen; men som det
 lites wata emot Rikets Fundamen-
 tal-Lag, att en Furste blifwer admitter-
 till Regeringen, så skulle synas
 Gal. Rönningen gjordt emot samma
 Lag, hwarföre det fanns bättre,

Den 2 October skall Drottning
CHRISTINA uttreat sig, att det wore
præjudicerligt för Konungen, Ständer-
ne och Riket, att Hertigen skulle ad-
ministreras till Regeringen, det Historier-
ne noggsamt utvisa.

Hertigen har likwål sedermera in-
kommit med ett bref daterat Stegeborg
den 10 Octob. hwaruti han yrkar full-
bördan af Höghsal. H. Maj:ts yttersta
wiltja, och att dess erhållne Fullmakt
måtte tagas i Consideration; samt be-
gär, att Kongl. Maj:t med behagelig-
het wille förmärka, att han då tillika
låto en Communication af Testamen-
tet till Ständerna afgå. Detta Her-
tigens steg blef ansedt, såsom mycket
driftigt, och att det ej borde talas, att
en främmande Furste skrefwe Ständer-
na directt till, att Ständerne derföre
borde lemna brefwet först in uti Rå-
det, innan derå kunde swaras, hwar-
om med mera, som borde i afstagas,
Ständernes up kallade Deputerade un-
derrättades den 13 Octob. utaf Rådet
och Regeringen.

förmödeligen död blifwen, och den 1 Decemb. öfwerlades om detta Ambetet skulle åter besättas genast af Konungen, eller om Ständerne borde då taga del.

1662 Den 20 och 21 Febr. fästes Herr Bengt Skytte varit närvarande i Rådet, liksom den 11, 12, 14. Martii, 29 April och 4 Junii.

1662 Den 5 Martii öfwerlades ytterligare om Riks-Markts-ambetet då i anledning af Additamentet till Regerings-Formen fanns bäst wara att fördröja med tillförordnandet, efter Ständernes samtycke fördrades dertill Imedlertid, skulle Ambetet förättas genom en Vicarium, af de Riksen Råd, som woro näst i Rigs-Collegio

1663 Den 5 Sept. war och Skytte närvarande, och disputerades Frankrikes influence wara swagare än Österrikes 2c. samt syntes wara justur hjälpa oppressos eller Ständerna i emot Konungen. Den 30 Oktob blifwen Präjens.

1664 Den 12 Majj förnådd Her-
ADOLPH JOHAN sin förra begäran,
i verkställigheten af Konung CARL
USTAFS Testamente, och påminnte
den Riks-Marsks Fullmägt, han
t, samt att derpå nu måtte följa
gon Resolurion wid då warande Riks-
gen, efter det wid den fista ej blef
erfommit. Han gjorde det genom
et daterade Rörstrand den 11 Majj,
vilka han, oförmodeligen upkomman,
så uti Råds-Salen, som på Rid-
re-Huset och hos de andre Stånden,
ersonligen eller sielf aflemnade, wa-
ande samma bref af enahanda innehåll.

Bengt Skytte war då i Rådet när-
varande, samt declarerade, att den
m gifwit Hertigen sådana tankar och
wid de consilier, war ingen ärlig man
h borde plikta derföre: contesterade
aldrig hafwa haft någon communi-
tion med Hertigen i sådana saker.

1664 Den 13 Majj waldes af
rådet och Regeringen Riks-Amiralen
Wrangel till Riks-Marsk, som af
stånderna confirmerades. Den

Den 14 Maj förhödes Hertigen
Sak, samt yrkades att så weta, hwar
som gäfwet honom tillstånd, hwar
passerade om honom i Rådet, och
den samme aldrig borde libas i Rådet.

Den 16 Maji skickade Hertigen
om aftonen kl. 11 sin Trompetare
Riks-Marsken med ett bref, hwilket
war eftertänksamt, icke allenast om
Riks-Marskens Person, utan om
la Riket.

Den 17 Maj om morgonen,
Hertigen inskruera ett nytt bref
Ridderskapet och Adelen, och begärde
blifwa intagen på Riddarhuset. Sam-
ma Dag blef i Rådet delibererat om
Hertigens sak: att man borde wa-
rantänkt på Rikets säkerhet efter som
ware förhanden. Hela Regeringen
då warnad, och hade en sagt, att de
Osigiother och Smålänningar skulle
la Hertigens parti.

Slutet härnäst.

Historiska Märkvär- digheter.

N:o 22.

Fortfättning ifrån N:o 21.

Hertigen blef genom Hof-Marskal-
ken Johan Jacob Taube inviterad
komma up på Slottet till Kongl.
Maj:t. Han lofwade komma dagen ef-
ter. Sedermera såde någre deputerade
Rådet åt Hertigen, att han ej bör-
komma till Riksdagen, efter han ej
är kallad, och Riks-Furstarne hade i
fåra tider hållit sig derifrån. Hertig-
en declarerade då åt de Deputerade,
att han aldrig cederade sin prætention,
att utbrä en rätt Förmyndare för Ko-
ningen, beropandes sig på Sveriges
Lag; och detta sade han med nog vehe-
mence. Då Hof-Marskalken på be-
fallning tillsade honom, att till wi-
dare fördröga på Slottet, åstade han det
stort; utan sprang neder för Trappor-
na och wille sätta sig i en wagn der
stod.

stod. **Skeddes** när **Öfversten** af **Ge**
der begärde att han ville så länge
 blifwa på **Slottet**, **öfverade** han
 i **förstone** och **tog** på **wärjan**; **me**
 gick likwäl sedan upp igen och sade
willa gå till **Ronungen**: dock betänk
 han sig och gick omsider i sin kammar

Och hölts nu som förr, att **Fö**
 mynderskapet icke kunde anförtros
 Hertigens händer, helst det war klar
 nog af förra tider, huru farligt de
 varit, att förtro ett sådant Ambete
 den som förmenar sig hafwa något af
 språk på **Riket**.

Den 18 Maji Resolwerades, att
 några af **Rikens** Råd, samt ett utskott
 af **Ständerna** skulle göra Hertigen en
 allwärdig föreställning, gifwa **Honor**
 breswen tillbaka, samt begära af **honor**
 försäkring och behörig caution de non
 amplius turbando. (*)

Den 25 Maji afgick Bref ytterl
 gare derom till Hertigen. (**)

(*) Kongl. Majts Resol. härom läses i **Her** C. 9
 v. **Stiernmans** Riksdags Besl. Tom. II, 41

(**) Ibid. p. 1422.

Den 27 Maji har han och sielf gif-
t sin Renunciation formeligen. (†)

Den 8. Augusti Resolverades, att
högst Skytte skulle aldrig mer komma
Rådet, ej eller brukas i någon Com-
mission in eller utomlands.

Den 29 Augusti delibererades om
högsten skulle få lof och dismission att
gå utomlands, hwilket hölls mycket
hänförligt, efter han war *particeps
secretorum Regni*.

År 1665 den 12. Julii delibererades
om Pass för honom, hwarutur ströfös
orden: *Nobis sincere dilectus*. (*)

B 2

ONRA Resol.

Ibid. p. 1430.

Åf dessa Anmärkingar, samt öfriga återopade
Handlingar kan slutas, at det tillärnade omdömen-
det icke skedd år 1660 eller 1661, utan i Maji
månad 1664, då Hertig Adolph Johan ej war på
Carlberg, som Anecdoten berättar; utan på Rös-
strand, hvarifrån Hans bref till K:gl. Maj:st, Rå-
det och hwart Stånd å part äro daterade. Att då
warande Öfwerste för K:gl. Lif-Gardet hetat Axel
v. Linde äger ej eller sin riktighet; ehuru nog kan
händt, att någon af det namnet wid samma Rege-
nte den tiden haft någon Regements Officetare
tällning. Men detta med hwad mera, som rör
ans Person och lefnads omständigheter, ut-
alles till widare undersökning.

Relation om Upsala Concilio, som
blef hållit och utadt Anno
1593. (*)

En Kort Underrättelse, bestående
och Underwising om Upsala
Concilio som förhandlades
Upsala åhr 1593, och hwar
som i synnerhet på hwar
och på hwar Session ta
handlat och stedt är.

Concilium begyntes den 25 Februar
Anno 1593. På samma tid
to thet tillstades these efterskriftne
och Biskopar: Magister Petrus i
Löfd

(*) Vi hafwe wäl tillförene om Upsala
2. Dissertationer, den ena hållen i Upsala 1722
den andra i Lund 1758, samt en widt
berättelse i Bazii Hist. Eccles. Lib. 4. c. 6.
seq. men som de alla äro författade på Lat
tyckes icke ett rum böra nekas åt denne, so
är på Mödgersmålet Den som afhand
widtöstigare underrättelse, finner den i We
wings Hist. om Konung SIGISMUND
CARL IX. I Del. Sid. 137-157.

ing: Mag. Petrus Jonæ, Strengnensis
Episcopus; Mag. Olaus, Arosiensis, Mag.
Nicus, Episc. Aboensis.

Præses Concilii war Mag. Nico-
laus Olai Bothniensis. Så wore ock 22
Magistri (*) både af Städerna och Lands-
kyrkan, och sedan Clerkeriet af alla
lands-orter i Sverige, så ock af Nor-
rland och Finland; Ther till wore
Proffessores tillstådes, Magister Eri-
cus Skinnerus, Mag. Jacobus Eri-
ci, Mag. Petrus Kentcius; sammalunda war
af Rikens Råd Hr. Nils Gyllenstier-
ne, Hr. Eric Gustafsson, Hr. Hogen-
hiöld Bielke, Hr. Gustaf Baneer, Hr.
Jens Bielke Hr. Erik Sparre, Hr.
Jens Baneer, Hr. Bengt Ribbing. Item
andra Wälbördiga uthaf Adelen tillstå-
des, Gustaf Gabrielson, Hans Åkesson,
Carl Hindricsen och Eric Stake.

På Fastelags Söndag som war
den 25 Febr. kom först Clerus till ho-
sa efter Åftonsången in auditorio ma-
gno,

(*) Allas Theologiæ Magistri af Hof-Cancel.
i Dalin Sm. N. Hist. Tom. III. Band 2.
S. 252.

gno, och så woro Biskoparne till
tillstades, utan Pastor Upsalienſis
talade medh Clero om ſelfwa oſak
hwarföre the tiſt ſtände woro.

Den 26 Feb. hade Epilcopus An
ſienſis ett långt tal med Clero, för
nandes them till enighet, ſå att ing
ſkulle i någon måtto förgripa ſig
then andra, utan heſtre ſötta en Ch
ſtelig enighet både i Låran och Ce
monierna.

Den 27 Feb. reciterade Mag. E
cus (Skinnerus) en Orationem Latina
memoriter, de Sacro S:a Scriptura,
warade then Orationen i halfannan
ma. När nu kl. war wid 2, to
Furſten in till Slättet, och så gån
ut emot honom Präſterſkapet och Be
garne i Staden.

Den 28 Feb. gingo Biskoparne
till Slättet och talade med Furſt
om Concilii Proceſſion, och så fråga
Han Biskopen i Linköping, hwi af
han ſå lättfärdeligen hade anammat
I. iur.

(*) Magiſter Joachimus.

argiam, så föll han till föga och bad
 Drödh och vänskap.

På samma dagen talades hårdt (*)
 Collegio, till Pastorem Uplaliensem
 schimum för Ljurgien skull, men
 så föll strax till föga, och bestående sig
 illa gjort, och blef så honom
 låtit.

Den 1 Martii kom Riksens Råd
 i Collegium och talade Hr. Gyllen-
 hierna medh Clero. 1:o Om Præsides
 Gormante han allom till eendrag-
 het. 3:o Om någon wille disputera
 Ceremoniis pro aut contra, så
 skulle thet wara efterlåtit. 4:o Löfwade
 Riksens Råd medh sin eed, att the
 wille blifwa widh Rerctio-Ördningen
 Om Mag. Laurentius senior A. Episcopus
 Uplaliensis hade låtit utgå, samt ock
 widh then Augsbургiske Confessionen.
 5:o The löfwade ock att the wille hiel-
 sa och förfordra Substiensten så myc-
 ket them stod til görande. På sidsto-
 ne begärte Clerus Præsiden, och gingo
 Hr. Claes Bielke och Herr Steen Baner
 till

(*) Af R. Dröden Gyllenhierna.

till Hertig CARL och rådfrågade the om: så blef så beslutet att the Fur utvälja honom per voces & suffragia

Den 2 Martii Gåfwo the till Suffragia och blef Mag. Nicolaus Botteniensis Præles. Emot fl. 3 om af den kom budh ifrå Fursten, at the skulle blifwa ther widh som Clerus giorde hade: ther sattes ock till tolf bestedde Mån af Prästerskapet, som äldst tro, till Præsidis Assesores.

Den 3 Martii blef prima Sessio circa octavam, och så war Senatus tillstådes, så blefwo ock the 12 Assessorer utvälde, först gamble Mag. Olof i Stockholm, Mag. Matthias Mariestad Pastor, Mag. Olof i Gästle, Mag. Petrus Kenicius, Mag. Petrus, Rector Aboensis, Mag. Petrus Melartopas Lect. i Stågnås. Dn. Clemens Wadstena, Mag. Ericus Skepperus; Dn. Gunnarus i Nylöse, Mag. Gregorius Rector Scholæ Aboensis. Dn. Reinholdus Past. Strengnensis. Dn. Johannes Præpositus Wexionensis.

Görseänning härmed.

Historiska Märktvär- digheter.

N:o 23.

fortsättning om Upsala Måte.

Edan reciterade Mag. Olaus Mar-
tini, Rector Nycopenſis, Septem
thes de S:a S:a Scriptura, hvilka Prä-
s hade stått i wårket, till them han ſelf
parade och explicerade: halp också Mag.
strus Jonæ Episcopus Strengnensis till
till them förklara.

Uti ſamma Session begyntes oc
ändas om Augustana Confessione, och
beswo då icke mer än fyra Articular
plåsne, öfversedde och gillade.

Emellan 3 och 6 om aftonen,
förklarades fem Articular, som näst efter-
blede, och då talade Präses och Bisko-
parne ganska hårdt til Pastorem Upsa-
lenſem, om några ord som han hade
åtit falla (*), och blef honom thet til-
gif-

3

gif-

) E Sacrificio Christi,

giftitt, dock med sådant besked, att ha
skulle hålla munnen en annan gång o
weta hwad han talade.

På samma stunden talade Ma
Petrus Jonæ Strenguensis Episcopus m
ket beskedeligen de Ecclesia Catholica
Episcopus Aboënsis gaf ock sin mening
tillkänna.

Den 4 Martii, som war Domin
Invocavit, blef ingen Session, utan h
ock en lät sig finnas i Dom. Sörka
och då hade Dinus Joachimus missa
efter then gamla Handboken. Mag. P
trus Jonæ Strenguensis Episcopus, ha
Concionen Sub Summa missa, och
war Hertig CARL tillstädes. I
tonsången Predikade Dn. Ingebert
Concionator Holmenfis.

Den 5 Martii hora 7 blef qv
ta Sessio, och handlades the näst este
följande Articlar ex Augustana confe
sione in till fl. 10, och beshunerl. wa
då handlat de Sacramentis, och förmå
te Præses Clerum och Biskoparna a
the skulle stiteligen taga sig wa
the Calvinister och andra Sacramen.

h' steg då Mag. Petrus Strengneus
och hade en lång Oration de re
sacramentaria, och efter han war af
sågrom mistänkt, att han skulle allen-
te Calvinistis, sade han sin mening
ut, och gjorde en sådan herlig för-
suring, så att Clerus kunde ingalunda
hålla, och sade han äntå på lycktone,
onom som thetta hafwer mig sagt up-
å, han hafwer gjort orätt: verum ipsi
gnosco. Men när thet kom till then
4de Artiklen som löder de vocatione
ecclesiastica, då blefwo Biskoparne på-
minte af Senaten och Præsiden, att the
skulle intet flera Präster ordinera än
som wäl behof gjordes, och hwar thet
blef skedd, blefwo Ministerium föraktadt;
och Præses sade: thet är nu kommit i
Ordspråk, att när en slår på en buska
en gång, då skulle strax 10 Präster
komma therut. Blef ock uti samma
Session tillsatte tolf, som skulle exami-
nera Scripum Petri Paulini, med hwil-
ket han wille förswara Liturgiam.

Circa h. 2:dam eodem die, kom-
mo the åter tilhopa, och då handlades
the följande Articular in till den 27: och

tå blef besynnerligen talat de Libers
 arbitrio, att alle skulle then locum
 grant akka. Så steg Mag. Ericus Skep-
 perus up och talade öfverliudt, och
 flagade ganska hårdt öfver the Jesui-
 ters handel som skedde i Stockholm,
 och besynnerligen i Tijdeman Coraeli
 huus: så lofwade Senatus att alt skul-
 le afställas, och blef så här af beslutadt
 att aldrig någon Jesuit eller Papist,
 Calvinist eller Anabaptist skulle någon
 tid blifwa brukad hwarken till Scholæ-
 Mästare, eller i Cantzliet, utan the
 skulle platt utrotas: the som och ut-
 sände woro af Sverige, till att Stude-
 ra uti the Jesuitiska Scholar, skulle blif-
 wa qware ther ute, och ingalunda lida
 ne i thesas Fädernesland.

Sedan taltes om Wadstena Klö-
 ster, i så måtto, att Clerus begärade
 thesas underhåld, till unge personers
 behof som skulle Studera i främmande
 land, hwilket och Senatus låfwade att
 thet skulle så skie. När nu alle thesse
 27 Articuli woro upläsne, både på
 Swensko och Latin, af Olao Martini
 Scholæ-Mästare i Nyköping, och sedan
 för-

och steg då Mag. Petrus Strengneasis
 up och hade en lång Oration de re
 Sacramentaria, och efter han war af
 någrom mistänkt, att han skulle asse-
 nare Calvinistis, sade han sin mening
 fritt ut, och gjorde en sådan herlig för-
 klaring, så att Clerus kunde ingalunda
 skälla, och sade han antå på lyckone,
 honom som thetta hafwer mig sagt up-
 på, han hafwer gjort orätt: verum ipsi
 ignosco. Men när thet kom till then
 14:de Artiklen som lyder de vocatione
 Ecclesiastica, då blefwo Biskoparne på-
 munte af Senaten och Præsiden, att the
 skulle intet flera Präster ordinera än
 som wäl behof gjordes, och hwar thet
 blefwo Ministerium föraktadt;
 en Præsides sade: thet är nu kommit i
 Ordspåk, att när en slår på en buska
 en gång, då skulle strax 10 Präster
 komma thetut. Blef ock uti samma
 Session tillsatte tolf, som skulle exami-
 nera Scripturn Petri Paulini, med hvil-
 ket han wille förswara Liturgiam.

Circa h. 2:dam eodem die, kom-
 mo the åter tilhopa, och då handlades
 the följande Articular in till den 27: och

thet samma sättet bekände och Olaf Arosiensis; Mag. Ericus Aboensis; the näst bekände hwar och en Stads Präst the samma. Item Scholæ-Mästare och the som hafwa varit Kongl. Maj: Hof-Präster, att the i thenna mätte hade alla giordt, och beddes wänstka På lycktone stod hela Prästerskapet af Konunga-Dömet och alla med mun bekände sig hafwa farit will och alt blef förlåtit.

Uti samma Session blefwo Smålands Prästerne tilltalade om the Stjälle-brefwet som utgafs på Bäckholmen, men the föllo strax til föga och beddes wänstka. Talades them till i Östergjötland, om then underskrifnit som skedde på Ståkeborg, så swara Hr. Oluf i Linköping, the fingo underskrifwit papper, the rent war, och the underskrefwom wi, inset wetande hwarad ther efter följandes wille. Stod Hr. Gustaf Baner och förman Clerum, att hwar och en skulle tagga sig wara för sådana lättfinnighet, att hwar så hände (thet Gud förblude) att någon wille påbiuda the som wi

at Guds Ord, att the nu skulle lära
 sig wisa af sin egen ofärd: med
 det samma begiärade Clerus, att alle
 underskrifningar skulle sammanhåmtas
 och förbrännas; ther swarade Senatus
 på tillfrågade och Præles Clerum, om
 de wille in universum wedersäsa Litur-
 gam, och alt thet som hennes medförlie
 var, så sade the ja. Så blef så up-
 reciterad Confessio Strengnensium till
 ett beslut (af) hwad såsom talat wardt
 i denna Session.

Den 7 Martii om morgonen wid
 kl. 6 kommo the åter tillhopa och war
 det 7:de Sessio och stod till kl. 1. Så
 reciterade Præles wigtiga saker hwar-
 för Liturgia aflades, och strax till wi-
 dare confirmation reciterade Mag. Olaus
 Martini Professorum in Germania con-
 tra Liturgiam, Lipsiensium, Wittenber-
 gensium, Francofurtensium ad Oderam &
 Helmstedensium (sententiam). När nu alt
 så beslutet war, hade the Petrum Pauli-
 num fram, så böd han wäl till at för-
 swara sig, men alt thet han hade sielf
 skrifwit sig til bistånd, thet war alt e-
 n i honom: -altså wille Gud låta uppen-
 bara

bara hans dårskap. Han sköt sig upp
Konungen; men thet kunde intet hjelp
Summa thet gick, omkeligen till m
then mannen, så att alle både Ande
och Werldslige woro honom emot, oc
blef så på sidstone af med Presten,
att han aldrig mera skulle komma the
till, för then stora förargelse skull, som
han i Predikstol och eljest i sitt lefw
ne åstadkommit hade.

Hora 3:a kom Clerus samman
och då talades om the Helgedagar, som
afsläggas skulle, och hvilka hållas skul
le, och thet skulle ske efter som i Apo
kio-Ordnungen om Helgedagar förfat
tadt är. Men the Helgedagar som i år
corporis Christi, Crucis, Conceptionis
Mariæ skulle platt bortläggas för thet
missbruk som ther med fölgde.

Slutet härnäst.

Historiska Märthär- digheter.

N:o 24.

Slut om Upsala Klöster.

Den 8 Martii Predikade Loffe Predikanten i Stockholm, i Dom-Kyrkan. Och sedan then hela dagen blef utet annat handladt, utan om Petri Paulini sak, som stod emellan Borger-Skapet i Stockholm och honom, och blef ock på lycktone så slutit, att han gaf en bekännelse, att han bekände sig ha ha illa lärdt och illa lefwat, thet Gud honom bättre.

Den 9 Martii, wid kl. 8 blef den 10:de Session intill kl. 1 och så begyn-
de handlas om Ceremonier, och så em-
skades then Svenske Handboten, så
att the wille blifwa wid henne, och så
blef bortlagt the långa husafskafar, Stå-
ning, Ringning wid uphöjelsen, lotio-
narium, Korb- och fannfärande, iten
A a Bru-

Bruder skola icke gå frång om kyrka eller på kyrkogården.

Hora 3:a som åter Clerus tillhva, och då begynte handlas de *Disciplina Ecclesiastica*; hvilkken blef upläst och gillad kyrkfordning.

Den 10 Martii handlades och *Disciplina Ecclesiastica* och blef då mycket talat om Predikan, och blef så skedd, att Predikan skulle ske i en trefetima, både Predikan och Bönen; och också thet ogilladt, att många personer blifwa förskrifna till Bisperna uti Adelen till Gäld; utan till att utdelas gälden, skulle allenast stå uti Biskop och Capitlets råd. Ingen skulle behöfva byta gäld, eller komma till ett annat gäld förr än han på nytt examina rad är.

Den 11 Martii Predikade *Mag. Petrus Jonæ*. Den 12 och 13 blef en Sessio, utan då skrefs allt rethvad som handladt war, och Clerus förswade efter svar utaf Fursten på postulata som begiärades.

Den 14 Martii gäfwos voces i *Archiepiscopum: Mag. Abrahamus*

33. Mag. Pet. Jons 16, Mag. Nicol.
som war Præles 38.

Den 15 blef Biskops-Wal till
Skara, Werio och Wiborgs Stift; dock
hwo allenast Magistri och Pastores
Civitatum af, hwar i sit Stift, sine Suf-
ragia. Mag. Henricus på Fougdöön
till Skara. Mag. Oluf Martini till
Werio, och Mag. Melartopæus till Wi-
borg, med ett ord, sade Præles till Bis-
karna, blifwa i så per voces utwalde
till Biskpar.

Den 16 begiärades svar af then
Högborne Fursie Hertig CARL, och tå-
manne Biskparna samt med några af
Presterkapet på Slottet, och talade
Hoch Furstien, dock wille Hans Furstel.
hade intet underskrifwa, utan att Pre-
sterkapet wille bortlägga alla the Ce-
rimonier, som qware äro i Försam-
lingarna af Papisteriet, efter som Rys-
ke-Ordningen innehölt, utan stor Dis-
putas, dock skulle likwäl Clerus rå-
das wid.

Den 18:de om Söndagen begrofs
den Adle och Wälb:ge Hr. Skiering
Erickson i Dom-Kyrkan och war

hvesten samt hela Rikens Råd,
hela Presterskapet tillstades.
Om Måndagen som var den
blef alt stadfast, så att alle Ständer
lade ther till, att the Ceremonier
hade missbrut med sig, the skulle
tiden afslaggas, således att menige
skulle ther om först wara wäl und-
rwißt, på thet the icke skulle ther utöf-
förargas. Så skref då Hertig Carl
under, samt Rikens Råd, och
Presterskapet.

33.

Konung MAGNI Smeks Breff
Lundbo Säter i Rönne-
dhe Sochen 1323. (*)

Þessom them thzta breff Höra þu
þu see þessar þat Magn9. Konung
laerleta m9 Gudhi. Kaennis þat
m9ro opne breue m9r Hava salt
uplatti Kaetilstadha Kirka r9 alna þu
of ena thridhiung9 aln i Lundbo Säter

(*) Efter Originalet på Pergament i
Svenbocks Samlingarna.

saer mart gotniska, (•) till mer
 oc vitnisbyrdh tha bedhis iat Hebr.
 manz incigle som aer H:ra Magnus
 Baeghrstadium m: mino egno Anno
 MccDxxiii.

(L. S.)

(L. S.)

34.

Konung IOHAN III:s Obligation
 på 450 Mark Lödige Berg-
 Silfwer till Drottning CA-
 THARINA Stenbock, af den 6
 Octob. 1569 (†).

WIJ IOHAN then Eridie medh Gudz
 Nåde, Sverigis Göthes och Wen-
 des x. Konungh. Göre hermedh wit-
 lig:tt att Wij then Förste Octobris
 Anno x. Septio Nie, haffwe bekom-
 mitt till länis, till Wärtt och Sveri-
 ges Rikes gagn och bedyste, Bthaff
 den Högmechtighe Förstinne, Frw Ka-
 therina, Sverigis, Göthes och Wen-
 des

(•) Emot 2 Mark Swenska swara 3 Mark
 Gotniska.

(†) Efter Originalet.

des 2c. Drottningh, Wår Kåre S
 Modher, Bergzölff Inre Hundt
 Femptije Lödige marck, hwilkett S
 Wij Hennes K:tt eller S. K:ttz
 winger till fullt nöije, wete igen b
 le lathe, thz förste Sß kan ware
 ligt. Theß till wiße lathe Wij w
 terligen trycke Wårt Secret her ne
 före, och med egen händh vundersch
 witt. Giffwitt på Wadzstena S
 Åhr och dagh som förschriffwit ståat

I. R. S.

(L. S.)

35.

Konung SIGISMUNDI För
 Erings. Bref till Drottning
 CATHARINA stenbock på
 Summa Penningar. (*)

Si SIGISMUNDUS medh S
 Nåde, Sveriges Gøthes och We
 des 2c. Konung. Storfurste till F
 landh, Carelen, Wotzskpetin och F
 germanland i Ryßland, och öfwer th

(*) Efter Originalet.

i Lifland ic. Hertig. Så och
 i Polen, Storfurstie till Lit-
 ten, Ryssen, Prynßen, Masuren,
 Mogitien, Kiowlen, Wolhinien och
 land ic. Herre. Göre witterligitt,
 att detta Wårt dyne Bref, att ef-
 ded befinnes, att den Stormechtige
 hinne och Frw, Frw Catharina,
 etiges, Göthes och Wendes ic. Enc-
 Drottning, Wår Kåre Frw Moder,
 der udi desse framledne åhr, i Hög-
 te Wår Kåre Herr Faders Rege-
 antz tiidh, hafst stoor affkortningh på
 i Kante och opbörd som H. Ker:tt
 i sitt Enckiestånd och Sätthe hafwer
 arett förordnett och efterlatett, Så
 H. Ker:tt hafwer omburet till åhr
 uppen Tusend Daler, hwilket meste-
 ten är kommet Cronene till gode till-
 meckters och Krigzfolkz Lhön och up-
 helle, efter som af Rechenckaperne
 befinnes, hwilkett H. Ker:tt under
 i insigell vdi wår Konniglige Rech-
 nunge Cammer warder inleggenndes.
 Desförthann, så hafwer H. Ker:tt ick
 eller bekommit på sine Heders Gåf-
 ner (Hwillei. war satt på Trettije tu-
 send

send daler,) icke meer ähnn Et tusen
 tusendrede Lödige marcker Bergz. Södh
 Der emot igenn hafwer H. Ker:tt för
 streckt Högberte Wår Käre Her So
 der Serhündrede och Tingu Lödige mar
 ter Bergsblf, efter som Högberte H
 Konn. Mait: Handfchrift vthwisar, v
 taf hwilket och finnes een Copia hoo
 förberte Rechenfkap, så att heele Sum
 men kan drage wedh påf Tyretije tu
 send daler, förutann någre Tusen
 tunnor Spannemåll som H. Ker:tt för
 streckt hafwer, hwilke i denne Summ
 nitet äre inräcknade. För hwilken
 Summe Högberte Drottning än hä
 till icke någenn wederlegning eij heller
 Rente bekommit hafwer, och endoe
 H. Ker:tt Ds Kärligenn besöcht haf
 wer, att Hon nu för samme Summ
 antingen må tilbördigen förnögd blifwe
 heller ock medh någon wiß vnderpan
 försörgd, utaf hwilken Hon för samme
 Penningar een tilbördigh och skäläg ren
 te hafwe motte.

Slutet härnäst.

Wid Johan af Wäst. Wämd emottages Prenumeration
 på Andra Delen af Historiska Måttwärdigheter, hos
 Bokhandlaren Holmberg i Sällersiedska Huset, neml.
 6 Daler Koppenmynt.

Historiska Märkvär- digheter.

N:o 25.

Slut af K. SIGISMUNDS Bref.

Så hafwe Wij dock lychwell, effter Rikebh
af denne longwarige Feigde så mycket är
blottett nu på denne tijdh, icke funnet till
egen bettalingh. eller vnderpant samptyckie,
swe dock lychwell härmedh och tilseije i dette
besß kraft, att wij medh förste lägenhet, ded
ste Gudh will Fridh blifwer, och Rijkett nå-
kan komme sigh före igen, lathe förndije Hög-
ste Drottningh, heller Hennes erswinger för
ede Summa, både ded som fattes i Brudh-
tatten, så och ded som H. Ker:tt vthlähnt
swe, I lijke motte och den andre affortningh,
myked kan bewijsses ware kommed till Krigs-
skessens uppehelle, heller elliest Cronen till gagn
gode. Så att the icke skole hafwe orsak
gh deröfwer att beklaga, Desß till wiße hafwe
Wij latet tryckie Wårt Konglige Secreet här
redennföre, och medh egen Hand underschris-
nit. Schrifwitt på Wårt Kongl. Slott
Stockholm then 14 Julij Åhr 1594.

SIGISMUNDUS Rex.

(L. S.)

B b

36. Dron

Drottning MARGARETÆ Leijonhufv
 bref till sin Broder Sten Ericson
 Arffskifte. (*)

MARGARETA med Gudh Nåde Sm
 ges Gidthes och Wendes 2c. Drottning

Sår synnerliga Ynnest och Synerlige
 Hålsan altijð tilførende med then En
 Gudh. R. Hiertans Broder gifwe Wij E
 ganska Kierl. tillkienna, att Kongl. M:t D
 Hiertans Aldrakåreste Herre sampt Wij
 våre Lijs- Arfwinger, Gudh theß lof, åhre
 bregde och wåll till pake, hwilket samme v
 of then Ålymechtige Gudh altijð till Eder
 Eder R. Hustru att spörja. Sammalunda
 V:r tacke Wij Eder ganska Broderlig och f
 lig för alt godt som i of altijð och stedz v
 giordt och bewijst hafwen, hwilket Wij Syn
 ligen och Kierl. igen förskylla wille så länge
 lefwa. Ytterligare R. Hiertans Broder haf
 Wij förstådt att Gudh Ålymechtiger hafwer
 lofat och holpet Eder R. Hustru Jbba (*)
 gefwet Eder en ung Sohn hwilket of tycker
 alt wårtt hiertta ganske wål ware. Så
 Broder gifwe Wij Eder också Kierl. tillkienn
 att wij ganska gierna säge det i wille gifwe
 Wäre R. Bröder Abraham sampt Hr Gust
 till

(*) Efter en affskrift i ofta berörde Samlingar

(*) Liljehök,

Sienna om det Skifte of emellan år efter vår
 ahl. Moder, hwars Guds Nåde, att i
 dem wille förfoga Eder hit up till of nu
 vinteren, medan föret år, att wij en gång
 icke göde ther en anda på, ty wij besuckte
 att hwad det nu ingen ande tager uthi thenne
 ater, så kan thet sike att thet näppligen blifwer
 ot för wåren, och så må sike att I icke haf-
 tijdh till att färdas någonsteds ifrån then
 ande, R. Broder i willen med thet första
 wa of Eder willje och meningh här om till-
 inne och hwad wij kunne wara Eder till will-
 göde wij altijdh giärna; härmed Eder then
 wige Gudh befalle. Göde wåll och hållen Ib-
 på wåre wågne. Datum Westerås den 4
 decemb. Anno 1550.

Utanstriften.

All Of Eftelig Wålbyrdig Man Sten Erich-
 son till Boholm. Vår hjertans R. Broder.
 Gunstel.

37.

Drottning CHRISTINÆ den Äldres bref
 till Fru Ingeborg Oxenstjerna. (*)

CHRISTINA, med Guds Nåde Sverigis
 Götthes Wändes Finmars Carelers Lap-
 pars i Norlanden The Caijaners och E-
 B b 2 sters

(*) Efter Originalen.

sters i Risskandh Drottning, Så och bår
ren Hertziginna till Sleuswich Hollstein
Enfia &c.

Så sonnerlige gunsth och nådige benägenhet
med Gudh Allmechtig tilförenne &c. Est
Fru Ingeborg. Wij achte i det Helige Trefa-
dighets Namn medh första möjeligit kan war
att göra vår elshelige Käre Dotters Fröke
Maria Elisabets Bröllop och wij vertill må
hafwe ehn hop Jungfruer som wij kunne effie-
lette Hännas Rätt till hemsfärdh medh sig,
och ähr kunnigt worden, att i skole hafue
idher Syster Jungfru Chatherine hoos idher
som hafwer tilbudit sigh att wele komme
och. Hwarföre och der idher så synes att la-
komme Hanne i vårt Frugentimber, Så be-
gåre Wij nådheligen att i medh förste wele
the henne komme hjitt till oss, Wij ähre idher
medh all gunsth bewägne. Besalle idher Gudh
Af Gripsholm then 17 Octobris ähr. 1612 (

CHRISTINA R. S.

Utan skriften.

Till oss elshelig Edell och Wälborne Fru
Ingeborgh, Herr Nils Bäckes till Saab-
stadh &c. Nådheligen.

38. Two

(*) Detta Bröllop imellan Prinsessan Maria Elisa-
beth och Hertig Johan till Öster-Göthland skedd
i Stockholm den 29 Nov. 1612. Se v. Stiern-
mans Genealogiska Tabeller i Kon. JOHAN 3:des
Crönika. Tab. 6.

**En Drottning CHRISTINÆ Bref
till Fru Ingeborg Örenstjerna (*)**

CHRISTINA med Guds Nåde, Sveriges Gøthes och Wändes utkorade Drottningh och Arf-Furstinna, Stor-Furstinna till Finlandh, Hertiginna uti Estlandh och Carelen Fröken utöfwer Ingermanlandh.

Wår nådige willja och benågenhet medh Gud Allmechtig tillförene, Wålborne fru Ingeborgh Örenstjerna, ehuruwl wij afwe ärnat och of föresatt, att holla och Cehrerera Wår Troo Mans och Hofmästares Elftellig Edell och Wålborne Herr Gustaff Horns, Fri-Herres till Aminne och Warala, ant Hans K. Bruds, Edle och Wålborne Jungfru Chirstin Boos Dotters till Follås och Biurbeck, Bröllops-Högtijdh, den 23 Julij nestkommande, här på vårt Slott Stockholm, och eder för detta till samma deres Bröllops-Högtijdh nådigst inviterat. Eijtwål mådan H:s M:t wår Elftellighe Käre Fru Moder ite hafwer lågligit fallit till berte tijdh att hijkompa, vthan aff of begärat att medh samma Bröllops-Gäst till den 13 Augusti nestkommande opskutas motte; Och wij H:s M:t ber-
vtns

(*) Efter Originalet.

stinnan billigt hafwa accommodera welat, es
 som wi och då medh thett samma årne Cel
 brera Wår Erso Mans och Stallniestare
 Oß Ellsfelig Edell och Wålbornigh Herr
 Rottkircks till Nääs, samt hans R. Br
 Edell och Wålbornigh Jungfru Margreth
 Orhuffpoudz till Säby Bröllops-Högtijd
 Hwarföre begäre wij nu som för detta nådel
 gen, att i eder till förskrefne tiidh här instäl
 le, Wålberte Personers Bröllops-Ått
 Ahredagh medh eder närwarelse att bepryda
 Hedra. Swilket såsom Oß dermedh steer
 nådigt behagh, så förblifwe wij eder medh
 Konungzlig gunst och nåde wålberwågen. O
 besalle eder Gudh Alzmechtigh nådeligen.

Stockholm den 20 Julij Anno 1637.

Högstbete Hennes R. M:ts samt
 Sveriges Rikes Respective För
 myndare och Regeringh.

Efter Regeringens-befal
 ningh vnderskrifwitt.

Nils Willson M: P.

Utan skriften.

Till oss Ellsfelig Edle och Wålborne Fru
 Ingeborgh Orenstierna, Bohren Fru
 Herre Dotter till Mörby, Frij Herrinn
 till Salestadh, Friu till Fröskwiik.
 Nådeligen.

(*) Denna Fru Ingeborg Orenstierna war Dotter af

Andra Brevet. (*)

CHRISTINA medh Gud; Nåde, Sveriges, Gøthes och Wändes Drottningh, Storfurstinna till Finlandh, Hertiginna uti Estland, Carelen, Brehmen, Berden, Stettin Pommerni, Casuben och Wenden, Furstinna till Rügen, Frw öfwer Ingermanlandh och Wiffmar. 2c.

Wår synnerlige ynnest, nådige willie och be-
någenheet medh Gudh tillförende; Wij
beholle Eder härmed nådeligen icke, Fru In-
geborgh Orenstiärna, at efter som emellan
Wår och Sveriges Rikes Troo Man, Råd-
h och Lagman öfwer Närke Oß Alfelig Wål-
borne Hr. Åke Axelsson till Gidöholm och
Kinckstad, (Natt och Dag,) så ock Wår
Cammar-Jungfru, Wålborne Jungfru Ebba
Bjälkenstierna till Wändelsöö, är, igenom
Gud; nådige försyn och Wålbernte Personers
Släkt och Förwanter ja och samtyckie, ett lof-
ligt Ackenskap belevvat och slutit. Så alden-
stund

Herr Bengt Gabrielson, Ståthållare på Nyköp-
ing och Hertig Carls Fursteliga Råd. Gift med Herr
Nils Turesson Bielke Lands-Höfdinge i Wäst-
er-Gjöhland. Se Höfdinga Minne p. 274.

(*) Efter Originalen. Men Anmärkes wid detta Brä-
lopp, att det antingen icke skedd, eller ock är felat
om både tiden och Personen i Höfdinga minnet p.
165. der Åke Axelsson Natt och Dag sågs år 1653
den 2 Feb. blifwit gift med Anna Krus till Gdby.

stund Wij af särdeles gunst och nåde haf-
 belessnat och ährne deres Bröllop; Högtid
 här på Wårt Residentz-Slott Stockhol-
 måstkommande den 27 Junij, att hålla och
 lebrera. Swarsöre såsom Wij då widh
 tidh Eder närwarelse gärna see och åstund
 Åtsä är war nådige begäran, I weele på
 restressne tidh och dagh Eder här inställa
 Wälbemrte Brudgummes och Bruds Bröl-
 lop; Högtid at bljwista, hedra och bepröf-
 Därothinnan göra I dhett of lender till nåde
 behagh, så och Wälbemrte Brudgumme
 Brud till ähro och Heder. Befallandes Et
 Gudh Alzmechtigh synnerlig Nådeligen. Stock-
 holm den 30 Aprilis Anno 1652.

Efter Kongl. Maj:sts Nådige be-
 fallningh.

N. Tunggell M. p.

Ände på Första Delen.

Rättelser.

Sid. 107: r. 2. l. Gisteverden in Schotlandia
 S. 109: r. 24. l. hwilket. S. 111: r. 3. l.
 tillskriffue. r. 11. l. Gysteuerden. S. 112:
 14. står 10. t. 23. S. 159: r. 13. l. dro-
 gne. S. 183: 17. l. Lirurgia.

Förteckning

Om de i denna Samling införda Hi-
storiska Handlingar.

• Berättelse om Benjamin Däster, som möt- tit sig att vara Kon. CARL XII, 1725. Sid.	3
• Relation om Renunciations och Kronings- Acten i Upsala, 1654. — —	7
• Relation om Svenska Africaniska Compa- gniets inrättning och förlopp till 1663.	25
• Kägges Bref om synnerliga under, 1652.	31
• Enke-Drott. Christina: Bref till K. Gustaf Adolph 1624. — —	34
• Wårdering på Waror år 1577. — —	36
• Dito af år 1621. — —	37
• R. D. Gr. P. Brahes Föreläsning om Alf med Hertig Adolph Johan 1653. — —	38
• Grefwin. M. Aurora Königsmarks Bref om Friden i Alt-Ranstad, 1706. — —	42
• R. Johan III Bref om Survivance på Bre- ta Klosters Pastorat för Jöns Benedicti, den 12 Jul. 1588. — —	44
• R. Johan III Bref till Bes. på Wadstena Slott Bengt Knutsson, att der ej inlåta mis- tänkte Herrar, 1590. — —	47
• Berättelse om ett Jordfall i Wester-Göth- land 1617. — —	49
• — — Om ett Träd som blomstrade i Åmberg den 3 Januarii 1702 — —	51
• — — Om Ryske Troppars härjan- de i Öster-Göthland 1719. — —	52
	15.

15. Kongl. Secret. Fri. H. Joh. Brauners Bref,
1710:1711. — — —
16. Anmärkning om Leipziger Ol. — — —
17. Hof: Cancell. Tungels Relation om Riks-
Cancell. Gref Axel Oxenstiernas Swar wid
Underkrifning af Successions Instrumentet för
Hertig Carl Gustaf. 1650. — — —
18. R. Gustaf I. Bref om Skatte: Bön-
ders Landboer, 15 Aprill 1541. — — —
19. Ryrko: Herd. i Lunhem Bref om ett Jor-
desfall wid Githa Alf, 1648, med Tillägg. —
20. Ryrko: Herd. M. And. Rhodins Antek-
ning om en Storm och Battuslöd wid
Wemern 1698. — — —
21. R. Eric XIV Bref till Drott. Elisabeth
af Angelland, af den 13 Oct. 1563. På
Latin och Svenska. — — —
22. — — till Gabriel Christersson och
Jören Finke om Fångewärpling med Dan-
nemarf, 23 Jun. 1565. — — —
23. Anecdote om Kon. Gustaf Adolph. — — —
24. Relation om R. R. Gr. Carl Bondes
intog och Audience i Angelland 1698. — — —
25. R. Eric XIV Bref till Hertig Johan. den
26 Aug. 1567. — — —
26. — — till Drott. Catharina Måns-
Dotter 11 Jan. 1574. — — —
27. — — till samma Drottning den 7
Junii 1574. — — —
28. En Macaroniff Wisa öfwer Slaget
Jancowitz 1645. — — —
29. Prins Carls Bref till Öfwerst. Rh
Sköld 1694. — — —

K. Carl XII:s egenhändige Bref till R.		
R. Gr. N. Gyllenstierna.	—	154
Berättelse om ett af Hert. Adolph Jo-		
han tillärnadit uppror, med Anmärkningar.		155
Relation om Upsala Concilio, 1593.		174
R. Magni Smeks Köpebref på 12 alnar		
Jord 1324.	—	188
R. Joh. III. Obligation till Drott. Catha-		
rina Stenbock 1569.	—	189
R. Kon. Sigismunds Försäkring till samma		
Drottning 14 Jul. 1594.	—	190
Drott. Margareta Lejonhufwuds Bref		
till Sten. Ericson om Arfstifte. den 4		
Decemb. 1550.	—	194
Drott. Christinæ den äldres Bref till Fru		
Ingeborg Örenstierna den 17 Okt. 1612.		195
Enå Drott. Christinæ Bref till Fru		
Ingeborg Örenstierna den 20 Jul. 1637		
och 30 April 1652.	—	197

På Andra Delen af Historiska Märks
digheter, bestående af 25 Numrer, under
ges Prænumeration 6 Daler Koppar, till
Maj Månads början, hos Bok-Handlaren
Joh. Chr. Holmberg, vid Stora Rys
Brinken i Meuble-Handlaren Tellerstedts
Der, samt i Direct. L. Salvii Bokläda, fi
nes några så Complete Exemplar af den
Första Del.

Historiska
Årlwårdigheter,

Till
Uplysning

Åf

Svenska Håfder.

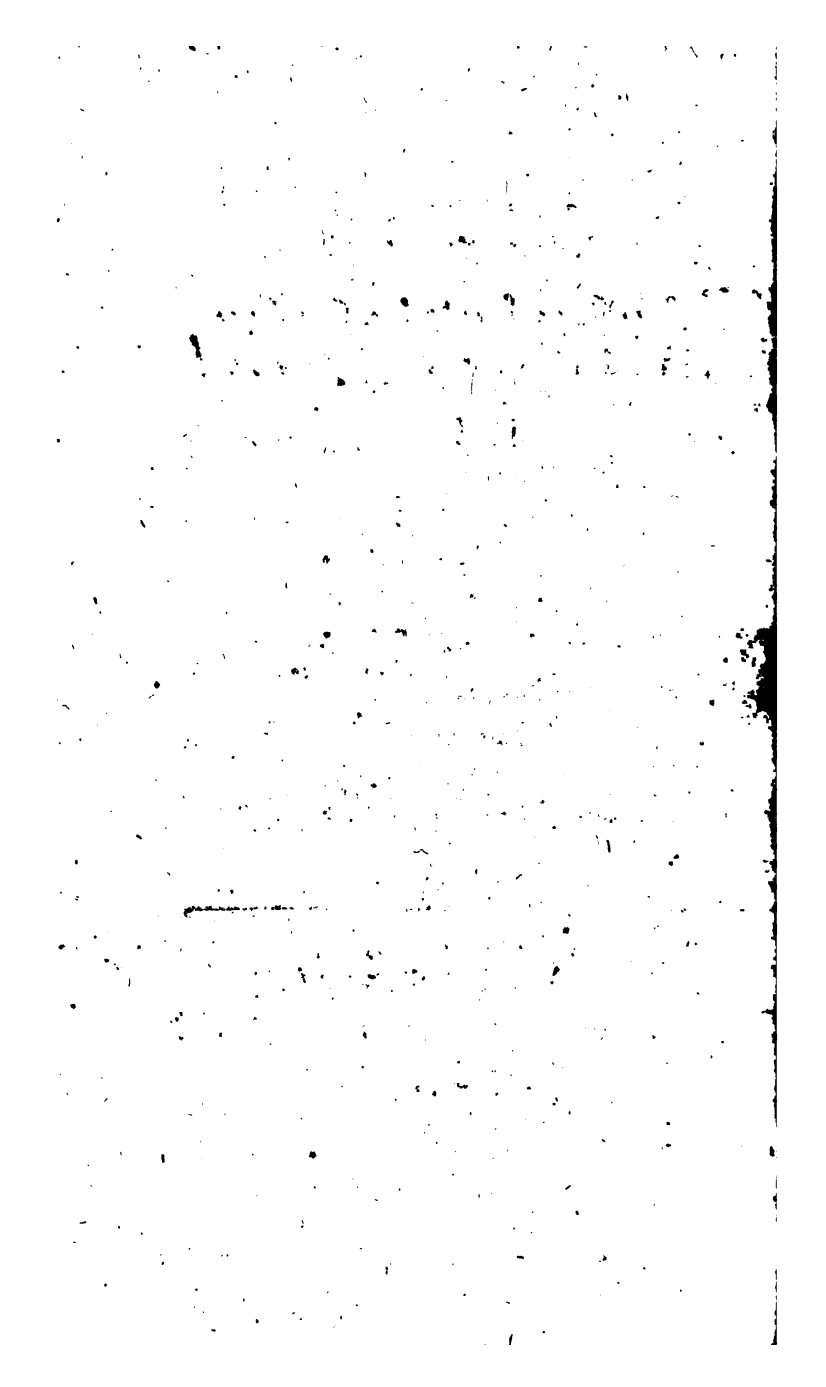
Andra Delen.

SEDERHOLM,

Tryckt i Kongl. Finska Boktryckeriet

1767.

Historiska Märkvär- digheter.

Andra Delen.

N:o 1.

I.

Relation om Herredags Handlingarna i
Stockholm, ifrån den 21 Sept. 1660,
författad af Bist. i Åbo Doc. J. Ter-
sius (*).

Here ärendet dro härtills af Rikssens Re-
gerande Råd proponerade Ständerna
att öfwerlägga, neml. 1. Om Sal.
A 2. Konun.

(*) Af detta märkvärdiga Document kan mycket ljos
hemtas till att utreda wisa ställen i 31 Articen af
Första Delen. Skada att det ej är aldeles fullkomligt,
utan att något ännu saknas. Skulle någon af Histo-
riens Ålskare och Gynnare, som äger Författningen
till slut, behaga lemna mig del deraf, skall den lika-
ledes med all tacksamhet nyttjas. Kongl. Secret. Here
Samuel Sernander; har jag att tacka för det interes-
santa stycke, som nu meddelas, hwilket förtjänar alle
fornälskares upmärksamhet; och stola i följande Articular
dessa ämnen än mer illustreras. Att Riksdagen här kal-
las Herredag i Titulen, är ett misbruktadt talesätt, ifrån
den Catholska merändels Aristocratiska tiden. Docu-
mentet återopas såsom Manuscript på Svenska och

Konungens Testamente. (*) och i sannerhet
Hertig ADOLPH. (†). 2. om Drott. CH-
STINÆ recess. 3. om Regerings-Formen.

Den 27 Sept. trädde Ständerne tillhops
på Riks-Salen, der Riks-Drotsen förde ut
för unge Konungen (†), som satt på Thronen.
Secreteraren Eduard Philipsson Ehrensten up-
läste propositionen, som innehöll 2:ne delar. Den
första om Regeringen, den andra om Kongl. In-
grafningen. För Adelen svarade Land-Mars-
kalken Pehr Sparre Pehrsson. För Presters-
kapet Biskopen i Linköping M. Samuel Enander.
För Borgerskapet Borgmästaren i Stockholm
Johan Prytz. För Bönderna en bestädlig Bo-
de ifrån Härtuna vid Linköping. Allt sedan ha-
mer Rådet, så väl som alle Ständerne sam-
tillhopa allt ifrån kl. 8 förmiddagen och till 1

Latin, af Herr Hof-Rådet Arkenholtz i Memoir
de la Reine CHARLOTTE, Tom 2: p. 45. Och
ett stycke deraf, så mycket som angår Dr. CHARLES
M., ur Palmstöldsta Samlingarna, på Latin in-
i Appendix till samma Del, under Num. 77. Ett an-
nat Diarium af denne Auctor, öfver Riksdagen
1664 lär också finnas i Manuscript, och skall så framt
deraf får del, framdeles i dessa Historiska Mått-
digheter insluta.

(*) Af d. 12 Feb. 1660. Se v. Stiernmans Riks Dag-
Bok. Tom. 2. p. 1301.

(†) Han var af sin Broder nämnd till Förmynd- och
Riks-Marsk.

(††) Sen. KARL XI:te.

• • • • •
Eftermiddagen ifrån Kl. 2 till 6, ordinarie,
understundom och till 7 eller 8, ingen dag un-
dantagandes mer än Sönd- och Helge-Dagar.
Ingen dag hafwer heller afgått utan utföret,
och af Ständerna sin imellan, såsom och af
Råderna, nu samtlig nu synnerlig till Rådet,
vice versa af Rådet till Ständerna hwart
ett i synnerhet, understundom alla samtel.
samlade på Riddarhuset. Alla saker och af-
skedningar äro afgångne med stor sänja och es-
thet, så att aldrig något ondt öds är infallet,
skiljen imellan Rådet och Ständerna, ej eller
Råderna sin imellan, hwilket wi näst Guds
wälsignelse, hafwe till en god del att tillskrifa
dessa Præsidentibus, som hwarandra mött hafwa
med all moderation och höflighet, förekomman-
de den ene den andra med inbördes heder. De
som sig i utföret hafwa bruka låtit, hafwa
deras exempel efterfölgt, att jag ingen Rik-
sdag wet, der sådane höge och wigtige Saker
med sådan stillhet och godt förtroende äro tracte-
rade wordne, undantagande, att den 20 Oktob.
som war en Lördag, af ett missförstånd inföll
en farlig paroxysmus, som på ett här när ha-
de uphåfwit Riksdagen och bragt Fäderneslan-
det uti ett offentligt inbördes Strid; men genom
Guds wälsignelse och Rådets Högstberömliga
ömsigtighet, blef den då förekommen, och den 24
Oktob. begynte både Ständerne sin imellan, så
väl som Rådet med dem, efter förra wanan
at

att plåga all god och förtrogen communication af ett och annat värde, såsom framdeles förmålt warda.

Swad nu det första anbelangar, om Kongl. Testamentet, emedan det war gjort för hastigt, uti Sal. Konungens swaghet, enhålleligen med Riks Råds Råde och Ständernes samtycke, som dock angick Rikens Ervelse och Regering, syntes och sträfwa en Sveriges Rikes Fundamental-Pag, och af icke af den kraft och värde, som ett Testamente borde wara: Swarföre syntes det ståtligt wara, att det skulle kallas Konungens öfterwillja, än ett Testamente. Nu innehåller samma Testamente 2:ne åtskillige momenta. 1:o om sielfwa Formen af Regementet, som hållas skulle uti Konungens omtydighet, hwilken skulle stå af 6 Personer, Enke-Drottningen, skulle hafwa tvåanne vota, och sedan de 5 höfva Ambeten, hwilka skulle åligga styra Regementet och hafwa omwårdnad om unge Konungens fostrande. 2. Om sielfwa Personerna, som de ambeten företräda skulle, näml. Hertig Adolff till Rikens Marsk och Generalissimus öfwer alla Rikens Armée, så Ut-som In-Rikes, skulle och hafwa företräde för Riks Drotten. Gref Febr. Brahe till Riks-Drotet: Carl Gustaf Wrangel till Ammiral: Gref Magnus Gabriel De la Gardie till Riks-Cansler, och Herman Fleming till Riks-Skattmästare.

Edin

Ständerne förklarade sig enhälligen i för-
 re, synnerligen wi tre, Prästerskapet, Bor-
 erskapet och Bönderne, att wilja hålla och trå-
 da wid Testamentet, och uti ingen måtto der-
 från strida. Ribberskapet war icke fullkomme-
 ren ense derom; men störste delen höll före, att
 intet woro skyldige hålla sig wid Testamen-
 tet, ej eller skulle det wara nyttigt. Sist här
 rådet wiste Ständerna de skäl och orsaker,
 som de kunde hafwa att gå ifrån Testamentet,
 och de farligheter, som Regementet förestodo af
 dertigens sittjande uti Regeringen och Generali-
 ter, som ändteligen dertill, att alle Ständer
 med Rikens Regerande Råd, samtycke och
 samwilde, det de icke så af plikt och skyldighet,
 som i anseende till den kärlek och Respect de
 hade till Sal. Konungen, uti alla stycken wille
 hålla sig fast och oryggeligen wid Testamentet,
 indragandes det ena ärendet, som angår
 Hertig Adolph. Om honom blef då beslutit,
 att han skulle blifwa hållen af Sveriges Ri-
 kes Råd och Ständerne uti all ära, Respect
 och wördnad, som en Rikens Furst ägnar och
 bör; Men om Hans underhåll, blef då intet
 beslut.

Den 1 Octobris, som war en Måndag,
 klockan 7 eftermiddagen, rätt i skymningen, an-
 kom Drottning CHRISTINA, ansågnades
 med ett ouphörligt skjutande, så att Jorden
 barrade och fenstren i Staden röko sönder. Hon
 loge-

8   (   )   •   (•   )

logerades in på Slottet, der Hon i sin
 Regeringstid hade sina Båningar. Hade
 sig 14 å 16 Italiener, och ibland dem 4
 5. Dwinsolk, samt en Prest eller Måse: Wun
 Wilhelm Davids Soneson, som Apostatiser
 hafwer, lemnades i Hamburg; men Apelm
 kom med in ifrån Rommerna och höres ej
 hans Apostasia. En dag eller två derefter
 Hon uppsätta ett Capell med Altare, crucif
 Mariæ belåte och en hop wårhus: låt ha
 hwar dag måsa med alla Påswiska Cere
 nier åfwen lifasom i Rom. Månge af för
 tenhet gingo dit in, fallandes på knä till
 med de andra.

Fortsättning härnäst.

Prænumeration på Andra Delen af den
 Beckofskrift, emottages hos Direkt. Salvis
 och Bokhandlaren Holmberg, med 6 Dal
 Ropparmynt.

Historiska Märkvärdigheter.

Andra Delen.

N:o 2.

Sortsättning om Riksdagen 1660.

En 3 Octobris inlade Drottning CHRISTINA ett Memorial, som Hon det kalle innehållandes tvåanne Postulater. 1:o Att allen, Hennes Maj:t uti Upsala år 1654, den och af Ständerna samteligen underskrift, måtte nu wid denna Regements förändring blifwa confirmerad. 2:o Emedan Hennes Maj:t en förändring uti Religionen gjordt hade, Henne igenom Hennes owänner allehanda judicerliga prætexter äro förebragte wordne, Hennes Maj:t derhos, till följe af Recessens behåll, ingen utan Gud allena underkastad för sina actioner räkenskap göra; Ty begär Hon, att Hans Kongl. Maj:t wille förneka en särskild försäkring denna Aet om Religionens förändring således explicera, att slike allicieuse opinioner icke må framgent uti någon sådanda Hennes Maj:t till præjudicium icke summan af hela Memorialer är denna, att Hon icke allenast må njuta confirmation på Religionen, utan ock der brederwid en särdeles försäkring,

fäkring, att Hennes Majts afträde ifrån wår Religion icke skall hindra henne uti sina underhålls Länders fullkomliga nyttjande, och att hon för samma orsaks skall icke må wara af Sweriges Rikes Inbyggare underkastad omilda be-
mar och förtal. Hwarpå Hon strax fordrade swar och, såsom orden lyda, oförtöfwadt ett vederbörligt utslag, på det hon de öfrige prä-
vate jämnväl måtte insinuera kunna, såsom själv-
da Memorialet bredars innehåller.

Härpå fordrade Rådet af Ständerna be-
ras betänkan- När nu detta Memorialet af
Rådet för Ständerne samtel. upläst war, för-
rade Landt-Marskalken alt för hastigt och in-
omogt betänkan- att Han för sin Person
finner Hennes Majts Postulata helt skäliga
som icke gerna skulle låta sig Aspuntera. De
samma swarade och Borgmästarne. Bonda-
bekände sanningen, att han på denna saken rim-
ga förstånd hade. Men wår Taleman swara-
de efter wårt ingifwande som när stodo, att
saken war större och wigtigare, än wi i hastig-
het kunde oss förklara derpå, begärde alltså ad-
lation till en annan tid.

Dagen derefter som war den 4. Octob-
blefwo wi hårdt anmodade om swar, så och
andra och tredje dagen derpå; men wi swara-
de, att Drottning CHRISTINA hafwer haf-
4 eller 5 års frist, att sammansätta Recessen.

nå hon wäl unna öf fyra eller fem dagars
 öf öfwer honom att betänka. Begärde alt-
 dilation till måndagen. Imedlertid förspör-
 ibland öf om Drottning CHRISTINÆ
 iteliga Påswiska Gudstjänst på Slottet.
 När wi då om Måndagen, som war den
 10. Octob. upfordrades igenom ett utskott af Pre-
 sidenten, androge wi våra skäl, hwarföre wi
 allen intet wille: Her kunde simpliciter under-
 wa och å nyo confirmera; ty Drottning
 CHRISTINA war affallen ifrån vår Religion:
 wi nu jämsföre Kon. GUSTAF I:s Testa-
 ment med Norrköpings Arf-förening Å:o 1604
 Örebro Stadga Å:o 1607; så sinne wi klar-
 och uttryckeligen, att den som faller från
 Religion till den Påswiska, han skall haf-
 förwerkat all sin arfsrätt och rättighet in-
 i Sveriges Rike, och hållas lika med en
 fr och wara biltoger öfwer alt Sverige, som
 ungefär lyda i Örebro Stadgas 10 punkt.
 Nu wore wi fuller dermed wäl tillfreds,
 Hennes Maj: måtte så njuta inkomsterna
 Hennes sig deputerade Underhålls Länder,
 i kraft af Recessen, utan i anseende till Hen-
 Maj:ts egna, såsom ock Hennes Maj:ts
 Fäders margfaldiga och stora meriter emot
 Sveriges Krona; men Recessen måtte likwäl
 kras, så att Han uti ingen måtto lände
 gionen samt Fäderneslandets Frihet och sä-
 het till något meen.

Swarades, det Hennes Maj:t vill gifva oss derpå så stark försäkring, som wi nämnde kunde begära, eller som wi wille och kunde ställa oss uppsätta. Somlige af oss låto sig förmärka att der de en sådan försäkring finge, kunde de Recellen åt Henne underskrifwa. Men Jag sade att den som uti ringare saker och för rätta blifwer beslagen med tvåtalighet och Ed ennot En han blifwer intet trodder mera: Nu hafwer Drottning CHRISTINA, då Hon uti Jnpruch offentligen affade sig wår Religion, swarat, att Hon efter yttersta krafter will och ska befordra och föröka den Romersk-Catholska Religionen och alla sina anhöriga, så vida mögeligt der till draga: Om Hon nu aldrig så stark Obligation och Försäkring oss gifwer, står det likväl intet till att tro; ty det är de Påwiskes gamla oföränderliga maxime: hæreticis non servanda esse fidem: Sade ock sant wara, det wi böre på Hennes och Hennes Förfäders höga meriter och att Hon GUSTAVI Magni Dotter war; men att wi der bredewid böre se deruppå, att de samma Religionen, som Hennes Fars Farsfader så mycket kostat att införa, och Hennes Hennes Fader att förswära, också här efter måtte offentligad förwaras.

Att Hon GUSTAVI M. Dotter war, more fuller stort Argument; men nu nämnde Hon sig intet af GUSTAVO, per anagramm AUGUSTAM, såsom tillförene, man af sin nåd Fader

fader, den Romerske Antichrist, hwilken näst
 man och djefwulen, alles wår och den rätte Eo-
 angeliske Församlingens argaste fiende är, neml.
 Alexandro VII, CHRISTINAM Alexandram.
 Wi hafwe befunnit, att så länge enighet är i Re-
 gionen uti Wårt Fädernesland, så är ock enig-
 het Regenterne och Undersåtarne, så wål som
 Ständerne emellan, och så länge enighet i Regi-
 mentet är, så frukte wi intet för Utrikes fiender.
 Det wi så längan tid hafwe warit odöfwerwin-
 nelige emot så många och mågtiga fiender, hwad
 är det annat, än att Gud derföre oss wålsignat
 hafwer, att wi framsör alle andre Riken och
 Landstaper i Werlden, hafwe haft iswer och
 wår om den rätta Religionen, och intet tillåtit
 någon främmande Religion något inträde. Men
 nu wi låte denne iswer falla och öpne dören
 för en annan Religion, så är intet wisare, än
 att på denna skiljaktigheten uti Religionen följer
 ock skiljaktighet uti Regimentet, såsom Konung
 Sigismundi Exempel utwisar. Och hwad Påf-
 wen igenom Drottning CHRISTINAM hafwer
 i sinnet, det skönjes wål deraf, att han nu alla-
 sedan uti denna Konungsliga Residence-Stad
 på ett Konungsligt Slott och fäste, bredewid
 wår unge Konung, inrättar offentlig Påswist
 Guds, h. e. Afgudiff tjänst, der dock sådan Re-
 ligions-öfning hemlig och uppenbarlig, på det
 hårdaste förbuden är uti Norrköpings Försä-
 mling 1 punkt, Stockholms Försämrings 1 §.
 Pre

Presterne Privilegiens i. S. Konung CARL GUSTAFS Försäkring af A:o 1654 och Religions Stadgan A:o 1655. Skulle nu ett sådant Religions Exercitium, här tillåtas, så skulle deße Rikssens Receller, Stadgar och Försäkningar mista sin kraft.

När jag detta sagt hade, märkte Wi, att Rådet gaf en besynnerlig applausum, och gaf de Riks-Drotten, efter Communication med Collegis oss en märkelig tacksägelse, lofwand oss deras assistence.

Wi blefwo och samma gång af Rådet påminnte, att rådeligt syntes, det wi ginge ut till Drottning CHRISTINA och Hennes Moder detta allvarligen förhölle, uti hwad fara hwar sätter Säberneslandet igenom sin Påswiska Guds tjänst, som hon på Stortet fördröwar. Hwar före trädde wi dit upp, tillika med wåre Förmän och Seniores, Archi-Biskopen, som då ny ankommen war, och Arosiensis, men Lincopensis, war intet med denne gången i Utskottet. Alltså förde beröde Seniores ordet. Men den gången kunde wi föga hos CHRISTINAM uti rätta, utan Hon igenom Archi-Episcopi hörde. Tal blef så förbittrad, att Hon 3 gånger brast till gråta. Och när Archi Episcopus sade: Wi känne wäl Påswens Practiquer, att Han alltit har osparat och ingen occasion låter förbigå till att förderfwa oss både till Lif och Själ;

Jål; då swarade Hon: Jag känner Påfwen, merre, bättre än J, Han skulle icke wilja swa för alla Edra Själur fyra Daler. Summa, af detta talet blef hon intet mödt, än mera förhårdad och stält.

Two dagar derefter, som war den 10. Feb. blefwo wi efter CHRISTINÆ anmodan till Rådets samtycke, till Hennes Maj:t ett larkt Utskott af alla Biskoparna och Presterskapet, exceptis Senioribus, förordnade, då Episcopus Lincopensis höll henne före med stort allvar och beständighet, Hennes affall ifrån Religionen; och att Hon till stor förargelse inträdde här på Slottet offentlig Gudsfrälsst, twårt mot Rikens Recesser, Försäkringar och Privilegier, jämfwäl dem Hon sielf gifwit hade.

Hon swarade och beropade sig på Recessen, görandes sig wara fri och intet skyldig, att göra någon Människa räkning för sina Actioner, och ingen måtte betaga Henne den frihet, som alla Ambassadeurer i hela Werlden tillåtes.

Jag swarade, görandes en åtskillnad imellan en Ambassadeur och Hennes Maj:t, och wärandes, huru mycken större fara detta exempel ligger af sig än något annat. Hon swarade påstån med ett wredt mod, att Hon behöfwer intet behöfwer gifwa oss ett godt ord: Hon satt i possessione den ingen kunde Henne ifranta och påckade på Recessen. Präses swarade, att

att Hon igenom sitt affall hade förwertat sin rätt och pretenſion på Receſſen, om man ſtriſto jure med Hennes Maj:t handla vil. Hon ſvarade ſig nogſamt wara förwarad uti Receſſen, ſom befriar Denne från allt tilltal för någon ſin Adtion. Præſes ſvarade, att Denne Receſſen kunde intet omfullſlå alla Riſſens Receſſer, och Preſterſkapet i Upsala (erkände) när de Receſſen infatte denna Condition: ſå från Hennes Maj:t lefwet ſtadigt widd wår Religion: Hwilken condition ſedan blef utſatt. Wål, ſade Hon, när I ſägen mig utſtryka orden, ſå kunde I wäl märka hwad ſlaget war ſlagen.

Præſes ſvarade: Wi kunde det intet mer ſä; ty Ed. Maj:t bad att de orden fördes full ſkulle uttagas, att de syntes föra Hon uti någon miſtanka, likaſom någon ſkulle tro om Hennes Religion, uti hwilken Hon ſidd upfödder och alltid warit hafwer, och än kan wa wille utan en ſådan Obligation. Om Ed. Maj:t annorlunda uti hjertat mente, och annorlunda talte, ſå war det en dolus malus, ſå intet bör tjåna Ed. Maj:t till fromma.

:Sortſättning härnäst.

Historiska Märkvär- digheter.

Andra Delen.

N:o 3.

Sortsättning om Riksdagen 1660.

Hon nu såg sig med disputerande och
pockande intet kunna vinna, griper hon
hner, lofwandes sig wilja förrätta sin Guds-
om hustru lycka hörar och ingen utan sina
inlåta: sade sig wilja gifwa en Obligation
hark, som wi den sielfwe ställa kunde, att
ingen til sin Religion draga wille och lägga
ill det wärdet, att der hon annars gör och
wer öfwertrygad, så will Hon all sin rätt och
attention på Underhålds-Godsen hafwa för-
stat. Hon stod för oss med uprättte händer,
de Enden (någ) för oss wäl fem gånger på
med gråtande ögon, bebjandes att wi hen-
der efterlåta wille.

Wi swarade, att alt annat, som Recessen
behåller wille wi hjerans gärna efterlåta; men
sta kunde wi intet efterlåta; ty då syndade
emot Gud, wädra samweten, samt hela den
sta Evangeliska Församlingen: och icke allena
hre Medbröder hemma, och efterkommande,
han + wäro Dros förwandtes i Tyftland och
annor-

anförstådes skulle hafwa all orsak att säga
of, det wi hafwe intet warit hwarfen war
eller egge.

Öfwer alt detta gjorde wi Senaten en
ständig Relation, hwilke tyckte detta mycket
wara, och lofwade också göra sitt till så my-
cket kunde, att affkassa Hennes Gudsstjänst.

Om Edgerdagen, som war den 13 Octo-
ber blef jag upstånd uti Utskott till Rådet, till
klaga öfwer detta bröggsmål; emedan då
Postdag, och skulle kring om hela Riket
utspidas. Tillstundade och Söndagen.
igenom blef utträttadt, att CHRISTINA
molens volens slå neder sitt Capell och sända
med sin Prest, samt några andra Italiener,
de Qwinnor och Män, ifrån sig utur Land
hwilket skedde om Tisdagen och Onsdagen,
war den 16 och 17 Octobris; ty Hennes
begannte alt mer och mer frukta att Ständer
skulle intet wilja skrifwa under Recessen.

När Hon nu hårdt derpå stod, updrö-
des först ett starkt Instrument, hwarigenom
på det kraftigaste försäkrade om Religionens re-
het uti Hennes Länder. Alltså blef då Recessen
underskrifwande Henne bewillad; Dock med
denna limitation, att Jurisdictio Ecclesiastica
in totum höra under Konungen och Kronan.
Men in civilibus skall Hennes Maj:t wara för-
pliktad, att taga till General-Gouverneur en
Sweriges Rikes Råd, hwilken uti Hennes

Ann fulla magt hafwa, att tillsätta Ambets-
 af infödde Swenske Män. Häröfwer haf-
 Hon låtit sig märka något lustigare till-
 och i Söndags lät Hon sig finna hos
 Gustaf Horn till Kantas, uti Axel Lillies
 i Anders Lilliehöks Bröllop. Tantum de
 Kristina.

Den 16 Oktober meddeltes oss ett projekt
 Hennes Kongl. Majt och Rådet om Reger-
 Formen, som i Stockholm År 1634 we-
 dags, begärdes å nyo confirmeras, dock efter
 förändring med någon förklaring, såsom
 Att denna Regerings-Form eller ordinantia
 hållas för en Fundamental-och oförändera-
 lag och stadga, den alle Konungar, så i-
 ndiga som omynndiga år skola sig esterrätta
 Regeringen styra. 2:o Att för denne gången
 Drottning HEDWIG ELEONORA Prä-
 era och hafwa twänne wota efter Testamen-
 ts lydelse, hwilket dock icke skall dragas till
 exempel. 3:o De 5 af Regeringen skola hafwa
 råd för alla Gurstar, excepto patruo Re-
 , Adolpho. 4:o Riks-Drotsen skall hafwa
 gsta Directionen öfwer alla Hof-Rätter i Swes-
 och Präsidera uti Revisions-Collegio. (*) 5:o
 förutan desse Collegier skola ock auctoriseras

E 2

Hans

1. Förmodeligen hör här tillsättas: Riks-Marsken i
 Riks-Collegio. R. Ammiralen i Ammiralitets-Col-
 legio, Riks-Congleren i Conglie-Collegio och R.
 Stettmäst. i Rammars-Collegio.

Handels- och Bergs Collegium, hvilte hafwa en Riks Råd hwardera till Präb och idel Adelsmän till Assessores och Aulicor, med hwar mera, som af siffwa Instrumet kan ses. Swaret derpå hafwe wi allared införesmererat i Rådet den 22 Octob. och är nu ingen Resolution derpå fallen.

I Lördags, som war den 20 Octoboro alle Ständerne sammanträdde på Rådshuset att hålla en conference om den Regerings Form, der alle Ständerne som tid tillföre, så och uti alla dessa puncter stode till pricka med hwarannan öfwerens, i sannerhet och deruti, at de 5 uti Regeringen stodolijas med Ständernes ja och samtycke, till Rikens Råd skulle höra jus nominandi, presentandi; men till Ständerna jus approbandi & subscribendi, wälförståendes, att alljärt approbandi & subscribendi skulle och jus improbandi & dissentiendi. Men förinnan kommo härom till tals, som en Secretarius till Rådet, upfördrandes de 4 Ständernes partier, der Riks Drotten dem sålunda tilltalade, att de wille nu städa till walet och besätta två vacancer af Riks Marsks och Riks Ekstremästare Ämbeten med sådane män, som Ständerne intet skulle kunna logilla: begärde fördes full, att de eftermiddagen wille uti ett utskott komma igen att höra, hvilka de dertill wäljandes warda och att gi

sin Applausum. När de kommo igen och
mötade detta, togo Ribberskapet och Adelen
ihå up, upvåkade ett fort och buller, att vi
Presterskapet med möda det stilla kunde. När
vi nu hade lupit alle puncter igenom och syn-
teligen sammansatt oss att förswara vårt ju-
ri electione, ehuruwål att någre af våra på
en hastigaste derom disputerade, så wunno lik-
väl D. Emporagrius och jag, att wi gjorde ett
med Ribberskapet. Wardt också hårdt, syn-
teligen af Borgmästaren Printz, disputerade
mot Commerce-Collegium, Compagnierne och
Monopolla, samt deras Patron Israel Lagerfeldt,
der ögonsefkenligen bewisades, att det Collegium
att ingen nytta med sig hafwer. (*)

Eftermiddagen kl. 5 om aftonen blefwo wi
fört astal upfordrade, der wi då singo si Ge-
neral Kagge stå fram om Gref Magnus (**)
och näst Drottningen på wänstra handen, hwar-
der wi blefwo mågta illa tillfrids och för-
dräkte. Riks-Drotsen talte Ständerna till,
widmmandes Kaggen och Gref Magnum af si-
na höga qualiteter och emot Kronan samt Sö-
derneslandet gjorde trogne tjänster, hwarföre
uppå dem fallne woro alla Senatorum vota,
och Kaggen till Riks-Marsk och på Gref Ma-
gnum

*) Detta Kongl. Collegium är sedermera stadsfäst i Ri-
kets Regerings-Form.

(**) De la Gardie.

gnum till Riks-Cansler. Uti lika måtto på H
man Flemming, efter Sal. Konungens giv
disposition och Ständernes samtycke till Ri
Skattmästare. Och ehuruwäl han personlig
för sin siukliga lidgenhet skul, icke kunde
tillstådes, står likwäl, såde han, hans ställe
Stol honom öpen och tillhanda när han f
mer. Begärde så, att Ständerne wille gif
dertill applausum.

Dertill swarade först Landt-Marskalken
begärandes underdånigen weta, om detta all
redan ett conclusum war eller gafs det Stä
berna, sig derpå att utlåta. M. Enander önska
de till det som skedd war lycka och wälsignelse,
dock begärde han lof att så referera det Collegi
på det de måtte alle med en mun applaudera
Prytzen swarade in eandem sententiam. Wä
berne woro fuller kallade, men ändå intet kom
ne. Wi blefwo altså inwiste uti inre samman
ren, emedan Rådet skulle sig på wårt swa
betänka.

Litet derefter fingo wi bud att komma in
då talade Riks-Drotten och wiste det wara sag
och praxi likmätigt, att till de fem höga Äm
beten wäljas Personer af Rådet eller med Rådes
Råde af Konungen: Nu loutenerar hela Rådet
Konungens Ämbete; De skulle förbensfull låta
sig dermed bewundna som Rådet gjort hade,
icke twiflandes, att de ju uti all soka det
neslandets wälsfärd.

Landt-Marskalken svarade sig och Ständerna derom intet twista, ej eller hafwa något mot Deras Excellencer Herr Kagge och Gref Magnus, uphöjde mycket deras meriter och skicklighet till dessa Ambeten; men flagade dem i blif. deras rätt och rättighet uti electione laggen, twått emot deras Excellencers gifna påskring, så wäl som emot wönligen praxin, som är att se af Ständernes flaggn mot Sigismundum, deruti ibland andra orsaker att sätta honom ifrån Regementet, de införa och denne, som han hafwer Ständerne oåtspordt, besatt flera af de 5 Ambeten, som i hans frånwäringeringen föra skulle. Item af CAROLI IX exempel 1602 och Riks-Beslutet 1634, der Ständerna tillika med Rådet, uti den 4de punkten säga om de 5 Ambeten och dertill hörige personer: Wi hafwe godt funnit, förordnat och slutit. Vad förbensfull uti underdåghet, att dem, och deras Stånd icke måtte tagas deras frihet. Riks-Drotsen svarade med stora complimentes, bedjandes att de, hwilket detta fall gjordt war, icke wille sinistre uptaga, utan uttyda hos sine medbröder allt uti bästa mått. Dermed gingo Ribberskapet sin kos.

Wår Vice Præses gick fram och tog både laggen och Gref Magnus i hand, önsandes dem lycka och wälsignelse. Wi samt med wår hodo synllande och misshagade att sådant skeddewårt Stånd till præjudice. Wi gingo dermed
wår

var Fos och Borgerskapet blef der efter of-
ne. Om nu Borgmästaren gick fram och g-
dem handen hafwer jag intet wißt förminn-
men somliga berätta så skedt wara. Detta sk-
de om aftonen kl. intemot 7.

Straxt detta sålunda skedt war, gic-
Ridderskapet med stort furie in på Ridderhus-
och blefwo der inemot klockan 9 eller 10
natten.

Derpå följde ett utskott af Rådet, till
Ammiralen Hr. Carl Wrangel, Herr Scher-
Rosenhane. Hr. Gustaf Bjelke och Hr. M.
Brahe, viljandes ställa Ridderskapet till still-
men de blefwo intet hörde, utan fortet blef-
ju längre ju mera, att de måtte gå bort m-
öförrättade saker.

Om Söndags morgonen, som war d-
21 Oktober, kommo de åter tillhopa flagand-
öfwer, att de woro utslutne och stängde ifr-
deras rätt och intet hållne för ett fritt ständ-
Riket, deröfwer wille de sielfwe söka deras rätt-
wille söka protection hos en annan, samfatta-
de sig att de wille sätta binos i singulis Cla-
sibus till Hertig Adolph.

Slut härnäst.

Historiska Märtnö- digheter.

Andra Delen

N:o 4.

Slut om Riksdagen 1660.

Rikets beräfskandes uti hvar stad såsom
i riksfenstills bringa Jäbnerständer, för-
slades alle kl. 10 om Söndagen, hölls con-
frence med Ridderskapet, ursäktandes sig att
att intet stede war af uppsåt, utan af en
sig händelse, att Gref Kagge så ställes uti
Rikets Marskens ställe: wille intet förtaga dem
i fri och rättighet att approbera eller im-
probera de Personer, som således af Rikets
mede woro: tilläto dem ännu fasta uppå samt
Personer deras liberrima wota.

Dagen derefter den 22 Octob. kommo alle
af Ridderskapet, inemot 300 man, alle med
Kedalers böter, endräkteligen tillsammans
och eftermiddagen, rådslago sig imellan hwar
fruntinnan war att göra. Woru på Presen
och Borgare. Stånden tåmmeligen förbittrade,
såsom de wille göra ifrån dem affall och intet
ha sin frihet i allt: låto och märka, att om
intet annerlunds af härpå förklarade, så
wille

wille de härefter inter: hålla of för Stäm-
 Rifet, som hade igenomt denne processen
 fäcto förlorat vårt jus approbandi & im-
 bandi. Sådän irring att förekomma, blef
 tillika med några af Collegis af Presterska-
 fskad uti utfkott på Riddarhuset; men
 wi kommo dit, woro de som bäst begripne
 vörande om de tre ofwänbete höge Åmbets-
 Personer, och blefmo wi förbensfull den gång
 intet inlåtna, hwilket kom of ganska fö-
 före, liksom de härefter intet skulle wila
 wa med of någon communication.

Eftermiddagen kom en Förnam Man
 Ridderskapet till mig och berättade, att de
 Ridderskapet hade nu voterat om de förbe-
 3:ne Personer, sålunda att wid 300
 skrefwos med bet namnet Hr. Lars Ka-
 300 med namnet Gref Magnus och 300
 namnet Hr. Herman Flemming, att hwar
 en skulle skrifwa på hwardera namnet ja
 nej. Alltså blef på hwar endaste Sedel, Ka-
 gens och Gref Magni, skrifwet ja; men på
 Herman Flemmings intet mer än 23 ja,
 alle de öfrige nej. Undrade och att wi be-
 slagt of ifrån dem. Jag sade, att wi
 för audiencen, men intet kunnat winna.

Straxt eftermiddagen förskickades till
 Hr. Jöran Gyllenstierna med ett anse-
 skott och gjorde en höflig ursäkt, badja.

intet tillte underlåta att hålla med dem i
re communication.

Derpå blef jag den 23 Oktob. med ut-
sattet biförskickad, att förklara och öfwer den
Andelen och notificera, att wi intet wille gif-
wa ifrån oss vår rätt, ehuruwäl wi uti förled-
e Lögerdags i en så oförmödelig händelse icke
circumspecte togo vårt interesse i akt.

Dagen derefter, som war den 24 Oktob.
blef vår Vice-Præses med ett starkt utskott op-
skickad till Rådet, då han fick godt tillfälle att
öfwa öfwer detta ärende en pertinent Declara-
tion, med underdånig begäran, att vårt Stånd
ärligenom intet skulle uti sin frihet lida något
något, utan så nu som alltid häræfter hafwa
vårt fria betänkannde uti Regenternes Wal.
Hörde också med det samma på hela vårt
Stånds wegnar Riks-Marsken och Riks-Land-
man en Solenn Gratulation.

Derpå följde en hård och nästan violent
aktion, i det att Adelen så häftigt satte sig es-
ter Herr Flemmings vocation, att så framt
det icke skulle gå efter deras wilje, wille de
entare extrema, intet befatta sig mera med
Herredags-Aktionerna, utan allenast afbida
kongl. Begränsningen och sedan begifwa sig
härifrån.

Drottningen och Rådet, som tillförene ha-
de härutinnan tillika med Ständerna confirme-

ra Herr Flemmings vocatjon till Rätt-
 måstare-Ambetet, måste också anses som
 seendera till Ridderskapets mening, och så
 huf till de andra Ständerna, rådandes an-
 skulle alle oss härutinnan accommodera. Ridders-
 kapet låto först öfvertala sig och sedan
 Bönerna på samma mening. Men Ridders-
 kapet sände Dr. Emporagrium på Riddarhuset
 med ett stort utskott, låtandes förnimma,
 vil inga Råd kunde finna, hvarföre vi sk-
 tröda ifrån wäret förra slut och förskjuta Flem-
 mingen, den wår Sal. Konung med en
 stort betänskande för hans trogna emot Hans
 Sal. Kongl. Majt och Fäderneslandet gjor-
 denst, hafwer dertill fatt, underskrifvit med
 Fullmägt, det inneslutit uti Testamenter, in-
 lat vi uti Göteborg approberade, och å
 alla med Hennes Majt och samtel. Rådet
 wille som de andra Ständerne hafwa samtel
 och gillat: och fast han suflig år, kunde
 wäl Ambetet af Kammar-Præsidenten föreslå
 det och hellsme Konungen präcaverat uti G-
 haf Bondes Fullmägt till Kammar-Præsident
 Ambetet. Wiste de något emot Hans Ma-
 jestät, det skulle de oss upträffa, i annat fall
 de wi intet härutinnan göra med dem ett. Vi
 svarade sig hårtill hafwa höga Råd, men
 samme woro de hwarcken skyldige eller wille
 upträffa.

Sedan hade vi på lika sätt utfört till
 kungens Majt och sedan två och två till be-
 sof Regeringen: singo hos alla nästan alla
 för, att ehuru väl de intet helbre säga, än att
 nyl. Testamentet skulle i detta fall obrottsli-
 g hållas, liksom till att förekomma buller och
 hirdes oenighet, samt missförstånd Ständerna
 mellan, hvaraf intet godt wore at förvänta,
 ntes för denne tid intet rådeligare vara, än
 sommodera sig efter de andra Ständer. Ige-
 nne privat conference med Herr Flemming
 nummo vi också detta hans ändteliga wijsa
 åra.

Ätja. sändes jag med utfört till Riddares-
 ket och Årven på detta sättet och emot dem
 klarade, hwilket skedde i nästledne Edersdags-
 den 27 October.

Inmedertid hafwa vi haft ett och annat
 att bläsa på, såsom: 1. Att betänka sig om
 på den nya Regerings-Formen, hwar-
 för vi hafwe med Ständerna dageligen com-
 munication och endragtigheten hos Regeringen
 Rådet anhålle om någon skällig ändring der-
 skinnan, hwilket vi också wida winna, att
 denna Regerings-Form intet skall hållas för
 någon Fundamental-Lag, utan allenast hafwa
 kraft uti Konungens omyndiga år, såsom som
 lifvoren uti Konungens minorenniter. 2. Es-
 om Ständernes påminnelse utslöts denne pun-
 om Regenternes företråde för andra Jur-
 star:

för: igen om Riks-Drottens-præsidio till
 visionen. 3. Handels-Collegium blef med
 circumscriberadt, med försäkring att Monopol
 skulle affaffas. 4. Detta Collegium, så
 som de andra, skulle besättas så med de
 som äro Adels, som med Adels. 5. Att de
 Rikens Ambeten, så väl som General-
 Stämme uti Militien skulle af Ridderskapet förma-
 tas utom Rikens Råd.

Land-Marskalken dref derpå, att detta
 skulle straxt verkställas; men det kunde Han inte
 obtinera, utan fick allenast försäkran derpå, att
 någon förändring infalla skulle.

Sedan gafs och Ständerna en ny Propo-
 sition; innehållandes 8 puncker, hvarpå Svaret
 uti hi- affredet skall följa. Och arbetas nu in-
 all sit upå Riksdags-Beslutet, på det att
 Riksdagen må ändas i denna Week och på
 Kongl. Begäran, hwilken väl är utstäl-
 len till den 28 Octob. men sedan uppskötts till
 den 4 November.

Förutan att detta äro vi åter råfde uti
 en häftig dispute med Drottning CHRISTI-
 NA och Hennes i denne sak Fullmäktige, 3
 af Rikens Råd, Riks-Cansleren, Herr Bielke,
 Herr Claes Torr, Hr. Nils Brahe, öfwer Up-
 sala Recessens confirmation.

För några dagar sedan blefwo alle Stäm-
 merne genom Utskott upfordrade till conference

af Rikens Råd, inne uti Råd-Kam-
 maren om Regerings-Formen. (*) Och efter slutet
 Conference togo wi af Presterskaper hårdt ihop
 med dem om Drottning CHRISTINÆ Re-
 gis Vice-Præsides sade uttryckeligen sig intet
 med ett godt samvete kunna skrifwa honom
 under; emedan Hennes jurisdictio in civilibus
 är att deras och Hennes Majests project all-
 re är litet limiterad, så att wid ett sådant Re-
 sultante kunde lätteligen insniskas en sällf-
 Religion: wille fördens skull för sin Person tiggat
 en undan Subscription. Dr. Brunnus mente,
 att der detta blefwe tillfälligt, det Hennes
 Majests betänke skulle wara af rena Lutheriska
 Religionen, så skulle wi för all fara igenom
 Redessen förwarade wara. Jag gaf Riks-
 kansleren och dessa tu ting att betänka. 140
 Om wi uti Recossen intet mera Henne försä-
 ra, än wi wär magt står, om wi säga Hen-
 ne så fri, att Hon ingen skall wara skyldig
 att göra räkenskap för någon sin Action, hwad
 skulle

I et af Profess. och Kyrkoh. Herr Doct. M. O.
 CEEGLUS meddelt Utdrag af denna Relation fin-
 nes en sådan anteckning i brädden: Man kan se af
 denna tidens Sandlingar, at Regeringen tagit i akt
 en ganska noga och hög Respekt af R. Ständer.
 Ty då deputerade af Ständerne woro befallte at
 infinna sig i Råds-Salen, fingo de 1. ofta ej weta
 i hwad ärende det skedde. 2. Måste de wänta en
 hel tima utan för Råds-Dören innan de fingo
 tillträde.

skulle detta Privilegium gälla uti Frankrike
 Italien. 2:o Der Drottning CHRISTINE
 hade en oröan, kunde Hon icke impune stå
 nom ihidt, och sedan wara fri för att dö
 more icke detta att dispensera in legem De
 Non occides.

Efter något betänkande svarade Ri
 kans Riksdagen sig sinna skäligen, att Hennes Majestät
 independentia blefwe circumsciberad med de
 orden: efter Sveriges Rikes Fundament
 Lag och och laga stadgar. Summa, de lof
 de omstrifwa den nya Receslen och limit
 honom så wida det sig göra låter.

3 Tisdags, som war den 30 Oktob. k
 Drottning CHRISTINÆ Fullmäktiges
 dra Project, uti några Orde-Former för
 dradt, men se ipsa enligt med det förra. (*)

(*) Bångre råder icke denna Affrist; dock som den
 dagen sådes i November, lär icke impetret fattas
 utan skall resten antingen i hela sin widd eller i
 drag frambeskrifvas.

**Historiska Måttvär-
digheter.**

Andra Delen

N:o 51

**En Kort Relation om Föreläsning
Acterne i Stockholm År 1664,
den 1 Maj. (*)**

Den första veckan aflopp i helningat och
vifiter: Grefst hellsades S. R. Matt af
Episcopo Lincopensi och en af hvar Stift.
och Riks-Canslaren på samma måner.
In tempore woro tillstades Episcopus Lincop.
M. Scarensis; M. Jonas Zephyrinus, Pastor
ex ejusdem Episcopi vicarius. M. Andreas Blom-
m, Pastor in Ny-Eb vicarius Superintend. Ca-
lmar. M. Henning Skyn, Superint. Calmar-
M. Petrus Stenchiur, Superint. Hernösan-
M. Ericus Emporagrius Pastor Holm.
Prima-

Denne Relation är författad af en Grefst ifrån West-
manland, som denna gång varit Riksdagsman, och
är således icke, som jag förment, sid. 4, af Biskop
Terretus. Den är i Original benäget lemnad af Pro-
fessoren och Riksherden vid St. Jacob och Johan-
na församlingar i Stockholm, Herr Dom. Ol. A.
Gyllius. Vid Stafvättet är wänlig friskt brukad.

Primarius; Doct. Zacharias Klingius Pastor i
Järholmenfis.

Den 9 Maji 1611 Episc. Lincop. med Kon-
Majts Bref, hwars contents wero 1. Att Ep-
Auctoritate Regia skulle föra electionen. 2.
Ep. Srengnensis D. Johan Matthie, skulle in-
tegrum wera restituerad; men Episc. Abot-
(D. Joannes Elai Terlerus) skulle hålla sig i
Collegio. 3. De loco Pastorum duorum Scap-
sum, quorum unus erat Episcopi Lundensis
carius, nomine M. Olauß Johannis Bagge-
Theol. Prof. in Gymnasio Lundensi, Prae-
pus Tractus Torniani, & M. Bernhardus Uhl-
Pastor Aichiniensium & Schiborstaensium, ad
desse skulle hafwa jus suffragandi.

Den Lincopensis wille med hast hafwa
beräkande om thesas loco. Wi swarade sa-
ligen, of intet funna göra dertill, förr än
förmån siwe Biskopar kommo tillstådes. E-
les grefade på Hans Majts Bref, at det
ste utan drögsma, och såsom uti Utskottet
af twänne utaf hwart Stift derom konsul-
uti Rådet.

Den 10 dito gaf Presbyterkapet berutinnat
så godt som de kunde sitt sentiment, nemlig
Episc. Lundensis, Doct. Winstrupius, så alen
komme intet uti denna considerationen; em-
han hos Sal. Kongl. Majt hafwer gjord
mycket meriterad; utan discursen gaf ... i de
provincie Presbyterkap. 1. At Stift

nemligen de sin, som med och genom
 Heriges Lag woro tillhopa knippade, skulle in-
 sönderlösas. 2. Att Sal. R. Majt i sin
 hulo Regio hafwer satt Stor- Furstenbömes
 land öfwer Skåne. 3. At det war genom Krig
 lagit; skulle fördensfull deras rum wara någ-
 es Åbo Stiftet. Dock allt lemnades i högsta
 berednighet uti R. Regerings gode och mogne
 tankande. Detta blef i pennan författadt,
 öfket och Präses själf offererade R. Cansleren,
 en med detta Prästerskapets sentiment sade sig
 att wara nögd, efter thet stod på en stadig
 grund.

Den 11 dito kommer Doc. Emporagrus
 (den dagen tillförene bortto war) föregifmandes
 att wara consultum hasta sig uti denna måttom;
 emedan Ridderskapet nog deliberera hwad
 i denna saken är at göra. Uti samma mening
 är och Episc. Strengnensis, at wi härutinnan
 skulle söka communication med Ridderskapet och
 biskopskapet, hwilket man förnam af honom,
 att till förbemålte Strengnensem sänder blef;
 han kunde icke för sin sjukdom skull in pu-
 blicum prodire.

NB. Discurerades och incidenter af D. Empo-
 grio, hwilken wille bewisa, att Strengnäs och
 Bisterås skulle wara öfwer Linsöping's Stift
 aque in gratiam Lincopensis (*). Argument
 E 2 togs

(*) Öfwanförelse står skrifwit med finare styl: Ironia.

fogs af Tiulo Regio: Sveta och Sveta Roma
 Nu äro Strängnäs och Westerås int Sveta
 länne, Ergo Lincopensi & Scarenfi præponere
 Dn. Lincopensis svarade per instantiam, för
 gifvandes Gothiam mota Ducatum. Regi
 aliter dicendo Strengnesiam & Apsliam esse pr
 cipatus. Hic Linc. filuit confusus: Imperator
 vero surgens abiit.

Den 12 dito kom Hans Durchl. Hert
 Adolph sielf trädandes in i Capitlet, hafva
 des sitt eget bref i handen och hellsandes
 Herrskapet hilde formalibus: Höghöfvedige, H
 roordige och Wärdige Biskopar, Prä
 och samtelige Prästerkap. Jag förmodar
 I göra det som lärer Guds Namn
 ära, Södermanlandet till rolig sätet
 S. R. Maj:t. till gagn och bästa. S
 lefvererade han brefsiet i Prästis händer
 gick sin väg. I lika måtto hafver Hans D
 gifvit bref till Hans K. Maj:t, Rikens R
 ring och Rådet, till Krigs Collegium, till
 gerskapet och Bönberna. Nu fordrade Reg
 gen Klockan i Clericiets betänskande på förb
 Bref, jämväl af alla Ständerna. Så sänd
 i lika måtto af alla Ständerna Utskott till
 Rådet, föregifvandes det de utan H. K. Maj
 gunstiga förlof och minne icke hade fördrifvat
 Brefsiet att uplysa. Det behagade Rå
 det och gaf lof dertill. Då kom åter
 in Consistorium och bröt Brefsiet in

Minst de wänlige wärs förman tillstådes.
Dett. Emporegrius war borto, excuserad af en
st. Predikan, som han elodan 2 hålla skulle.

Brefuets innehåll war detta: 1. Att Sal.
H. Maj:ts CARL GUSTAFS Testamente om
H. Herr Broder, Hertig Adolph, gifwit i
Stadsborg näst före än Hans K. Maj: genom
Höden hädangiet, skulle winna sitt goda utslag,
kamgång och fullbordan, neml. att Han måtte
bliwa Fält-Herre, eller såsom Testamentet
heter Generalissimus. 2. Emedan Hans Kongl.
Maj: war Hans enda Broder-Son, hwilket
blef ofta uprepeteradt; så syntes så icke
wara orimligt, att han ju måtte wara hans
förmyndare, det honom dock borde efterfråga,
främst han skulle wara ursäktad för Gud,
frändeles, när H. K. Maj: till sina myn-
diga är kommandes wore, tagandes Gud til
wänes, att han med sin hänsf skulle redobogen
wara att wäga lifwet för Fädernes-lander:
Dafwer altså härutinnan icke sin rätt förlorat:
icke eller måtte någon i detta målet hålla ho-
nom dertill owardig. Summa: Brefuett war
af god grund och Subtilt betänkande skrifwet.
Clauderar så: E. Werdigheters

af Röststrand 4

Maji 1664.

Tjänare och gode Wän

ADOLPH JOHAN.

Wfafs Grefwe.

NB. Det

NB. Det är af Regeringen aldeles fast
ditt samma Bref att afskopiera.

Då woro tillstädes Ep. Lincop. Ep. S
renf. Super-Int. Calmar. Super-Int. Hernösand
Doct. Klingius & Episcoporum absentium .vi
rii. Och kommo wi samtelige så öfwerens,
genom ett utfrott, skulle af R. Regering och R.
anhållas om uppskof och dilation, emedan
war ganska wigtigt, till des flere af R. Ep
scopis skulle komma.

Ordet förde Präses: Jag war och m
ibland dem; ty det gick en af hwart St
När wi kommo up i Rådet, woro alle St
derne der församlade, Rusticis exceptis, hvil
sedan ex composito upkallades, så att de sku
komma sent. Illi tamen hæc ignorabant.
Drottningen war sielf med och af Regering
allenast R. Cansleren och R. Statthållaren
och sedan hela sittande Rådet. Riks-Cansl
ren hade en lång Oration angående H
Durchlauchtighet.

Då stiger Landt-Marskalken fram, Hert
Per Persson Sparre till Engsd, talandes fö
Ridderskapet således, att Hertig Adolphi Postu
latum blef uti Göteborg ventileradt och ständ
Rådadt.

(*) Målet tyckes wara af den wigt, att det kan sättas
i jämförelse med dem, som nu höra egentelig
Secrete-utskottet, hwaruti Bondeståndet i
tager, utan efter fædd Communication.

badt, och befanns sträfwa emot den nya Regerings-Formen, neml. emot den 3:de punct, i den Furstelig Person skall aldrig blifwa bruk till Fält-Herre. Jämwal och emot den 4:de punct, att de 5 Högste Herrar, Regeringens skola förräda Rymnunderskapet för Kongl. Majt.

När vår Präses det hörde, blef han och öfverens om samma mening, gåendes ifrån det allmänna i Consistorio gjorda beslut, och blifvande Herr Landt-Marskalkens mening och inlydande uti detta ärendet. Allenast lades detta till, H. Kongl. Majt wille nådeligen H. Durchl. Höghet dermed placidera och contentera, att ingen reditus och intrader kunde fördröas.

När Borgmästaren i Stockholm Lehusen, uttalade ordet för Borgerskapet förde, detta fäst, gaf han och aldeles lika svar ifrån sig, hvilket war och emot Borgerskapets intention; de hade och lika som wi af Presterskapet fått begära dilation på ärendet.

Pro 2:do Blef omtalt hwilken skulle uttålas till Fält-Herre. Då stodo och derwäntande Ständerne den bördan in på H. Måst, att bäst kunde judicera om sådana personers äga Qualiteter. Härmed togo wi denne gången afsträde floctan 7 eftermiddagen: floctan 3 kommo wi dit.

Den 13 dito kommo R. D. Episcopus rosienlis och R. Superiarend. Gethob. förste gången

slagen up och afgick mest hela den Sefen
 på Visiter. Doctor Brunnus gick på N
 te-Huset. Strax kom en beskrän igen,
 Oref Stenbäck, och Saluterade Presens
 igen. Superint. Calmariensis gick på Rådet
 dit jag och följde. Strax ländes af Rå
 skapet Præsidenten i Calmar och hellsade på
 Collegium igen. M. Zephyrinus, Episcopus
 Vicarius hellsade på Bönerna. Strax ut
 de Bönerna och en legation igen. Då
 jag inset strax weta hwarest den Bön
 hemma, som ordet förde. Han talade hel
 NB. Han het Per Andersson, war hemma
 vid Götteborg.

Efter middagen gjordes åter ett utskott
 Ridderskapet om Successionen i Sält-Her
 ställe. Ordet förde Præsides self. Då blef
 Enell. Riks-Amiralen Herr Carl Gustaf W
 gel af Rådet namngifwen att företräd
 Ambetet. Ständerne tyckte enhälligen det
 ska wdl wara. Imidlertid talades och om
 Tersari Catheches. Punkterne emot honom
 to 15, de äro gruswellige. Item lästes up
 Supplicationes &c, hwilket är altsammant
 jämmerligt, bullersamt och ganska granlog
 färligt wnt.

Fortsättning härnäst.

Historiska Märsvär- digheter.

Andra Delen.

N:o 6.

Fortsättning om Riksdagen år 1664.

Då Utskottet kom igen kl. 6, blef refererat om Riks-Märskens namngifswande, uti sam. Blef sedermera af R. Rådet befallat, Presterskapet i morgon ändteligen gifwa sit svar och swar på Hans Durchleuchtighets och wälgrundade inlagor. Derpå Minis-
trum strax swarade, at man kan intet så ligt gifwa sit betänskande om breswet, be-
rärligen hwart Stift för sig. En man kan härpå grundeligen swara, med mindre än
man först, drager derut præcipua capita: nu
skäldes intet at breswet måtte afscopteradt warba;
förre wårt Collegium i morgon genom et ut-
skott skall häruti begära uppskof. I samma me-
ning är ock Borgerskapet.

Den 14 dito kl. 8 om morgonen kom ock
av. M. Brodinus, Superint. Gothlandensis, till-
dies. Då togs den första frågan i betänskan-
de om R. Märskens. Swaras enhälligen, at
ingen

ingen more därtill tjenligare, än en sådan Herr
 soiff, wäl meriterad och berjent Herre. Der
 om gjordes et utfrott til Riddare-huset. Land
 Marskalken Herr Pehr Sparre hellsade oss med
 en tjenlig Oration. Derpå swarade wår Prä
 ses, som förde ordet (och woro wi då et stort
 utfrott) med en lång oration, af innehåll,
 wi allesammans hugnade oss derwid, at H. M.
 Majestät nådeligen hade behagat kalla förbema
 te Högwälsborne Herre Herr Carl Gustaf Wrän
 gel til R. Marsk. Det samma gjorde ock R.
 Ridderskapet, hwillets Mercurius war Borgmäst
 ren Lehusen. Bönderne gjorde äfwen det samma.
 Deras Taleman kände jag intet. Pehr Ander
 son war hans namn: en Westgöthe.

Den andra Frågan angående Hans H.
 stelige Nådes postulata och hwad wi til H.
 Nådes bref swara skulle, det som nu och i ti
 kommande tider skulle lända oss til säkerhet, men
 dan detta ärendet war i sig sielft ganska w
 tigt, det ock Ridderskapet sielf bekände; så blef
 detta med Ridderskapets goda ja och samty
 berolijadt, at Ständerne skola sig derpå för
 klara hos Regeringen, och Rådet til nästkom
 mande Måndag.

Den 16 dito, delibererades hwad man skulle
 swara på H. H. Nådes inlagor. Hwarst
 han skulle blifwa stängd ifrån Testamentet och
 pupilli tutela. Hwårt Stift gaf sina - ta
 dock war nodus deruti, som alle sågo ... då
 ne gen

hvarligen, hvarföre han war rejectus och hvarföre han skulle hållas dertill owardig? Summan, vi wiste intet råd at utleda af derutinnan. Sift begynte wi läsa Aelte Gothoburgica, hwaraf denne saken först är disputerad worden. Så funno wi fuller der några wigtiga stäl, hwarföre det icke kunde ske. En gjordes åter utskott til Ridderskapet derom. Hvad där är passerat så wi höra i morgon.

NB. Den 16 dito, förmiddagen war och utskottet i Rådet, då Hans Excell. Carl Gustaf Wrangel solenniter af alla Ständerna enhälligen renuncierades för Fält-Herre. Han war sielf tistades, tog först Drottningen i hand, Riks-Cansleren, och R. Skattmästaren, och sedan de förnämste af hwart stånd: sedan satte han sig näst Drottningen på wänster sidan.

Den 17 dito, blef med stora och wigtiga discourser omtalat, huruledes måtte blifwa lämslingen swarat på H. S. Rådes inlagor, der vi intet kunde af utreda, utan sökte information af Kongl. Regeringen och Rådet. Sandom uprättades et instrument af Regeringen, hwilket först för Utskottet blef i Rådet upläst, och sedan i Consistorio: dock fick ingen det för sig sielf igenomläsa, mycket mindre afskrifwa: hwarutinnan blef klarligen, såsom de hento, remonstrerat, at H. S. Råde skulle afwies stängas ifrån sin prezenation och begäran.

At hwarcken Han eller Sal. Kongl. Majes

ståt, Hans Herr. Broder, icke woro Arf-
 står, utan Sal. Kongl. Majestät kom till
 gementet ex gratia. 2) Sträfwade det em-
 emot den nya Regerings-formen, gjord i
 Wexborg, hwilken af alla Ständer blef enhäll-
 ligen samtykt och confirmerad på allmänna Rik-
 dagen i Stockholm, anno 1660. 3) Testa-
 mentet hafwer fuller Sal. Kongl. Majestät under-
 skrifwit, då han ännu hade sit fullkomliga
 must qwar, den 12 Februarii: (hwilken strö-
 efter, följande natt, blef dödd) men det
 gjordes provisionaliter, såsom där i bokstaf-
 står. (Hwilket ord nobilitas och ejes commu-
 ner blef så uttydt, at det Testamentet skulle
 lenast ske interimis wis, såsom de kalla.)
 Doct. Emporagrius exciperade och sade det
 det blef då förståndet provisionaliter, h. e.
 framt Konungen skulle komma till sin helsa
 Blef ock icke detta Testamentet underskri-
 ft af R. Råd och Ständerna, såsom Sweriges
 förnär. 4) War det emot Regerings-formen
 at en Fält-Herre skulle företråda rummet
 af R. Drotten. 5) War ock emot Sweriges
 at en Furstelig person skulle hafwa beställa
 Rikens Regering. Doct. Emporagrius ex-
 ceperade, det hwarken wara med eller emot
 den; ty då lagen gjordes, kunde intet den
 spekten tagas i akt, emedan det då war
 num electivum och icke hæreditarium. 6) H-
 S. S. Råde sig häremot förgräp i Wexborg
 således

at han strax efter Sal. Kongl. Majestät afslidande, propria auctoritate, Senatorialis, upbrutit alla de bref, som då wore Sal. Kongl. Majestät skrifne. Dertillmed han ock straxt Stadsporte-nycklarna til sig wille lika som absolute styra och laga. Swil-gas en sträck af sig, hafwandes sällamt ande broad i längden wille blifwa, så framt H. Råde skulle blifwa en af den Kongl. Rering. 7) Anbelangande Tutelam och Förmynderskapet, faller det ock af sig sjelft, efter en sådan Tutor måste ock wara particeps minis. 8) H. R. Råde twisade ock fram Sal. Kongl. Majestäts bref til honom tilförend wit, at han skulle för sin Herr Son haf Förmynderskapet. Brefwet läste sjelfw H. Cancelleren up i Rådet, sågandes det hast förståendes wara om privat förmynderskap, eller såsom hans formalia wore, con-trade det allenast bona familiar eller privata. H. R. Råde refererade sig uti sit bref på Heriges Lag, at Faderbrodern måtte wara Brodersöns Tutor. Exciperades distin-gando imellan en privat Faderbroders Son och imellan en Son, som är utwäld til Rönng; ty detta Förmynderskapet ser uppå hela ndsens och Ständernes wälfärd och säkerhet. 9) Hade ock H. R. Råde härutinnan endels megat sin rätt, at han icke yrkade derpå af förleden Riksdag Anno 1660, endels olag-ligen

ligen och förmodteligen denna gången härmed cederat; ty han, Kongl. Majestät och Riksråd aldeles inconsultis, hafwer sjelf i per med bref uti detta hos alla Ständerna sig sinuerat. Och hwad mycket mera är, som icke kan minnas, ej eller hinner at skrifa.

NB. Några dagar förr än detta declarationis Instrumentum gafs ut, sändes efter Gifsten, som då residerade på Röststrand, hwilnåde han kom på Slottet, kan jag intet wihuru han hafwer fört sin ord; men då H. F. Nåde arresterad, och sattes starkt wakt, icke allenast för Slottsportarna, uock för dören, der H. F. N. inne war.

NB. Detta borde stå ante declarationis Instrumentum.

Reverendissimi Domini Episcopi Arosiensis sine underhafwande Prestmäns wålmenta bekande öfwer H. F. Nådes högwigtiga inlag är såsom följer:

1) At Protocollet söktes, huruledes Ministerium på nästföregående Riksdag 1660 i Stockholm hafwer sig på förberörde postulata förerat. 2) At wi med Borgerskapet uti godt och troende communicera, och deras goda råd och mening i detta ärende söka. 3) Til större trygghet, både nu och hålft i framtiden, skyddtryggast och skäligast wara, at H. F. Nåde måtte på något sätt njuta Sal. Kongl. Majestäts Testamente sig til nåde, således, at
H. F. Nåde

Nåde blefwe admissus ad consilia & secreti-
regni. Såsom ock, at H. F. Nåde åt-
tione tillika med R. Regeringen blefwe sin-
re Broderssons Förmyndare eller legitimus
tor, såsom Sveriges Lag förmår. Gud
ve det bästa utslaget härpå! Amen.

Härpå följer nu Instrumenti declaratio af R.
utgifwit, som tilförene är förmått.

Den 25 dito skulle de af Utskottet, som i
woro på Riddarhuset, förbemåtte Instru-
ment med egna händer underskrifwa.

På samma dagar skrefs utaf R. Råd en re-
solut eller H. F. Nådes försäkrings-bref, hwil-
ket för Utskottet till Rikens Råd (då war jag
då) blef af R. Canoelleren upläst, i mening,
H. F. Nåde skulle det underskrifwa. Bes-
tut i 2 punkter: 1) At H. F. Nåde skulle
afsäwa och aldeles cassera sin præten-
sioner och Förmynderskapet, och aldrig
på nytt, hwarken nu eller i tilkommande ti-
der, directe eller indirecte, per se eller per ali-
quos ministros, widd högsta straff till gdrande.
2) War denne förste punkten skrifteligen försattad.

2) Den andre punkten nämndes allenast med
den, nemligen, om Hans F. Nåde den för-
ste punkten icke wille nöjakteligen acceptera, at
han då måtte elimineras a Regno!!! Dock så,
han skulle här i Riket njuta sit gods och
förmåner, och dermed fritt, per suos Mini-
stros, som han bäst wille dispensera. Lades
ock

och dertill, at Kronan wille föröka H. F. F. des underhålls-stat. Detta hysade alle Sönderne wid, blifwandes derutofwär högeligen tröskwade och albeles handfalne, icke wotande hwad deraf blifwa wille.

Den 24 diro kom af Ribbarhuset et Utskott som härom ultro citroque discourerade. Den förste Herr Lars Sparre, ursäktandes sig at icke war då deras fullkomliga mening, ut hwad man skulle gripa til medels uti extremten. Och at detta skulle wara allenast discourtis talat, och hwad rarissima via more at som kunde lända til H. R. Majestäts, (uti minoreanites) säkerhet och landsens trygghet. Dertill swarade Episc. Arosiensis, at wi ha som intet sådant förwänta; emedan han ha wer altid declarerat sig såsom en god och inriktad Patriot, och at wi med våra tankar icke skulle falla uti Guds Gubdomestiga förson; icke ha hafwe wi orsak sådant tänka om H. F. Råd som altid hafwer låtit se sig om om Gubnerne landsens walfärd.

Sortsättning härnäst.

Historiska Märktvär- digheter.

Andra Delen

N:o 7.

Utsättning om Riksdagen 1664.

Infat Dn. Sparre: Hvar så kan hånda, som
vi aldrig äro trygge för våra fiender, at
om vi skole föra wapensifte utomlands; så
hade H. F. Nåde draga smärningem underså-
nas hjerta til sig, och således upväcka bellum
civile. Episc. Aros swarade, at alla be-
röringar äro med krigsfolk så wäl besörjde,
H. F. Nåde (det Gud nådeligen afwände)
en wägs skulle komma. Doct. Brunnius sa-
gde, at det hade större fara med sig, om H.
F. Nåde skulle wara utomlands: då skulle wäl
andre fiender draga honom til sig, at han skulle
länna sin tilfogade nesa och wanheder, som
han skulle hållat före.

NB. Jag kan intet annat förstå än Theolo-
gum sententia war multo rucior & sesurior.

Summan på bägge desse, Instrumentet och
leverlen, skulle bestå uti dessa Momens: 1) På
en ena sidan söka huruledes H. F. Nådes ex-
amination skulle blifwa erhållen. 2) På den
andra sidan Salus Reipublicæ. Dermed togo
Perrarne

34
Herrarne aftråde. Beslutet war, at alt hwa
nu war taladt skulle hållas allenast för en discour

Den 27 dito blef rewersen uti Utskottet i
Rådet, Ständerna föreläsen, och strax gick sam
ma Utskott af alla Ständerna til H. S. Råd
der han logerade söder på Slottet öfwer stora trap
porna. Ordet förde R. Rådet Herr Steno Bjelke

Samman på rewersen war denne: 1) At
han aldrig mera skulle hafwa någon präentions
på Testamentet eller Förmynderskapet och anna
sligt. 2) Begärdes at H. S. Durchl. wille
igenföwerera Sal. Kongl. Majestäts Testamen
te in Originali. 3) Och om H. S. Råd
 skulle något annat tentera, som med detta icke
öfverensstämde, eller något taga sig före, som
kunde turbera landsens säkerhet, måtte han der
före hårdeligen straffas.

Furstens Svar: 1) desidererade han in titulo
med Guds Nåde. 2) Begärde han en för
klaring på detta ordet: annat sligt, som de
 skulle mera honom påföra, än han hafwer haft
i sina tankar. 3) Löfwade han sig wilja re
stituera Testamentet in Originali. 4) At han
 skulle straffas, dock efter skärskådad sak, såsom
Sweriges Lag förmår. NB. Ytterst bad han,
at H. R. Majestät och Ständerne wille taga
honom i defension, at han måtte bo i landet,
emedan han här sit Bo nedsatt hafwer.

Härmed togo wi aftråde flockan 8 om afro
nen, och gingo up i Rådet med Sva

Ed
ulle

alle då denna rewers omskrifwas; och sedan
morgonen, som war Pinges-afton, åter
nyo præsenteras. Blef söga mer åtgjordt,
än sådes, at Kongl. Regeringen hade bewil-
t til hans Furstel. Nådes underhålds förök-
ng 9 eller 10000 Riksdaler.

Pinges-högtiden gaf ferias. Och 8 dagar
äfter konsulterades om R. Ammiralen.

Den 14 Junii gafswo Propositionerne ut
Riks-Salen. Hans Majestät Konungen satt
högra sidan på en silfwer-stol, och Drot-
tningen der bredwid. Propositionen upläste Se-
cretarius Herr Daniel Behmer, och densamme
är trimembris. 1) Swad som utomlands
ifrån nåstförledne Riksdag är passerat och
upit. 2) Swad skidt är inom Gäbernes
obfens gränser. 3) Som war of mest an-
lägen är iterum trimembris. 1) Huruledes Mi-
litär-Staten skall stärkas til watten och land.
Huruledes förbemdte Krigs-stat skall under-
hållas och nödtorfteligen uppehållen warða om
got stendteligt renterades. 3) Om åtskilliga
öningar, såsom uti flåder, gästebud, barns-
plikt-ordning ic. Detta är Summan alle-
st på propositionen, hwilken skal seorsim af-
skifwas.

Banco - wäsender kom of of tillika med de
andra Ständerna (Rustico excepto) til beswär,
det genom Utsfort. Principalis quaestio war,
Huruledes Banco skulle nu understödjas och kom-
ma

ma åter på Bitterna igen, och åter sin cred
recuperera. Banco - Directbeuren Johan Palm
struch blef af Herr Sten Biellke, den då må
Præses, tillfrågad, hvarföre Banco war så
fallit? Han, Palmstruch, svarade, at Kronan
hafwer årligen tillslagit Banco 3000 Skeppar
Koppar, hwilken på detta året icke är uti så
bemålte quanto inleswererad.

Då blef Lars Rothof, Inspektoren öfver
myntet på Ålvesta infallad, hwilken bewisade
at Kronan mera än förbemålte Summa ha
wer årligen erlagt, sågandes och betygandes
at Kronan på $3\frac{1}{2}$ år hafwer prospererat
Kopparen til fyra och tretio tusend tunnor Guld.
Dock hafwer icke allt gått genom Banco. Då
til svarade Palmstruch intet.

Några dagar derefter (ty der höllos många
officielle sessioner) frågade jag honom, hvar
han hade emot Inspektorens inspråk? Svarade
han, at Inspektoren hade wäl sant; men
sig wara förbuden, at icke annorledes tala
denna saken, än han nu gjordt hafwer,
der af . . . . . Bekände ock Palmstruch af Banco
wara genom Zedlar för wiff pant utlånte 20
millioner gull, h. e. 210 tunnor gull (**).

(*) Härvid är anteknad: Detta måtte wi
tunnor Guld.

(**) Ut ock en stor misräkning.

Blef altså beslutit, at panterne skulle sålles, derpå skulle ske en prompt execution at indbringe Jædlarna igen, hvilka sedan skola annihilerade blifwa. Blef ock genom et Instrument beslutit, huruledes rörlige panter, item faste orörlige, hus och tomter i Staden, Säter, län och lander skulle försållas, at ingen, ingen ägaren eller Banco måtte ske för när. Blef detta Instrument underskrifvit den 28 Junij. Af R. Rådet, som dertill mero depu- terade, war Sten Bielke, Gustaf Soop, Knut K, Claes Stiernsköld. Sedan af Ribber- get och Abelen, Presters och Borgerskapet. Instruck wiste oss ock alla panter i Siffwer, i, Pärst, Portugaleser &c.

Den 28 dico lefwererades Presterskapets Beslut puncter uti gemen in åt Secreteraren Jacob Lenz (nunc Klo dicto) utaf D. Brunnio Præposito Gevaliensis.

Detta, som följde, blef afhandladt ytterst in- om, och i begynnelsen af Augusto. Et för- ordligt Utskott af alla Ständer gick up i Rå- det at handla och afswerlägga om Drottning KRISTINÆ hemkomst i Riket, hwilken blef med wissa conditioner af R. Regeringen och Rå- det circumscriberad och tandem unanimo consen- beteswad, at hon skulle dem undergå, så- samt hon wille återkomma. Nemliga: 1) At hon icke införre något exercitium religionis pu- blicæ eller privatum, scil. papisticum. 2) Skall hon

helt ingen främmande med sig hafwa, ut
 Swenske Män i sin Hof-tjenst, som äro om-
 råkta i religionen, och i synnerhet Hof-
 Biskanten. 3) Skall hon hafwa en Minist-
 Publicum eller observatorem, som aflägger
 ed inför H. K. Majestät, at han will gif-
 grannt af på alla hennes aktioner och för-
 rbande. 4) Skall hon intet komma til H.
 K. Majestät, eller til något publicque möte
 samwård, förr än hon hade det nödgärde
 H. K. Majestät advertera låtit. 5) Skal
 scriberas en wiss numerus på Hennes Hof-
 Ben Hans K. Majestät skall hafwa magt at
 terminera. 6) I fall at Drottning Christ-
 fulla något tentera, som löpet emot wår
 religion, Kongl. Majestäts och Rådernes
 fens säkerhet, at K. Regeringen sådant på
 börligt sätt måtte förekomma och afstyra.

De bello contra Moscovitam gerendo,
 eaussæ non videbantur satis prægantes; con-
 sum est, bello potius abstinendum esse (*).

Circa initium Augusti blef med Ständer-
 och i synnerhet Presterskapet öfverlagdt ett
 följande project af Riks-Beslutet. I. Om
 religionen, huru den härfter bäst kan för-
 emot dem, som häruti någon newitet wela
 gynna. Dertil förstås: 1) At den som br-
 ter emot Kongl. förbud, straffas som en för-
 tag

( ) Jämnför Handlingarne til Konung Carl
 2 Saml. sid. 21, 3 Saml. sid. 74.

ad pacis publicæ turbator. 2) At Stud. Theologiae icke studera länge på mistänke, och at religions Stadgan handhafves, den som här i Riket hafver vunnit Jus, måste låta upfoða sin barn i vår religion, eller det förlora och icke få någon tjänst. II. Om tvänne utskrifningar, den 1665 och den andra 1667, och at enderas i penningar a 6 Dal. Smt af Skattes Krono (hwar tionde utnämnes); men Frälse Dal. Smt (förståndes hwar tjugonde i sin). III. Om ordinarie Båtmanshälles vilse steps anskaffande efter wiß lista. IV. Om al tempore pacis, hwilka blifwa de, som icke hafwa varit wänliga utan krig, och mest kunnas uti 1652 års Riksdags Beslut. Ic. krigens betalning af samma medel, så wida tillräcka, och, utan affaknad af annat, ske. V. I fall af oundwifeligt krig, måste krigs-staten stärkas til land och watten, så för år förmodt, allenast et år anticiperas, och annars ske kan. Medlen blifwa de efter 1650 års Riksdags beslut, så wida at kyrkor, barne i Ståderne gifwa den tjugonde delen Kronans underhåll, Præbenderne inrådnas efter 1655 års Beslut, å landet af hwar 64 behållne mantal två tunnor säd, och för 1 tunnor gifwes penningar efter 1660 års Beslut. VI. Om ordningar och Statuter, at de kunnas och bewilljas i Riksdags Beslutet. VII. Om Lagens

Rogens reviderande, Rytto-Örbningens öf-
seende och en Sjörätt. VIII. Om Executio-
n på de saker, som klagas öfver i General
fröden, och allena derpå stutja, at de uti
Mandatorialer af mederbörande ej exequa-
IX. Om Banken, at den conserveras och
heller några penningar berutur af Kronan at
queras. X. Om confirmation på Utskottet. 1) S-
Dertig Adolph, 2) Drottning CHRISTINA
3) Moscovitiska Sakerna. Dessa 3 punk-
ter af Utskottet allenast blifwa underskrif-
ta och hållas för lika gilt, som de uti R. Be-
tet införde woro. XI. Om Regeringens
ändring wid dödsfall, proceederas dermed i
Regerings-formen.

Lista på Skeppen. Swes och Götta R-
Provincerne tilsamman: Stockholm, Upplä-
nd och Södermanland 1. Öster- Wester-Göthla-
nd och Dal : : Halland och Bohus-Län 1.
af dessa kostar 40000 Dal. S.mt.

Westmanland, Nerike, Vermeland och Berg-
slagerne 1. Skåne och Bleking 1. Estland
Lifland och Öfel 1. Pommern 1. Brehmen
Et af dessa kostar 25000 Dal. S.mt.

Småland, Götaland och Öland 1. Norra
den och Westerbotten 1. Finland och Österb-
ten 1. Wiborgs Län, Ingermanland och Å-
holms Län 1. Et af dessa kostar 15000 D. S.mt.

Soresättning härnäst.

Historiska Märkvärdigheter.

Andra Delen

N:o 8.

Fortsättning om. Riksdagen 1664

Den 10 Augusti wore alle Ständerne uti Utskott på Ribbatshuset och öfwerlade så som wore at förändra i R. Beslutet. Punkten om Kronans Gålds afbetalning, hade Ständerne sig vilja hafwa dermed at alla. 2) Skeps-hjelpen wille de icke heller ha uppå sig, befruktandes at den nya Tirak och pålagan skulle dem i framtiden blifwa fögelig. Dock wore Ständerne öfwerens at göra en hjälp till Kronones tårfror.

Bönderne utlofwade för år 1665 6. Markmt, för hwar helgårds Hemman, allenast i ena året och icke mera.

Borgerskapet (*) : : :

Presterskapet för hwar 64 helgårds Hemman Dal. Smr, allenast på förbemänte år och i mera. Härmed förstås och Pastores i Stadsborna,

) Borgare: Ståndets utlåande är förbigången, och har Auktoren förmodeligen ej haft sig det bekant, då Journalen upfattes, emedan han för det samma liknat rum.

berna, at de gifwa, såsom förbemaßt är, hwar 64 helgärds mantal eller hemman 3 Smt, et år allenast, icke rådñandes deras berhöf i weberlag och Kron-tionde. Leden och Scholz-Betjente, som icke hafwa annat dro exempeerade.

Adelen wille intet weta af något befintligt rådñade sig til det han unde och efterlät hunder utgifwa haffparten emot en Skattebon. Häremot exciperade tilböriligen Vice Præs. Borgerskapet, Hans Olofson, Rådman i Stockholm, föregifwandes at Kongl. Majest. Proposition begrep uti sig! alla 4 Ständ. altså borde intet Ribberskapet tagas und. Uti samma sak talade och Borgmästaren i Norrköping, Johannes Morerus, refererandes sig. Presterskapets wra. Men wår Præs. Episcopus Lincopensis (Enander), emedan är och Adelsman, teg stilla; altså swarade eller någon annan af oss, hwilket war för en stor nesa. Borde förbensfull en Biskop drig wara Adelsman (*).

Den 11 dito gick Utskott af Presterskapet i Gamla Cancelliet och förklarade sig förbemaßt utskyller, således, at de hade wilkeligen samsatt sig wilja til Kronones tärning utgå.

(*) Auctor här förmodeligen menar: och tillika äga Skatte i Preste-Ständer: Et beslut som på nästförledne dag och merdeligen är af det Höghördiga Pre det fattadt.

dra det som de förr hafva beslutit och be-
 rat och icke mera. Af Rikssens Råd wore,
 Herr Gustaf Possle och Herr Svante Baner,
 alla såde sig vilja taga detta ad referendum.
 Samma dagen sände Doct. Joannes Elei-
 serius et försegladt Bref up i Consistorium;
 till Rev. Præsidi i händer, med begäran, att
 måtte publice upläsas. Innehöll en litter
 klaring öfwer Cap. 6. Joh. huruledes Evana-
 lista in posteriore capitis parte litter se verum
 pan & fructum manducationis Sacramentalis in
 Cena. Pro hac sententia alleguerades Doct.
 Lemnius, Gerhardus, Hülsemannus & Pau-

Detta blef ganska illa uptagit af R. Præsidi,
 anserandes med sit tal derhån, at förbemänte
 elsius wore nu intet mer at hjälpa. Dertill
 hjälper werfeligen Dn. Notarius Doct. Ene-
 vald hans mederpart i detta målet, (som
 i denna handelen hvarken något votum eller jus
 fragandi hafva borde, ej eller pennan.) sup-
 plicerandes Præsidis intention och onda förhållans
 i det han några resor steg up och af iswer
 i bordet, hade ock dertill med många ge-
 mulationes med sina händer. Detta kunde R.
 velas väl tåla, quia in gratiam ejus & pro
 hac sententia est locutus. Då blef ock besun-
 nat, at D. Enevald toat Protocolli fallator,
 sådes at han skulle upläsa singularum] Diace-
 tionum vota, som wore fallne öfwer D. Terseri

discurs, den han några dagar tillföre hade
Consistorio, neml. 1) Om dicto Joh. 6.
Om Divisione Decalogi. 3) Om Phrasi: Boni
opera sunt necessaria ad salutem.

Sedan Dn. Episcopus Aros. hade uttalat
mening om bemänte discours, lade han detta
at han uti sit samvete tyckte vara orätt det Ep-
scopus Strengnensis skulle aldeles vara restituere
absque omni examine & limitatione.

NB. Si detta hafwer D. Enevald intet
terat, eller uti Protocollet infört.

Caterorum Arosiensium mening och betän-
kande war, at R:di Dni Episcopi wille sjelf-
emendera och corrigerare D. Terseri Skrift, i
ga til hwåd som dem syntes nödigt wara.
och at han det sedan wille underskrifwa.
Detta suffragium reciterade icke heller D. E-
nevald secundum hunc sensum: deröfwer jag
conquererade och honom det publice in os be-
villade.

Herr Elias, Præpositus Nerpensis uti Skol-
botten, bekände, at D. Terserus hade uti sin
Præpositura påbudit, at samt af hans Cateche-
mi arbete skulle hållas för en Kyrko-ordning.

NB. 3. D. Enevaldus noterar och skrifwer
det D. Terserus hade öfwer hela Finland på-
budit, at de skola hålla hans Bok för en Kyrko-
ordning.

Förbemänte Herr Elias upstående betyg-
strar detta vara honom offwärdeli-
Rev. D. Præses excuserar D. Enevald,

ges

16: Hwem kan så upskrifwa hwart och et ord
som talas.

Sedan talade R. D. Superintendens Calmar-
hof M. Hemming Skytte mycket wackert pro
Perlero, betygandes, at han icke hade någon
såd mening om Cap. 6. Johannis. Dn. M.
Rodinus, Superintend. Gotlandens, sade här
vara et exempel, som hindrade hela werket.
R. Präses, wdl seendes på hwem han pekade,
swarade, at han, nimirum Episc. Strengnensis
är under Guds Dom. Dermed stego alle up;
dimissione facta.

Den 12 dito war Stor-Böndagen. Den
13 woro wi åter i Utskott til Hennes Majestät
Lte. Drottningen, begärandes uti största um-
bedånghet om gunstig förlofning och affsed;
sedan somlige hafwa rest hemmanifrån in
Martio och somlige in Aprili, läggandes dertill
många nödwändiga skäl och Argument.

Hennes Kongl. Majestät tog oss alla i hand
och swarade gunstetigen, det wi skulle få et gun-
stigt förlof inemot ändan på nästkommande wecka.
Detta skedde i Hennes Majestäts mat-sal, der
hon war allena. Sedan gaf hon oss åter han-
den, och wi trädde derifrån med stor hugnad
hwer de goda ord, som Hennes Majestät oss gaf.

Den 15 dito woro wi uti lika måttos i Ut-
skott til R. Cansleren om förbemålte ärende.
Han lsfwade oss också gunsteligen inom några
dagars förlopp godt affsed. Verum.

Den 22 Aug. skref och jag under den af
Enevaldo gjorde arrest om D:ni Præsidis (En-
ders) offelighet uti den handelen, som D:
Terferus hafver honom med sin skrift påbör-
ad och förefastat.

1) Präoccuperade jag, såsom skulle jag
Ven. Collegio vara suspekt, at göra et ut-
D. Terfero uti detta målet, emedan han
der i Cristet infödder, och derutöfver hafver
warit min fidelis Præceptor. Dersför be-
ner jag, det jag hafver en hjertans compas-
sion och medlidande med honom.

2) Kan jag icke sine conscientia lachone
ut säga och betyga (solv. Rev. Collegii honor-
än at D. Terferi sak, är ju icke med samma
humanitate & verborum facilitate påskådad och
händerad blifwen, som Episcopi Strengnensis
är afhulpen, den dock större förargelse med
arbete hafver åstadkommit.

3) Beslagade jag och offentligen wara em-
all wanlig och oredentelig process, at D. Ene-
valdus, (Svenomus) som är D. Terferi wa-
derpart, skulle öfver hela denna handelen
wid protocollet.

Hilse præmissis skref jag och under tillika med
hela Collegio, ändast jag det ganska nödigt
gjorde, icke eller war der någon, som härmed
exciperade, utan jag allena.

At Episc. Lincopensis icke hafver med sådan
öfver händerat Episcopi Strengnensis fel, som
han

En D. Terleri sat gjordt hafver, bevisat med
 de skäl: 1) När den öfver Strengnenslem
 ingne Censura skulle af Ministerio collegialiter
 underskrifvas, exciperade han Strengnenslem, at
 han skulle stå fritt underskrifva eller icke, för-
 svandens det de skulle respectera sin Biskop
 quam patrem. Talis, inquit, observatur
 respectus inter Episcopum & suos Ministros;
 talis est inter patrem & filios. Men Aboenslem
 han utan någon förmaning underskrifva den
 skär, som war gjord öfver D. Terleri av
 de; der nämndes ingen respect. 2) Streng-
 nenslem fel moro och uti den måtton gröfre; ty
 hans bok war nu redan i främmande land dis-
 tinerad. Regessit Lincopensis: den andra kan
 divulgeras, den dock här på Slottet ligger
 fast och confiscerad. 3) D. Enevaldi discours
 om Terlerum blef altid af Præsiden liden; men
 snart han talade emot Strengnenslem, gjorde
 sig sig, straxt ifrig. 4) Altid extollerade
 sig Strengnenslem meriter (än dock man kan
 weta hwarest de dro), men aldrig Terleri,
 tillse fast större dro. 5) In casu Strengnen-
 le judicando, talade han strax om caritate Chri-
 stiana justitie adjungenda, den han i Terleri
 icke en gång nämde. Dersöre svarade ho-
 n M. Zephyrinus rätteligen, at dilectio fra-
 trum borde så wät i den enas sak som den an-
 tras observeras, hwilket och Præsides indigne
 tog.

Den

Den 25 dito kom en Kongl. Majestätens
 secreterare med 3 bref, med Kongl. Sigillo försä-
 lade. Et war skrifwit til Ven. Consistorius
 af innehåll, at Episc. Strengnensis och Episc.
 Aboensis skulle bägge af sina Ämbeten dimme-
 ras, för sina utgångna böcker skull. Det andra
 brefwet war skrifwit til D. Johannem Matthi-
 Episc. Strengn. och det tredje til R. Doct.
 annem Elai Terferum, Episc. Aboensem. He-
 ren Gud tröste dig, din hustru och barn,
 äro wäl många! Gud låte dem i lika må-
 finna dom utan barmhertighet, som så ge-
 hafwa hulpit til hans yttersta förderf och räk-

Den 26 dito blef befallat af Majestätens
 at man skulle votera om dugeliga män,
 skulle desse bägge Biskops-ämbeten beslöda.
 Strengnes Stift fick R. D. Ericus Empor-
 Pastor Prim. Holmensis 40 vota. Til Abo
 R. D. Zacharias Klingius, militär Superint-
 dens Generalis & Pastor Riddarholmens 30
 Råmdes fuller någre flere; men efter som
 många vota på dem föllo, så är ej af
 at de nämnas.

Sortsättning härnäst.

Historiska Märkvärdigheter.

Andra Delen.

N:o 9.

Slut om Riksdagen 1664.

Den 27 Aug. blef Riksdags-Beslutet uppläst i Riks-Salen af Herr Secretarien Daniel Behmer. Då war vår unge och älskade Konung (CARL XI.) och Drottning (HEDVIG ELEONORA) tillstädes, och såto som tilförene. Herr Gustaf Otto Srenbock, Rikts-Ammiral, stod på knä och gjorde sin ed på Hans Kongl. Majestät. Sedan blefvo de efterföljande insatte til Rikts-Råd: 1) Herr Gustaf Kurk, Landshöfding öfwer Östergötland. 2) Herr Gustaf Carlsson Baner, Landshöfding öfwer Norrland. 3) Herr Claes Rålamb, Landshöfding öfwer Upland. 4) Herr Ebbe Ulefeldt. 5) Herr Per Larsson Sparre til Engsd, Landshöfding öfwer Småland. 6) Herr Matthias Björnkrou, Hof-Räddare. Dessa föllo alla på knä och betygade sig på sin trohet emot H. K. Majestät och Rikets Frihet. Eder uppläste Herr Steno Bjelke för dem alla.

Genom beslöts Dr. Ericus Imperagius Riksdagen

gen med en hårlig Predikan af Esa. 41. i w
fu 8 ad 14.

Den 28 dito, som war Dom. 12 Trinitas
blef R. Doctor Ericus Gabrielis Emporagri
hactenus Pastor Prim. Stockholm: solenniter
vestierad til Bisköp i Strengnäs af M. Samuel
Enandro, Episcopo Lincopensi, & quidem
præsencia S. R. Majestatis, Senatus & omnium
ordinum. O episcopum exoptatissimum !!

Den 29 dito skrefwo wi under Riksdags
Beslutet.

Äf Herredags-männerna på denne Riksdag
gen äro blifne döde: 1) Biskopen i Wibor
(Mag. Nicolaus Laur. Malmenius) blef död
mågen, då han war kommen 20 mil hemm
ifrån. 2) Doct. Ericus Brunnius, Superintend
Gothoburgensis, blef död i Stockholm: för
til Upsala och wardt der begrafwen den 1
Sept. Och dertil 5 Bönder.

Doctor Ericus Odelius, S. S. Theol. Pa
fessor Upsal, reste för sin opärlighet skull til
warma Badet i Tyskland, wid påß den 2
Jun. hwilken några dagar tilförene præsenteras
S. R. M:ti sit arbete, at det skulle censureras
blifwa och sedan publiceras. Des Inscription
är: Palma Pacifera, Repræsantans salvisca
dei Christianæ concordie innoxium & æquabile
coagulum, idemque ex veris ac solidis utrius
que fundamentis, singulari studio deducit
Erico Odelio, D. & P. P. Upsal.

 Rikets Ammiralen hafwer hwar wecka til diff-
 lles kost af Kronan 500 Dal. Smt, derföre
 honom bör hålla öppen Taffel. De andre höge
 Herrar af Regeringen består Kronan til kost-
 ställning månadligen 500 Dal. Smt, men i
 en om året så de 18000 Dal. Smt. Rikets-
 Rådet består ock månadligen 500 Dal. Smt;
 betas lön om året är 6000 Dal. Smt.

Arosiensium gifne betänkande om R. R. D.
 D. Censura öfwer Biskopens Böcker i
 Strengnäs den 22 Julii anno 1664.

Vi underskrifne Prestar af Westerås Bi-
 skops-Stift, hafwe efter Kongl. Majeståts Nå-
 diga Befallning, tillika med våra medbröder,
 om uti denna påstående Riksdag församlade
 äro, med all möjelig flit igenomläst och beträ-
 fat den wäl sammansattade Reverendorum D.
 D. Deputatorum censuram öfwer D. Johannis
 Matthiae, Episcopi Strengnensis arbete och skrif-
 ter, som han Ramos Olive Septentrionalis och
 Ideam boni ordinis kallar, och funnit wälbe-
 hållte censuram högnödig och god, och deremot
 R. di Strengnensis Skrifter onödige, förargelige
 och Guds församling präjudicerlige wara, och
 skadana, som löpa emot concilium Upsaliense
 och Religions Stadgan, jämnwäl ock gifwit,
 och än yttermera uti längden, både in- och ut-
 rikes, gifwa funna widriga och wrångwisa be-
 mar om vår repa läros sinceritet, liksom wä-

sa Församlingar skulle gilla det förbanneliga och grundade syncretistiska wäsendet. En är wi ensaldige betänkande, dock oförgräpelig, man måste hos Herr Biskopen noga förstå om han samma wilsfarande Skrifster än wi vill försäkra och förswara, eller för error erkänna, revocera och hjerteligen afbedja, at Guds Församling, som förargad är, godt nöje ske måtte. Men uti widrigt fall se ne wi intet annat utslag, efter vår ensaldige än at hela handelen underdånigast hemställa Kongl. Majestäts högwässa betänkande, som på utinnan bästa medlet finna kan, sådana åtgärder til at förtaga och fördämpa.

AROSIENSES.

Åf Westerås Stifte Herredags-Mån,
behjertad Prestmans betänkande om
Joh. Matthæ, Episc. Strengn. Ramis
væ Septentrionalis.

Swad som Sacre & venerande Facultet
Theologicæ Upsaliensis underskrifne censur
öfwer Ramos Olive Septentrionalis R. D. Ep
scopi Strengn. anbelangar, agnoscera, proba
och approbera Wi pro vera, sincera, Ortho
doxa & Scripturæ S. Analoga. Och derför
tackom wi innerligen Gud den Allrahögste, i
toto corde, at han hafwer haft en vigilem
observantem oculum öfwer sin D. Församling

uti Sverige, och icke tillstädt bieskopen,
 för sin wijsa, utsprida ogräs ibland hwete.
 Såsom och föränt oss nådeligen en Gudsfruktig
 öfwerhet, som alltid hafwer dragit omsorg
 för om, och du, Gudi ske lof! stadelligen drä-
 ger: och at sådane Män uti Lära: Ståndet
 finnes, som kunna pröfwa Andarna, om de
 äro af Gudi eller icke! at wi icke behöfwa,
 när något schisma sig yppar, sända ut til
 skinnande Lands Academiër, som derom re-
 cognoscera; utan wi hafwe dem här hemma i
 landet infödde när oss, som genom Guds Nåd
 nådige äro, juxta normam & cynosuram verbi
 dei infallibilem, både Olivas Septentrionales
 och andra slika wiisfarande andar in ipsa herba
 opprimere, ramos illos exitiales cum baccis
 perniciosiss decerpere & radicaliter tollere: Wi
 blom och dersöre Herren Gud innerligen, at
 sedan Oliwa in hisce Septentrionalibus intet
 kan propter frigidiorẽ aëris temperiem trifs-
 was, at Herren Gud då wille sit wintråd,
 om hans högra hand här när oss planterat,
 och sig stadelligen til egendom utwalt hafwer,
 nådeligen bewara wille, och icke tillstädja de
 nådelige wilsd: swin thy någon skada tillsoga.
 Sedan och pro 2:do kunnom wi icke utan all
 Christelig condolance ihogkomma den Högwör-
 dige Herren, Biskopen i Strengnäs, som sig
 i beräbde mode, wiisjandes och wetandes, en
 sådan stor förmodtenhet och gatenstap företagit
 hafwer,

hastwer, at han skulle brista sig här in septentrione en sådan Olivam tot ramorum exitium tot baccarum nocentium feracem plantare, hade gifwit orsak (hwar icke Herren Gud hade nådeligen afvändt) til våra Församlingars största confusion: ja, som allaredomults hafwa gifwit den rätta Evangeliska församlingens fiender orsak til at försmäda våra Församlingar och deras Lärare ic.

Sist hemställom wi at afböma både Ram och Baccas Olivæ eradicatæ hujus Septentrionalis ejusdemque Auctorem, den trohjerstetiga sammaningen, som Paulus oss förhåller Rom. 17, 18. „Ääre Bröder, jag förmanar Er at I hafwen upseende på them, som twist förargelse åstadkomma emot den lärdom, I hafwen lärdt, och wiser ifrån them. I sådane tjena icke Herrenom Jesu Christi utan sin byst, och igenom got ord och i kande tal försöra deras hjerta, som mena äro.“

Desse grofwe willfarelser hafwa R. R. D. Deputati noterat uti D. Joh. Marthi Episc. Strengn. böcker, som han talar Ramos Olivæ Septentr. och Ideam baccarum ordinis, för hwilka orsaker, skulld för bemålde böcker äro af dem enhälligen förkastade och fördömde.

1) Den som med sina uppenbara st

beträder Upsala Concilium. 2) Våra med-
 erers vidtbekante villfarelser förtingar. 3)
 att at deras villfarelser, (som dock Fullstå-
 ones grund) vara skadeliga til sakenheten.
 4) Vil blanda tilhoppa med vår religion de
 illfarelser, som våre Församlingar hafwa för-
 stat och försvurit. 5) Håller med meders-
 terne emot våra rättfämniga Lärare. 6) Vil
 draga nya ceremonier och Ryrko-stadgar,
 ärt emot Guds Församlings medertagne bruk.
 Och alt detta bjuder til at förswara. Eller
 utare således: Den Skrift, som tvärt
 at Upsala Concilii slut kommer åstad orolig-
 och tvist uti religionen och våra Försam-
 lingar, den Evangeliska Sanningens wißhet
 twifwelaftig, så at många derigenom för-
 as, och blifwa i sin tro twåhogse, som ock
 förorsaka af sig farligt missförstånd ibland
 ffens Ständer och Församlingens ledamöter,
 måste förkastas och med et publico scripto
 umbeligen och krafteligen refuterar. Nu är
 iskopens i Strenguads et sådant scriptum:
 go. Vel sic: Quod scriptum Ecclesias Patriæ
 bat, veritatem Evangelicam reddit dubiam,
 alios in religione hæsitantes & remissos facit,
 factiones procreare potest, illud tolerandum
 an est in Ecclesiis Svecanis: at scriptum illud
 Ramis Olivæ Septentrionalis comprehensum
 de -4: Ergo.

Uppå

Uppå de fyra inlagda Skrifver, Venerabili Clero förestälde den 23 Maji 1664, Consistorio Regni, angående R. di D. ni Terleri, Episcopi Aboënsis Cathedrici i Abo, bette är detta Arosiensium Forta och i salsdiga swar och betänkfande.

1) Om R. R. D. D. Censura må och skall probaras? Resp. Denna fråga är tillfreds af den Venerabili Clero enhälligtigen gillad worden, som Alla utvisa. Ergo.

2) Om D. ni Episcopi Aboënsis Declaratione admitteras med des wiðhängande Supplicatione Resp. Är den af Reg. Majestare simpliciter godkänd, så faller han af sig hiesel. Synes och i måtto supplicationen wara R. R. D. D. Deputatis præjudicertlig, så wiða som föregifwes, lita på våra Theologi in quibusdã icke skulle besträffas med omistånkte Theologis in Germania.

3) Om genuina & simplex confessio ac declaratione una cum obligatione Ecclesiæ amplius scandalizandæ må admitteras? Resp. Affirmative.

4) Om denna handelen kan afhjelpas med S. Majestatem och Clerum förutan de andra Clericis betänkfande? Resp. Åldersund Censur allenast R. R. D. D. Deputatis & Venerabili Clero ombetrodd, bör denne twisten til de andra Clericis icke devolveras.

Historiska Märkswär- digheter.

Andra Delen.

N:o 10.

3.

Utskottets Memorial til Samteliga
Rikens Ständer, angående en år 1726
utspredd Småde-skrist, emot Swenska
Småttern. Dat. 29 Maji 1727. (*)

Såsom Hans Kongl. Majestät til Secrete
Utskottets förordnande i nåder behagat
latera, huru med de småde-skrister förhållas
i, hwilka af en ogudaktig och åre-förgåter
inniska blifwit upsatte, samt på et ganska
löst sätt på många orter häruti Riket äro
utspredda, och dymedelst hos nationen en-
nerligen swårta Herr Riks-Rådet, Prä-
sidenten och nuwarande Land-Marskalken Hög-
wålborne

En Kongl. Förordning, huru med samma Skrift
förde förfaras, utkom kort därefter den 20 Junii
1727. Memorialet är i affrist meddelat ur en he-
derlig Mans Samlingar, af Herr Johan Gimming,
som detsamt förklarar at uppsäta och lemna del af märk-
swärdiga underrättelser ifrån Gornudén.

wälborne Grefve, Arvid Horn, samt H
 actioner och förde conquite wid dessa tider
 skymfa och illa utföra, hwilket mål Secrete
 skottet både för andre inellanfomne angelä
 ärenders skull, och i förmodan, at Aucto
 ritil samma lögn: skrift och pasquill inmed
 måtte kunna ertappas, tid efter annan upst
 altså har Secrete Utskottet om berörde ä
 sig nu behörigen gjordt underrättadt, och
 samma företagit, sinnaandes utaf det ifrån
 Kongl. Majestät til den ändan med Secrete
 skottet communicerade, och uti Rådet d.
 October nästförl. år hållne Protocoll, huru
 Cancellie-Rådet och Öfwer-Directeuren
 Posten Hr. Hinrich Bunge har förberörde
 uti Kongl. Cancellie-Collegio anmält, det
 Kristwaren König undsätt med Posten ifrån
 gelholm et paquet, som warit adresserat
 honom, hwilket sedan han uti en annans
 waru öpnat, hade han deruti funnit 4 bre
 stälte til särskilde personer; men som deribla
 icke warit något bref til bemänte Post-Kristwar
 och utan skriften på desse 4 bref warit med ol
 styl Kristwar, samt berörde bref med olika
 ler förseglade, så har han deraf tagit något
 mistänka, och sådant hos bemänte Cancellie
 Råd angifwit, hwilken, til följe af Cancellie
 ordningarne, det uti Herr Präsidentens främ
 ru uti Cancellie-Collegio inleswererat, som
 dan samma paquet inför Hans Kongl. Maj
 stät

at uti sittande Råd igenom Hr. Riks-Rådet
ref. Baner låtit föredraga, då et af dessa bres-
ten, som war ståndt til Borgmästare och Råd
i staden, sedan Borgmästaren Boström
den orsaken blifwit upfallad, är wordet
Hans Kongl. Majeståts nådigste befallning
Hr. Baronen och Hof-Cancelleren von Dü-
ns samt bemänte Borgmästares närvaro öp-
adt. Och som de funnit breswet, som legat
öfver förbemänte couvert, icke wara til Borg-
mästare och Råd, utan allenast en Copia af et
bref til Hr. Riks-Rådet och Land-Marskalken
ref. Arvid Horn; altså hafwa de det icke
hållt, som det desutan warit widlöftigt
tått skrifwit; i anseende dertil Hans Kongl.
Majeståt nådigt åttat, at gifwa Riksens Ståns-
rets Secrete Utskott här af del, til at förordna,
huru med dessa breswen förhållas skulle. Til
underdånigst följe hwaras det upbrutne breswet,
utan at upläsas uti Rådet, med Borgmästa-
rens Pitschier är wordet försegladt, och sedan
inte de öfrige breswen lagt uti et couvert, för
vilket Hr. Riks-Rådets, Felt-Marskalkens
och Öfwer-Ståthållarens Bref Gustaf Adam
Paubes sigill blifwit satt, hwarefter paqueter
är tillstått Hr. Hof-Cancelleren at öfleswerera
det samma, tillika med extracter utaf Råds-
Protocollet, til Hr. Riks-Rådet och Land-Mars-
kalken, hwilken d. 17 derpå följande Octob.
uti Secrete Utskottet det har ingifwit, och wid
samma

samma tillfälle äfwen berättat, at Hr. Land-
 och Landshöfdingen Creutz, uti Wittnes när-
 ru, äfwen tillstält honom et paquet ifrån Bo-
 rnmästaren uti Norköping, hwaruti 4 bref til sär-
 skilda personer, och et deribland til Hr. Land-
 Marskalken sielf, under couvert til Handelsman-
 n Krüger legat, hwilka med Posten ifrån Hala-
 stad til Norköping ankommit, hafwandes Ke-
 gers hustru wäl under des mans frånwaru co-
 vertet öpnat, men sedan fickat det och bre-
 wen, sådane, som de woro conditionerade,
 Post-Comtoiret, efter hon icke welat derför
 några Post-penningar betala. Hwaruppå Se-
 crete Utskottet låtit för sig upläsa det af
 Hof-Cancelleren von Düben och Borgmästar-
 Boström tillförene upbrutne breswet, och et
 nat af de 4 ifrån Norköping hitsände, so-
 dersammastådes på förberörde sätt är woro
 upbrutit, hwilka wid upläsandet och jämförelse
 det emot hwarandra, woro både til stilen och
 contexten albeles lika, och innehöllo många
 grofwa och swåra beskyllningar, samt sådana
 tillwittelser emot Hr. Riks-Rådet och Land-
 Marskalken, som röra des lif, heder. och ära.
 Warandes desse begge lögne- och småde-
 skrifter ounderskrifne och stälte under titul: En-
 Swenskt Ministers Swar til Hr. Riks-Rådet
 och Præsidenten Gref Arvid Horn, samt me-
 enahanda pithschier förseglade, deruti en
 står som skäller på månen, hwarföre

Utskottet icke hade något betänktande, at jämnväl låta
 upbryta alle dessa ständande uti Secrete Utskottet
 inlefworerade misstänkte bref, af hwilka somlige med
 annat pichschier woro förseglade och på Ensta
 kistne, men dock alla af lika innehåll, ord
 från ord med de föregående. Och ehuruväl
 Secrete Utskottet härwid strax noggsamt fann Hr.
 Riks- Rådets, Präsidientens och Land- Mar-
 skalkens stora oskuld uti alla de mål, som denne
 re- ständaren och calumniant emot Hr. Riks-
 Rådet och Land- Marskalken updfiktat, och at
 disse småde- skrifter derföre ej annorledes än för
 et wederstygghigaste pasquill anses borde; dock
 in Secrete Utskottet då ej kunde weta, om och
 utnida någre flere dylike skrifter med Posten
 före inkomne til andre personer än dem, hwil-
 kas bref blifwit inlefworerade; altså hölt Secre-
 te Utskottet wara nödigt, at härmed tills- munda
 skulle hållas tyst; hwarefter Secrete Utskottet
 21 Octob. af Cancellie- Rådet och Öfwer-
 rechteuren Bunge wid handen gafs, det sam-
 ma dag med posten under couvert til Post- Con-
 firer 6 st. bref ankommit, hwilka alla warit
 kistne med en hand på utanskriften, och lika
 med dem, som kommo under Post- skrifwaren
 kungs couvert ifrån Engelholm, och som der-
 ante blef berättat, at en obekant person med
 bart hår, och klädd uti bruna kläder, skulle
 gå omkring landet och inlefworera desse småde-
 skrifter på Post- husen, så sökte Secrete Utskottet

at förfoga sådane anstalter, hvarigenom en
 dan arg bos måtte ertappas. Imidlertid anfa
 d. 28 derpå följande Oktob. et bref til Bor
 måstaren Aureén ifrån Borgmästare och Råd
 uti Jönköping, deruti de öfversände et ex
 plar af förberörde småde-skift, som und
 Postmästaren Aschars couvert til bemåtte Bor
 måstare och Råd med. Posten ifrån Wenne
 borg blifwit distickat: Sammaledes har
 Baron och Landshöfdingen Creutz uti begynn
 sen af Nov. månad, ifrån Postmästaren i Ne
 köping bekommit et bref, med trenne såda
 småde-skifter, hvilka legat under couvert
 en Köpman därstädes, benämnd Ilac Trast.
 Lika måtto har Hr. Baron och Landshöfding
 Falzburg uti des skrifwells til Hr. Cancell
 Rådet och Öfver-Directeuren Bunge i Novem
 månad förledit år öfversändt 13 sådane bre
 hvilka på Post-huset i Halmstad blifwit in
 wererade, hvaruti de bekante och wederslagge
 ge småde-skifter legat, dem bemåtte Hr. Land
 höfdinge i anseende til åtfyllige orsaker, som
 gjort dem mistänksamme, der nedre först be
 nat, och äro alle af lika innehåll med de förra
 och stälte til åtfyllige Rådstugu. Rätter här
 Riket och någre personer här i staden. Öfver
 wäl äro d. 22 Nov. sistl. 3 sådane pasquille
 til diverse personer under et couvert hit til st
 den med Posten öfverskickade; och står desuto
 at befara, det många flere torde wara ibland

sket här' uti ~~en~~ Ringspripde. Gårdenstul
 och ehurumål nämna Auctoren til merberör-
 af pasquill, oaktadt hwad flit derwid är wor-
 en använd, icke så darum har funnat utfor-
 a och igenfinna, så at han för detta sit grofs-
 a brott må kunna til rätta ställas, och där-
 mitta at umgälla det straff, som en sådan
 oskär är skändare och calumniant har förskilt;
 och alldenstund pasquiller och smådeskriften i sig
 ifröwe hos hwart och et dygdslöskande gemöte-
 re föraktelige och utaf en wederstygghet art
 och natur, samt derföre uti alla lösliga Rege-
 ments tider med särdeles ifröwe och hämd til-
 fa med deras Auctorer blifwit ansedde och af-
 rättade, och med desse smådeskrifter så mycket
 tertryckeligare bör förfaras, som de icke alle-
 st röra en Riks-Råd til des heder och ära,
 wiken om detta Rikets sanskylliga bästa och
 öfverleste alltid sig högst utlagt och wårdat, samt
 å alt sätt deraf gjordt sig wäl förtjent, utan
 för det de under en allmän påstående Riks-
 dag på et ganska malitieuft sätt äro utgifne och
 ringspripde, til at dymedelst, om möjligt wa-
 rit, förföra många enfaldige, och om närwa-
 ande tidens conjuncturer okunnige sinnen, stif-
 tenighet sjelfwa Ständerna imellan, samt un-
 der aldeles ogrundade, dock specieuse och arg-
 stigt updistade, prætexter och bestämningar in-
 trycka hos Ständerne et stort mistroende til
 Dr. Riks-Rådet och Land-Marskalken Gref
 Horn,

Horn, på det des på intention, med grundade råd och fedeliga förtrutte upprande wid närmarande tids afse, icke fullwinna någon framgång, hvarwid i synnerhet märkwärdigt är, det detta förbömeliga förebrående, synes vara concerterat at hindra och deles afbryta det då under händer warande accessions - Werket, samt bringa dem, som samma biträdt uti widrige omdömen, så nationen som hela werlden, förutan flere gudspåfund, hwilka på et malitieuft sätt röra ta Hufwuden, deruti blifwit brukade, dem crete Utskottet icke undgå kunnat sedan samtel. Rikens Ständer at förebraga, och lifa deras widare godtsinnande underställa, icke til förekommande af sådane skadelige och dårswelige stämplingar, alla dessa smådestyckligt Kongl. Majestäts placat af d. 21 Anno 1663, angående pasquiller, böra af delen wid kåken här i staden förbrännas, till en public skymf och nesa, som desse antagen sielfwe diktat och upfatt, eller warit råd dem at divulgera och utspida.

Slutet härnäst.

Historiska Märkvar. Digbeter.

Andra Delen.

N:o 11.

ut af Secrete Utskottets Memorial. Se
Bredbende N:o 10.

Id hwilket tillfälle igenom en offentlig pu-
blication kunde antydast, at de som dy-
smådeskrifter hafwa fått om händer, följa,
följe af högstberörde Placat, dem genast an-
gen hellswe supprimera, nedtryta och utur
den skaffa, eller också Magistraten å den or-
där de boendes och wistandes äro, til-
la, med berättelse, huruledes de til samma
st komne woro, så kært dem är i widrig
bedelse at undwika det straff, som högstbe-
rörde Förordning innehåller och förmår, då och
stka en wiß Summa penningar uti publicatio-
n måtte utfattas för dem, som hellswe up-
sömannen til desse smådeskrifter kan upställa
framskaffa. Stockholm d. 29 Maji år
1727.

af Rikssens Ständers Secrete Utskotts wägnar

C. E. LEWENHAUPT.

T. RUDEN. I. BOSTRÖM.

2

4. Bihang

Bihang til Biskop Terferi Relation om 16 års Riksdag. (*)

Tillägning. Sid. 7. När Drottning CHRISTINA den 1 Oktober kom til Stockholm förde större delen af Rikssens Råd. Denne in Staden.

Sid. 20, r. 3; med hwar mera 2. 6) Bönköpings och Åbo Hof-Rätter besättas med tvåanne af Rikssens Råd; förutan Præsidenterna. 7) At de 5 Riks-ämheten skola afse tillika med Generaliteret; förwaltas af Rikssens Råd. 8) At numerus Senatorum skall förhöjas til 40, som efter gamla Regerings-Form icke bord: gå öfwer 25.

Sid. 24, rad. 32, sätta Binos 2. Men gen är, at de wille utwålsja 2 af hwar och sända til Hertig Adolph Johan, at befråga honom och begära hans biträde.

Sid. 30, rad. 15. De 8 punckterne wor:
1) Om Reductionen, som på 2 år stude-
2) Krigs-expenser. 3) Hof-Rättens underhåll och Chartæ Sigillatæ afgiften, af hwilken Afsees uti denna Rätt skulle lönas, utan slagen gravation, hwilken punck til nästa Riksdag uppföres. 4) Begravnings-gård bewilljades. Banco - inrättning uppföres til nästa Riksdag.

(*) Ut det Sammandrag som Prof. och Kyrkoherr Herr Doct. W. O. Telfius behagat meddela.

medan det wore et nytt werk, som behöfde
 eget företagas. 6) Riksdags-Beslutet af 1644
 om allehanda öfverflöd skulle renoveras. 7) Om
 dea statuters execution. 8) Ärlig Håstemark-
 skap uppföts. Stånden utwalde äfwen depu-
 te, som skulle blifwa efter Riksdagen qwar,
 med Regeringen hemligen deliberera om alla
 ommenta til den Rysska Freds-Tractaten.
 Kort innehåll af det öfriga, som före-
 kom, angående Drottning CHRISTINÆ
 recess. När nu åter yrkades på Recessens
 underskrift, nekade Prästerne præcise dertill, så-
 månt han ej blefwe ändrad til deras nöge.
 En deputation gick härpå up til Rådet, som
 af 5 deputerade af Riksdagens Råd hade en wid-
 rig conference. Här förbaros 4 stäl, hwi
 underskriften nekades. 1) Independencen syntes
 stå emot Guds och werldslig Lag. 2) Den
 Gouverneur, som Hon uti sina länder tillsätter,
 skulle wara insödd Swenskt Man. 3) Civil-
 ståndet af Lutherska Religionen. 4) Emedan
 i förra Recessen är til intet gjord igenom-
 gottningens afstufkande ifrån Evang. Religio-
 n; ty skulle denne anses såsom ny och af fri-
 kta henne gifwen, hwaruppå man borde for-
 a Hennes mutuum obligationem, at om hon
 skulle hwad Hon lofwade, skulle Hon hafwa
 werkat all sin rätt til dessa underhålls-länder.
 Recessen blef ändteligen underskrifwen. Den
 5 Novemb. blefwo några deputerade at öfver-
 lemnas

lemna Drottningen den underskrifne Recessionen då några af Rådet äfwen woro tillstädes. Secreteraren Ehrensten hade det underskrifne exemplaret: Herr Gustaf Baner förde ordet. Instrumenter war inbundet i svart tåst och lades uppå Hennes bord: han talte uti stora compementen. Baner sade, at derest hon än något hade, skulle han taga det ad referendum. Sedan bad Hon Ehrensten upptekna hwad hon talade. Hon sade då, huruledes Hon wid ankomsten med åtskilliga calumnier blef angripen, samt skulle hon emot Riket hafwa något ondt i sinnet, det hon dock imellan Gud och sig wiste war ofant; ty ehuru Hon hade relaxerat den ed henne swurit, höll hon dock på sin sida obrotligen den ed hon dem swurit. Hon hade att justifiera sig, uppsatt et Document, det hon wille ock Ständerna öfwerlemna; med begäran at de wille låta det inflyta hwar uti sina protocolle. Derwid drog Drottningen fram i myffen et exemplar til Rådet och et til hwar Stånd, det de emottogo.

Sedan de andre Ständerne woro utgångne blefwo Bönderne qwar, dem hon smickrade och bad dem lita henne til, om de behöfde penningar. Då de Deputerade kommo neder att göra relation om affairen, sade de, at Drottningen hade skrifteligen författat sina Swar, hwilka då skulle upläsas. Man såg då först bedrageriet; ty det Document hon dem lemnat, innehöll

hvil ej annat än en protest emot successionen
och arf-föreningen. 1) Protesterar hon emot
recessens innehåll; at han inte skulle förstås
in cession simpliciter, utan med förbehåll, om
Konung CARL GUSTAF dog utan manliga
bröst-arsvingar, skulle hon tråda til Regimen-
tet igen: ingen annan mening hade hon haft;
hett som hon sig icke förestått, at Konungen
skulle dö; ty hade hon denna conditio-
nen ej utfatt. 2) Hon updrager Konung CARL
GUSTAFS Son. Regimentet, samt hans man-
liga bröst-arsvingar in linea descendenti, så
samt hon oturberad får njuta den respect som
honne bör, och de vilkor wid underhålls-bän-
ken, som uti recessen betingade äro: eljes
ville hon behålla sin rätt til Sveriges Krona,
i samma sätt, som då Hon war regerande
Drottning.

Denna Skrift, som lefvererades nu den 16
Nov. war daterad d. 1 Dec. två dagar för
Riksdagens slut; på det at således skulle äfven
vara protesteradt emot hvad de worde beslutande.
Det beslöts, at denna protest skulle Henne
amma afson återlemnas. Man tog en Vidi-
graf: sedan gingo någre af Rådet tillika med
Riksförklararen efter 9 om aftonen up til Drot-
tningen. Riks-Cansleren förde ordet; men Eh-
nksten och Figrelius satte sig wid bordet, at an-
stera hvad som sådes. Drottningen tog i
kastighet protesten emot af Cansleren; men an-
grade

grade sig strar, viljandes tränga honom att taga den tillbaka, det han mågrade. Ständerne gingo fram och lade hwar sitt exemplar på bordet, det hon ej blef warse. Hon hotade men fick starka swar af Riks-Cansleren. "Om vi wore Eders Majeståts undersåtare, såde han, wore vi Eders Majeståt oblikerade; men nu ej mer." De gingo bort. Man misströdde sedan Drottning CHRISTINA, och låt förstärka makten både hos Henne och den unge Konungen. Rådet tillika med Ständerna höll inom lyfta dörrar en hemlig deliberation om denna sak, och uppsatte en reprocest emot Drottning CHRISTINAS protest, at Hon efter denna dag intet skulle göra sig något hopp om Riket, ehwad förändring som helst inföle: Exemplar skulle för Drottning CHRISTINA uppläsas, om Hon det ej emottaga wille: det andra gåmas. Dito en Revers, sådan som Prästerne tillförene fordrade; dock hårdare: at det ast hon ej all rätt til Riket sig affsäga wille: skulle Hon mista allt hwad recessen innehöll. Drottning CHRISTINA talade, under detta, med åtskilliga af Rådet, och sade sig hållbrunn vilja mördas, än lemna et ord af protesten: ändtelingen fogade hon sig.

Den 20 November gingo Rådet och deputerade til Drottning CHRISTINA med de två andarne skrifterna. Riks-Cansleren förde ordet: at emedan deras plikt emot den unge Konungen ej tillät

låt dem at gilla protesten; ty hade de författat en reprotest och en revers, den Hennes Majestät skulle underskrifwa. Hon tog Skrifvarna qwar och de gingo bort. Om aftonen samma dag sades, at Drottning CHRISTINA:s Franske Ambassadeuren Terlon hade underskrifwit reversen. Den 21 sändes reversen till ständerna, som drogo i twifwel, om det war Drottning CHRISTINÆ egen hand som stod under. Uti Riksdags-Beslutet infördes af den denna reprotest.

Om Biskopens i Lund Doct. Winstrups ankomst til Riksdagen. (*) Episcopus Scaren-Doctör Winstrup ankom til Konungens besättning, då det frågades, hwad rum han ville hafwa ibland Biskoparna? Uti Prestesamfundet omröstades, och alle hade den tanke, Skåne Stift ej kunde sättas öfwer Åbo: Emedan de 7 Stiften woro så gamle och presse i Lagboken upnämde. 2) Emedan uti Konunga-Titulen Stor-Furstendömet Finland för Skåne, och emedan samma titel sätter Skåne framför Carelen; ty borde Skåne stå för Wiborg. Winstrupius hade personelle meriter, hade varit uti stor nåd hos Konung CARL GUSTAF, war äredrög. Terserus uppte skålen, som lemnades til Senatens Utslag.

1) Emedan

*) Denna omständigheten kan jämföras med det som på nästföljande 1664 års Riksdag passerade. Se pag. 34.

1) Emedan Skåne och Bleking af ålder war Riket tilhörige, fast de nu postliminio blifva jure belli recupererade, måtte det dock icke ställas under alle de andre Striften, eller de nyligen tilkomne, såsom Wiborg och Ræse. 2) Om man anförde skäl, kunde det ej lättas öfver Åbo. Men 3) Om Sengaren wille sätta det imellan de 7, skulle det dock ingalunda kunna komma i wer Besterås; emedan af Riks-Archivo är bekant, at de fem Högge Ambetsmän, hafva alltid warit Biskopar af dessa Strift: Upsala Riks, Drots: Linköping Riks, Marsk: Riks, Amiral: Skara eller Strengnäs Riks, Cansler: Besterås Riks, Skattmästare. Wadstrup lade ock in en strift i Rådet, der han sade sig wilja cedere Archi-Episcopo; ingen annan; emedan Lund warit af ålder i des. Archi-Episcopalis och Episcopus Lundens Primas Sveciæ. Han fick sit rum under Lincopensem, propter merita sua; men Skäl fattes imellan Åbo och Wiborg.

Historiska Märkvar- digheter.

Andra Deelen.

N:o 12.

5.

Omning CARL den IX:des Mandat om Tå-
londe, gifwit den 2 Decemb. 1602. (*)

Si CARL den Nionde med Guds Nåde &c.
Göde witterligt, bjude och besalle nu
tillförene, efter Guds och Sveriges Lag,
wåre trogne Undersåter, så wål af Edel
M som

Detta Kongl. Bref är infördt i Fremledne Kyrko-
Herdens wid S:t Clara och Olofs församlingar i
Stockholm, Doctor Jöran Nordbergs Samlingar af
Kongl. Bref rörande Ecclesiastique, Staten i Sveri-
ge, dem han, i lifstiden, i 3 starka Band, som nu för-
waras i det Kongl. Bibliotheket, sammandragit, un-
der Titul af Kyrko-Balk. Se Tom. 2. p. 86.
Hurumida denna Afskrift, eller och sielfwa Mandatet,
kan anses för äkta eller Authentique, lemnar jag an-
dra at döma, som torde kunna undersöka, om dertill
gifs eller gifwits något Original. Så mycket är åt-
hinsone wist, at i Riks-Registraturerna för detta
Bret finnes det icke, hwilket werkeligen kan gifwa nå-
gon anledning till twifvelsmål, om dess riktighet, in-
nan

som andre gårdar, at den menige man
 utgå sin rätta Tionde af all säd, som
 låter växa på Jordene, som är Råg, Hm
 Korn, hafra, erter, och bönor, både af
 och Smeland, och af laga sädom: Hwitten
 fördristar sig emot detta vårt öfna bref,
 sig Adel eller oadel, Höfswitsmän, Hofm
 Knechter eller någon annan, at de icke ut
 sin rätta tionde och införa honom i vårt
 ko-Herberge, Konungs delen, och Prestens
 till honom, Han skall straffas, som Guds
 och vår, som i Kyrko-Balken förnåles.
 tika måtto wele wi, at det vårt Mandat
 hållas om den sädes-tionden, som är
 Hwete, Korn, Hafra, erter och bönor,
 af Åker och swedjom, som hwar och en
 och pliktig är utgå sinom Sotne-Prest
 nom till hjelp och uppehälle, så at ingen,
 fen i högre eller nedrigare stånd, hans la
 ränta och rättighet emot hans wilja förh
 skall, eller ock någrom sådan tiende utg
 utan honom som är hans rätta Sotne-P
 Och efter wi selskwe hafwa budit och befalt
 våre fougder wid våre Slott och gårdar at

nan säkerhet erhålles hwarifrån det är hemtadt.
 Kommer till alla delar öfwerens med det Mandat
 samme Konung, som i Wajli Hist. Eccles Swig
 p. 618. är infördt, såsom dat. den 12. Dec. 16
 Wid Afskriften är defutom mycket at påminna
 sammanhanget, ehuru selskwa saken af andra
 tidens publice handlingar tillräckeligen kan beskrif

Allt, skole af den årswärdt, theslifes quiction-
 siffertionde af alla fiske och af alt annat, som
 förslant hafwer, åhrligen och wåltwilleligen
 för Socne-Presten eller Kyrko-Herden
 sammastådes deras råtta tionde. Så (må) för-
 stull mycket mindre någon af wåre gode Wån-
 Adelen eller ock andre förhålla sådana tionde
 med sig af såd eller fiske, eller ock någon
 annan del som (med) råtta är lagd till Pres-
 tens uppehälle, antingen med sig innehåller eller
 wilja sig tillegna emot Guds Lag och Chri-
 sts ordning, samt Sveriges beskrisne Lag, u-
 Presterskapets goda samtycke och wilja.
 Någon till åfwenthrs har at förebåra, at
 tillförene hafwa bekommit frihet och bref ber-
 edt, at de med tionde skola wara förskonte,
 skola sådane bref intet mer gälla, utan all-
 tids wara krafftlöse och igenfallade. So som
 ibland församlingen af råtta arghet med
 frihet står tillbaka med Prestens rättighet,
 de sig med tionde-hwete, råg, eller med ti-
 onde-fisk af alla winterdragter, wår-fiske, ström-
 ar, bäckar, om wår eller höst, eller med
 kättiende, eller med annor rättighet, som är
 koor, kåt, humle, honung, lin, hampa, så
 deröfwer kommer klagemål, den samma skall
 der tillbörlig straff (lag) straffad warda, som
 bemålt är, hwar han sig intet besinnar och
 rätt för sig, hwar han är pliktig sin
 Socne-Prest at utgöra. Hwilken som will
 för-

föreskilla Presten om sin rätt uppbörd, hvar
hållas för den samme, som vill införa öf-
bendomen och den Christeliga läran och Or-
d förädga, at (der) hvar och en wet sig
terrätta. Till wiso x. A:o 1602 den 2 Decemb.

6.

Ordning och Process huruledes med
Stormächtige Högborne Förstes och
res, Konung CARL den Andes
färd blef hållet, hwilket blef utförd
ifrån Nyköping den 18 Aprilis och
21 blef det nedlagt i grafwena i Scon-
nas Domkyrko, Anno 1612. (*)

Här: Biskopen i Upsala, M. Pehr Ken-
höll Lif-predikan med den Terten Thre-
5 & 6 Cap. Processen stredde således:
Stallmästaren Gustaf Raab med Hans
Marits Hingst-ridare. Dernäst J. R.
Hertig Johans Hingst-ridare, Diäknarne
Studenterne, Prästerne och Biskoparne
efter Trommeterne och Pufkerne, hwilka
öfwerdragne med svart flor. En Härt
Hans Olofsson, (quidam addunt Canthi-
wandt).

Dern

(*) Införes ur en Gref. Örenstierns Samling, af
sog ej kan erinra mig hafwa sett det tillförne try-
Konung Carl 9 offomnade i Nyköping den 30 Dec-
1611.

Derudst bäres wapnerne af alla Grefskap
 i Furstendömar i Sverige. NB. Att hästar
 som här ledes, dro alle klädd uti svart
 e, så at det hänger ned på jorden. 1) Lapp-
 län, med en svart Willman: Fanan bär
 Christopher Hane, Hästen leder Kasper Kiöpken.
 2) Söderman, en spänd båga med flecht: Fa-
 nan bär Hans Bertilsson, Hästen leder Brynhe
 riksson. 3) Åland, två Råbockar: Fanan
 bär Otto v. Sack, Hästen leder Otto Taube.
 4) Dal, en röd Öre: Fanan bär Anders Clas-
 es Ekelöf, Hästen leder Hans Dyker. 5)
 Västmanland, en Alg: Fanan bär Jacob Clas-
 es, Hästen leder Diederich Yxkell. 6) Medels-
 län, tre Strömmar: Fanan bär Per Hård,
 Hästen leder Petter Lifknecht. 7) Ångerman-
 län, tre Lappar: Fanan bär Wällmar Yxkell,
 Hästen leder Olof Joensson. 8) Österbotten, sex
 sträckt Wjshundar: Fanan bär Matthias
 Sjögge, Hästen leder Göstaf Krabbe. 9) Väster-
 botten, en Ren: Fanan bär Knut Jönsson Lillie,
 Hästen leder Thure Christierson. 10) Öland,
 en Hjort: Fanan bär Hans Stuart, Hästen
 leder Göstaf Johansson. 11) Hälsingeland, en
 argylt Bock: Fanan bär Måns Kruse, Hä-
 sten leder Peder Svensson. 12) Narfwen: Fa-
 nan bär Reinholt Anrep, Hästen leder Måns
 Bengtsson. 13) Kerholm: Fanan bär: Bertill
 v. Wissen, Hästen leder Hans Baropa. 14)
 Werike: Fanan bär Olof Rynning, Hästen
 leder

leder : : : 15) **Bermeland**, en Orm med
 flagne vingar: Fanan bär Per Nilsson til
 Ebn, Hästen leder : : : 16) **Räste**: Fanan
 bär Johan v. Ungern, Hästen leder Augu-
 nus Pansman. 17) **Famastland**: Fanan bär
 Johan Bugge, Hästen leder Jöran Lindel
 18) **Earelen**, två väpnade armar med
 Sablar: Fanan bär Bastian Bonat, Hä-
 sten leder Per Ruurh. 19) **Dalarne**, två Stenar
 i förh med en Krona utöfver: Fanan bär
 Bonde, Hästen leder Erik Hansson til
 Bwif. 20) **Söder-Finland**, två Rytare-Fa-
 nan med gult förh: Fanan bär Olof Olofsson
 Gornewik, Hästen leder Diderich Hochgren
 21) **Norre-Finland**, en Björn med en
 Stjärna: Fanan bär Clas Christiernson, Hä-
 sten leder Johan Finne. 22) **Västmanland**, be-
 nande blått Berg: Fanan bär Lars Spa-
 Hästen leder Johan Baner. 23) **Söderma-
 land**, svart Grip: Fanan bär Carl Gyll-
 stierna, Hästen leder Eric Ryring. 24) **Ö-
 göthland**, en gul Grip: Fanan bär Sven M-
 son til Västerby, Hästen leder Lars Ty-
 son. 25) **Småland**, et rödt Lejon: Fa-
 nan bär Måns Stjärna, Hästen leder : : :
Västergöthland, et Lejon, halft svart
 halft gult: Fanan bär Matthias Soop, Hä-
 sten leder Bengt Ribbing. 27) **Upland**, et
 med förh: Fanan bär Per Baner, Hästen
 bär Axel Baner. 28) **Storfurstendömet**:

bår Clas Boye, Hästen leder Nils Posse,
 Bändes: Janan bår Christopher v. Wärn-
 stedt, Hästen leder Willam Grummel. 30)
 Hestes, et Lejon med tre Strömar: Janan
 bår Jöran Ullson, Hästen leder Girmund Som-
 me och Hindrich v. Colen den äldre. 31) Swe-
 des, Tre Kronor: Janan bår Nils Stierne-
 bild, Hästen leder Erik Slatte och Sven Somme,
 skvud-baneret bår Jesper Mattsön Krus.
 Dernäst Kongl. Majts Rörts til häst och
 til, deruti rider Boo Göstafsfön. Sedan
 Majts Lif-häst, med svart sammet öfver
 häst, och et hviit Bliants-kors. Den leder
 Horn, Erik Månsön; två Hårhåider
 bår Jöransön, Carl Olofsön, uti deras ha-
 nd med Rissens wapen på; Marskalkerna
 Hindrich Horn, Otto Hindrich Wrangel.
 Regalierne: 1) Svärdet bår Axel Ryning,
 Rätt. 2) Aplet bår Axel Oxenstierna, Cans-
 l. 3) Spiran, Jöran Gyllenstierna, Admi-
 ral. 4) Kronan Gr. Magnus Brahe, Drogh.
 Derefter bårs Hans R. Majestäts Lif af
 de efterskrifne: Nils Baner, Johan Wärnstedt,
 Göstaf Christopherfön, Johan Månsön, Jöns
 Wrede, Gödrich Hahn, Anders Grip, Nils
 Ryning, Hans Lindelöf, Holgerd Skeeding,
 Axel Posse, Börje Jönsön, Eric Kyle, Eric
 Fabbe, Sven Månsön Eke, Hindrich Strör,
 Olua Arentsön, Truls Lillie, Erik Drake,
 Anders Johansön, Knut Knutson Lillie, Oluf
 Erikson,

Erikson, Hans Lode. Himnalen öfver-
bårs af Johan Skytte, Sten Stenbock, B.
Sparre, Johan Jönsöfson. Drabanterne gå
både sidor om Lifet, och wända Hilleb
Uddarne ned.

Näst derefter följer vår Nådige Rom-
Hertig Gustaf Adolph, och Hertig Carl Phi-
Sedan Riksens Råd. Dernäst vår Nådige
Drottning. Hennes Maj:t leda S. Nåde
Johan och Grefve Abraham. Gamle
Drottningen(*) leda Gabriel Oxenstierna,
Ribbing. Fröken Catharina(**) leda Grefve S.
och Abraham Eriksson Lejonhufvud. S.
Maria Elisabet(***) leda Grefve Claes och Ch-
pher Skeding. Sedan följa Grefswinnorne
Riksens Råds Fruer, Drottningens och
nernes Fruntimmer ordenteligen hwar efter an-
Secreterare, Camererare, Cånqli- & förman
och Cammar- personer. Så Borgare och
gerffor.

Sluter härnäst.

(*) Drottning Catharina Stenbock.

(**) Sedan Pfalz- Gref Johan Casimirs Gemål
S. Carl Gustafs Fru Woder.

(***) Seberwera förmodt med Hertig Johan til D.
göthland.

•) • (•

Historiska Märsvår. Digbeter.

Andra Delett.

N:o 13.

us om R. CARL den Niondes Lifvård.

Pegalierna sättes af dem, som bore dem, fram på Hög-altaret, när alle voro bode uti sine stolar. Lifet står på bårén sånge Predikan hålles, sedan lyftes det in i gifwen: medan sjunga Prästerne och Djefnare några Lif-Psalmer. Allt medan Predikan, står Boo Göskafsdon uti sit harnesk med fward i handen, och udden wändes ned. Inmaledes hållas och Janorne til des Lifet nedlagt i grafwen. Sedan sättes hela Rödhet til hästen och Karlén öfwer grafwen, och Janorne sättes up fring om Choret. Men husud-baneret hänges up midt öfwer grafwen. Til det sista gingo alle, både Drottningarne, hufursterne, Fröknerne, Grefwar, Herrar, Grefvinnor, Friuer, Biskopar, Präster och Studenter, up på huset til måltid, där de blefwo alle på det bästa sättet tracterade. Den andre dagen begaf Drottningén sig, til Gripsholm.

R Men

Den Hertiginne och att det andra Hertig
blefvo qvade, och följde Hertiginnans Lif
Saren till grafwen, och kommo den tredje
gen efter till Gripsholm, nämligen Gamla Dr
ningen, Konungen, Hertig Carl Philip, H
tig Johan, både Fröknerne, och Rikens
med deras Fruer och Jungfrur.

7.

Kongl. Rådet och Sältmarsk. Gref
Gyllenkjernas Bref till Öfversten Gr.
se, om Drott. ULRICÆ ELEONOR
antråde til Regementet och Souverain
tens asskaffande, d. 18 Dec. 1718. (*)

Högwälsborne Herr Grefve och Öfverste.

Sedan som den Högste Gud, efter sin
wisa Försyn behagat igenom et fast
ligt tillfälle til sig falla Hans Kongl. M
wår allernådigste Konung, (**) des trogne
bersätare til obestridelig hjertans ångslan
bebröfvelse, har Hennes Kongl. Höghet
Prinsessan, såsom närmaste Arfwinge til Rik
trådt til Regeringen, och förut emot deras
cellencer Kongl. Råden, som då allstädes

(*) Insändt af framledne Kammarherren Herr
Elaes Ellie.

(**) Konung Carl 12.

i närhet sig förklarar, vilka föra Sveriges gamla foten, och i följe deraf affrätta den kallade Souverainiteten. Hvilken Hennes Kongl. Majt sig till obödeligt beröm uttråde biga utlåtelse, som Hennes Kongl. Majt ges af des. Nådiga Btes af den 13 hujus till behagat förnya, på det jag måtte kunna ämnas Höghetsbemytt Hennes Kongl. Majts Förordning Generalitetet och Krigs Besätet wid under mitt Commando stående Armeen uttäligen tillkänna; så har jag härmed welat i Brefven och Öfversten lita weta, begärdes Hennes Kongl. Majt försäkrar alla samt öfverligen, at Hennes Kongl. Majts Ansvar och alle des trogne undersätters wälsång, lofning och lofsalighet, är det endaste ögnad, som Hennes Kongl. Majt efter des föröfers, Sveriges Konungars, löflige Exempel, tillägs bregt Riket och R. Sädernes landets ett florerande stånd, har sig föresatt, och Hennes Kongl. Majt aldrig ämnar tänka på annan Souverainitet, än den som deruti består, i såda öfwer sine trogne undersätters hjertan, vilket wärd ej på annat sätt kan bibehållas, igenom en huld kärlek och omwårdnad om las deras wälfärd och bästa, hwarigenom des hjertan till Öfwenheten igen förbindas; utgåendes Hennes Kongl. Majt Allernådigt, at Hennes Kongl. Majt alltid varit af sådana intet, och derwid wil Hennes Kongl. Majt

och förblifwa, så länge den Högste Gudens
 bagar förlåna Hennes Kongl. Maj:t Lifslid
 Och som Hennes Kongl. Maj:t förmodar
 samtl. Generaler och Officerare funnit deras
 egen åstundan uti denna Hennes Maj:ts Nåder
 Förklaring; så drager och Hennes Kongl. Ma
 til dem alla, det säkra förtroende, at såsom
 endels hafwa bewist Hans Högstsalige Ma
 Hennes Kongl. Maj:ts Högstärade Herr Guds
 och endels Hennes Maj:ts nu afledne Guds
 Herr Broders Maj:t, all den huldhet och
 het, som af ärlige Swenske Herrar och
 börr förwäntas, så lära de jernwöl ej under
 ta, at, til deras och alles wår wälfärd
 fromma, med lika rättfärdighet och hjerta
 understödja den bördan, som Hennes Kon
 Maj:t under trogen åfällan af den Högstes
 stånd, nu hafwer sig uppåtagit; hwarjån
 Hennes Kongl. Maj:t i Nåder åstundar,
 Regementerne aflägga deras trohets ed, hw
 ken Hennes Kongl. Maj:t mig i Nåder and
 falt å. Hennes Kongl. Maj:ts wägnar at em
 taga, hwarom Herr Grefwen och Öfwer
 skal undfå min närmare utlåtelse med det för
 och twiflar Hennes Maj:t så mycket mindre
 samtelige Generalernes och Krigs-Befällets
 och sinnelag för Hennes Kongl. Maj:t, be
 härutinnan och hwad eljest til Hennes Ma
 och Rikets tjenst och nytta ländar, som
 Maj:t försäkrar dem kraftigst, at Henne

)

o

(

107

dem med all Kongl. ynnest omfatta, samt
 er hvars och ens berömdeliga förtjenster emot
 Hennes Maj:t och Riket, altid med nåd ihog-
 minna.

Denna Hennes Maj:ts Nådiga förklaring
 till Herr Grefwen och Öfversten för alla
 Öfver- och Under-Officerarne wid hela Reges-
 entet låta kunnig wara, på det hwar och
 nu må weta sin undersäteliga plikt och un-
 derdåniga skyldighet emot Hennes Kongl. Maj:t,
 är nu warande Allernådigste Drottning, samt
 sedes, sig til obödeligt beröm och lof, alla
 trogne undersätare til ewärdelig hugnad och
 alsmågo, börjat sit Regemente, hwilket Gud
 öfverliden förslänge. Jag förblifwer

Herr Grefwens och Öfverstens

den d. 18 Dec. 1718.

tjenstwillige

N. GYLLENSTIERNA.

8.

Underdånigt Memorial om Hans Czariska
 Maj:ts nyligen påbegynte Krigs-Expedi-
 tion emot Orienten (*). År 1722.

Sedan Gud alsmågtig mig ifrån mina swåra
 resor och långsamma fångelse har hulptit
 N 3   •   tillbakares

*) Insöres efter sjelfwa Originalen, insändt af sam-
 ma wittre hand, som föregående Document. Detta
 Memorial

skäfers hit til mit födra Fäbarnesland; jag haft i sinnet, at ge in uti Kongl. Cancelli en Relation om det jag i Orientaliske länder ha anmärkt, så wäl i Persien, då jag i Wälsborn Dr. Envoyéns Fabricü Seits war, som sedes mera i Armenien, Georgien, Tattariet, Cassiet och Ryssland har observerat, när som at följa den Persiska Envoyén Sarug Cha Beek, som til Sverige skulle gå; men som den så hastigt intet hinner at sammankomma, jag mig underlåtit i förstone i all underdånighet vilja nämna, det jag oförgripeligen med

kun

Memorial tydes wera det samma som Herr Conrad Rådet som Lasse antalar i sin Historia Bibliothecae Regiae Solimensis, p. 190, och hwilket Justus Rabnens med Port loford införd i sin Historia Petri 1. Bd. 712. Kejsar Peters Gållskedde, som blant är, år 1722, til at undersöka Persiske Konungen Schach Soliman 2, eller som han annars kallas, Schach Jussein, emot uprömmen Mir Machmud, hwilken dock omsider blev Persiska Kronan. Rucur till detta Memorial Sindre Brenner, war född den 13 Sept. 1669, följde år 1697 Swenske Emneven Ludwrig Sjöboms til Persien, och lemnades der, at gå Persiska Ministren till Swenska Hofwet, Sarug Chan Beek tilhanda; men då han år 1700 skulle resa genom Ryssland, blef han af Caren qwarhållen, och måste uthärda Ryss Fångenskap in til Friden i 1701. Efter hemkomsten ingaf han denna Skrift år 1723 blef han Kongl. Bibliothecarius: då Aug. 1732. Et. Sist. Bibl. Reg. 29

naa lända til en liten undersättning, att de
ter, som nu i Orienten och på de öster-pas-
sa, sedermera Hans Exaristie Majestät begynt
krig på den sidan. Jag blifwer i den under-
liga tillförsigt, att detta mit uppsåt intet or-
ska låter blifwa uptagit, efter jag wet hwar
samiskos pligt emot sin Fädernesland fordrar,
så mycket en kan, böra söka wisa emot
sin tjänst, eller äminstone sin benägenhet,
wilia det betjena.

Den första orsaken til kriget emot Tattarne
ter, efter allt utseende, wara denna: att (Ex-
aristie för några år sände en Knes, wid namn
Alexander Beckowitz, den jag mycket wäl känd-
; (efter wi i några år woro tillsammans uti
förnämde Rysske Knesens Boritz Alexewitz
witzins hus, hwars Wåg denne Beckowitz
as) och blef han affärdat til de Tattare, som
ga på Östra sidan af Caspiska hafwet, hvil-
a tillförene warit undersätare af den store och
kännt bekante Tamerlan, men nu för tiden
swo de sin särskilde Chan, hwilkas Province
allas Kiva: dit skulle Knes Alexander Becko-
witz, under en pretext såsom en Envoyé, men
sielfwa werket rödja och bana wägen til Öst-
indiska handelens indragande til Ryssland;
warföre han ock en ansenlig frigs-magt med
sig hade: men de Tattare, som icke allenast äro
kraft, utan ock lärde folk, märkte hans Dessein,
och sade: är han kommen som en Envoyé til
oss

og, har han alt för stor Svire; at han ta
 men at föra krig med og, har han för lit
 folk; fördenckul, med föregifwande, at de ha
 många manskap intet kunde alle på et st
 härbergera, utan nödgades förlägga dem i
 stillige byar, svingrade de hans magt, och de
 igenom lätteligen togo honom och hela krigs-
 pen midt hufvudet, då de de förnämste, till
 med sjelfwa Knäsen, uti deras ring (circulo)
 dersablade, de öfrige gjorde de alle til fång
 och slafwar, ibland hwilka jämnväl m
 Swenske Officerare woro.

At nu sammanhanget af denne Ejarens
 sein om Ost-Indiska handelen måtte wara
 mycket klarare, wil jag i fortset anmåla, ha
 Cours Ost-Indiska Handelen i gamla
 hast; af urålder gifc den ifrån Ostindien
 nom Arabien til Alexandrien i Egypten,
 hela Europa ditkom, och de Ost-Indiska
 tor derifrån afhämtade, så at en Rabbin
 skrifwit på Hebreiska, at jämnväl de Swe
 kommo dit til Alexandrien och handlade, hwil
 Traetat en lärdb man i Köpenhamn, Birch
 dius, har uttydt i sin Dissertation de Merc
 ra Septentrionis in Urbe Alexandria, där
 wackert och klart utförer om de Swensk
 1. 7. Köpmans-skepp på de orter.

Sortsättning härnäst

Historiska Märkvär- digheter.

Andra Delen.

N:o 14.

öfversättning af Kongl. B. Brennaers Memorial.

När så snart Saracenernes Caliphæ intogo
Egypten, ruinerade de den handelen, och
de Residencen ifrån Alexandrien til Cairo,
fruktan för de Europeers mægt, hållt efter
den tiden war de Christnas store uttåger,
at intaga det heliga landet ifrån Sultan i
Egypten, som i Historierne är nogsammt bekant.
Edensfull letade de Europeer, särdeles Vene-
t och Genua, en annor gång för samma han-
del och sattn en wäg genom Ysbecksska Tatta-
ren i anledning af en stor flod, som har sin ut-
gång intet långt ifrån det rummet, hwarest
floderne Ganges och Indus utlöpa, och förde så-
som Ostindiska warorne öfwer Caspiska hafwet
floden Volga och den upføre et stycke, sedan
ogot öfwer landet i floden Don (Tanais) och
öfwer swarta hafwet in til Europeen, och
härtil flart bewis, at Allot är bygd eller
båttratt af Genueserne och Caffa uti Crim af
Vene-

Venetianerne; Men Tattaren blef på sidstone
 dera ledsne eller rådde för de Europeeske gäste
 Fördensfull bygde de två stora dammar i
 samma flod, at de intet hade mera utlopp
 Caspiska Sjön, och drog des watten uti en
 sjö som är der i Landet. Denne Floden ka
 lar Ryssarne Daria, (*) men somlige Tatta
 Kelsu (**), hwilket betyder röda eller Gul
 watten, hwäraf kommer att det föregifves
 det Czaren der skulle låta söka guld-sand,
 som den floden wore en Pactolus, hwilket
 en del af Ryssarne helfive endera tro, eller
 så wilja andra inbilla, men det är intet mer
 guldsand der; än Saffran i den floden som i
 China kallas Saffrans-floden. Denne Dam
 är intet på något Land-kort rätt utsatt, mycket
 mindre är det om dese Dammar, så mycket jag
 wet, någorstädes målt; Fördensfull har jag
 ter: noga underrättelse derom gjort en hastig
 afritning, den jag tänkt som sig bör förbättra
 Ett wil jag ännu korteligen påminna, at i
 sinna i våra gamla sagor, det de Swenske och
 gådt til Indien.

Sedan och nu denne wägen war förbyggd
 geck det något slätt til med Ostindiska handeln,
 så at intet mera kunde inkomma til Europa
 än man med Caravanerne förde ifrån Ostindien

(*) Herr Cancell. R. v. Celse, nämner floden i Asia
 Hist. Bibl. Reg. p. 291.

(**) Kallas på samma ställe Nezetzu.

Handelsvägen och Herrskap till Europa; men
 flera Columbus uprättade Seglation och
 en nya världen eller America, begynte de Eu-
 peer och söka vägen utom Africa och Caput
 med spei till Ostindien, hwilken Cours har Häl-
 land och Engelland, också många andra orter
 nog i stor, och är den vägen man hårtills
 tar.

När nu Czaren för en tid genom ett serdeles
 Håll, siel beaktas om den förendande Ostin-
 dia handels Cours öfwen Tartarier och Ryss-
 land, wille han intet försumma et sådant till-
 läge, at göra sitt land rikt och kånne de an-
 dra Nationer någorlunda betaga deras Interesse;
 i den full har han sökt samma väg å nya
 och måste man det tilstå, at winner Cza-
 ren framgång uti denna sin Besleis, han då
 kan den mäktigaste Potentat i världen är,
 på handelen angår, som han tillförene redan
 sitt Rike (hwilket af sig är rikt nog af alle-
 runda Riöpmans waror) har, både Chinesse,
 Persiske, Tartariske, Turkiske, &c. handell, de-
 ss waror han dels sielt låter afhämta dels
 föra til Ryssland. Utom det har han at Dil-
 mera om Risslandiska och Pohlska Riöpmans-
 skap, hwilka länder äro nästan af de bästa korn-
 usen för många länder i Europa, så at de
 wilka det angår, hade nog orsak, at se sig sö-
 ke, och låter intet Czaren försumma ställa han-
 delen på och utur sine länder i fast annat stic

208

än de hädertis varit, så snart han får tid.
Och detta är efter min erfaliga mening för
uphofsnet till friget.

Men at nu intet Czaren directte gåde på
vä utan tagit sin Marchis på Västra sidan
Caspiska Sjön til Turk & Tarreku, tycker
denne orsak vara: Sedan han förutskunnat
Rebellen Merowitz *) har emot Konungen
Persien begynt, och dels uträttat, mente
nu woro tid at få en fast fot i Orienten,
Georgianerne och Armenianerne, som äro
ne, och kanske heller honom hade til deras
Herre, än at de woro dels under
Persien dels under Turkiska Sultan, skulle
honom tilfälla; Alltså har han tänkt, at då
Konungen i Persien intet hade tid, at
honom motstånd, eller kunde förswara sina
vincier, at då bäst wore draga dem under
utom det han eljest har några gamla Preten-
ner på både Georgien, och Armenien (hvil-
om nu wore långsamt at förmdla; förden-
må det til en annan gång vara på sido för
Men han kunde intet komma til Georgien,
är långt ifrån hafwet aflågit, och ligger
på bergen Caucas, mycket mindre til Armenien
förr än han hade slagit de Dagestaniske Tartar
och gjort sig mågtig af Andree (som är
litet Furstendöme) och Caircassier; Fördenksfullt
de med hwiska han nu har at göra.

(*) Mir, Bels Furste af Candahar.

Och på det saken måtte wara så mycket me-
 ra bekant, wil jag forteligen deras tilstånd be-
 skrifa. Czircassierne hafwa tilförene varit
 Christne, nu äro de under Erimske Chans pro-
 tection, til hwilken de hwart år, måste gifwa
 en Skatt af utwalde Jungfrur, efter det hål-
 les före, at de skönaste qwinfolk i hela Orienten
 der och i Georgien finnas: desse önskade redan
 när jag der war, at Czaren måtte komma
 dem til hjelp, helst för det de må sine barn
 således mista. Nu är det wist, drager Czaren
 dem til sig, at han då har Action och frig med
 Erimske Chan och Consequenter med Turckiska
 Sultan, som dock är emot den gjorde freden dem
 mellan. Med de Dagestapske Tattare har det
 en annan beskaffenhet, efter deras Chan som kal-
 las Skafchal, intet dependerar af någon, utan
 ligger skänker både af Konungen i Persien och
 Czaren i Ryssland, allenast derföre at han skall
 tjäna stilla och intet falla in i deras länder:
 han lärer intet nuderlåta, nu at göra Czarens
 progesser, när han blifwer öfverfallen, all
 motstånd och hinder, och hörde jag, när jag der
 hos dem war, och i deras frigs-läger, alt ifrån
 Påska til Pingsst lång, at de sade: wi hafwe
 fuller hört at Czaren will något begynna med
 oss, men wi fruckte oss intet, wi sättje war
 ägendom på bergen och sjelfwe willje wi möta
 honom på Fältet. Men den tiden mente de
 at Czaren skulle taga sig orsak at öfverfalla
 dem

dem för Collakernes skull, som sig gifvit i
 ras granskning och de's tagit deras protokoll
 an. Det måste alle tilstå, at ibland alla Ti-
 rare är de desse snart sagdt de hurtigste och Ma-
 tiasske, och sade de mig, at deras affkomst är
 de Swenska, hwilka de kalla Schurt, hwil-
 kasske är deriveradt, Schurt vel Scythæ. De
 är de desse de hwilka Cal. Verelius uti Hervo-
 sagan menar kallas Tirkar och Afaner:
 kalla och ännu några som bo wid Floden Tis-
 med namnet Tirkelu. Här finnas ännu A-
 och Alani, om hwilka så mycket förvidles
 Historia Medii Aevi: de önsfode och den till
 at kunna ha någon communication med Ö-
 riget. Hos dem göres de sköne damasker
 Byfferören, och andre saker, af på wißt sätt
 mångt stål och järn, hwilket de kalla B-
 Och kan efter min mening intet annors må-
 än at Turckiske Sulkan med et försigtigt
 lærer se til huru sakerne så wäl der, som i
 sien afföpa; Förty om Czaren får seger,
 han gerna se, at Turcken gifwe honom nå-
 orsak at beklaga sig det freden wore br-
 på det han finge tillfälle, at i samma w-
 rifwa honom Allot utur händerne, som
 ligger långt derifrån; Men om Czaren får
 derlag och så gifwer Crimiske Chan orsak,
 sig beswåra öfwer freds brott, är det sista må-
 let för Czaren, at på hwad sätt de
 genom sine Ministrer hålla Turckiske

godt Humeur, hållt efter han intet dröms
alt så säker om Ukraine, och Cossakarne lå-
ej så lätt låta kufwa sig under det ofet, han
dem kasta på halsen.

Swad Czarens flotta på Caspiska Sjön an-
är, så kan han med den så strand hwat han
vill, men ingen hamn, den han lifwist i måna-
är med mycken slit eftersökt, och kan han
bra någor rof, men fast mycket ringa fring-
anden, det och Cossakerne ofta tillförene gjorde,
att Transportera frigs-folk, som skall genast
siver bergen in i landet tåga, det lärer han
vill taga i beaktande, när han ser orternes
uationer och swära wägar. Den endaste
staden wid Sjön är Derbent, som är gräns-
ningen emellan Persien och Dagestanke
arrarigg, hwilken mur Alexander Magnus har
odt och står ännu i denna dag på den ena
nn af staden, är ock i gamla Historier kallad
rtz Caspiæ, det samma betynder Derbent på
russiske språket järn-port. Denne Staden
an ifrån syd-sidan lätteligen intagas, men är
med intet mycket uträttat, så länge som intet
fartaren är underkufwad, och Czaren ingen hamn
egden har, dit han kunde Proviant ifrån
stracan öfversättja. Utom des ligger intet långt
från Sjön en ort benämnd Baaku-der Nakra eller
leum Petrz tages: här är wäl en liten inwif,
men intet sådan at några Fartug kan der i
sterhet wara för storm och owäder. Ännu är

en

en plats benämnd Nisabat, dit Ryfke Klöpman
med sine struckar, eller fartyg, som äre flä
under watnet lika som Ekstäckar, för mång
är hafwa anlupit, men der är ingen hamn, oc
står de blott och bar för alla hafs-vågor: de
vid bor och intet folk, utan straxt något ifrån
stranden råkar man de höga Albaniska bergen
som råda in til Staden Schamackie, och d
vidare in uti Medien på ena sidan; På and
sidan sträcka sig desse berg igenom Pilan eller
Hyrcanien in til Osbeckiska Tattariot och Cora
lan (Sogdiania & Bactria).

Såsom alt detta så äre väl Provincierna P
lan och Masandran (Hyrcanien) af dem som
närmast ligga vid hafvet, de rikaste länder
efter det, utom landets fruktbarhet, och Silke
uti ymnighet är, hwilket Holländarne och Engel
länderne härtils ifrån Persien, så väl som de
silket som utom des i Scheras faller, med mycken
fördel afhämtat, med deras fartyg til Sjös
verfört: jämbål hafwa Armenianske Klöpman
samma waror dels genom Ryfsländ til Europe
bragt, hwilka Provincier at äga skulle för Ryf
sländ wara en märkelig förmån, och ligga inte
långt ifrån stranden några öar der Cossakerna
ofta sig tilföre uppehållit, och derifrån såsom
et beqvämt näste på fasta landet då och d
infallit, medfogat skada på Inbyggarne vid
stranden. Men at fördenfull sielfwa landet skulle
så lätteligen kunna intagas, som kanske man
inbillar, lär förhindra landets höga berg och
öfvermått annat. (Slutet härnäst)

Historiska Märthvar- digheter.

Andra Delen.

N:o 15.

Utt af K. B. Brenners Memorial om Czarens
Expedition til Orienten.

Fre och Städerne, särdeles Hufvud Staden
Rest, intet så när stranden, utan inom
gen til en del af Provincien.

Hvad för progresser Czarens Wapen på de
er lärer hafwa, skal tiden utwisa, och kan det
et annat wara, än denne hans stora Dellein
er föra med sig särdeles nya Conjecturer
åtskilliga Stater.

Men hvad Sverige wid sådane händelser
sitt Interesse har at taga i acft, understår
g mig intet at derom dömma; utan har alles
ett ensaldigt welat, så mycket jag förstådt,
dens sammanhang gifwa tillkänna. Och än-
h i underdånighet anhåller, at denne min plickt
h goda wilja måtte nådigt blifwa uptagen,
warigenom jag kan blifwa så mycket bättre för-
ristat, at infomma, med det öfriga jag under
änder har om Orientaliske Affaires, hwilka jag
af

af deras egna Manuscripter och Handliagar-
 tillskrene intet varit bekante, utdragit, och i
 stor måda fått behålla, efter på Czarens order
 mine Documenter och skrifter tre gånger blifvit
 igenomskedde, och sistgången nu efter freden
 Pettersburg af 5 Translateurer, ehuru jag be-
 emot protesterade, och på fredsfördraget
 beropade; Men jag hade tagit mig i akt, at
 intet bekomme, utan måste gifwa Attestatum,
 hos mig intet sådane saker woro tilfannne.
 Jag Recommenderar mig i största underdånigh-
 med underdånig bön, at jag efter så många
 ståndne besvär, armod och fängelse måtte
 nådigt åminne.

Henrich Brem

2.

Journal Gållen wid Kongl. Maj:ts Armées
 Zeéland i Lågret wid Humblebeck A:o
 1700, af Wolonrairen wid Fortification
 Wallrawe. (*)

Julii den 22 och 23, Embarquerades i Lupa-
 Jeróna, Kongl. Maj:ts Garde, och en Battailie
 af Öfwerste Faltzburgs Regemente til Sam-
 stigningen på Zeéland.

(*) Meddelst af Lieutenantén Herr Georg H. Barf-
 som berömligen fortfar at öka sina Samlingar,
 rande til Swenska Krigs-Historien.

Den 24. Var Hans Kongl. Majt med Ar-
meen på Sjön.

Den 25. Om aftenen kl. 4. begyntes Land-
signingen på Zeeland wid quarnen, med
högra flögelen åt Espered gårde, med vänstra
åt Humblebeck, hafwandes Tyberupp för fron-
ten.

Samma aften ankom Uplands Infanterie Re-
gemente. Lifaledes Calmare Låns Regemente på
Steps-Flåttan, hvar för sig om natten i land Trans-
porterades.

Den 26. Arbetades på Retrenchementet,
som om natten begyntes.

Dito. Var Hans Majt med Gen. Lieut.
Rhensköld ute och Recognoscerade.

Den 28. Gjordes broarne och vägen till
Stranden färdig.

Den 29. Blef Jendrick Pihl med 10
Man, af de Danke borttagen $\frac{1}{2}$ mihi från
Lägeret.

Dito. Ankom Gen. Lieut. Bleckert Wacht-
meister.

Den 30. Begynte Smålands Cavallerie an-
komma till Zeeland, och continuerade Trans-
porten till den 2 Augusti.

Den 31. Utgick et partie af Smålands Ca-
vallerie under Ryttmästar Ståhlhammar, som
förbragte några hästar och wagn-män, som se-
dan gafs tillbakas.

Augusti den 1. Publicerades Kongl. Majts
Stydds-bref på Zeeland. Dito

Den 2. Ankom Öf. Lieut. Bührman.

Den 3. Åfreste Capit. Apelgren och
Berg från Armeen.

Den 4. Ankom Gen. Major Carl Mörner
och största delen af Cavalleriet.

Den 6. Utgick et starckt partie af 160 hästar
commenderade af Herr Majoren Buhrensköld
då äfwen Herr Krigs-Commissarien Adlersteen
constituerade Amt, skrifware på Fredrichs-
borg.

Dito sent om aftonen ankom West, Götha
Cavallerie.

Dito Åf-marcherade Calmare. Låhns Infan-
terie Regemente ifrån Edgret och gick i qua-
ter uti Herre-gården Krågerup.

Den 7. War Herr Öfwerste Lieutenan-
ten Bührman ute och afflog de Danska
man.

Dito Ankom Herr Secret. Blåman med
rättelse om Rikiska och Lifländska tilståndet.

Den 8. ankom Resten af Kongl. Majts gre-
wa Bagage och hästar, som och af Öst, Götha
och Wäst, Götha Cavalleriets.

Dito Ankom en del af Lif-Regementet.

Dito Hördes et starckt skjutande af Flåttan
vid Köpenhamn, som sedan sådes wara för 2.
Danske Fregatter.

Dito Åfreste Öfwerste Sader.

Dito Befommo Kongl. Majts Drabanter
Rang.

Den 9. Paraderade och exercerade Kongl. Maj:ts Drabanter, då Herr Gen. Major Polle afsted från dem.

Dito Continuerade Lif-Regementets debarvering.

Dito Ankom en expres från Holstein med nyhet, och afkunnade om freden emellan Danmark och Hollstein.

Dito Ankommo Fortifications Lieutenanterne, Camecker, och Spole, samt Furieren Buhrman.

Den 10. Ankommo Fortifications Officerarne, Capit. Blåman, Lieut. Ekman, Condukteurerne Reht och Schultz, Adjutanten Stjerneroos och Wolonteuren Wallrawe.

Dito den 11. Bröt Kongl. Armeen up, och marcherade i 3:ne Colonner från Lågret Humlebeck til Runstads Fjög, således at Cavalleriet var til höger, Infanteriet emellan och Bagaget till vänster Lands-vägen, utmed Sjö-stranden och ankom samma dag til Runstad.

Dito tillbaka fördes Gendrich Pihl, med sitt länghne Manuskap 9 man starkt, af en Danskt Capit. Lundh benämnd.

Dito Ankom en Danskt Hof-Juncfare med bref, såsom expresse från Danska Hofvet.

Den 12. Ankom unga Gref Reventlauw, Gen. Major, Kammarherre och Öfwer Jägers Mästare i Danmark, med bref til Kongl. Can-

Cancelliet, war til Middags Måltid med Hans Kongl. Maj:t, då han sedan straxt efter afslången reste tillbaka.

Dito Ankommo 2ne Hollsteinske Adelsmän såsom expresser med confirmation om Freden i Hollstein.

Dito Ankom Prins ADOLPH af Stegenborg.

Den 13. Afstændes en Trompetare til Gen. Lieut. Rhensköld med bref til Kiöpenhamn.

Dito Ankom Öfwer Kammar, Jundf. Rothstein, ifrån Kiöpenhamn och för straxt tillbaka.

Dito reste Öfwer Krigs-Commissarien i Lersteen til Kiöpenhamn.

Den 14. War Engelske Ammiralen Roch med Engelske Schoutbynachten och någre Engelske Capitainer hos Kongen.

Dito ankom en exprels, Herr Capit. von Lisen, ifrån Lifland och Herr Wellingk.

Dito om aftenen afreste Prins Palatin.

Den 15. War Engelske Ammiralen Roch med Schoutbynachten, och någre Engelske Officerer hos Hans Kongl. Maj:t och tracterades i Bagret wid Runstad af Hans Kongl. Maj:t, som hela Armeén samma dag paradera för dem, samt en Eskvadron af Öst-Götha Cavalleriet och en Battailon af Gardet exercera för dem.

Dito. Woru någre, Danske Köpmän i Bagret.

Historiska Märkvär- digheter.

Andra Delen.

N:o 16.

10.

Förste. Bref imellan Drottin CATHARINA
Stenbock samt des Syston och Smågrar,
den 16 Maji 1584. (*)

Bri Katharina medh Gudz Nåde Suerigz
och Giottes Drotningh. 2c. Peder Grefue
i Wisningburgh, och Friherre til Riðboholtz
derigis Rikis Drotzet. Sissila Grefvinn
i Bogesundh och Fru til Haga. Othaf Gid-
stam friherre thil Leena. Erich Gidstafson
friherre till Orestenn Lagman i Westergiotland
Ståtholler upå Elfsburgh. Clas Flåminngh
friherre til Wijs och Riksens Amiral. Arf-
v. Gidstafson til Boelsholm Friherre och
Ståtholler upå Wadstena. Carl Gidstaf-
son till Tossiba Friherre 2c. Gdte wiðerlig
D

Du införande berättat emnadt, sånte det n. s. s. s.
lande, efter Originalt. Det uplyser förda Feder i
Svenska Familjet at bibehålla egendomarna inom sig
heltwa, utom andra omständigheter. Ståfätter är för
adrens full bibehållit.

my tette wårt dyne Breff at wij nogslampe them
Eddele och Welbornne wår fære Syster Jon-
fru Mårrete hafue warith her opå Strömsholm
oppå eth weneligith och lagligt Syste-
ne. Emellom effier wår Salige fære Fader Her
Gisstaff Olsson til Torpa Ridder och Friherre
thil Keena. Suerigis Rikis Marck och wår fære
Moder Fru Birgitta Erichsdotter Fru til
Torpa. Och äre så förennte aly wi hafue
wthaf en kierlig och god willie wthan ludh och
lage kaffe wmdt och wplåtit wåre fære Bröder
och Sägare Her Erich Gisstaffsonn thit at
hafua och besittia Torpa och Her Carl Tostin
Her Oluff är ther emoth theste mhere inrent
wdi löföra så aly honom åtnögies. Och hwar
för Herrasåthe såsom åhnu framdelis kunne
thil Arffis falla. Synnerligien effier Fru Mar-
gretta på Skofftheby skal Her Arffuid Gis-
staffsonn wdi lika måtte wthan ludh såa wdi
in wdi och aff them hūichith honom besth och
lāgligist synis. Så hafue the ther emoth lofuan
och tillsagth at oppå t3 samma Herrasåter må
ge lāngst blifua wid rātta linienn hwar effier
Annan skal ingenn hafua macht at gifua eller
förkomma råse thw förne Herrasåther borch
morgonngåfue eller elliesth wdi någonn fremmd
Slāgt lāngre åhnu til lifstid och thā hafue macht
at lösed inn wdi Slāgtemm igenn för ande
godz i lika rānnthe. Sāledis är nu om Brö-
dernes Sāthe Samptyct och äre thāge effier

Historiska Märktvär- digheter.

Andra Delen.

N:o 16.

10.

Fifte. Bref imellan Drottin. CATHARINA
Stenbock samt dea Syskon och Smågrar,
den 16 Maji 1584. (*)

Bi Katharina medh Gud; Nåde Suerigz
och Giottes Drotningh. 2c. Peder Grefve
i Wisningburgh, och Friherre til Riddholm
herigis Rikis Drotzet. Sissia Grefvinn
i Bogesundh och Frw til Haga. Oluf Gid-
stafsonn friherre thil Leena. Erich Gidstafsonn
friherre till Orestenn Lagman i Westergiotland
Ståtholler upå Efsabûrgh. Clas Flåminngh
friherre til Wijs och Rikenss Amirall: Arf-
v. Gidstafsonn til Boeksholm Friherre och
ståtholler upå Wadstena. Carl Gidstaf-
sonn till Toffha Friherre 2c. Gdre wiherliggh
m;

Dit införande benåget emnadt, samt det nassfål-
lande, efter Originalet. Det uplöser forðna veder i
Svenska Familiet at bibehålla egendomarna inom sig
heltwa, utom andra omständigheter. Staffätter är för
adrens skull bibehållit.

en plats benämnd Nisabat, dit Ryfke Klöpman med sine struckar, eller fartyg, som äre fästa under watnet lika som Ekstäckar, för många år hafwa anlupit, men der är ingen hamn, och står de blott och bar för alla hafs-vågor: der wid bor och intet folk, utan straxt något ifrån stranden råkar man de höga Albaniska bergen som räcka in til Staden Schamackie, och der widare in uti Medien på ena sidan; På andra sidan sträcka sig desse berg igenom Pilan eller Hyrcanien in til Osbeckiska Tattariet och Corasan (Sogdiania & Bactria).

Öfver allt detta så äre wäl Provincierna Pilan och Malandran (Hyrcanien) af dem som närmast ligga wid hafwet, de rikaste länder, efter der, utom landets fructbarhet, och Sitt uti ymnoghet är, hwilket Holländarne och Engelländarne hårtills ifrån Persien, så wäl som de sillet som utom des i Scheras faller, med mycken fördel afhämtat, med deras fartyg til Sjös förwördt: jämndäl hafwa Armenianske Klöpman samma waror dels genom Ryfsländ til Europa bragt, hwilka Provincier at äga skulle för Ryfsländ wara en märkelig förmån, och ligga int långt ifrån stranden några öar der Cossakerne ofta sig tilförene uppehållit, och derifrån såsom et bequämt näste på fasta landet då och då infallit, medfogat skada på Inbyggarne wid stranden. Men at fördensfull sielfwa landet skulle så lätteligen kunna intagas, som kanske man icke inbillar, lär förhindra landets höga berg och öfstilligt annat.

(Slutet härnäst)

huse gärdar ther emth lagde til Systerne
 Lath. Som är Anarp i Kinnd. Ekeberg
 Redberg. Söbo. Fiersta. Söden i Sma
 and. Brånsta i Marike, och Helleberg i Son
 rbo. Sedan hiad Guds och gärdar ther
 under lagde ära på hvar Broders och Sy
 sters del. ära m; theris namn och ränthe
 samtelighen förmanthe wdi the regist. eller lath
 som alle Systerne hwar annan förseglad
 sijn. Hwarth Syster skiffthe wij nu lath
 samtelighen för. och wäro efterkomman
 Eherdelighen för ith fullkommed lagligith och
 lögligith Jordabythe samptwett och beslutt
 samme. Dog hwar så herunder ath någon frä
 nge mågt Guds med laaga dömma thå Be
 sthth wij och at wedderlegge thenn samme hwar
 et sijn part. så mögth igenn inom naath och
 hwar frä thenn tid thet honom afbendigt warder,
 så ath thenn som någith sälebis msther icke skal
 besthwe sig wäro wanluttader. Th; wij till
 efterhwa wiho m; wäro Signether her nådan
 under Stadsthe Som gifuith är opå Ströms
 holm the 16 Maj. År efter Christi Borth
 1584.

L. S.

S. L. S. L. S. L. S. L. S. L. S.
 Elisavilla Gjöstaffs datter. Oluff Gjöstaffson
 Erich Gjöstaffson. Clas Fleming mp. Alfsvoldh
 Gjöstaffson. Carl Gjöstaff Søn. Märtha. Dd.

af deras egna Manuscripter och Handlingar tillförene intet varit bekante, utdragit, och stor möda fått behålla, efter på Czarens ord mine Documenter och skrifter tre gånger blifft igenomskedde, och sistå gången nu efter fredens Pettersborg af 5 Translateurer, ehuru jag emot protesterade, och på fredens fördraget beropade; Men jag hade tagit mig i ackt, att intet bekomme, utan måste gifwa Attestatum, hos mig intet sådane saker woro tillfinnade. Jag Recommenderar mig i största underdånighet med underdånig bön, att jag efter så många i ståndne besvär, armod och fängelse måtte wärdnådigt äminne.

Henrich Brem

9.

Journal Gållen wid Kongl. Maj:ts Armées
Zeeland i Lågret wid Humblebeck A:o
1700, af Wolonrairen wid Fortification
Wallrawe. (*)

Julii den 22 och 23, Embarquerades i Lissabon
Lissabon, Kongl. Maj:ts Garde, och en Battaille
af Öfwerste Falzburgs Regemente til Sam-
stigningen på Zeeland.

(*) Meddelat af Lieutenanten Herr Georg S. Dars
som berömligen fortfar att öka sine Samlingar,
rande til Svenska Krigs-Historien.

och tillförsäkrat bevilja sig utaf landet, ändock
 i H. M. i sse rätt vet hvar han hade aftat
 och särdeles efter det uti hans Wassebord
 ändes, att han är af Kongl. Majt, H. F.
 Nåd. G. Råd. Herr Broder Fallet, och be-
 stämmer sig till sig, att sådant är intet
 värdt, utan är utaf Grefve Eric (Brahe) uti
 hans händelse saker utsticket, ändock det
 nes fast annorlunda utaf de bref som Doctor
 Samuel hafwer sönderrifvit, så är han är af-
 siget af de samtelige affällinger, som här i
 riket äro, till att bejuge H. F. Nåde och
 Rikssens Råd, både om Religionen, att de icke
 skulle hafve den fri som dem synes, så ock det
 underhåll, som de hafve sig förvärfvet genom
 ons Tidiksöns besördring, ändock H. F. Nåde
 de hafwer gjort dem något hinder i deras
 religion, som allom är witterligt; Såsom ock
 de eller will wågre dem deres underhåll, så
 långt det kan tillræke, nåt som Rikssens nödige
 saker wåre först bestälte. Så tyckes H. F.
 förbrytfull, att han söge redeligen handlat
 hafwer, efter det Kongl. Majt i sin främware,
 hafwer

och Secreteraren i Kongl. Majts och Rikssens Archiv,
 Högw. Herr Baron Gustaf Ribbing. Om den nämde
 Peder Nasmussen Bruhn, kan läsas i Werwings
 Hist. om R. SJÖSMURD och C. 2. 9. i del.
 Sid. 214. 217. 323. Samt war Kon. SJÖS-
 MURDS Secreterare och förtäkteligen hos Herr.
 gen illa ansefwen, det ock hans upförande i många
 stycken tyckes förtjåna.

Den 2. Ankom Öf. Lieut. Buhman.

Den 3. Åfreste Capit. Apelgren och Berg från Armeen.

Den 4. Ankom Gen. Major Carl Mörner och största delen af Cavalleriet.

Den 6. Utgick et starckt partie af 160 hästar commenderade af Herr Majoren Buhrensköld då äfwen Herr Krigs-Commissarien Adlersteen constituerade Åmt: skrifware på Fredriksborg.

Dito sent om aftonen ankom West: Götha Cavallerie.

Dito Afmarcherade Calmare: Låhns Infanterie Regemente ifrån Lågret och gick i kvarter uti Herre-gården Krågerup.

Den 7. War Herr Öfverste-Lieutenant Buhman ute och afflog de Danska man.

Dito Ankom Herr Secret. Blåman med rättelse om Rågsta och Långsta tillståndet.

Den 8. ankom Resten af Kongl. Majts grova Bagage och hästar, som och af Öst: Götha och Väst: Götha Cavalleriets.

Dito Ankom en del af Lif: Regimentet.

Dito Hördes et starckt skjutande af Glättan vid Köpenhamn, som sedan sådes vara för 2:ne Danske Fregatter.

Dito Åfreste Öfverste Sader.

Dito Befommo Kongl. Majts Drabar Rang.

och villje, afstätt begifva sig utaf landet, ändock
 H. F. M. icke rätt wet hwart han hade afstätt
 sig, och särdeles efter det uti hans Passe: bord
 bemäles, att han är af Kongl. Maj:t, H. F.
 Mådes älskelige E. Herr Broder kallet, och be-
 stämmer dock hells likväl, att sådant är intet
 värdt, utan är utaf Grefve Eric (Brahe) ut-
 lämnat hans enskilda saker utskicket, ändock det
 synes fast annorlunda utaf de bref som Doctor
 Samuel hafwer sönderrifvit, så att han är af-
 stött af de sanitetlige affällinger, som här i
 riket äro, till att behjuga H. F. Måde och
 Rikssens Råd, både om Religionen, att de icke
 skulle hafwe den fri som dem synes, så ock det
 underhåll, som de hafwe sig förwärfvet genom
 Sins Tidikscons befördring, ändock H. F. Måde
 icke hafwer giordt dem något hinder i deras
 religion, som allem är witterligt; Såsom ock
 icke eller will wågre dem deres underhåll, så
 långt det kan tillräcke, när som Rikssens nödige
 saker wore först beställte. Så tyckes H. F.
 M. fördenksfull, att han söge redeligen handlat
 hafwer, efter det Kongl. Maj:t i sin främware,
 hafwer

och Secreteraren i Kongl. Majtts och Rikssens Archiv,
 Högw. Herr Baron Gustaf Nibbing. Om den nämde
 Peder Rasmussen Bruhn, kan läsas i Werwings
 Hist. om K. SIGISMUND och CHARL 9. 1 del.
 Sid. 214. 217. 323. Han war Kon. SIGIS-
 MUNDSS Secreterare och följakteligen hos Hertti-
 gen illa anskrifwen, det ock hans upförande i många
 stycken tyckes förtjåna.

hafwer befalet H. J. N. återgå till
der, såsom och begärat af dem, att de
wile H. J. N. hörsamhet och lydnad;
Kongl. Maj:ts befallning öfwertradt hafwer
icke welet göra H. J. N. then äran att stå
sig hos H. J. N. om han måtte begifva
efter någon annars befallning olofwendes
landet och late sig druka uti någon annars
honnertigen efter hans tjänst, underhåll
ställning icke war honom opsigd, och
om många Nilsens hemlige och framfarna
singer är kunnigt, mer än honom
borde.

Til der andre, att sedan som Peder
son är bleswen tillbaka hämtat igen, och
N. honom något hårdt tildalat hafwer,
han welat gjordt sin endstollan och
huru mycket ondt han hafwer för
mått lidit, särdeles för de bud och bref
ett år sedan förde till Storfurstsen i
huruledes han utaf Kongl. Maj:tt opå den
ste hafwer varit tildalat, att H. J. N.
hemlige och Kongl. Maj:tt skadelige ständ
fulle hafwe honom till Stor: Furstsen aff

Slutet härnäst.

---

vara af han der icke hafwer fört all sanning
ord fram för Hans Kongl. Majt, utan genom
lögn och bedrägeri förwärft sig Kongl. Ma
jeståts ynnest och nåde igen, om Hans Kongl
Majeståt någon onåde förr til honom haft haf
wer, til åfwenlös med andre ärlige mäns förtal

Til det tredje: finnes i hans Almanach in
skrifwet, der han tillmåter Hans Gursfeliga Ma
jeste at wolat slaget honom med en datt, hwilket
skulle warit skedd i Upsala; der han aldeles haf
wer lugit H. F. N. uppå, efter der så mång
ärlige män både inom och utom Råds, des
ses och Salen full war, som deruppå säga, och
derigenom som en lögnare wil förfränka H. F.
Mådes goda namn och rykte, såsom många an
dre lögnere äre om H. F. Nåde utspredde, der
ibland han wäl kan wara en som ofta tillförr
det spelet bedrifwit hafwer; men huru saken
utdrog i Upsala kunne de båda vittne som de
tillstådes woro; och de ord som fölla af H. F.
N. emot ofta nämde Peder Rasmusson, wor
icke andre än desse, at efter förenämde Peder
Rasmusson, så wäl som flere affällingar från
den sanskylliga Religionen mycket buller och oro
da åstadkommo, deribland han sig mästertig lå
bruka, så sade H. F. Nåde til honom på Sa
len: Din Lands-Örrådare och Herres och
Konungs lyckas förspillare, wänder tu icke
igen med dina tidender och titt i
fällskap, och förhindrar så at thi

En ofructsamlig afgrä, då skal du
tusend djur; och wore det icke för min
urstelige äre skull, då skulle jag tråda
inne datt igenom kindbenet på dig: och
så darten ut. Men, sade H. F. Nåde,
skal böddelen göra i läglig tid och icke
H. Härutaf kan man se, huru skamnest
ne äresförgåtaren hafwer förwändt H. F.
sades ord, och tilmålt det H. F. N. aldrig
fwer haft uti sinnet.

Til det sjerde: Hafwer han gjort en hop
midse werfer om Kyrfkoherden här i staden,
uti han liknar Åkrenskaps-ståndet wid et offa-
Creatur, nemligen, med lof för tuktiga dron-
at säga, wid en m... Kan wäl se at han
sådana Creatur sit bröllop ofta haft haf-
er; förm som hans lefwerne utwisar, kan
såga wara olift.

Til det femte, om det falske Påse-bord,
han hafwer latit stelle i Konungens Namn,
han war kallat til Hans Maj:t, hwad ho-
an dershöre bör at luge sig igenom landet.

Til det sjette, så är ock förbemålte Peder
asmusson tilfrågadt, om honom ingen befäl-
ing war medgifwen, Högbermålte H. F. Nå-
användendes, dertil förbemålte Peer nekaf haf-
er, sågandes sig ingen befalning eller beffed
medgifwen ware, som H. F. N. widkontme
ulle; men om Rikseus Råd war honom något

lyskhet, hved nu skönt kan være, må ha
der voldsomme gode. Men uttræfelig beken

13.

Anders Mårtensson Jörplittare, anlångar
den någos tal, som han skulle hafwa
fördr om Herrig CARL och Herr Bengt
Ribbing, af Stockholm den 15 Febr
1595.

Bekennes jag mig Anders Mårtensson, at
ter den Högborne Kurfste och Herre
CARL, S. R. Arf. Kurfste &c. min nåde
Herre förefommitt är, ihinnerligen af Herr
Gustafson (Stenbock) hwilken för H. S.
sself berättat hafwer, at jag skall hafwa sag
der Högborne H. S. Nåde hade så sag
Salige Framledne i Gudi Herr Bengt Ri
bbing, den tid han något för sin död war sam
med Herr Ture Bjelke til H. S. Nåde på
Köping, at Herr Bengt skulle deraf hafwa för
sin död, der Gud H. S. Nåde före beware
hafwer förbensfull kallat mig hit betont at för
höra: så swår jag härmed på Gud och min
håls salighet, at jag det talet, det H. S. Nå
de skulle hafwa sagit Herr Bengt Ribbing om
döds, eller burit sin hand uppå honom, aldrig
hört hafwer uppenbareligen, för än H. S. och
Wälbörig Jöns Ericsson til Öperp.

14. utt. **Wester-Göthland** derom tilltalade
 sedan nu, at jag af H. G. Nåde sielf der-
 i hár uppå Stockholm är tilspord bleswen,
 icke mindre det af min mun sagt eller utfört,
 en för Wälbemåtte Herr Erik eller någon annan
 kunnika. Det samma jag och nu uti de ädla
 wälbördige gode mans närvaro, nemligen
 Pers Gudemansson til Hedåker, Anders Lin-
 dson til Forstena och Nils Kyhl, wäl bekänt
 betygat hafwe, så sant mig Gud hjelpe til
 och til. Och på det H. G. Nåde icke må
 ha twifvelsmål derom, at jag ju samma min
 minnelse bestå will, ehwar sådant framdeles
 fordrat och begärat blifwa, så hafwer jag
 till förbemålse ädla wälbördige gode män, at
 Iha god för mig, det jag tillrådes komme will
 full, när jag fordrad warder; så trycker
 härunder mit Signett. Gifrost &c. U-
 ka (*).

14.

Kung CARLS Bref til Eric Gustafson (Sten-
 hock.) om Herr Bengt Ribbings död, af
 Gampsholm den 16 April 1595.

Här &c Eder kommer wäl ihåg Herr Eric
 Gustafson, at wi uti förledne sagnar uti
 påsding låte genom våre trogne Män och Råd,
 N 3 of

Den 20 derpå följande Februarii på Bengt Rib-
 bings Enka stadfästning på sin afledne mans förmaning
 I Ha härad.

och äfftelige, ädle, wälborne och wälbedrö-
 Herr Mauritz Stensson, Jöran Classon och Ha-
 Ericsson Eder tåla om det tal, som J
 och berättade wara utkommit, det wi skulle ha-
 wa slagit. Salige Herr Bengt Ribbing, bera-
 hans döb skulle hafwa förorsakats; hwilket
 då föregaf, at Anders Mårtensson skulle för-
 för Eder sagt och berättat hafwa; så hafwe
 nu fördensfull haft bud efter förbemänte And-
 och honom derom tålat; och säger han sig de-
 förr aldrig hört hafwa; mycket mindre sådant
 för Eder sagt eller berättat. Och emedan
 wore den förste-man, som sådant för och såd-
 och mente Eder det af honom hört hafwa, de-
 han nu fast och hårdt nekar til, så wile
 fördensfull hålle och til Eder, intil des J. kunn-
 bewise eder man, som sådant för Eder berät-
 tat hafwer; ty wi tänke icke länger til at tro
 in sådane lögnen och squaller, som osanförder-
 gen om och i Riket utspidas.

15.

Hertig CARLS Bref till Linder Nilsson
 (Bonde) beläggande et bref, som han af
 Ercke-bispen här i Swerige skrifwit haf-
 wer, af Arboga den 20 Febr. 1597.

Wile Eder Linder Nilsson icke förhåll-
 att och är förekommit och till wetandes wor-
 det, om ett bref, som J för kort tid f

En skrifvelse till Erke-Bischofen här i Riket, ut-
 lifter J förmåle, att J icke wela anse Reli-
 gionen, utan likawäl hålla den goda wän-
 skap, som Eder emellan gjord är, med mycken beröm-
 melse, som J eljest gifwe honom, att genom
 hans stadighet blef så wida kommet sist i Stock-
 holm, att wi sade oss ifrå Regeringen, bestyrels-
 s oss, att wi skole hafwa fört ett strängt och
 stort Regemente, med flere förwitelse-ord, som
 omme Eder Skrifwelse innehåller och förmåler;
 men hade wi icke försatt oss, såsom det ej eller
 möjligt är, att J skulle oss något tillägga och
 förbita, förrän bewisligt wore, att wi till så-
 nant skyldige wore; helst till thet som en Ty-
 sk och ingen Christen Furste borde tillagdt
 worde; det oss icke heller kan stå till att lide eller
 der till gode hålla, allenskund wi för Gud
 te oss der oskyldige uti; Men wi förnimme
 att det ordspråk: wara sant; att hwar och en
 kan icke annars hänga, än som hans nåd
 wärit till. Och såsom J förmåle Eder icke
 wela anse Religionen, utan eljest hålla god wän-
 skap, så måtte wi wäl lide att kunne njute sam-
 ma wälför; och der J wore den, som wille be-
 stä Eder så mycket derom, att sänja och enig-
 a emellan Kongl. Maj:t till Sverige och Pö-
 lön, wår älskelige käre Herr Broder och oss
 måtte altid stiftet och wid magt hållen blifwa,
 och förhoppes oss kunne så mycket utdrätta, Hög-
 älskade Kongl. Maj:t och des älskelige Efs-
 tads-vingar,

del är Gud högeligen emot; beröfver oss det-
 ge människor för qwida och flagan bärd, så
 som och hela Församlingen sig förargar; och
 wi förnimme at han samma spöl ännu med en
 hop löst parti framgent ut. Eder befalning drif-
 wer; derföre är war nådige begäran, at I,
 anseende den Stora Guds wrede och hämd,
~~som denna ämnas land~~ och Konungerike komma
 plåga, efter I befalningen på Högbenälte
 Kongl. Maj:ts wågne öfwer samma stad hafwe,
 icke weta tillståja at han sin skamliga blinades
 samma handlingars flykt och hamn hos Eder
 hafwer. Wi göre altid gerna igen det Högbe-
 nälte Kongl. Maj:it kan wara til naboligt wän-
 ligt wälbehag, och äre Eder med nåde och alt
 godt bewägne. Gudi befallandes.

17.

Hertig CARLS Bref til Johan de Mornay,
 beläggande et Bref Herr Eric Sparre Hans
 Moder tilskrifwit hafwer. Af Nykö-
 ping den 14 Maji 1597.

Wi wile Eder Johan de Mornay nådeligen
 icke förhålle, at oss är et bref tilkommet,
 som Eder Modersisters Son Herr Eric Sparre
 Eder Moder tilskrifwet hafwer, hwilket dock up-
 brutet war, förån wi det fingo, det wi Eder
 nu härmed tillfände, derutinnan han osansfärde-
 ligen föregifwer, at han hafwer nödgats wila
 här

•) • (•

Historiska Märktvär- digheter.

Andra Delen.

N:o 18.

16.

Erig CARLS Bref till Sren Malcheson,
Hofwidoman på Bohus, Beläggande
Gr. Eric Brahe, af Utlöffe, den 23 Martii
1597.

Är ic. Wi wile Eder icke förhålla Sren
Malcheson, att en detta Rikets innetige
Greafve Eric Brahe tyd namn, hafwer be-
skrit sig fort för wår ankomst hit neder i lands-
iden, hädan af Riket, uti Kongl. Majts af-
hannemarks, wår synnerlige gode wäns och
hobbes Stad Kongella. För hwad orsak skull,
hane wi icke wete, utan kanste efter Han för
s fara hafwet burit, det wi, som wårt Fur-
st. Ambete kräfwet, skulle lagligen låta honom
måla för någre hans osilbörliche Handlingar;
synnerligen för det han sig med en hop be-
röfde personer och hooter låpat hafwer, sam-
de at han en Furstelig Person uti fången haf-
ter. Och efter sådan hans wedersäggelige han-
del

128
 det är Gud högeligen emot; derför är det
 ge människor står qvida och klagan bär,
 som och hela Församlingen sig förargar; och
 vi förnimme at han samma spel annu med en
 hop löst parti framgent ut. Eder befalning drif
 wor; derför är vår nådige begäran, at I
 anseende den Stora Guds wrede och häm
 som ber af öfver land och Rönungar
 plåga, efter I befalningen på Högbenad
 Kongl. Maj:ts wagne öfver samma stad hafve
 icke mela tidsdäja at han sin förtliga
 samma handlingars flykt och hamm hos
 hafwer. Vi göra altid gerna igen det Hög
 mätte Kongl. Maj:t kan wara til naboligt
 ligt wälbehag, och äre Eder med nåde och
 godt bewägne, Gudi besällandes.

17.

Hertig CARLS Bref til Johan de Mornay
 beläggande et Bref Herr Eric Sparre
 Moder tilskrifwit hafwer. Af Nya
 ping den 14 Maji 1597.

Vi wile Eder Johan de Mornay nådeligen
 icke förhålle, at oss är et bref tilkommet,
 som Eder Modersysters Son Herr Eric Sparre
 Eder Moder tilskrifwet hafwer, hwilket dock up
 brutet war, förän wi det fingo, det wi Eder
 nu härmed tillfände, derutinnan han oss
 igen föregifwer, at han hafwer nåd

är af Riket, för den stora hot och undsägelse,
 som wi honom gjort hafwe; ty han skal med
 en ärlig sanfärdig man bewisa oss uppå någon tid
 å något ställe hafwa warit, der wi honom änd-
 igt hafwe till at fångsla eller förfölja. Icke
 re wi heller, Gud des lof, någon tyttan,
 som någrom hafwer tilfogat, öfwer lag, wård
 eller orätt i någon måtto, så at han fördensfull
 hade haft behof at bärga för oss någon fara eller
 uktan, utan kanske hans eget onda samwet
 afwer äggat och drifwit honom dertill. Ty
 om wi hade något emot honom eller någon an-
 den, så kunne wi sådant emot honom lagligen
 föra låta. Och är vår nådiga förmaning,
 I wile taga Eder för hans stämplingar til
 vara; ty ehuru sagert han föregifwa kan, at
 vara Eder benågen, så war likwål han och
 hans Justrus Fader Gref Peder (Brahe) råttas
 orsaken til Eder Faders död och förders; om
 hwilket wort mycket til at skrifwa, det wi dock
 äre denne gång bestå. Hwilket wi Eder nåde-
 ligen icke hafwe wilet förhålle (*).

(*) Samme mening till Hans Moder, Mutatis Mu-
 tatis. Reg. Fol. 190. b.

Äfträttelser om Regements Förändringen i Swed Rike år 1719 (*).

Om Inrikes Ärenden.

Så snart Konung CARL XII war wid Friedrichshall i Norrige, af et skott, den sista November, olyckeligen skuten, blef straxt Öfversten Bennet, såsom expresse skickad ifrån Arméen

(*) Här lemnas et ganska märkligt Document i Svenska Historien. En förnäm och den tiden i affärens brukad Herre förmenes wara des uphofs-man. Det är förr aldrig trykt; men affskrifter finnas äfstillige. Hans Excell. Riks-Rådet R. och Com. m. m. p. Herr Grefve A. J. von Höpken äger en. En funnet i Cancellie Rådets och Riks-Historiograph. Wälsborn. Hr. M. von Telses Historiska Samlingar, och en hos Juris och Deonom. Adjuncten wid R. Acad. i Upsala Hr. D. Pet. W. Christiernin. Onskeligt är at Skriften i anseende til tankesättet wore aldeles pålitelig. I ölmånhet at säga, kan häremot med skal påminnas, at Författaren tyckes warit Hertigen af Hollstein CARL FRJEDRIK, nog mycket tilgifwen, som ej annat kan än wara et fel, så wida Rikens Ständer-ide er lände Thron-fölgs Rättigheten för någondera af Konung CARL den Elloftes Prinsessor. Likaledes synes at Auctor wara af den förgräpelig tanka, som skulle höll kenske Geheime-Rådet Baron Goertz ej fått njuta alla beneficia Juris et Processus, utan blifwit med mycket strånghet handterad och dömd. Någre Particulariteter träffas här ock, som ej kunna eller böra antag gEDA bewis och noga undersökning. I anseend

till Hennes Kongl. Höghet Prinsessan Ul-
 rik. Det förmenas, at imman han blef affstie-
 rad, war någon Conseil wid Armeen hällen,
 waruti Arf-Prinsen af Hessen-Cassel skal för-
 arat sig för Souverainetetens affkassande (a).
 Något tal skal och wid samma tillfälle fallit,
 till Kongl. Rådet Gref Rensköld och Her-
 ren af Hollsten, som skal warit något hårdt,
 sedan blifwit releveradt, så af bemänte
 Kongl. Råd, som flera Hertigens omänner.
 Öfversten och Lieutenanten af Kongl. Majors-
 kabate-Corps Gref Carl Emil Lewenhaupt,
 late General-Majoren Silfverhjelm, och flere,
 sworo Souveraineteten, och sworo straxt fring
 Armeen, samt de näst belågne städer, bådo
 beferne wid Regenterna göra det samma,
 underkrefwo en skrift, hwaruti Hennes
 Kongl. Höghet Prinsessan blef förklarad för
 brottning. Det som komt dertil til detta steget,
 är, at om Hertigen af Hollsten skulle förkla-
 ras för Rönning, så kunde det icke ske, med
 mindre

C 3

mindre

har jag sökt med korta påminnelser utmärka dessa stäl-
 len, at lemna andra, mer uplysta, anledning til mog-
 näre granskning. Swad eljes sammanhanget och skrif-
 sättet angår, talar Documentet för sig sjelft, utan at
 behöfwa någons löfod.

a) Berättelsen här om af Gen. Maj. Silfverhjelm, kan
 läsas i Kongl. Bibliothecarien Herr Gjerwells Nyn-
 Swenska Bibliotheks Fjärde Band.

mindre han skulle bibeholde allet af sine
och rättigheter. Sats. Konungen haft (b).

Oswandsämbe expres ankom fredags
middagen och reste in hos Öfver: Ståth.
Taube, hvarest han förblef til aftonen.
Hennes Kongl. Höghet, sedan fäberne
blifwit öfverlagde och preparerade, lät
om aftonen kalla Rådet tillsammans i sin
mare, hvarest Hennes Kongl. Höghet,
Rådet war samadt, insann sig, och blif
af Stats-Secreteraren Bark gratulerad til
riges Drottning, hwilket ock Rådet, som
icke förr fått råderum, at något i denna
öfverläggna, afwen gjorde. Hon gaf dem
tillkänna Konungens död, påtog sig, Roger
såsom Ursvinge, samt på det et sådant sig
te vinna så mycket mera bifall och behag,
såde sig Souveraineteten; och det så i anse
af hwad som i Armeen sig tilldragit, som
de härwarande Rådens föreställning, hwil
sträpt, til et tecken af den, erhålna sig
kallade sig Rikssens Råd. Gref von der Natt
som förde Directionen i Upphandlings Depu
ten, tillika med Secreteraren Ekkeff, som

måla

(b) Det tyckes icke varit någon nödvändighet; ty
sens Ständer dogde så väl i anseende til Hertigen,
Uf. Prinsessan, Hans Moder: Syster. sin fria
rättighet.

(c) En Holländsk General af Görtzes an,
R. Gr. Stenbock & Eswecke, 4 Del.

32

sin händer, blefvo straxt samma afson-
 derade, samt wakt om Hollstenske Geheima-
 et Baron Görtz hus fatt. Det troddes at
 Secreter. von Höpken, Vice Presidenten
 guen och Krigs-Rådet von Orter, som wa-
 re ordnadt i samma Deputation, skulle afson-
 na i förwar tagne; men samma tanka för-
 nn seban ardeles, som det ej wäl kunde lå-
 g göra, efter som då alla Rikens pennin-
 och medel gingo genom samma Deputation,
 den, i anseende dertill, icke utan confusio-
 nor oröda skulle förorsakas, kunde så ha-
 afbrytas. Hwarföre Kongl. Rådet Gref-
 af Cronhjelm blef förordnad, at föra Di-
 nari decuri, som til wilkomma fick sin åter-
 de tid, hvilken förmon och andre flere so-
 njöto. Hennes Majt förordnade då straxt
 eral Dücker, Eric Sparre, Taube och De
 Gardie til Råd. Om Söndagen gjordes
 fägelsen efter Hans Kongl. Majt, då och
 tilkänna gifwit, at Hennes Majt antagit
 egeringen. Straxt derpå, neml. den 15 De-
 mber, blef fällessen utskedd til en almän Ri-
 ks Ständers sammankomst, den nästföljande
 17 Januarii 1719, hwaruti Hennes Majt gaf
 känna, at hon tilträdte den efter Hennes Herr
 broder ledige Thronen, i förnågo af des arfs-
 ttighet (b), förklarande sig wilja rätta och an-
 dra

) Hennes Kongl. Maj:ts Rungörelse derom löfets trykt i
 Gr. Canc. Råd. v. Stiernmans Saml. af Riksd. Beslut.

En händelse som utlöste en ny krig, kallades
 klassa den så kallade Souveränitetens, samt
 de Riket i des gamla stiel och väsende in.
 Då Öfraste Bonnet blef ifrån arméen up-
 led, at gifva Konungens död tillkänna, af-
 dades äfven General-Adjutanten Rosenhane
 försäkra sig om. Baran Goertz Person, som
 var nyligen öfverkommen ifrån kongressen
 i Wien, och reste nedt åt landet, til
 Kongl. Majt. Rosenhane rådde honom
 vägen i Wester-Göthland och arresterade
 honom, som var aldeles okunnig om Konun-
 gens död, samt förde honom sedan under fäng-
 förvar til Stockholm, der han satt på
 Sörmalmis Stads-hus, och med stark wakt be-
 rad, samt ingen tillåten at til honom utan
 ständ inlåtas.

Fortfæring härnäst.

Smörsta Märskwärd digbeter.

Andra Delen.

N:o 19.

Utsättning af Historien om Regementets
förändringen i Sverige, år 1719.

Efter Hans Kongl. Maj:ts död gjordes straxt
anstalt om des Liks-upförande, hwilket ankom
Jule-helgen och fördes til Carlberg, hwar
det förblef til begrafningen, som skedde den
Februarii uti Riddar-Holmen, och fick inmed
tid, så wäl som Hatten, hwarigenom skottet
gick, åskådas, af hwem som det åstundade.
Om Hans Maj:ts död gingo då åtskilliga Tal-
fullige mente att han på något förrådeligt sätt
lifwit af daga tagen, efter som kulan gått in
i ena sidan och horisontaliter ut på den an-
dra, genom rinningen, hwilket förmentes ej kunnat
se, om skottet warit från Fästningen. Det
yntes nu, som med Komangeris död all lust til
sig förswunnit, samt all mandom och tappers-
het tagit affsed från Nationen. En dansche
hög Arméen woro gamle och försarne, samt
deras Bravour bekante, Generaler och Öfwers-
tar;

star; så blef dock belägringen för Stribrikshall
 plörligen uphöfven, ännu som man hade orsak
 att föreställa sig, det bemäste fästning innom nå
 gra dagar måst gifwa sig, om med belägringen
 hade blifwit continueradt; och tänktes nu på in
 tet annat, än att retirera sig från Norrige, och
 att gå hwar och en hem till sitt. Orsaken till
 skrifwes wäl den svåra och hårda årstiden,
 hwarigenom Manskapet ganska mycket led; Men
 så war wäl dock det förnämsta, att en del af
 Herrar Generalerne hade länge varit med, och
 ofta blifwit exponerade, samt slitit öndt, och be
 gynnade således ledna och tröttnas wid sådant lef
 werne; hwarföre de och förmänte att kunna nu,
 under den i Regeringen rindade ändringen, säga
 sig i ro; sårdels som och Souveraineteten
 blef afslagd, och de trodde sig äfwen kunna ha
 wa ett ord att säga, hwad Riks-Styrelsen an
 gick; men kunde icke weta, hwad Regeringen
 fått blifwa wille, derest Hertigen af Hollsten
 omedelbart komme till Regeringen. Andre sökte
 åter i stillhet afbida tiden, till at se, huru med
 tillträdet af Regeringen skulle ske, om derwid
 någon misshällighet skulle sig yppa, som redan i
 Utrikes Anvisöna war berättadt, och derest
 taga sina mesurer till sin nytta och etablissement.
 Hans Durchl. Rf-Prinsen längtade hem till
 Drottningen, att med Henne öfwerlägga om de
 mått och steg, som börde i aft tagas till
 fästigande på Thronen, och såg fördenst

ne; at Armeen skulle under hans frimodige
 eta tillsammans, särdeles som Hertigen af
 Hollsten war berwid, för hwilken man då fruk-
 te rätt mycket, erkannerligen om han blifwit
 minad allena wid Armeen, hwarföre ock Ar-
 meerne fingo besallning at stillas åt, samt mar-
 chera hwar och en hem til sitt, så wd. den som
 war wid Fridrichshall, som den, som war på
 ämneländska sidan ingången i Norrige. Det
 des at Regementerne ej kunnat lida mer, om
 blifwit qwarstående i Norrige, då man kunn-
 at förmoda en öderlig fred med Danne-
 mark, än de och landet nu ledt, genom en så
 ng och svår Marche midt i kalla vinteren.
 Hans Durchl. Hs. Prinsen, så wd. som Her-
 gen af Hollsten, kommo således til Stockholm.
 Och efter handen den ene Generalen efter den
 andre. Och woro nu åtskillige öfwerläggningar
 och sammankomster om de på Riksdagen före-
 kommande mål. Och som Hennes Mått nu
 hade vinstänkt makt, i anseende til Rikens
 Medels Disposition, så stredde nu, förutan de
 anseelige gratificationer, som åt Generalerne
 lemnades wid Armeen, äfwen anseelige här uppe
 i Stockholm. Det berättas at Regiments-Cas-
 sorne mest blifwit lemnade åt Cheferne wid Re-
 gementerne (c): Wist och samt är, at för 100000
 Daler Silfamt i Swita penningar, som Gene-
 ral

9. 10.

3 2

(c) Det synes ej alldeles troligt; Men flöter enligt här
 uttänkt de då gånghare räkna.

sal Majoren De la Gardie fått i dessa dagar till sitt Regemente, war icke ännu år 1723 någon räkning gjord, utan har derom wid den Riksdagen i Secreta Utskottet blifwit påmint (f).

Wid Riksdagen blef af Hennes Majestät Lands-Höfdingen i Upsala Län, Baron Pehr Ribbing förordnad til Land-Marskalk och Taleman för Adels-Ståndet. För Preste-Ståndet war efter wanligheten Arki-Biskopen i Upsala Mathias Steuchius och Justitiaz Borgmästaren i Stockholm Hyltén för Borgare-Ståndet, samt för Bonde-Ståndet (g).

Straxt i början af denna Riksdagen uppkom den bekanta twistigheten imellan Classerne på Riddare-huset, hwarmed således war beskaffadt: 3 anledning af Kon. GUSTAF ADOLPH Riddare-hus Ordning war Ridderskapet och Adelen fördelt i trenne Classer: Den första bestod af Grefwar och Fri-Herrar: Den andra af Riddare och dem, hwars förfäder varit i Rådet, och den tredje af menige Adelen. Om rådet på Riddare-huset stredde således efter Classerne, så att hwar trenne Classer hade beslutit, måste alltid den tredje råta sig efter: och som de tredje förste Classerne bestodo af gamla så, särdeles den andra, eller så kallade Riddare Classen,

(f) Acterne torde här utwiisa om så händt. Dr. mas
imedlertid för Auctorens räkning och a
andra

(g) Namnet är i Orig. utelämnadt.

Classen, samt mest af gamle Familier, som med
 Andels hóllo tillsammans (h); så förtrodt det den
 tredje Classen, som mest bestod af unga Familier,
 at de förre, som woro så få til antalet, skulle
 på Riddare-huset och följakteligen på Riksdag-
 en spela måstare, så wida som Ridderskapet
 och Adelen då ägde votum decisivum (i); hwar-
 för blef af den tredje Classen den proposition
 som det påståendes gjordt, at alla woteringar på
 Riddarhuset skulle ske per Capita och icke per
 Classes. Detta war just at sätta knifwen på
 gruppen på alle de gamla Familierne, så wida
 derigenom betogs dem en rättighet, som de ifrån
 alla tider ägt, och hwarigenom de warit i an-
 stånd; så hos Öfwerheten, som de andre
 Stånden (f). Man försåktade sin sak å båda
 E 3

H) Riksmåstare lär de yngre Familierne hyst den mis-
 tantan. Denna nu, Gubi lof, lyckeligen ändade ja-
 lousie emellan äldre och yngre Familier, skal hafwa all
 första delen härredet af några i Konung CARL den
 Elloftes tid förelupne omständigheter.

I) 3:de Saml. af Handlingar til Kon. CARL den
 Elloftes Hist. Art. 43. 5, förekommer et ställe, der de tre
 öfrige Stånden liksom medgifwit, at de ej för den gången,
 begärde mer än votum deliberativum; men om de af-
 lenast af höflighet så skrifwit, eller ingen gång begärt
 mer, eller ej haft större rätt, efter den tidens grund-
 lagar, må andre undersöka. Det är en Politisk mer
 än Historisk fråga, om sådant kunnat eller bordt ske i en
 fri Regering.

K) Förmodligen har allas deras anseende lyckeligen warit
 grundadt på wälmening emot Riksdagsståndet, der de
 och i Riksdags Handlingar sig återopät.

med stor häfslighet. Gref Perlen var i
 Island dem, som mest bestridde tredje Classen
 påstående, och då warande förste Ombudsman
 den Gabriel Stierncrona, samt Affessor Stiern-
 eld förstågade det samma. Det gick och så
 då, at förste och andre Classen woro på vä-
 gen at filias från den tredje, så wida denna
 Classen påstod, at der de, som woro life och
 undersåtare och Abetsmän, icke skulle få
 samma rätt, så wille de se sig hellske en
 Landmörtskall. De förste Classerne måste där-
 ligen dock begifwa sig, emedan de fruktade,
 detta oenighets frö kunde hafwa någon in-
 verkan på det allmänna, så wida ännu intet
 Regerings-sätt war stadgadt. Och fören-
 alle tre Classerne ad interim, på det
 som nu brukas, nemligen at på Riddare-
 voters per Capita; men at i Deputationer
 alltid Grefwar och Friherrar göra en tredje
 och af förste Adels-bänkarne skulle alltid
 tagas, hwilke med den öfriga delen skulle
 två tredjedelar (1).

Sålides blefwo Classerne, som varit i
 långliga tider i bruk, sådeles uphållne och
 Ständer til de då warande Riddare-
 Familier inkränkt. Det war icke utan, at de
 ta syntes hafwa någon billighet med sig, i an-
 seende

(1) Huru nu brukas kan af Riddare-hus och Ridd-
 daga-Örningarna inhemtas.

ande berätt, at den andre eller så kallade Rik-
 re-Classen war, dels genom kriget, dels och
 genom många Familiers dådanskjottande i första
 klassen, ganska förswagad: deremot den tredje
 de ansenligen under första kriget tilltagit, så wi
 så hwad och en Officerare, som sig någorlunda
 uti distinguerat, samt Civil- Beränt, som
 kommit til någon h-derlig tjän, hade fått Stof-
 f-bref; Men så contubérade dock denna denig-
 den ganska mycket til Adels-Ståndets förswa-
 nde, hällst samtelige Ridderkapet och Adelen
 ifte derigenom icke allenast wotum decisivum,
 de följande Riks-dagarna, man och andra
 måner, som de från hedenbös tillbaka njutit,
 wida som de andre Stånden beränte sig sa-
 af samma skäl emot Adels-Ståndet, som
 de Classen hade brukat emot de twänne, för-
 nemligen, at såsom de alle wotit sike Ständ-
 och ägde lika magt, så borde intet Ständ
 ifra Prerogative fram för det andra: haf-
 andes och sedan samma principe tagit så of-
 derhand i alla Ständ, at alle Riksdags Rets-
 derne, änsömt en wotit aldrig så oförfaren
 och okunnig, tro sig ändock äga lika rätt och
 lyndighet med den klokaste och försämraste (m).
 Wid denne Riks-Dagen wotit trenne hemlige
 Dag

(m) Så wida i sika tilfällen el annat bör gälla, än på
 dag grundade skäl, kan nu en oförfaren om sig tro
 hwad han behagar, utan at hans tankar lända de mer
 försämrade och dagkunnigare til försämr.

Barhets; men så redde ännu ingen wisa upp
 barligen hwar han förde i Skölden, utan en
 betades, att underhand och långt ifrån. De
 ena war Hof-parter, det andra Hertigens
 Hofsken, och det tredje, som af bägge de förra
 undergång wille i framtiden taga Regeringen af
 sig, under Skydd af en Riks-Föreståndare
 som i Seurarnes tid. Af dessa sistnämnda war
 en stor del af Rådet, samt en mycket del af
 den, och i spennerhet af de äldsta Familierna.
 Dessa sistnämnda, ehuru de wore glade deröfver
 at Hennes Majt i Riksbags-fällelsen aff
 sig Souveraineteten, och at de således kunde
 del i Riks-Skyddet; så oroadt dock det sig
 at Hennes Majt hade tillträtt Regeringen
 der Arfs-Rätt, dem mycket; emedan de
 sade, at som inga Arfwingar wore at förmå
 efter Hennes Majt, det torde samma skäl
 gång öfwa wägen för Hertigen af Hollsten,
 efter Hennes Majts döds påstå rättighet til
 det, med hwilken de fruktade sig icke så lätt
 kunna komma öfwerens, och som begutan ofelbar
 skulle lemnas Arfwingar efter sig til Riks-
 hwarigensan deras hopp, at främdeles drö
 det til sina Familier, aldeles skulle så dem fel

(n) Tydtes wara en hård beströfning som aldrig utan
 giltiga bewis lär kunna anses af någon wälsinnig
 som trottig. Ettwät ses här af hwar mistankar den
 den warit å bane.

(o) Se ofwansföre Anmärkn. n, at denna Reflexion
 utan bewis hänwisas såkräft til Politiska mistankar

Boersättning följer

Maj:t dertil, under försäkrän at blifwa wald. Mesta orsaken, som bragte Hennes Maj:t dertil, war, at hon fruktade, at om hon icke affade sig arfs-rättigheten til Riket, kunde ock Hertigen af Holsten, som war af äldre Systren, så widd Riksdagen betjena sig af samma skäl, at göra Henne Kronan stridig, hwarföre ock til förekommande deraf, och efter hon ändå blef widd Regeringen, så ansåg Hennes Maj:t det lita mycket, antingen det skedde genom arf eller wal, allenast Hennes Maj:t wam sit ändamål. Hennes Maj:t lät derpå den 20 Jan. samma dag som Riksdagen begyntes, afgå des Bref til samtel. Riksens Ständer, hwaruti hon affade sig all arfs-rätt til Riket. Så snart detta bref war nedkommit til Riksens Ständer, betygades deröfwer en ganska stor glädje. Riket blef straxt förklaradt för Wal-Rike, och Hennes Maj:t i det samma wald til regerande Drottning, i anseende til de skäl, som Riksens Ständers Utkörelse: Aft af den 21 Febr. utwislar, så at ej något rådrum eller tillfälle war för Hertigen af Holsten och des medhållare, at på något sätt röra sig. Således blefwo desse bägge partier, såsom under et sten förlikte. Hof-partiet, i hoppet at kunna så mycket bättre understödjia Hofwets affigt, som war at Arf-Prinsen af Hessen-Cassel skulle komma til Regeringen, hwilken ock då blef förklarad för Kongl. Höghet: det andra åter sågnade sig, at

Ufrån et tygt mummalande begynte detta gå så
 got vidare, så at derom började talas inellad
 de förnämste, af de til Riksdagen ankomne
 Ständer. Omfider steddde och förestälning der
 om til Hennes Maj:t i sittande Råd, de Riks-
 Råder och Cancellie-Præsidenten Gref Arved
 Horn genom et gansta widlöfrigt tal, gaf Hen-
 nes Maj:t tillkänna, at Hon icke ägde någon
 arfs-rätt til Riket, utan at det nu mera blif-
 wit et Wal-Rike, med hemställande, om
 Hennes Maj:t, til undwikande af hwarjehanda
 olägenheter, som kunde möta Hennes Maj:t
 wid öpnandet af Riksdagen, wille bemålte arfs-
 rätt sig affsäga och låta det ankomma på Ri-
 sens Ständers wal, hwilket ända otwifvel-
 tigt worde fallande på Hennes Maj:t, i an-
 ende til des wgemena dygder och egenfapet.
 Hennes Maj:t stod deremot gansta länge, em-
 han hon ej kunde finna det, at hon gift sig
 utom Ständernes samtycke, wore något skäl
 hwarföre Hon borde mista arfs-rättigheten i
 Riket, så wida Hon war en Souveraine K-
 nungs Dotter, samt under en Souveraine K-
 nung gift (q). Andreligen begaf sig dock Hennes
 Maj:t

(q) Riksens Ständer hade wäl updragit R. CARL den
 Ellofte en winstränkt magt; men efter Sveriges lag
 och laga Stadgar, och deribland räknas äfwen Rfs-
 föreningarne, som och handla om Kongl. Rfs-
 giftermål.

ansållare aldeles under: ja, han kunde icke, så Kongl. Höghests Titulen, som han begärte; sedan man ansåg den som et tecken af någon ättighet; utan måste han och ändteligen begifva sig ur Riket, som skedde den 1 Maji, icke utan stor förors betygande, så af honom sjelf, som många des vänner, som woro honom följande till Liljeholmen, hwilket, hvad bekräftas påföljd det hade för Riket, vittnar nog samt de följande årens Historia (s).

Sedan Drottningen war, på sätt som ofwans nämnt är, utvald, blefwo Försäkrings-Skriften och Regerings-formen upsatte den 21 Febr. varefter hyllningen gick för sig här i Stockholm under bar himmel, på den Kongl. Borggården. Men som Hennes Majt förment at ej skulle wara lyckosamt at krönas i Stockholm, efter som des Herr Bror, som här äfwiit krönt, haft så mycken motgång; så berättade Hon, at Krönings-Acten skulle ske i Upsala, hwarest Hennes Förfäder och blifwit kröna, till hwilken ort fördenfull en ganska stor del af Rikens Ständer woro Hennes Majt följande. Och gick Kröningen derstädes för sig den

U 3

7

De påföljderna kunna för Hertigen wäl varit swåra; men Riket har deraf icke haft någon skadning. Ty ehuru Kejsar Peter af Ryssland sökte arbeta för Hertigen, bibehålla dock attis Rikens Ständer sin selskandighet och rätt, utan offentligt freds-brott.

7 Martii, wid hrollet tillfälle åtfyllige Disputationer i Hennes Maj:ts närvaro blefwo hållna på Swenska, så wäl som Doctors Theologi promoverade.

At komma tillbaka til Geheime-Rådet Baron Göriz, så blef wäl om et och annat, som honom angick, straxt efter des arrest undersökt, men så snart Riksdagen war begynn, blef Commission af Rikssens Ständer åfwen honom förordnad, under då warande Landmarskalken Landshöfdingen Pehr Ribbings Präsidio. I Acten uti Commissionen emot Baron Goertz blef Lagmannen Thomas Fehman antagen ibland Visittare woro Öfwersten Sten Arwidson, sedan Sture kallad, Gen. Major Carl Cronstedt, Cancellie-Rådet Brauner, Förste Rådshubdsmannen Gabriel Sjerncrona: af Prestre-Ståndet Doct. Molin: af Borgare-Ståndet Justit. Borgmästaren Hyltén. Notarier: Cancellihjert Bahr och Carl Iserhjelm. Man har observerat at en stor del af dem, som haft det göra med denna Commission, hafwa haft något särdeles ödel innan de dödt. I synnerhet hände det, at Landshöfdingen Ribbing dog af slag under Riksdagen, samt at Fehman blef åfwen deraf hårdt ansatt, hwaras han behöll tecken så länge han lefde. Borgmästaren Hyltén stlides och frid denna werlden ömfeligen, i det hant blef upåten af matkar. Doctor Molin föll baslänges af stolen

En och bröt halsen af sig (t). Commissionen
 i Cancellie - Salen i Cancelliet, hvaräst
 fördes med wakt. Ransakningen gick fort
 sig, och blef honom förnekat, at skrifteli-
 sa sig förklara, utan måste han på alla
 som gjorda tilmålen sträpt och in instanti swara.
 En begärde så beråda sig af Advocat, så til-
 lerverande af Processen, som ock til at des-
 tre wara i stånd, at kunna utreda de ho-
 m tillagde bestymlingar. Men som man fruk-
 te, at tiden derigenom skulle dragas ut, och
 edes det almänna hatet, som war emot ho-
 m, förminskas, samt äfwen at han kunde
 igenom bättre utreda och gå ifrån sig hwar-
 som tillades, så blef sådant, ehuru det eljest
 nekades den grofwaste delinquent, honom af-
 git. Commissionens ledamöter woro wäl icke
 haldeles enige derom i förstone; men de måste
 af alle beqwäma sig omsider dertill, af fruktan
 göra Hofwet emot. En af ledamöterna,
 viligen Ombudsmannen Stierneros, har sjelf
 tilstått,

En påsaren tådes ursäkta Auctors dristighet, som här tyts
 gått in i sielfwa den Höga Rådshusens tvifla wägar och
 domar. Andra underrättelser torde gifwa annan uplysning
 här om. Domprosten Doct. Molin war en lång tid
 pålagd af andertappa, hwaraf han ock dog. Se hans
 Personalier, och U. Bist. D. Eric Benzilii Parentation.
 Hwad som berättas om Borgmästaren Holten, torde
 icke eller äga någon grund. Sådant kan af dessa Per-
 sons öfverlänningar wara utspildt.

stått för en sin vån, at det war swårt at
 ta honom fullmägtig, samt om han den
 så hade hans sak kommit i annar stånd. Men
 hatet war, som förmålt är, så stort emot
 honom, afwen som ock fruktan, at han, antin
 gen genom förbön ifrån någon utrikes makt,
 eller ock genom någon stämpling at komma ur
 fångelsset (skulle slipa lös,) at man ej gaf sig
 någon-rr, förrän man fått taga honom ur
 gen, som man ansåg för den endaste, der
 komme på fri fot, som kunde på något sätt ge
 nom des Råd uphielpa Hertigens af Holl
 Affairer, efter de andre des Ministrer och
 hållare, i anseende til det hat, hwaruti
 war, och det straff som på honom statueras
 le, ej torde wåga at på något sätt röra
 som man ock nåppeligen den tiden torde näm
 bemålte Hertig, mindre wisa sig wara för
 honom porterad, utan at underkasta sig hwar
 handa mistankar.

Sortsättning härnäst.

Historiska Märkvar, digheter.

Andra Delen.

N:o 21.

Efterligare om Regements ändringen år 1719.

För att visa med hvad animositet saken emot Goertz handterades, vill man följande berätta: En gång då Acker anförde emot Goertz, att han sökt svärta undersåtarna i Riket hos deras Konung, samt komma dem i onåd hos honom och om deras timeliga välfärd, skall han bestyrkande deraf upläst et bref, som Goertz drifvit till Sat. Hans Maj:it, hvaruti han berättade sig öfver en vis Landshöfdinge, för att han icke efterkommit hvad honom blifvit anbefalt, samt att han icke wore nog drifvande wid det honom anbefalta ämbete, med hemsällande, om icke någon annan dertil kunde utses; har Baron Goertz svarat, det han förundrade sig deröfver, at Fehman, såsom bekant för opartist man, wille allenast styckewis upläsa brefwet, och behit honom berföre wända om bladet, samt läsa det helt ut, så worde han finnande anledning, at hafwa om honom

u. 7.

u. 7.

nom andra tankar, hvilket och straxt skedde efter hans begäran, då deraf besans, at han stället recommenderat Fehman, såsom en Samvetsman, den Hans Maj:t kunde lita på, at han worde med all drift och activitet efterkommande Hans Maj:ts besatningar. Rådningen gick, som öfwan bemäkt är, fort för sig: Goertz begärde upskof och anstånd; men sådant afflogs; brukande man om honom de ordet: Mortua la bestia, mortuo il veneno. När domen skulle fällas, skedde det genom stående ganska fort, och då Präses skulle säga sin mening, skedde det med så ord, nemligen, som en skälm har han lefwat, som skälm skal han dö (*).

Domen publicerades för Goertz den 11 Feb. at han skulle hals-huggas och i galge-backen nedgräfwas, för det han, under den honom utdragna förvaltning af åtskilliga högst angelägenheter, sig, emot Sweriges Rike och des undersåtare, med straffbar illvilja och skadeliga råd och förslag, swårligen skall hafwa förbrutit; det blefwo i Domen icke några fakta-nämnda eller anförda (u). Domen blef sedan hos Rikens Ständer upläst och förwist til execution. Han blef

(*) Detta ser nog martialiskt ut, om det så passerat. Saren behagar erinra sig, hwad jag i förstone erätta skulle om Baron Götz, anfördt och påmint.

(u) Domen är särskildt tryckt.

Blef exsequared den 4 Februarii (10), samt des
stopp under galgen nedgrafwen, som dock sedan
blef af des Domestiquer sådan tagen, samma
datt, som Hans Majt begrofs, och fördr. til
Hamburg. Sådan blef denne Mannens andq-
væst.

Månge hafwa förment, at han icke förtjänt
af Sverige sådan medfart, i anseende til des
upförande under des wistande hos Hans Majt,
ärdeles som alle wiste, at Hans Majt icke lät
sig til något affteg af någons insinuationer för-
leda, samt at han alldrig Resolwerat något, in-
nan han det moget öfwerlagt, och då war icke
att säga deremot något, utan måste, hwad som
befalt blef, efterkommas, hwarföre man ock trodt
warit långt bättre, om han blifwit behållen wid
öfwet, och fått tillfälle at förklara sig och skaffa
 rättelse på de stora penninge-summor, som han
haft under händer, och Riket sedan måste mista,
med hwilka det mera warit betjänt, än med Go-
ertz hufwud. Den som har sig litet bekant de
Bregående tidens Historia, kan det icke förefom-
ma underligt, at Baron Goertz war så nypset
hatad. Könungen hade warit länge borta, och
under des bortowarande, lemnat största delen af
Rikets styrelse til Rådet. De woro icke så utan
hwagheter, at ju egna affigter, Jalousier och an-
dra

F. 2

dra

(10) Han afdrättades den 14 Martii. Se Görtz Lefwæ-
ne, af B. II. p. 21.

bra omständigheter kunde intaga deras sinne och så öfverwälde hos dem. Konungens samma wistande på en ganska afslagen ort, kände hopp, at han aldrig skulle komma tillbaka, gjorde och dem mera säkra och trygga i de göromål (x). Konungens befallningar hade icke med allt det eftertryck blifwit efterkomna som af honom åstundat blifwit, och säker angelägenhet förbrat; utan en ganska stor släpshet, så wäl i hetswa rådpågången, som i verkställigheten deraf, sig insmygt, både högre och lägre. Enstheten, som är själen alla angelägna saker, blef och ganska mycket satts, så at knapt någon ting kunde tillåtas för främmande (y); hwarföre och i stort stundom blef nödsakad, at gifwa en annan särskilde fullmagter och Instruktioner, bedrifwa vissa saker, hwarmed, som i stort gaf tillkänna, at han icke hade et fullständigt förtroende till Rådet, eller dem som i andras bedrifwande, i anledning af deras beten, tillkom; så upwäckte sådant afund och de förre, samt lust at göra deras wärf, omögörliga, dock genom tidens utdrägt omtyckt.

Om

(x) En öfverliggande Act, som passerade under År 1714, skulle tyckas bestyrka någon del häraf; men Protocollet ses at ej de woro brottlige, som i alla beten torde fått upbåra största misstankan.

(y) Denna oförståelighet wälde til en stor del de som i Köpenhamn öfwergeft Saltmarsk. &c. år 1714.

Myktan hade och stött til, at Riket förborat an-
 alliga stora ländor och fästningar, samt Rikets
 meer gått aldeles under, mycket i brist af nå-
 ga, tidiga och allvarsamma anstalter, hvilket
 skrefs dels egenmytta, dels Jalousie och afund-
 hellan dem, som hade dermed at beställa. Och
 en misnöget öfwer slikt upförande i landet blef
 art, i anseende til den ogemena kärlek som Na-
 naen bar för sin Konung; så, til undvikande
 ansvar, der Hans Maj:t skulle komma hem,
 så til at så mycket bättre ställa Undersåtarenas
 men tillfreds, samt at småningom uteslänga
 Hollstenska Huset, anmodades Hennes Kongl.
 höghet Prinsessan ULRICA, som alle wiste hy-
 för sin Herr Broder och sitt Fädernesland
 ogemen kärlek, at tråda uti Rådet och wa-
 deltagande i Rikets styrelse (1). Och på det
 att af Rådet gjorda steget måtte så mycket
 bättre kunna försvaras, så kallades Ständerne
 en sammankomst tillhoppa, at dertill gifwa sitt
 intycke, hwilket och af dem med mycket twi-
 gksamhet skedde.

Men deremot så snart Hans Maj:t kom hem
 til Riket, begyntes en större roshet; metta nit
 och ifwer i sakernes bedrifwande. Swad Hans
 Maj:t befälte, måste ske och efterkommas. Och
 som den gamla Methoden af sakernes handte-
 rande war något hinderlig at winna detta an-
 darnalet, så hade Hans Maj:t til sakkornes be-
 drifwande,

(1) Detta skedde wid slutet af år 1743.

drifwande, redan i Bender gjort en annan inrättning i Cancelliet (a), genom Ombuds-Rådet Stats- och Expeditions Secreterare, genom hvilka alla saker skulle gå, så at Rådet hade sedan den tiden icke del af mera än Konungen wille lättna til deras kunskap, eller de af Utrikes Ministern kunde blifwa underrättade om, utan befattade sig förnåmligast med Justitiæ sakers afgörande. I följe häraf blefwo och Cancelli-Collegii och des Presidents sysslor ganska ringa, så icke annat kunde än gå honom til sinnes (b). Hans Maj:t hade och redan begynt fråga efter huru i hans främwaro i Riket blifwit hushålladt, och har man dermed så wida kommit, Kongl. Rådet Renskierna och Cancellie-Rådet Ehrenstrahl woro dömda från tjänsterna. I förwarande Högste Ombuds-mannen Anders Leyonstedt skall och hafwa fått ordres at tåla sig af Rådet; men sådant skall dock komma at beståda, genom den af honom gjorda föreställning, at om Rådet skulle anklagas, så wore det som inmedlertid kunde stöta sysslor, genom hwiiskas afstadsnande en stor oreda i landet skulle förorsakas. Icke desto mindre lefde en del af Rådet

(a) Cancellie-Ordningen är uppsatt i Timurtasch eller Demotica, 1714.

(b) Derpå fins intet spor i Hans Exc. R. R. Gref Wrethorns lefnads omständigheter: han war för stor Wreth för at låta sig något sådant märka, om Grefsen skulle mindre begagat honom.

lædet, i dagelig fruktan derföre, och war Gref
Horn några dagar för Konungens båd hos då
varande Revisions - Secreteraren Ehrencrona på
des Kammar, och betygade sin ganska stora be-
svärssamhet deröfwer (c). Hårtill kom ock det,
att när Konungen märkte någon ögonförlig efter-
synhet i des befallningars verkställande, lät
han det icke ankomma på lång ransakning och
om, hvarigenom ämbetet lifafullt led, utan af-
sträffe sträffte den, som han fann försummelig, så
att man wid sådana omständigheter icke war
reddeles säker om sina tjänster. Hans Majests
erlef för Hertigen af Hollsten tog ock dageligen
så att man trodde, att Hans Majest skulle
nå honom till sin efterträdare, hwilket just
icke war en så behagelig sak. Mynte-teknens i
sin bringande, det redbara Myntets indragande
i Banquen, den nya uphandlings Deputation,
hvarigenom Kammar- och Commerce-Collegi-
um samt Stats-Contoiret sattes ur sina göro-
sål, och handelen twingades, jämte flere, i
afseende till landets beträffande tillstånd, inrätta-
elser, woro alla saker, som jemte de förs-
a tillstrefwos Baron Goertz, såsom den dertill
varit orsak och uphöfsman; efter hwar man
såg, att han war i stor nåd hos Konungen,
och troddes således kunna disponera honom till
hwar

c) Att Hans Exc. Gref Horn hade många wärdnater, jäm-
wäl inom Hofwet, är icke någon obekant sak.

hwar han wille. Och som han således af den
 ena eller andra war hatad, efter som de genom
 desse ändringar lidit, så sökte de ock wid detta
 tilfalle at hämnas på honom. Sant är wäl,
 at Baron Goertz warit osörfigtig i sina uttå-
 ler uti Bref til Hans Majt om Riksens in-
 dersätare, och at han gått längre i somliga wäl-
 än honom som en främling anstätt, hwilken
 menligen hatas af de inländske, om de haf-
 skäl dertill eller ej, för det han dem präferer-
 men om hwar han gjort, warit af ondt u-
 sät at swärta Nationen hos sin Konung,
 stridande mot landets bästa och Konungens in-
 esse, i anseende til tidernas omständigheter,
 kan mycket twiflas (b). Atminstone kan
 säga med säkerhet, at mycket tillfreds och
 tillfreds honom, hwartil egne Swenske
 och undersätare; gifwit anledning och warit
 hofsmän; hwilket ock Baron Goertz under
 samlingen til sit förswoar sig återopat. I
 nerhet är til märkandes, at, hwar mynte-
 nen angick, så war det redan å gånge, in-
 han kom til Stralsund til Konungen.

(b) Hans eget Bref til Gref von der Marb, hwar
 han om sina tillstånd i Sverige utlåt sig, der
 wille innan lort så laga dass die gantze Machine
 unter faken solte, lemnar intet twifvelsmål, h-
 wälmenande herta han hade. An hans upförande
 Swenska Armeen i Holsten? Men här är e m
 uttbra att, som i detta ämne kunde sägas.

Fortsättning härnäst.

Historiska Märktvär- digheter.

Andra Delen.

N:o 22.

Mera om Regements förändringen 1719.

Wid samma tid war dock en smed i Stock-
holm, som hade befallning af upphand-
lings Deputationen, at göra en myckenhet skrust-
var til Arméens behof. Deras tog man sig
fålle, at sprida ut ibland folket, at desse
krustvar skulle sändas ut i fring landet och sät-
tas folket på tummarne, samt tillkrustwas, til
de förmåddes at upgifwa sin egendom, hvil-
ket förbittrade gemene man til den aldragssta
sak, som dock war idel osanning. En sans-
nerligen hade man haft minsta anledning at öf-
verbewisa Goertz, så hade man aldrig under-
skitit at derom i domen nämna; men det skal
icke en gång finnas i det öfwer honom hållne
Ransafnings-Protocollet. Eljes war Baron
Goertz hardi och entreprenant, och wille at
man skulle gifwa förslag til något, som kunde
warat nyttigt för Konungen och Riket. Men
den som skulle hafwa med honom i sådane ärens-
der

v. 7.

der och bestämningar at göra, borde bruka
görlig försigtighet; ty om det icke gick an, så
fanns sedan icke wara så alldeles behageligt
Konungen, så kunde han antingen desavoue
det, eller också föregifwa at man icke fattat
mening rätt. Twänne dagar förr än han re
ned til Hans Maj:t sista gången, beswårade
sig för en af Stats - Secreteraren Gref Gyl
borgs Bröder heröfwer, at bemålde Grefve
wille winslägga sig derom, at upståndla några
slager, som kunde wara för Riket nyttiga,
honom fördenstull föreställa sådant des Br
såsom et medel, at förwårfsa och bibehålla
nungens nåd och förtroende. Samma aft
som han skulle resa bort, war han på Hof
at upwakta Prinsessan; men Hon, som ha
Goertz (e), steg straxt up från spel - bor
gaf korten ifrån sig och gick in i sin kam
til des han war bortgången.

u. 7.

v. 7.

Så snart Hennes Maj:t hade antrådt
geringen, satte hon sakerna på sin gamla
igen, likmäßigt des i Riksdags kallelsen gio
löfte. Ombuds - Råderne blefwo affstaf
sakerne gingo genom Rådet, hwilket H
Maj:t dageligen bhwistade, och Cancelliet,
förra wanligheten. Tjänsterne gäfwos bort
Hennes Maj:t efter behag, sedan wederbö
de ingifwit sina förslag; dock hwad de ange

(e). Hennes Maj:t kunde icke wara ofunnig om
hjärtelag, som af Hennes ingen åstning förtjant

afte angler, så hørde Hennes Mægt allenaft
Rådet öfver de sökande, och befullmäktigade
han hvoem hon behagade, til den lediga tjän-
sten, hwilket efteråt blef i Rådet tillkänna gifswin-
Stats-Secreteraren Bark blef conserverad wid
utrikes och Stats-Secreter. Höpken wid utrikes
expeditionen, efter man ej kunde wara honom,
anseende til Cancelliets då warande tillstånd, för-
man, ehuru han icke war så aldeles wäl an-
gifswen (f). Stats-Secreterare beståningen wid
riggs-Affairerna, förestod Cancellie-Rådet
mauner, med hwilkens besättande kom at haf-
as något anstånd, efter man wille hafwa den
Secreteraren Düben, Bror til Drottningens
hof-Fröken, som då war i fångenskapen i
Ryssland; men wäntades at genom utwärling
komma snart hem. Stats-Secreteraren Örf-
Carl Gyllenborg, som då war på Åland, på-
sed wäl at derwid blifwa bibehållen; men på
det han ej deruti skulle göra något hinder, gafs
honom, wid des återkomst från Åland, titul
af Vice-Hof-Canceller, efter då warande Hof-
cancelleren Wachslager war ganska gammal och
af. Man wille icke gerna stötas med honom,
els derförel, at han war allskad i Nationen, dels
af för det han under sit wistande, så hos Ro-
ningen, som här uppe i Stockholm, hade på
h jämt sätt sig uppfört, så emot Prinsessan,
D 2 som

D Han war en Herre af mycket förtjänst och ägde stort
genie.

som Kongl. Råden och andra, så at man
 des conduite ej hade någon skällig anledning
 vara misnögd. Desutan war och nog be-
 blifwit, at bemänte Grefve på Måndska con-
 gressen, icke så aldeles dragit öfwerens med Ba-
 ron Goertz meningar och planer. Han hade
 och, så snart han fick kunnskap om Salig
 nungens död, och at Hennes Maj:t hade an-
 tagit Regeringen, genom underdånig skrifvelse
 försäkrat Hennes Maj:t om sin undersäteliga öf-
 gifwenhet och trohet för Hennes Maj:ts Person,
 samt derjämte anhållit, at Hennes Maj:t icke
 måtte fatta någon onådlig misstänka och widrig
 omständighet emot honom, för det umgänge han
 tid bortåt varit. obligerad at hafwa med Baron
 Goertz, under hwilket han försäkrade sig
 hafwa å sido satt det, som lände til Hennes
 Maj:ts heder och Rikets wälfärd. Secreteraren
 von Kocken, wid utrikes affairerne, war den
 daste af Secreterarne i Sal. Hans Maj:ts Can-
 cellie, som blif bibehållen. Protocolls-Secre-
 raren Carlsson förordnades til Secreterare
 i Krigs-expeditionen, och President-Secreteraren
 Boneauschöld wid inrikes. Secreterarne Åker-
 hjelm, Cederström, Klinckouström och Ceder-
 creutz blefwo til en tid å sido satte, til des om-
 sider Åkerhjelm och Cedercreutz fingo, såsom
 något soulagement Krigs-Råds caractere, hvil-
 wandes och denne senare öfwer sommaren be-
 fad såsom Hans Kongl. Höghets Secreterare

id Krigs-affairerne. Emot Julehelgen fief von
 Locken vef titul af Cancellie-Råd. Ombuds-
 Råden von Müllern och Fahlström dogo oc-
 ke långt derefter. Ombuds-Råden Salomon
 Cronhjelm och Lillienstedt, samt Högste Om-
 budsmannen Lejonstedt kommo i Rådet, men
 Ombuds-Rådet Baron Feiff blef employerad.
 Således blef i största hast hela Ministeren om-
 ptt och förändrad, samt satt i sådane händer,
 som gingo alle i Hofsvets affigter, undantagne
 Stats-Secret. von Höpken och Secreteraren von
 Locken, som man ej kunde blifwa rätt klof på,
 anseende til deras inlåtenhet och försigtighet,
 at afbida huru alt wille aflöpa, samt inredertid
 dra sina saker det bästa de kunde. Riks-Rå-
 det Gref Horn såsom Præsident i Cancelliet,
 hade efter wantligheten styrelse öfwer alla saker-
 na, hvarsföre han firades, samt wiste tilbaka
 för deference för Hofwet, ehuru han i sit
 hjerta ej hade aldeles samma affigter som Hof-
 wet. Men som det som oftast sig tildrog, at
 de deliberationer, som förchades i Rådet och
 rasde tyfthet, blefwo af Hennes Kongl. Maj:t
 med Hans Kongl. Höghet communicerade, så
 beställte Gref Horn Hennes Maj:t sådant, med
 begäran, at hon dermed wille aflåta. Och som
 detta oafkradt, Hennes Maj:t lifa fullt dermed
 continuerade, och Hennes Maj:t hade genom
 Stats-Secreteraren von Höpken låtit utfärda nå-
 gon expedition med et skepp, som skulle bortgå,
 9 3 och

och samma expedition kunde för Postens gång icke blifwa communicerad med Gref Horn, efter Stats-Secreteraren, ehuru han te honom, ej kunde honom finna; så exponerade (g) bemålde Grefvne och Riks-Råd det om med Hennes Maj:t Drottningen, sägandes at han icke hade kunnat annat föreställa sig her et Grunttimmers Regemente; då Hennes Maj:t blifwit något förirrad, gått ut och sladdören hört igen efter sig och sagt: Nå! Gref Horn, jag skal aldrig komma under tak Er mera: hwarefter Hennes Maj:t lät honom ifrån Presidentskapet i Cancelliet, han sebermera, sjelf begärde affsed utur Rådet, hvilket olt gafs tillkänna så i Rådet, som Rikens Ständer, hwilka ej allenast icke wille något misnöge deröfwer, utan och genomlig Deputation tackade Hennes Maj:t för före. Gref Horn tillfref detta til en stor Stats-Secret. Höpken, som wid detta tillfälle skal warit inne hos Hennes Maj:t och wid Gref Horns afsträde styrkt Hennes Maj:t i des saken de wedervisja emot honom (h). Somlige menar at detta brouillerie skulle warit en afgjord inmiellan Drottningen och Gref Horn, til
éloigné

(g) Detta är et otjänligt ord. Auctor tyckes wilja säga, at Hans Ere. gjorde en afwarfam föreställning.

(h) Wid slika tillfällen kunna misstankar lätt falla på den ena, än på den andra, utan at ändå träffa det sannstydige.

signera honom ifrån Hofwet, på det han så mycket bättre på den nästföljande Riksdagen skulle kunna bringa igenom des affigter, som då nästast woro i görning.

Men det är nåppeligen at tro, i anseende till, at Hofwet wid början af Riksdagen, at hwad de kunde, arbetade at hindra, det man ej skulle blifwa wald til Landmarskalk. Dock är troligt, at Gref Horn som såg så mycket som någon annan, förut betänkte sig af att ta brouillerie, at taga affled ur Rådet, på att han, ledig och skild från de för Riket af- entyrliche saker, kunde, som en privat man, se till att bägge Riksdagarne göra sig så mycket mera wänner, som alle trodde honom, för sin allmening skull hafwa offwldigt lidit, och således närmast om Landmarskalks-ämberet, då man medelst Drottningens magts stompande, skulle nogsamnt få tilfålle at sig revengera (i), hvilket ock, hwad på följande 1720 års Riksdag skedde, tyckes bestyrka. Efter Gref Horn af Riks-Rådet Gref Cronhjelm, som war resident i Commerce-Collegio, förordnad til resident i Cancelliet. Men som Hans Excellence ej wille i alt ingå i de planer, som då härbarande Ambassadeuren från Angelland, Mylord Carteret proponerade, och deröfwer existerade brouillerie

D) Åter et mindre lämpeligt ord. Hans Excellences råttta hufwud, affigt war at vindicera Swenska Friheten, det han ock tyckligen werksålde.

broquillerie med Hans Kongl. Höghet, så som han at på någon tid wid ärens slut afhålla sig ifrån Cancellie-sysslor, under hvilken tid han ock höll sig hemma.

Man har tillförene nämt, huru alle Rikens medel och inkomster gått genom uphandlingens Deputationen. Nu blef allt hwarad Kammarverket och medlens förvaltning angick, sått på sin gamla fot, så at allt gick genom Rådets Kammaren. De i Sal. Konungens tid; Kronans betjeningsars aflöning, upfundne vägar, blefwo affäffade, och skulle betjänter härnäst få sina löningar af Kronans dräkter och inkomster. I Banquen war wid Sal. Konungens död en ganska stor och anseelig Summa redbart mynt för Kronans räkning, utom hwad i Rånterierne, så af samma mynt-sort, som af mynte-tecken, war influtit. Derjämte hade Kronan ock under sig största delen af Rikets redbare effecter.

Fortfättning härnäst.

***

Historiska Märktvär- digheter.

Andra Delen.

N:o 23.

Fortsättning om Regements förändringen
1719.

Rottningen disponerade wid början af Riksdagen, så det ena som det andra, er eget behag, och låra de tibers råenska utwisa, huru desse ganska store summor wro till landets bästa använde; men wid Riksdagen blef så derom förordnad, at i sta- skulle en wiß summa penningar anslås, som Hennes Maj:ts enskilda behag skulle lemnas; en till andra utgifter skulle af Stats-Contoires det ringaste anordnas, utan Hennes Maj:ts sittande Råd fattade underskrifne befallning, obantagande små nödiga omkostningar till 100 daler S.mt och derunder; och blef denna sum- ma ufsatt till 100000 Dal. S.mt. Banquen af sina Privilegier confirmerade. Så blef och Berel-Banquen öpnad, så at man nu mera fick erutur redbart mynt. Plåtarne blefwo och till- lene at utseppas. Man hade wäl öfwerlägga- ing wid Riksdagen, om myntets nedfattande

på sin gamla fot igen; men derwid funnos många svårigheter, i synnerhet i anseende den skada som Bergslagen derigenom skulle taga, utlånningsens fördel och gagn, som mest var förläggare deraf, och hade deruti de anseelige ste fordringar, at man höll rådeligast at på denna gången icke något derwid röra, utblef fördensfull förordnad, at alla Caroliner som voro slagne för 1718, skulle gälla 25 öre S:mt, samt fem styvers stycken 6 öre S:mt afswenwål på det sifwer-myntningen i Riket skulle så mycket mera tiltaga, tillåts, at de som använde sin sifwer til myntning, skulle erhålla för hwar mark fint 18 Dal. 7 $\frac{1}{2}$ öre S:mt Caroliner och 5 Daler 2 öre S:mt i feimstycken, tillsammans 23 Daler 9 $\frac{1}{2}$ öre S:mt. Hos Ständerne blef ock ventilerat om och hwar sått Riket skulle blifwa entledigadt ifrån den stora gäld det war satt uti. Attskillige mätte, at som den war skedd under en Souveräns Rönung och utan Ständernas samtycke, så kunde man genom en General Banqueroutes göra de, blifwa derifrån lös och ledig; men ibland de af Rikens Ständers ledamöter, som hade wid denna Riksdag at säga, woro några, som hade gjort til Kronan anseelige förför, så blef på deras förestälningar beslutat, at man skulle söka, at, så mycket görligt wore, afbörda sig Rikens gäld, hwartil ock af Rikens Ständer blef en fond anslagen, samt et Conreal för

förordnad, under namn af Riksfens, Ständers
ntoir, hwarest samma fond skulle inslyta och
betalningen ske. Det bedröfligaste härwid war,
de trophéer och stycken, som kostat så mån-
ärlig Swenskt Soldats blod, blefwo hårtill
wände, och för ganska lågt wärde försålde,
varigenom de för et•alt för godt köp wäskade
baka i sina förra ägares händer.

Riksfens Ständer förordnade och en Com-
mission, som skulle efterse, huru medlen af up-
buds-Deputationen blifwit förwaltade, och
ordra så af Secreter. Eckleff, som flere we-
börande, behörig redo och räkning dersföre,
mt tillse, huru och hwad valuta Riket fått
de extraderade Ständernas obligationer,
Deputationen haft om händer, samt utgång
och extraderade effecter. Präses i denna
ommission war R. R. Gref Claes Bonde och
de til Bisittare Gabr. Stierncröna, Sven La-
rberg, Cederholm, Plan, Adam Leyel, Er-
nd Caméen, Carl Hindrich Wattrang, Johan
Kritrie, Joh. Holm, Olof Siljeström, Gud-
und Hesselgren, Hindr. Harmens, Johan
fretman.

Mynte-tefken och mynte-sedlarne blefwo un-
r denna Riksdagen indragne på det sättet, at
afflogos til 16 öre S:mt, så at man fick
rsåfrings-sedlar på 14 öre S:mt för hwarje
mynte-tecken eller Daler S:mt; men hwarje
mynte-tefnet gafs ut för 2 öre S:mt, hwilka

efter handen indrogos genom Lioenter. Det
 var väl icke utan, at i landet war en ganska
 stor myckenhet af mynte-tecken, och at,
 de icke blifwit affkassade med hast, så hade man
 rit at besöka, det landet med en hop fallit
 mynte-tecken utifrån blifwit belastadt, så fram-
 de icke med nya blifwit somoftast omvärldat
 som i Sal. Konungens tid stebde; så at
 denfull det syntes angeläget wara, at någ-
 eftertryckelig anstalt i det fallet måste ske; man
 at göra et så stort afflag på dem, som nu stebde
 hwarigenom många, särdeles de fattige och om-
 dige, blefwo til deras wälsfärd aldeles ruinerade,
 på en tid då Riket hade så ansefliga pen-
 ningar i Banquen stående, hwilka til någon
 syntes hafwa kunnat och bordt dertill anwändas
 som och sådant warit Sal. Konungens och
 ron Görtz tanka och upsåt, det har man hållit
 wara et ganska hårdt steg, som ej kunde be-
 ga någon wälsignelse öfwer Riket. Wid de
 berationen om mynte-teknens affkassande, war
 många af den meningen, at en Mark skul-
 le allenast årligen afdragas af mynte-teknens
 så at således inom 12 år alla mynte-teknens
 skulle likasom af sig hellska förgås eller förför-
 na, och ej all lasten stadna på några allena
 utan mest alle inwånarne i Riket hafwa någ-
 pånning af denna förlust.

Under de sista Sal. Konungens Regement
 år, hade den Swenska handelen mycket lidit

is genom Kapare, dels och derigenom, at Bergs- och Brucks-Idkare icke hade fri disposition och förvaltning om deras effekter och warers förnyttande, samt utskjeddande ur Riket, utan måste allt sådant gå igenom uphandlings-Deputationen, som dertill gaf tillstånd, emottagnad förskrifning och caution, at i stället för det som utskjeddades, införskaffa för en wiß del deraf spannemål, salt, kläden och annat som war för Arméen och Riket nödigt, samt på det således återkaffat, satt et wißt pris, öfwer hvilket ingen fick stegra sina waror; warandes fröen de handlande betaget, at någon stor summa deraf bortfälja, utan Deputationens inbifning, åt dem, som sådant kunde behöfwa, så det de rike ej skulle slå under sig och stegra barorna, til de fattigas och nödträngdas förtryck. Men så snart Konungen war död, blefwo alle taxeringar, så wäl på in- som utrikes waror, uphåfne, hwar och en fritt lemnadt at disponera sin egendom som han wille, samt stegra sina waror så högt honom behagade. Afwen lät Hennes Maj:t til Handwerkeriernes uphjälpande och förkofring, samt til upmuntran för goda arbetare af hwarjehanda Nationer, at sig här i Riket nedsätta och sin handtering idka, tillåta fri-mästare, och at Handwerkare utrikes ifrån skulle njuta fritt tillträde här i Riket, utan afseende på de så kallade Skrän och ämbeten. Och ehuruwål Hennes Maj:t lät i Martii

månad utgå et Kapare-Reglemente, till at af hålla handelen på de af Ryßen och de öfriges fiender inkräktade orter; så blef dock sådant, på den härvarande Holländska Ministrens, samt Ryfska Hofwets genom Ministerne gjorda förestälningar på Åland, estergifvit.

Hwad Justitiens förvaltande angick, så hos de Salig Konungen äfwen i des sista Regements år gjordt någon förändring deruti, i det Hans Maj:t förordnat Baron Anders Leyonstedt til Högste Ombudsman, och Gabriel Stierncrona til förste Ombudsman, samt gifvit dem en Registrator och Cancellist, hwars syssla war, at hafwa inseende på Justitiens ordalbuga skippande i gemen, samt hålla hand öfwer Konungens förordningars och besalningars eftersewande och taltala dem, som å sido satte sin ämbets skyldighet. Hans Maj:t hade ock förordnat en Ombudsman i hwar province, som skulle efterse, huru alt gick ordenteligen til i Lånen, samt uphielpa Oeconomien. Desse skulle adressera sig, hwad de i denna sysslan förefommande angick, til Kongl. Rådet Gref Tessin, och Lands-Höfdingen Pehr samt Lagmannen Conrad Ribbingar, som woro utsedde til Öfwer-Örningmän, samt hade sit sammanträde i Stockholm. Lagmännen i orterna blefwo merändels dertil förordnade. Hans Maj:t gjorde ock någon annan förändring i deras hårtills wänliga inslor. Tilförene appellerades, från Håraden
Rätterna

Råttarna til dem, som nu sfer; men Hans
 Majt hade indragit Håradss-Råttarna, och
 förordnat, at Lagman med Bisittare, wissa
 Håradshöfdingar, skulle som in prima instantia
 utaga och afgöra alla förekommande brott och
 twistemål, hwilka skulle sedan gå derifrån til
 Hof-Råttarna, utan at någon annan instance
 skulle komma emellan. Detta blef nu uphåfvet
 och Justitiens förwaltande satt på sin gamla fot.
 De betjante som derwid blifwit brukade, gingo
 war til sina förra ämbeten igen. Högste Om-
 budsmanns ämbetet blef förwandladt til Justitiez
 canceller, för hwilken en särdeles instruction
 blef utfärdad. Och bekom förste Ombudsman-
 en Stierncrona samma ämbete. De äldste i
 Hof-Råttarne fingo titul af Hof-Rätts-Råd,
 hwilket skulle allenast anses som Caractere och nå-
 gon soulagement för de gamle betjante, som icke
 hade hopp at kunna flyttas ur Hof-Råttarna.
 Eljes tildrog sig en Process i detta året, imell-
 an Secreteraren Åkerhjelm och R. R. Gref.
 Eric Sparre, hwilken ehuru wäl den war privat,
 och et blott twistemål, gaf likwäl tillfälle til åts-
 killiga rörelser, och åstadkom ändteligen på näst-
 kmande Riksdag en Förordning, hwarigenom
 bördess-rättigheten, (som hårtills warit de gam-
 la Familiers styrka och understöd, så wida ingen
 kunde köpa af dem någon fast egendom, at icke
 rapt någon bördesman skulle sig infinna) blef
 i begränsadt til wissa och ganska tränga gränser.

En

Såsom allt hvad under de förre Konungar befunnerligen i Souverainetets tiden, war gjordt och förordnad, war osmakeligt, och skulle enbart derföre ändras (f); så gjordes föreställning om de förordningars öfverseende, som under den tiden utkommit. I synnerhet trodde de, som förment sig häfwa genom Reduction och Liquidation libit, nu wara till at få den öfverända och komma till sit igen: till hwilken ändring Lagmannen Baron Ernst Creutz höll et eftertryckeligt tal på Riddarhuset och betynte sig der uti af denna utlåtelsen: Non tollitur peccatum nisi restituatur ablatum. Detta blef ock i secreta utskottet i de andra Ständers närvaro proponerat; men der af Förste Ordbudsmannen Grierncrona på det eftertryckeligaste wedersatte och reduktion förswarad, så at wid detta ärendes Riksdag ej något blef widare härwid tilgjordt, än at Rikens Ständer i Riksdags-beslut förbehöllo sig, at wid nästa Riksdag utredde några redeliga och öwälsbiga män, hwilke de förordningar, som angående Reduction och Liquidation under Souverainetets tiden utgifne woro skulle komma at öfwerse och med Riksdagsbesluten jämföra, samt författa därefter skäliga grundreglor, med mera: dock borde ingalunda Noteringar och Rikshållningar rubbas och ändras.

(f) Män ej tidernas ändring också kunna åstadkomma nödvändighet at ändra. Deconomiska Rada

Fortfättning härnäst.

Historiska Märtnar- digheter.

Andra Delen.

N:o 24.

Ärterligare Fortsättning om Tillståndet i
Sverige år 1719.

Detta var och i sanning en mycket delicat
och svår sak att gå på; ty mest delens
de genom Reductionen inbragne Hemman,
indelte til Militien och innehades mest af
Lusthållare och Officerare, af hvilka, som de
boro ledamöter i alla Stånden, och de fruktas
att, att om något wid reductionen skulle röra,
skede den gå sin egendom qvitt, hvilken de så
per under warande frig sig förwarfswat och an-
maligen påkostat; så sökte de så mycket ifrigare
i reductionen försägta, och andringar deruti före-
komma, utan affeende derpå, om saken i sig
elst war billig eller ej.

Under denna Riksdag fick Ridderskapet och
delens sina Privilegier af Drottningen confir-
merade. Och som under warande frig ättill-
Säterier och Gräfse-egendomar gått utur
delens händer, dels genom köp, dels genom
gifter.

gistermästare, och Säl. Konungen ej öfverst genom
 bref til Högste Ombudsmannen äskat derom en
 derrättelse, utan och Want, nu genom ofwän-
 nande privilegier på något hårdt sätt blef för-
 budet; så wistes deröfwer hos de andra Stän-
 den ganska stort missnöje, som gaf tillfälle
 stort missförstånd och oreda Stånden imellan,
 snäverhet weds den påföljande och 1723 års Riksdag.
 Til-förefommande deraf, at icke af Hofwet skulle Adelen påsättas någon Land-
 Marskalk, som wore det för mycket tillgifte
 och de således ej kunde hafwa fullkomligt för-
 troende til, förbehöll sig Ridderskapet och Adelen,
 aldrastörst wid denna Riksdagen, at så för-
 we wälja sig Land-Marskalk. Rikssens Ständer
 gjorde och förslag på Råds-Personer
 Rådets förstärkande; och blefwo dertil af Hens
 Maj:t utnämde General-Fälttygmästaren Bar-
 Hennig Rudolph Horn, Öfwer-Ammiral
 Baron Clas Sparre, Högste Ombudsmannen
 von Leyonstedt, Ombuds-Råden Baron Sa-
 mon Crönhjelm och Lillienstedt, General Li-
 terant, Baron Liewen, Landshöfdingarne Bar-
 Creutz och Ekeblad, Ibland Råds-Candidater
 blef gamle Lagman Gyllencreutz af Rikssens Ständer
 uppförd, såsom til et tacksamhets tecken, för
 han under Säl. Konung CARL XI:tes Regem-
 tid förklarad sig emot Souveraineteren och i anse-
 de dertil ej funnat blifwa befordrad til någon
 annan beställning. Generalen Gref Adam Leyon-
 hufvud

hufvud blef wäl nämnd til Riks Råd; men som han förnämns dödd strätt derpå, så kom en annan i stället.

Ehuruwäl Hans Kongl. Höghet af Sal. Hans Maj: war förordnad til Generalissimus öfwer de Swenske troupperne, så ansågo icke Rikens Ständer detta Hans Maj:ts förordnande nu mera såsom gällande, utan förordnade äfwen Hans Kongl. Höghet dertill, jämte bifogad instruktion. Wid detta tillfälle blef ock något sagt om Hans Kongl. Höghets uphöjelse på Swenska Thronen, menandes somliga, at Hennes Maj: och Hans Kongl. Höghet kunde wara bägge wid Regeringen: andre åter at Drottningen med wißt förbehåll kunde den til Hans Kongl. Höghet afstå. Men, som denna sak ännu ej war kommen til sin mögnad, så afstod hade den wid denna Riksdag. Borgare-Ståndet wiste sig i synnerhet wara deremot; ty en gång, då deras Taleman Bergmäst. Hyltén blef upkallad ur Ståndet til Land-Marskalken, har bemänte Stånd förbudit honom, at sig om denna sak på något sätt utlåta, eller dertill gå in, med hotelser, at der han icke wiste sig härutinnan som en ärlig man, skulle de wid återkomsten fasta honom ut genom fönstret och bryta halsen af honom (1).

Ständerne hade ännu icke funnit, huru nödigt det war, at den som commenderade Arméen,

A a 2

Full

Wän ifren wäl kunnat gå så långt?

skulle och hafwa del i rådsläpningarna, om de skulle weta ut rätt taga sina makt til Rikets förswar, och verkställa hwad som blifwit rådfolweradt, hwilket de sedan, genom hwad som hände om sommaren, fingo erfara: som och det ta skälet warit et ihland de starkaste motstånd til denna sakens fullbordan. At Land-Markskäfen Ribbing blef under denna Riksdagen döddt för omröddt. Högste Ombudsmanen Leyonstedt blef wid slutet af Riksdagen i hans stället tagen, och slöts ändteligen denne Riksdag den 30 Maji, med öfwerenskommande, at Rikets Ständer skulle nästkommande år i Januarii sammanträffa åter tillsammans förnämnda, förbehållande Rikets Ständer i Riksdags beslutet, at ingen skulle komma til någon tjänst, innan de afswurit Souveränereten.

11) Om Utrikes Angelägenheter och Ärenden.

Medan således tillgick och arbetades, i anseende til Rikets inwärtas hushållning, war mer icke säfång, hwad de utrikes sakernes bestyrande angår: Sal. Konungen hade, ehuru bevärd på allt möjligt sätt sökte fortsätta kriget emellan Danmark och Norge, icke desto mindre til at wisa sin önskan til frid, hafte hwarjehanda underhandlingar med des fiender, til at se om någre betingelser kunde wärdas at åstadkomma. Men tillste och om en Congress anställande til den där

an. i Brunswig: och at Kongl. Rådet Gref
 Gustaf Cronhjelm, såsom förste Plenipotentiairen
 derwid skulle förordnas. Men det Ryska Hof-
 fet fann intet särdeles behag til denna sammans-
 emst. Geheime Rådet Baron Goertz hade förs-
 ynfull, så wäl under sit wilstande i Holland
 1715, som i synnerhet på des återresa til Swe-
 rige genom Lifland, sökt, genom Vice Cancelleren
 Chastirof, at bana vägen til någon separat under-
 ändling Sverige och Ryssland inellan: dermed
 var det så wida kommit, at i begynnelsen af
 1718, en congress på Lifön, en wid stora
 land belägen Holme, blef beramad. Å Swens-
 ka sidan hade Hans Maj:t förordnat til Ple-
 nipotentiar derwid; Holländske Geheime Rådet
 Baron Goertz och Stats-Secreteraren wid Kam-
 mar-Expeditionen Gref Carl Gyllenborg, som
 en lång tid hade varit Minister wid Engelska
 Hofwet, och i Augusti månad året förut, der-
 från hemkommit. Å Rysska sidan woro Gene-
 ral Fält-Eggenmästaren Baron Bruce och Cancellie-
 Rådet Osterman besulldäktigade. Desse Ministres
 hade det i Maj månad sig på ostwännande ställe trä-
 funnit, och öfwer sommaren haft sig imellan åtskil-
 liga conferencer, så wäl angående de å ömse sidor
 warande fångars utwärling; som det angående
 hwaras freds-werket, i anledning hwaras Kongl. Rå-
 det och Fält-Marskalken Gref Rhensköld blef emot
 östen utwärlad, samt öfwerkom och reste ned
 till Hans Maj:t. Freds-werket och de detöf-
 wet

mer hållne delikationer skulle wäl synas af
 alla Ministrarnes närvaro, och förmedelst et ge-
 mensamt deltagande deruti; men så tracterade
 dock det hemligaste deraf imellan Goertz och
 Cancellie-Rådet Osterman, som ägde detta
 höge principalers fullkomliga förtroende, och
 således hade sig deras affigter aldrafäst bekant.
 At Baron Bruce och Gref Gyllenborg lemnades det
 om underrättelse allenast styckewis, och niycket ofull-
 komligen, til des projectet til Tractaten blef ut-
 satt. Baron Goertz hade och i October månad
 kommit tillbaka ifrån Hans Majst til Aland
 och då sagit af de Ryske Ministrarne deras U-
 rimar, med utfästelse, at om en månad skulle
 Hans Majts sluteliga utlåtelse deröfwer. De-
 med war han nu på resan, när Hans Majst
 blef olyckeligen skuten wid Fridrichshall och
 måste Baron Goertz af General-Adjutanten Ro-
 senhans under wägen arresterad (*). Så snart
 Hennes Majst kom til Regeringen, lät hon dem-
 sak wara sig angelägen, och som hon icke wille,
 de Ryske Ministrerne på Aland skulle så snart, och
 innan Gref Gyllenborg, som då war där,
 blifwit

(*) I Samms Pressgård. Baron Rosenhane war
 Öfwer-Adjutant hos Kf. Prinsen af Hessen, och
 de med sig Lieutenanten af Grenadiererne wid Lif-
 Garde, nu Presid. i Kongl. Stats-Contoiret och Com-
 af R. M. St. O. H. Hr. Baron Johan Löwen-
 Dake. förde honom up til Stockholm, men
 Maj. Baumgarde skal arresterat honom.

blifwit om allt instruerad, så om Konungens döds-
 ägon kunskap; så lät Hennes Majt straxt ge
 om dåwarande Landshöfdingen Axel Baner för-
 munda, at ingen Post skulle få gå öfwer från
 Griselhamn til Åland, samt gaf genom bref
 Gref Gyllenborg tillkänna, at Hennes Herr
 broder, Sal. Konungen, blifwit olyckligen
 dött, samt Hennes Majt förantägen at försä-
 ra sig om Baron Goertzes Person, med befäl-
 gung at tills widare hålla detta dödsb för de Ry-
 ska Ministrerne, samt inmedlertid försäkra sig om
 fullstänste Justitiæ-Rådet Stambke, hwilken blif-
 vit brukad såsom Secreterare wid Congressen.
 Denne Express, som war en Lieutenant, ankom
 Åland, då Gref Gyllenborg tillika med
 Stambke och flere af de Svenske woro til mid-
 dags-måltid hos de Ryffe, och försögade sig
 emallte Grefwe straxt hem med sig medfölje, så
 snart han fick kunskap om denne Expressens an-
 komst; men Stambke wille icke då göra följe
 ned tillika. Han hade några dagar förut,
 genom General-Adjutanten Baron Carl Sparres
 Kammar-tjänare, som war af bemänte Baron
 fickad öfwer isen til Griselhamn at afhämta
 des bref, och derifrån tillbaka kommen, fått
 förkunna, at Posten imellan Sverige och
 Åland war förbuden, samt Goertz arresterad
 och mynte-teknen aflagne; dock icke at Konun-
 gen war död. Och ehuruwäl man på Åland satte
 stora tro til denna berättelse, likwål när han
 fick

sig meta, at en Lieutenant, såsom express
 var öfverkommen med bref, och at inga word
 för honom, drog han pronen åt sig, och fruk-
 tade, at icke allt wore rätt til hopsa hängandes,
 hvarföre han och på alla de föreställningar ho-
 nom af Gref Gyllenborg gjordes, ej kunde för-
 mås at komma tillbaka, utan gaf sig under de Ry-
 ske Ministrarnes protection, hafwandes han dock
 i anledning af Baron Sparres Kammar-tjän-
 res berättelse, så tagit sina mæsurer, at de mäs-
 sta af des saker blifwit hemligen til Ryssa för-
 öfwerförde, jänmwäl en del af Baron Gyllen-
 sifwer. Bemänte Stambke blef sedan med wo-
 för säkerheten skull, derifrån sand til Åbo. An-
 nungens död sökte wäl Gref Gyllenborg at för-
 dölja, i anledning af den undfångne besattnin-
 gen; men utom det de Ryssa Ministrerne fun-
 något fluta af de tidender, som Baron Sparre
 Kammar-tjänare hade bragt med sig öfwer,
 och oftastendit Stambkes upförande derwid,
 hade de och från Åbo fått tidender derom, ha-
 te blifwit disbragte af en Skeppare, som kom-
 mit från Sverige.

Sartfärning härnäst.

Prædication på Tredje Dolen af dess
 Högste Mäktwärdigheter, emottagen
 med 6 Daler Rmt, hos Herr Dir. Sjö-
 vass, samt Both. Holmberg och All

Historiska Märthvär- digheter.

Andra Delen.

N:o 25.

Continuation af Berättelsen om Regeringens
ändringen i Sverige 1719.

Gref Gyllenborg sökte dock sedermera ut-
sätta det han hållit Konungens döds tytt,
men, at han ej wetat låta dem så del deraf,
och än han fått sina sorg-kläder öfver, och
varit i stånd at anlägga sorgen efter Hans Maj:t.
Och som Gref Gyllenborg hade fått befallning
at låta de Ryske Ministrerne weta, det Hennes
Maj:t åstundade, at denna freds-handling skulle
winna sin fortgång, och i det afseendet dertill
utnämndt Ombuds-Rådet Bar. Lilljenstedt, at wara
förste Plenipotentiairen, wid Congressen, i frams-
ledne Goertz ställe, samt at bemålte Ombuds-
Råd skulle, så snart hans halsa det kunde til-
låta, sig der insinna; så gaf han dem sådant
i skänka, hwadöfwer de betygade en särdeles på-
tygd, med önskan, at snart så swar på det
at Baron Goertz lemnade Ultimater, efter de
fruktade, at man å Swenska sidan nu, sebam
Sal. Konungen war död, worde allenast drar-
B b gande

gande ut tiden, til des man finge se, hitru man kunde komma öfverens med de öfriga Hennes Maj:ts och Rikets fiender. I anledning af mål af denna de Ryfke Ministrarnes wiste fruktan, som ock at Hennes Maj:t i en des skrifwelse til Gref Gyllenborg, gifwit til förstå, det Hennes Maj:t wille litet afbida tiden, til at se hvad anbud de andre des fiender gjorde, och afwen på mål en Hamnörers Minister, som ock General Majoren Löwenörn berättades wara ifrån Danmark til Stockholm ankomne, tog bemäld Grefwe sig tilfälle, at Hennes Maj:t Drothningens ömprofwande understålla, om icke i seende til närwarande Rikets omständigheter, dem han dock tilstod sig icke så wäl känna, emedan han på så många år ej warit i sit fädernesland, det skulle för Hennes Maj:t och des Rike nyttigast och rådligast wara, at sluta freden aldrigst med Ryßland, hwarigenom Hennes Maj:t och Riket straxt kunde komma i besittning af stora länber, samt många städer, och sedan genom Czarens bemedlande, få en något nåt billig och för Riket hedertlig fred med Konungen i Preussen, då sedan de andre Hennes Maj:ts fiender wäl worde sig fogandes, och til billiga wilkor beqvämmandes: det kunde wäl kanste hånda, som man ock hade at hoppas, at Hennes Maj:t worde med frigsragt samma länber återbekommandes; men utom det er blyfsan wore öfwiß, så kunde sådant icke så

De; utan måste ankomma på tiden: och wore
 i befarandes, at Hennes Majt då finge emot-
 taga öde land och öde städer, hwilkas i ständ-
 ertjande förbrade mest en mans ålder: förutan
 detta wore och icke altid at lita på andras löften,
 med hwilka försäkerheten wittnade så wara be-
 säffadt, at när de ernått sit ändamål och njut-
 it den förmån, som de sig föresatt, så twin-
 sa de sina swagare bunds-förwandter at taga
 mot hwad frid de kunna. Och at Gref Gyllen-
 borg hade härutinnan rätteligen sett förut, hwad
 om skulle hända, om Grefvs Negotiationen med
 Ryssland ej blefwe fortsatt, utan komme at af-
 brutas genom andre sagre löften, det intygat
 noggsamt, hwad så wäl i detta, som de följande
 åren Sverige beklageligen öfwergått.

I slutet af Januarii månad, gjorde Gref Gyl-
 lenborg än widare förestälning här om til Hen-
 nes Majt, med General Adjutanten Baron Sparre,
 som reste ifrån Åland til Sverige, med på-
 minnelse om Notifications bref til Czaren, samt
 nödiga penningar til Congressens underhåll. Och
 som bemålte General - Adjutant icke war mera
 hugad at resa til Åland; så bjärte han at blif-
 wa entledigad ifrån den honom wid Congressen
 updragne Marskalks-sysslan: och blif Capitainen
 Gref Johan Gyllenborg, som i Februarii må-
 nad kom ur fångenskapen i Ryssland, samma
 förrättning sedan updragen. Sedan Baron Spar-
 re war til Stockholm öfwerkommen, och hade

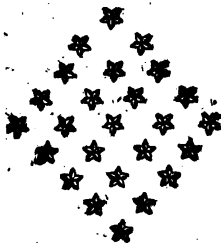
andragit hvad honom af Gref Gyllenborg blifwit ombetrodt, öfverjände Hennes Maj:ts mæn af Gref Gyllenborgs Bröder des Notifications bref til Czaren, om Hans Maj:ts döds och Hennes Maj:ts antråde til Regeringen, med å nyo gjordt betyngande om Hennes Maj:ts uprifrige upfat, at fullfölja den wid Congressen begynte freds handlingen, hwilket bref och strax blef til de Ryffe Ministrerne öfvergifwit, med uprepande af den anbefalte försäkringen.

Czaren lade och i anledning här af sorg an efter Hans Maj:ts, på 6 veckor: och som man wid Ryfka Hofwet ej annat kunde föreställa sig efter så många gjorda försäkringar, än at man i Svenska sidan skulle hafwa allwar med freds slutandet; så utnämde Czaren General Majoren Jagulinski, som stod i stor nåd hos honom, och hade Vice Cancellarens Schaffirofs förtroende, at bitwista Congressen såsom den andra Plenipotentiairen: Brigadieren Le Fort blef och af Czaren utsedd, at gå til Sverige med des svar på Hennes Maj:ts Notifications bref.

Desse bägge kommo och til Åland i Maji månad, och blef den senare af Marskalken Gref Johan Gyllenborg beledsagad til Sverige, samt sedan tillbaka igen. Imedlertid war Kongl. Preussiske Geheime Rådet Baron Mardefeldt ankommen til Köpen, at der å des Komungs wägnar bitwista Congressen, och söka, at enom Czarens bemedlande åstadkomma et fr

at imellan bemåste Konung och Sverige. De
 sse Ministrerne begärte icke allenast at undsā
 Hennes Maj:ts Pas för honom, utan ock, at
 Hennes Maj:tt wille försē des Ministrer med
 höriga Fullmagter, at med honom tractera.
 Men som ingen kunskap blifwit om Konungens
 Preussen åstundan i detta mål til Hennes
 Maj:tt gifwen, och Baron Mardefeldt desutom
 varit en Swenskt Vasall; så gjordes nu, som
 at ock sēdt i Sal. Konungens lifstid, swårig-
 et at admittera honom såsom Minister wid
 kongressen, i anseende hwar til, så wäl Gref
 Sjöllenborg, som Ombuds-Rådet Baron Lil-
 jeströmd, efter des ankomst, omgingos med ho-
 nom såsom en Privat; dock gafswo de honom
 excellence-titult, i anseende dertil, at han war
 Konungens i Preussen werkelige Geheime-Råd.

Slutet följer i Tredje Delen.

Förteckning

Förteckning

på Handlingarna i Andra Delen.

1. Rist. J. Terferi Relation om Riksdagen i Stockholm år 1660. Sid. 32
2. Relation om Riksdagen i Stockholm år 1664. " " " " " " " " " " 32
3. Secrete Utskottets Memorial om en Småde-skrift, 1727. " " " " " " " " 73
4. Bihang til Biskop Terferi Relation om Riksdagen 1660. " " " " " " " " 32
5. K. CARL 9:des Mandat om Tionde. Den 2 Decemb. 1602. " " " " " " " " 89
6. Ordning wid Kon. CARL 9:des Lif-sård i Strängnäs 1612. " " " " " " " " 98
7. K. Råd. Gr. N. Gyllenstiernas Bref om Souverainetetens affsättande d. 18 Dec. 1718. " " " " " " " " 98
8. Kongl. Bibliothecar. H. Brenners Memorial om Czar Peters expedition emot Orienten. 1722. " " " " " " " " 182
9. Journal hållen wid Svenska Armeen på Zeland, 1700. " " " " " " " " 111
10. Skifte-Bref imellan Drott. Catharina (Stenbock) och des Sösk. D. 16 Maji 1584. " " " " " " " " 121
11. Dr. Catharina (Stenbocks) Bref til sin Broder Carl Gustafson at ej gifwa sit Fädernes-häte i morgongäfwa. D. 6 April, 1593. " " " " " " " " 24
12. Hertig Carls Klagomål emot Kongl.

Se et.

- Secret. Peder Rasmusson Brun, den 12**
Nov. 1594. " " " " " " " " 126
13. Anders Mårtenssons Förpliktelse an-
 langande något Tal om Hertig Carl och
 Herr Bengt Ribbing. D. 15 Febr. 1595. 132
14. Hertig Carls Bref til Hr. Eric Gu-
 stafsson Srenbock om Hr. Bengt Rib-
 bings död, den 16 April 1595. " " 133
15. Hert. Carls Bref til Linder Nilsson
 (Bonde) om et Bref han skrifwit til
 Arke, Biskopen, dat. d. 20 Febr. 1597. 134
16. Hert. Carls Bref til Höfwidsmän-
 nen på Bohus Sten Maltheson, belan-
 gende Gref Eric Brahe, den 23 Martii
 1597. " " " " " " " " 137
17. Hert. Carls Bref til Johan de Mor-
 nay, om et bref Hr. Eric Sparre skrif-
 wit til hans Moder. Dat. Nyköping
 den 14. Maji 1597. " " " " " " 138
18. Esterrättelser om Regements-förän-
 dringen i Svea Rike år 1719. " " 140

*****

Anmärkning.

Sedan med tryckningen af föregående Document war
 begynt, behagade Hof-Junkaren Wälb. Hr. Carl
 Essenberg lemna mig del af den affrist han äger. Den
 har följande titul: Anmärkningar öfwer Tilskudet och
 förändringen i Swerige efter Kon. WILH. den 12:tes
 död, gjorde hos Riks-Rådet Carl Gyllenborg af för-
 nämde Wäån. Och som jag wid samförandet funnit den
 på et och annat ställe något skild ifrån min affrist, wil
 jag här meddela de förnämsta olikheter, i synnerhet de,
 som på något sätt tjäna til sakens eller meningarnas för-
 klarning.

Hist.

Hist. Märks. Andra Del, sid. 140, r. 7, läs. Sid. 1718. Sid. 141, r. 17, läs, underskrifva. Sid. 142, r. 11, läs, icke utan at förorsaka stor oreda och confusio. Sid. 143, r. 19, läs, De la Gardie, samt litet längre fram Landshöfdingarne Baner och Claes Bonde til Riks Råd. Sid. 147, r. 27, läs, 100,000 D. Smt. Sid. 148, r. 12, läs, för Bonde = Ståndet Hans Staffans son. Sid. 150, r. 10, står, samma rätt; läs, enahanda rätt. Sid. 152, r. 16, står, dem mycket; läs, den gansta mycket. Sid. 154, r. 24, läs, Sver. Konung. regering giff. Sid. 156, r. 1, läs, EMIL den 11:te r. 3, läs, inga arfwingar. Sid. 158, r. 1, läs, 17 Martii. r. 14, läs, Bisttarna i Commissionen mot. Sid. 160, r. 7, läs, uågon för honom anlagd stämpling. r. 17, läs, werfeligen den tiden knapt torde. Sid. 162, r. 8, läs, Actor Lagman Gehman anförde. r. 11, står, han; läs, bemålte Lagman. Sid. 167, r. 12, läs, mycket säker. Sid. 169, r. 21, står, wille at; läs, wille vi gerna at. Sid. 170, r. 21, står, och bestämminga at göra; läs, at beställa. r. 13, läs, et säkert medel. r. 17, läs, Görtz och alt hwad Holstenski war. Sid. 173, r. 26, står, at hen icke; läs, at Hennes Maj. skulle dermed aflåta. Sid. 174, r. 23, står, men; läs, mente. Sid. 175, r. 16, står, ofskyldigt; läs, oförsköldt. Sid. 176, r. 11, står, betjäningars; läs, Betjänters.

Rättelser.

Sid. 58, r. 21, läs, stor nesa. Sid. 104, r. 27, står, Köpmanskepp; läs, Köpmanskap. Sid. 159, r. 1, läs, Commissionen. I föregående nummer, Sid. 186, r. 24, nämnes ibland de tillatte Riksens Råd, Baron Creutz. En annan afskrift har i stället: Baner.

Pränumeration på Tredje Delen af denna ricks-
 etmottages med 6 Dal. Smt i Dir. Salvi, samt Holm-
 bergs och Åstergrens Bokläbor.

215

**This book is under no circumstances to be
taken from the Building**

[illegible]

